

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

№ 1,571

~~Душман~~

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

HOMERI
ODYSSEA.

TOMUS I.

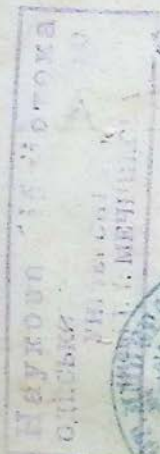
RHAPSODIA I—XII.

NOVA EDITIO STEREOTYPA.

LIPSIAE

SUNTIBUS ET TYPIS CAROLI TAUCHNITII.

1839.

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Α.

Odyss. I.

Α

- τῶ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἰκόνδε νέεσθαι
 εἰς Ἰθάκην· οὐδ' ἐνθά πεφυγμένοις ἦεν ἀδελῶν,
 καὶ μετὰ οἰσὶ φίλοισι. θεοὶ δ' ἐλαίον ἀπαινέει·
 20 νόστοι Ποσειδάωνος· ὃ δ' ἀσπερχές μενέαιεν
 ἀπὸ θῆος Ὀδυσῆϊ, πάρος ἦν γαῖαν ἱέεσθαι.
 Ἀλλ' ὃ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαδε τηλόθ' ἔχοντας·
 Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίεσθαι, ἐσχάτοι ἀνδρῶν,
 οἱ μὲν δαυτομένου Ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος·
 25 ἀπὸ πᾶν τανυσάν τε καὶ ἀφνειῶν ἐκατόμβης.
 ἔθ' ὅγε τέρεπετο δαυτὶ παρημένος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Ζηῆς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἀδρόοι ἦσαν.
 τοῖσι δὲ μέθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 μῆισατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀνιμόνους Αἰγίσθοιο,
 30 τὸν δ' Ἀγαμέμνονιδος τηλεκλυτὸς ἔκταν Ὀρέστης·
 τοῦ οὔ ἐπιμνησθεῖς, ἔπε' ἀθανάτοισι μετῆνδα.
 Ὡ πόποι, οἷον δὴ νῦν θεοὺς βροτοὶ αἰτιώωνται!
 ἐξ ἡμέων γὰρ φασὶ κῆρ' ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 σφῆσιν αἰσάσθαισιν ὑπέρομον ἀλγὲ' ἔχουσιν.
 35 ὥς καὶ νῦν Αἰγίσθος ὑπέρομον Ἀτρεΐδαιον·
 γῆρ' ἄλογον μνηστῆρ, τὸν δ' ἔκτανε ροστήσαντα,
 εἰδὼς μῆτιν ὀλεθρον· ἐπεὶ πρό οἱ εἰπομεν ἡμεῖς,
 Ἑρμείαν πέμψαντες, ἐκδοχὸν Ἀργεϊφόντην,
 μὴ' αὐτὸν πνέειν, μήτε μνῆσθαι ἀκούειν.
 40 ἐκ γὰρ Ὀρέστια τίσις ἔσεται Ἀτρεΐδαιον,
 ὅσπῳ ἂν ἤβῃσῃ τε καὶ ἤς μιν αἰετὶς αἶψα.
 ὥς ἔραθ' Ἑρμείας· ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
 πείθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀδρόα πάντ' ἀπέτισεν.
 Τὸν δ' ἡμῖβει ἔπειτα θεὰ γλανκώπις Ἀθήνη·
 45 ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕψατε κρείωντων,
 ἡμεῖς γὰρ ἡμεῖς, Κρονίδη, ὕψατε κρείωντων,

- καὶ λῆν κείνος γε ἐοικότε κεῖται ὀλέθρῳ·
 ὡς ἀπολοῖτο καὶ ἄλλος, οὔτις τοιάντι γε ἔξοι.
 ἀλλὰ μοι ἄμφ' Ὀδυσῆϊ δαίμονι δαίεται ἦτορ,
 50 θυμὸν, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἀπὸ πῆματα πύσχει,
 ῥῆσιν ἐν ἀμφιγυῖνῃ, ὅθι τ' ὀμφαλὸς ἐστὶ θαλάσσης·
 ῥῆσος δεινδρήεσσα, θεὰ δ' ἐν δώματα ραίει,
 Ἀτλαντος θυγάτηρ Ὀλοοφρονίς, ὅσπερ θαλάσσης
 πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δὲ τε κλύας αὐτὸς
 μακράς, αἱ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσιν.
 55 τοῦ θυγάτης δύστηνον ὀδυρόμενον κατεργαίει,
 αἰεὶ δὲ μολακοῖσι καὶ αἰμυλίοισι λόγοισιν
 ὀλέγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς,
 ἔμμενος καὶ καπνὸν ἀπὸ θρασυκλόντα ροῖσαι γῆρας
 ἤς γαῖης, θανέειν ἱμεῖρεται, οὐδὲ νῦν σοὶ περ
 60 ἐντροπέται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε! οὐ νῦν τ' Ὀδυσσεύς
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαλῆστο ἱερά ὀξέων,
 Τροίῃ ἐν ευρείῃ; τί νῦν οἱ τόσον Ὀδυσσεύς, Ζεῦ;
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
 65 πῶς ἂν εἴπειν Ὀδυσσῆος ἐγὼ θείοιο λαοφύμου,
 ὃς περὶ μὲν νόον ἔστι βροτῶν, περὶ δ' ἴσα θεοῖσιν
 ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
 ἀλλὰ Ποσειδάων γαῖήχος ἀσκήλες αἰεὶ
 Κύνκλοπος κεχρύλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,
 70 ἀντίθεον Πολύφημον, ὃν κράτος ἐστὶ μέγιστον
 πᾶσιν Κυνκλώπεσσι· θόωσα δὲ μιν τέρε Νύμφη,
 Φόρκυνος θυγάτηρ, αἰὼς ἀνυγυγέτιο μέδοντος,
 ἐν σπείσσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μυγείσει.
 ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων

- 75 οὔτι κατακτείνει, πλάθει δ' ἀπὸ πατρίδος αἰῆς·
 ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς οἶδε περιφραζόμεθα πάντες
 τόστον, ὅπως ἐλθῇσι Ποσειδάων δὲ μεθήσει
 ὄν χόλον· αὐτὸν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων
 ἀδανείων ἀσκητὴ θεῶν ἐριδανέμεν οἷος.
- 80 Τὸν δ' ἡμεῖς ἐπεὶ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὑπάτε κρείοντων,
 εἰ μὲν δὴ τῶν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
 ῥοσπῆσαι Ὀδυσῆα δαΐφρονα ὄνδε δόμονδε·
 Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα, διαπόροισι Ἀργεῖφόντην,
- 85 νῆσον ἐς Ἀγυγίην ὀφρυόμεν, ὅρα τάχιστα·
 Νέμεφ' ἐπὶ λοκάμῳ εἴτη ἡμετέρεά βούληται
 τόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὡς κέ νηται·
 αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκην ἐξελεύσομαι, ὅρα οἱ νῆον
 μᾶλλον ἐποτρύνω, καὶ οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω,
- 90 εἰς ἄγορην καλέσαντα καρτηριόφροντας Ἀχαιοὺς
 πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπύμεν, οἷτε οἱ αἰεὶ
 μὴ ἀνὰ σφάρονσι καὶ εὐέλποδας ἔλικας βοῦς.
 πέμπω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόετα,
 τόστον πενσόμενον πατρὸς φίλον, ἦν που ἀκούσῃ,
- 95 ᾧ δ' ὕα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν·
 ὧς εἰποῦσ', ὑπὸ ποσσὶν ἐδίδοτο καλὰ πέδιλα,
 ἀμύρσσια, χροῖσται, τὰ μιν φέρον ἡμῖν ἐρ' υἱοῦ,
 ᾧ δ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ὅμα πνοιῆς ἀνέμοιο.
 εὐετο δ' αἰκμον ἔγχος, ἀκαχμενον ὀξεί χαλκῷ,
- 100 βροῖθι, μέγα, στιβαρόν, τοὶ δάμνησι στιγὰς ἀνδρῶν
 ἠρώων, τοῖσιν τε κόπτεσσι τὰ ὀρμποπατῆρ.
 βῆ δὲ κατ' Οὐλίμπου κορήνων ἄλγασμα
 στῆ δ' Ἰθάκης ἐν δήμῳ ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,

- οὔδου ἐπ' αὐλείον· παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
 εἰδομένη ξείνῳ, Ταφίαν ἡγήτορι Μέντη.
 εἶπε δ' ἄρα μνηστήρας ἀγέρορας· οἱ μὲν ἔπειτα
 πρῶτοι προπαρόντε θυράων θυμὸν ἔσθρον,
 ἡμενοι ἐν ὕνοισι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί.
 κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρυνῶν θεράποντες
 οἱ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐν κοητῆρσι καὶ ὕδωρ,
 οἱ δ' αὐτὰ σπύργοισι πολυτροπῶσι τραπέζας
 νῆζον καὶ προΐδμεντο, ἰδὲ κρεῖα πολλὰ δατείντο.
- Τὴν δὲ πολὺν πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος θεοειδής·
 ἦστο γὰρ ἐν μνηστήρσι, φίλον τιτμημένος ἦτορ,
 ὀσσομένος πατέρ' ἐσθλὸν ἐν φρεσὶν, εἶποθεν ἐλθὼν
 μνηστήρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θείῃ,
 τμήν δ' αὐτὸς ἔχοι, καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.
 τὰ φρονέων, μνηστήρσι μεθήμενος, εἶπε δ' Ἀθήνην.
 βῆ δ' ἰδὺς πρόθυροιο, νεμεσσηθῇ δ' ἐν θυμῷ,
 ξείνων δητὰ θυρήσιν ἐφειστάμεν· ἐγγυθὶ δὲ στας,
 χεῖρ' ἔλε δεξιτερὴν, καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Χαῖρε, ξένη, παρ' ἡμῖν φίλησά· αὐτὰρ ἔπειτα
 δείπνον πιασάμενος μινθήσεται, ὅτεό σε χορῇ.
 ὧς εἰπὼν ἤγειθ', ἥ δ' ἔσπετο Παλλὰς Ἀθήνη.
 οἱ δ' ὅτε δὴ ὅ' ἐντοσθεν ἔσαν δόμου ἡνελίοιο,
 ἔγχος μὲν ὃ' ἔσθης φέρον πρὸς κλισίᾳ μακρῇν,
 δοῦροδοκῆς ἐντοσθεν εὐεθρον, ἐνθα περ ἄλλα
 ἔρχε' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἱστατο πολλά·
 αὐτὴν δ' ἐς θυρόν εἰσαν ἄγων, ὑπο λίγα πεπασσας
 κλισίῳ, δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θυρήν ποσσὶν ἦεν.
 παρ' δ' αὐτὸς κλισίῳ θέτο ποικίλον, ἐκτοθεν ἄλλων

μνηστήρων· μὴ ξυῖος ἀνηθείς οὐρμαγδῶ,
δείπνῳ ἀδδῆσειεν, ὑπερβιάλοισι μετελθών,

135 ἦ δ' ἵνα μιν περὶ πατρός ἀποικομένοιο ἔροιο.

χέρονδ' αἰψόπολος προχῶν ἐπέχευε φέρονσα

καλῇ χρυσεῖ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος, ἵπασθαι·

πῶς δ' ἐστὶν ἐταυρῶσσε τραπέζαν.

σίτον δ' αἰδοίη ταυρῇ παρῆδ' ἔχε φέρονσα,

140 εἶδ' αὖτ' ἐπιδείσας, χαρίζομένη παρῆδ' ἔχε

[δαίτρος δ' κρείων πίνικας παρῆδ' ἔχε λείρας

πρωτόων, παρὰ δ' ἔχε τίθει χρύσεια κύπελλα·]

κίρυν δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπώχετο οἰνοχοεύων.

Ἔς δ' ἦλθον μνηστήρες ἀγήνορες· οἳ μὲν ἔπειτα

145 ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισίους τε θρόνους τε·

τοῖσι δ' ἐκίρυνεν μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν·

σίτον δ' ὁμοῖα παρῆν' ἔρεον ἐν κατέοισιν·

κοῦροι δ' ἐκρητῆρας ἐπεστήσαντο ποτοῖο.

οἳ δ' ἐπὶ οἶκ' ἔτοιμα προκείμενα χεῖρας ἔαλλον.

150 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο

μνηστήρες, τοῖσιν μὲν ἐν φρεσὶν ἄλλα μεμύλει,

μολπῇ τ' ὀρχηστῷ τε· τὰ γὰρ τ' ἀνὰ δῆμινα δαίτος.

κίρυν δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα δῆκεν

Φημίω, ὅς ῥ' ἦεν παρὰ μνηστήρων ἀνάγκη.

155 ἦτοι ὁ φορμίζων ἀνέββαλετο καλὸν αἰεῖν.

αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,

ἄγχι σκῶν κεφαλῇ, ἵνα μὴ πενθοῖαθ' οἳ ἄλλοι·

Ξεῖνε φίλ', ἢ καὶ μοι νυμεσθήσῃ, ὅτι κεν εἶπω;

τοῖτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ αἰδοίη,

160 ῥεῖ, ἐπεὶ ἄλλοτριον βίοντι νήποιον ἔδουσιν,

ἀνέρος, οὗ δὴ πού τις ὅστις πύθεται ἔμφορ,

κείμεν ἐπὶ ἡπείρου, ἢ εἰν ἄλλ' ἄνθρωπον κλίνδαι,

εἰ κείνῳ γ' Ἰθάκηνδε ἰδοῖατο νοστήσαντα,

πάντες ἂν ἀρῆσθαι ἐλαφρότεροι ποδᾶς εἶναι,

ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖο τε ἔσθ' ἦτος τε.

165

τὴν δ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλαλε κακὸν μόρον, οὐδὲ τις ἦμιν

θάλασση, εἴπερ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων

φρὴν ἐλευσέσθαι τοῦ δ' ὦλετο νόστιμον ἦμαρ.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·

τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἦδὲ τοκῆς;

170

ὁπποῖός δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται

ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἐμμένει εὐχετοῶνται;

οὐ μὲν γὰρ τί σε πεζὸν οἶομαι ἐνθάδ' ἐκέσθαι.

καὶ μοι τοῦτ' ἀγρόρευσον ἐπηγμόν, σφρ' εὖ εἰδῶ·

ἦς νεὸν μεθέπεις, ἢ καὶ πατρώος ἐσσι

ξείνος; ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δαῖ

ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κείνος ἐπιστροφὸς ἦν ἀνθρώπων.

175

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θειὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.

Μέντης Ἀγχιάλοιο δαῖφρονος εὐχόμεαι εἶναι

νῆος, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέμιοισιν ἀνάσσω.

180

νῦν δ' ὦδε ξὺν νηὶ κατήλυθον ἦδ' ἐτάροισιν,

πλέων ἐπιόντοπα πόντον ἐπ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπων,

ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν, ἄγω δ' αἰθῶρα σιδήρον.

νηὸς δέ μοι ἦδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόλης,

ἐν λιμένι Πειθῶ, ὑπὸ Νηϊῶ ὕληντι.

ξείνοι δ' ἀλλήλων πατρώοι εὐχόμεθ' εἶναι

ἐξ ἀρχῆς, εἴπερ τε γέροντες εἰρήνη ἐπελθὼν

Λαέρτην ἦρώα· τὸν οὐκέτι φασὶ πόλινδε

ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπώανθεν ἐπ' ἀγροῦ πῆματα πάσχειν,

190

γρηῖ σὺν ἀμφιπόλοισι, ἣ οἱ βοῶσιν τα πόσιν τε
 παρτιθεῖ, εὖ, ^{ἀν μιν κίματος κατὰ γυνὴ λαβήσιν}
 ἐρπύσσοντ' ὅσα γούνον αλώης οἰναπέδοιο.

195 σὺν πατέρ'· ἀλλὰ νῦν τόγχε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου.
 οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ διὸς Ὀδυσσεύς,
 ἀλλ' ἐπὶ πον ζῶς κατεργάζεται εὐρεὶ πόντω,
 νήσω ἐν ἀμφιγυρῇ· ^{καλεῖται} χαλεποὶ δὲ μιν ἀνδρες ἔχουσιν,
 ἀγριοὶ, οἳ πον κείνον ἐρκατοῦσ' ἀεχοντα.

200 αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαρτυέσομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ
 ἄθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὥς τελέεσθαι οἶω,
 οὔτε τι μάστις ἐόν, οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς·
 οὔτοι ἐπὶ ὄθρον γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης
 ἔσεται, οὐδ' εἴπερ τε σὺν ἡρεα δεσματ' ἔχησιν.

205 φρασσεται ὥς κε νήται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατὰλεξον,
 εἰ δὴ ἐξ αὐτοῦ τόσος παῖς εἰς Ὀδυσῆος.

αἰνῶς γὰρ κεφαλὴν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας
 κείνῳ· ἐπεὶ θαυμά τοῖον ἐμίσχομεθ' ἄλληλοισιν,
 210 πρὶν γε τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι
 Ἄργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλης ἐπὶ νηυσὶν·
 ἐν τοῦδ' οὔτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον, οὔτ' ἐμὲ κείνος.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·
 τοιγάρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.

215 μήτηρ μὲν τ' ἐμὲ φησι τοῦ ἔμμεναι· αὐτὰρ ἐγὼ γὰρ
 οὐκ οἶδ'· οὐ γάρ πώ τις ἐγὼ γογον αὐτὸς ἀνέγνα,
 ὥς δὴ ἐγὼ, σφείλον μακάρος νῦν τευ ἔμμεναι νῖος
 ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν ἐοῖς ἐπὶ γῆρας ἐτέμεν.
 220 νῦν δ' ὅς ἀπομύτιος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,

οὐ τοις, εὐλοῖα· ἀφαιρεῖται, ^{αἴψα}
 220 Ὑτοῦ μ' ἔκ φρασι γενέσθαι· ἐπεὶ σὺ με τοῦτ' ἐρεῖνεις.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

οὐ μὲν τοι γενεὴν γε θεοὶ γονυμένοιο στίσω.

225 ἤθραν, ἐπεὶ σέγε τοῖον ἐγείνατο Πηλεόπεια.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατὰλεξον·

230 τίς δαῖς, τίς δὲ ὄμιλος ὃδ' ἔπλετο; τίττε δὲ σε χρεώ;

εἰλαπνῆν ἤε γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος ταδε γ' ἐστίν·

ὥστε μοι ὕβριοντες ὑπερβιάσας δοκέουσιν

235 δαίνυσθαι κατὰ δῶμα· νέμεσσησάτο κεν ἀθήρ,

αἰσχεὰ πολλὰ ὀρώων, ὅστις (πυνυτός) γε μετέλθοι.

240 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·

ἔσθ'· ἐπεὶ ὅθ' ὅθ' ταῦτα μὲ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάτεις·

245 μέλλεν μὲν ποτε οἶκος ὃδ' ἀφρείος καὶ ἀμυμῶν

ἔμμεναι, ὅφρ' ἐπὶ κείνος ἀθήρ ἐπιδημιῶς ἦεν·

νῦν δ' ἐτέρως ἐβάλοντο θεοὶ κακὰ μητιόωντες,

οἳ κείνον μὲν αἰστον ἐποίησαν περὶ πάντων

250 ἀνθρώπων. ἐπεὶ οὐ κε θανόντι περ ὧδ' ἀναχοίμην,

εἰ μετὰ οἷς ἐτάροισι δαίμῃ Τρώων ἐνὶ δήμῳ,

ἤε φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν·

255 τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,

ἠδὲ κε καὶ ὧ παιδὶ μέγα κλέος ἦσεν· ὀπίσσω.

260 νῦν δὲ μιν ἀκλειῶς Ἀθηναῖοι ἀνηρεύσαντο·

ἄρχει αἰστος, ἀπύστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γούνας τε

265 κάλλιπεν· οὐδ' ἐπὶ κείνον ὀδυρόμενος στεναχίζω

οἶον, ἐπεὶ νῦν μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κηδὲ ἔτευξαν.

270 ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,

275 Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὕληντι Ζακύνθῳ,

ἠδ' ὅσσοι Κρητῶν Ἰθάκῃ κατὰ κοίραν ἐουσιν,

280 τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μῶνται, τρέχουσι δὲ οἶκον.

- ἢ δ' οὐτ' ἀγνέεται στυγερὸν γάμον, οὔτε τελευτήν
 250 ποιῆσαι δύνатаι· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
 οἶκον ἐμὸν· τάχα δὴ με διαφθαίσουσι καὶ αὐτόν.
 Τὸν δ' ἐταλασθήσασα προσήνδα Παλλὰς Ἀθήνη·
 ὦ πόποι, ἣ δὴ πολλὸν ἀποικομένον Ὀδυσῆος
 δεῖν, ὃ κε μνηστήρων ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.
 255 εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν, δόμον ἐν πρώτῃσι θύρῃσι
 σταίη, ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
 τοῖος ἔών, οἷόν μιν ἐγὼ τὰ πρώτ' ἐνόησα,
 οἶκον ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενον τε,
 ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλιον Μερμερίδαο·
 260 ὄχετο γὰρ καὶ κεῖσε θοῆς ἐπὶ κῆρος Ὀδυσσεύς,
 φάρμακον ἀνδροφόνον διςήμενος, ὅφρα οἱ εἴη
 ἰοὺς χρεῖσθαι χαλκήρεας· ἀλλ' ὃ μὲν οὐδὲ
 δῶκεν, ἐπεὶ ἦα θεοὺς τεμεσίετο αἰὲν ἐόντας·
 ἀλλὰ πατὴρ οἱ δῶκεν ἐμός· φίλεσκε γὰρ αἰνῶς.
 265 τοῖος ἔών μνηστήρων οὐλήσειεν Ὀδυσσεύς,
 πῶντες ἢ ἐκνυρόοι τε γενναῖοι περὶ γαμοὶ τε.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κείται,
 ἣ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἥε καὶ οὐκί,
 οἷσιν ἐν μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἀγοχαλῆν.
 270 ὅπως κε μνηστήρας ἀπώσσει ἐν μεγάροιο.
 εἰ δ', ἄγε νῦν ἔνκει, καὶ ἐμὼν ἐπιτάξω μύθων·
 αἴριοι εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς,
 μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἔσταν.
 μνηστήρας μὲν ἐπὶ σφέτερά σκιδνασθαι ἰσχυροῖσι.
 275 μητέρα δ', εἰ οἱ θυμὸς ἐφορμάται γαμίσσθαι,
 ἅψ' ἴτω ἐς μέγαρον πατρός· μέγα δυνάμενοιό.
 οἱ δὲ γάμον τεύξουσιν, καὶ ἀπενέουσιν ἔδνα.

- πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι.
 σοὶ δ' αὐτῷ πυκνῶς ὑποθήσομαι, αἶ κε πύθηναι·
 280 νῆ' ἄρσας ἐρέτησιν ἐξέκοσιν, ἥτις ἀρίστη,
 ἔρχεο πευσόμενος πατρός· δὴν οἰχομένιοι·
 ἦν τίς τοι εἴησι βροτῶν, ἡ δ' ἄσσαν ἀκούσης
 ἐν Διός, ἥτε μάλιστα φέρεϊ κλέος ἀνθρώποισιν.
 πρώτα μὲν ἐς Πύλον ἐλθέ, καὶ εἴρω Νέστορα διόν·
 285 κείθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον·
 ὃς γὰρ δευτάτος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 εἰ μὲν κεν πατρός βλοτον καὶ νόστον ἀκούσης,
 ἢ τ' αὖ, τρυχόμενος περ, εἴ τι τλῆης ἐνιαυτὸν·
 εἰ δὲ κε τεθνηῶτος ἀκούσης, μηδ' ἔτ' ἐόντος,
 νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 290 σῆμά τέ οἱ χεῖναι, καὶ ἐπὶ κτερεῶν κτερεῖσαι.
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι.
 αὐτὰρ ἐπὶν δὴ ταῦτα τελευτήσης τε καὶ ἔρξης,
 φράζεσθαι δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 295 ὅπως κε μνηστήρας ἐν μεγάροισι τεοῖσιν
 κτείνης, ἥε δόλω ἢ ἄμφαδόν· οὐδέ τί σε γρή
 νηπίας ὀχέειν, ἐπεὶ θνήκετι τῆλικος ἔσσι.
 ἦ οὐκ αἰεὶς, οἷον κλέος ἔλλαβε διὸς Ὀρέστης·
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπων, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφρονῆα,
 300 Αἰγισθὸν δολομήτην, ὃς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκταν·
 καὶ σὺ, φίλος - μάλα γάρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέγαν τε -
 ἀλκιμὸς ἔσσι, ἵνα τίς σε καὶ ὀφύγονων εὖ εἴπῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἡδὴ
 ἡδ' ἐτάρους, οἱ πόνυ με μάλ' ἀσχαλῶσσι μένοντες·
 305 σοὶ δ' αὐτῷ μελεῖω, καὶ ἐμὼν ἐπιτάξω μύθων.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·

ξέν', ἧτοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
ὥστε πατὴρ ᾧ παιδί, καὶ οὐποτε λήσονται αὐτῶν.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπιμεινον, ἐπείγουμένος περ ὁδοῖο,

310 ὄφρα λοεσσαμένος τε, τεταρπόμενος τε φίλον κῆρ,
δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κῆρς, χαίρων ἐν θυμῷ,
τιμῆν, μάλα καλόν, ὃ τοι κειμήλιον ἔσται
ἢ ἔξ' ἐμεῦ· οἷα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδοῦσιν.

Τὸν δ' ἡμῖβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
315 μὴ μ' ἔτι νῦν κατέρηκε, λιλαιομένον περ ὁδοῖο.

δῶρον δ', ὅτι κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνῶγει,
αὐτὶς ἀνερχομένη δόμεναι οἴκονδε φέρεσθαι,
καὶ μάλα καλὸν ἔλόν· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.

Ἡ μὲν αὖ ὥς εἶποντο· ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
320 ὄφρ' ὅς τ' ἀποπαῖα διέπτατο· τῷ δ' ἐν θυμῷ
θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπεμνησέν τε ἑ πατρὸς
μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν. ὃ δέ, φρεσὶν ἦσι νοήσας,
θαμβήσεν κατὰ θυμόν· οἶσατο γὰρ θεὸν εἶναι.
αὐτὰρ δὲ μνηστῆρας ἐπὶ γέτο ἰσόθεος φῶς.

325 Τοῖσι δ' αἰοὶδός ἄειδε περικλυτός, οἳ δὲ σιωπῇ
εἶατ' ἀκούοντες· ὃ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδεν
λυγρόν, ὃν ἐν Τροίῃς ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη·

Τοῦ δ' ὑπεροῖόθεν φρεσὶ σὺν θετῷ θεσπιν αὐοὶδὴν
κόνῃ βαρὺοιο, περίφρων Πηλεόπεια·

330 κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσατο οἶο δόμοιο,
οὐκ οἴη, ἅμα τῆγε καὶ ἀμφιπόλοι δὺ' ἔποντο.

ἦ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
στῆ ἥα παρὰ σταδμόν τεγχεος πύκα πειρητοῖο,
αὐτὰ παρειαῶν σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα

335 ἀμφιπόλος δ' ἄρα οἳ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη.

δακρύσασα δ' ἔπειτα προσήνυα θεῖον αἰοὶδόν·
ἦμμε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας,

ἢ ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τάτε κλείουσιν αἰοδοί·

τῶν ἐν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος, οἳ δὲ σιωπῇ
οἶνον πινόντων· ταύτης δ' ἀποπαῖα αἰοδῆς

λυγρῆς, ἥτε μοι αἰεὶ ἐν στήθεσσι φίλον κῆρ
τείρει· ἐπεὶ με μάλιστα καθήκετο πένθος ἀλαστον.

τοίην γὰρ κεφαλὴν πῶθευ, μεμνημένη αἰεὶ
ἄνδρός, τοῦ κλέος εὐρύ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνυα·
345 μῆτερ ἐμὴ τί τί, ἄρα φθονεῖς ἐρίηρον αἰοδὸν

τέρπειν, ὅππῃ οἱ νόος ὀρνυται; οὐ γὰρ τὴν αἰοδοί
αἴτιοι, ἀλλὰ ποθὶ Ζεὺς αἴτιος, ὅς τε δίδωσιν

ἀνδράσιν ἀλγιστάσιν, ὅπως ἐδείξω, ἐκάστω·
τοῦτω δ' οὐ νέμεσις, Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀείδειν.

350 τὴν γὰρ αἰοδὴν μᾶλλον ἐπιλείουσ' ἀνθρώποι,
ἧτις ἀκούοντεςσι νεωτᾷ ἀμφιπέλλεται.

σοὶ δ' ἐπιτολματὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν·
οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ

355 ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο.
ἀλλ' εἰς οἶκον ἰούσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμῃζε,

ἵστον τ' ἐλαχίστην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλενε
ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἄνδρεσσι μελήσει

360 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐν οἴκῳ.
Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἴκονδε βεβήκει·

παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
ἔς δ' ὑπερῷ ἀναβάσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,

κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
ἦδύν ἐπὶ βλεφάροισι βαλεῖ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

365 Μηστήρες δ' ὁμαδῆσαν ἀγὰ μέγαρα σκίοεντα·
πάντες δ' ἤρσαντο παρὰ λεγέσσι κλισίῃναι.
τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·

Μητρός ἐμης μνηστήρες, ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,
νῦν μὲν δαίνυμενοι τερπόμεθα, μηδὲ βοητὸς

370 ἔστω· ἐπεὶ τόγῃ καλὸν ἀκονέμεν ἑστίν αἰοῖδου
τοιοῦδ', οἷος οὐδ' ἐστὶ θεοῖς ἐναλγίμος ἀνδρῶν.

ῥῶθεν δ' ἀγορήδε καθεζώμεσθαι κίοντες
πάστας, ἢ νῦν μύθον ἀπληγέως ἀποείπω,
ἔξιναι μέγαρον· ἄλλας δ' ἀλεγεινέας δαΐτας,

375 ἑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβομένοι κατὰ οἶκους.
εἰ δ' ἔμῳ δοκεῖ τόδε λωϊτερον καὶ ἄμεινον
ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βλοτον νήποιον ὀλέσθαι,
κείρετ' ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἔόντας,
αἱ κέ ποθι Ζεὺς δῶσι παλιντὰ ἔργα γενέσθαι·

380 νήποιον κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὀλοισθε.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες οὔαξ ἐν χεῖλεσι φύντες,
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·

Τηλέμαχ', ἡ μάλα δὴ σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοῖ
385 ὑπὲρ ἄνθρωπον ἔμμεναι, καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν·

μή σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων
ποίησιν· ὃ τοι γενεῇ πατρώϊον ἐστίν.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·

Ἀντίνο', ἡ καὶ μοι νεμεσῆσαι, ὅττι κεν εἴπω;

390 καὶ κεν τοῦτ' ἐθέλωμι, Διὸς γὰρ δίδοντας, ἀρεσθαι.
ἢ φῆς τοῦτο κίκιστον ἐν ἀνθρώποισι τεύχθαι;
οὐ μὲν γὰρ τι κακὸν βασιλεύμεν· αἰψά τέ οἱ δῶ
ἀγρεῖον πέλλεται, καὶ τιμώτερος αὐτός.

ἀλλ' ἦτοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νεοὶ ἦδὲ παλαιοί· 395
τῶν κεν τις τοῦ ἔχρησθαι, ἐπεὶ θάνατος Ὀδυσσεύς·
αὐτὰρ ἐγὼν οἶκοιο ἀναξ' ἔσομαι, ἡμετέροιο
καὶ δμῶων, οὗς μοι κηϊσάτο διὸς Ὀδυσσεύς.

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβρου παῖς, ἀντίον ἦνδα·

Τηλέμαχ', ἦτοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κέεται, 400
ὅστις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν·
κτῆματα δ' αὐτὸς ἔχοις, καὶ δόμασιν οἷσιν ἀνάσσοις.
μή γάρ σ' ἐλθοι ἀνὴρ, ὅστις σ' αἰέοντα βίηφιν

κτῆματ' ἀπορῃσεί, Ἰθάκῃς ἐτι ναιετάωσής·
ἀλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, περὶ ξεινοῖο ἔρεσθαι·

405 ἀπὸθεν οὗτος ἀνὴρ, ποιῆς δ' ἐξ εὐχεται εἶναι
γαίης· ποῦ δὲ νῦν οἱ γενεῇ καὶ πατρίδι ἄρουρα·
ἦε τιν' ἀγγελίην πατρὸς φέροι ἐρχομένοιο,

ἢ ἔδῃ αὐτοῦ χρεῖος ἐελδομένοιο, τόδ' ἱκάνει;
οἷον ἀναΐζας ἀφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινεν

410 γνῶμεναι! οὐ μὲν γὰρ τι κακὸν εἰς ὅππῃ ἐώκει.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·

Εὐρύμαχ', ἦτοι νόστος ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῖο· 415
οὐτ' οὖν ἀγγελίης ἐτι πείθομαι, εἰπόμεν ἐλθοι,
οὔτε θεοπροπίης ἐμπαύσομαι, ἦρτινα μήτηρ,

ἔς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον, ἐξερέηται·
Ξεινός δ' οὗτος ἐμὸς πατρώϊος ἐκ Τάφου ἐστίν·

Μέντης δ' Ἀρχιάλοιο δαΐφρονος εὐχεται εἶναι
υἱός, αὐτὰρ Ταφίλοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.

Ὡς φάτο Τηλέμαχος· φρεσὶ δ' ἄθανάτην θεὸν ἔγνω· 420
οἱ δ' εἰς ὀρχηστὴν τε καὶ ἡμεροεσσαν αἰοῖδιν
τρεφάμενοι τέροντο· μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἐλθεῖν.

τοῖσι δὲ τερομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθεν·
 δὴ τότε κακιστοῖτες ἔβαν οἰκόνδε ἑκαστος.

425 Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θαλάμος περικαλλέος αὐλῆς
 ὑψηλὸς δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
 ἐν δ' ἔβη εἰς εὐνὴν, πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων·
 τῷ δ' αὖ αἰδομένας δαΐδας φέρε κέδν' εἰδυῖα
 Εὐρύκλει, ὦπος θυγάτηρ Πεισηροΐδαο·

430 τὴν ποτε Λιέτης ποῖατο κτεάτεσσιν εὐοῖσιν,
 πρῶθ' ἡρὴν εἰ εὐοῖσιν, δευροσάβοια δ' ἔδωκεν·
 ἴσα δὲ μιν κέδν' ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν,
 εὐνῇ δ' οὐποτ' ἔμικτο· χολὸν δ' ἀλέενε γυναικός·

ἢ οἱ αἰδομένας δαΐδας φέρε, καὶ ἑ μάλιστα
 435 θυγατρὸν φίλεσσε, καὶ ἔτρεφε τὸν θ' ὄνεια.

οἶξεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο·
 ἔξετο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἔκδυε χιτῶνα·
 καὶ τὸν μὲν γράϊς πύκνιπτος ἔμβαλε χερσίν.

ἢ μὲν τὸν πτεῦσασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,
 440 πασσάλῳ ἀκρεμίσασα παρὰ τῇ τοῖς λεγέεσσιν,
 βῆ ᾧ ἔκει ἐν θαλάμῳ· θύρην δ' ἐπέρυσσε κορώνῃ
 ἀργυρῇ· ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάσσεν ἱμάτιον,
 ἐν δ' ὅγε παννύχιος, κεκαλυμμένος οἷός αὐτῳ,
 βούλετο φρεσὶν ἥσιν ὁδόν, τὴν πέφραδ' Ἀθήρη.

+ δις = δις (πύ)

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Β.

SUMMARIUM.

Ithacensis postero mane ad concilium vocatis; Telemachus queritur contumeliam domus et profligationem honorum, atque populi misericordiam et auxilium implorat (1-79). Antinous, ex principibus procorum, culpa in Penelopeu translata, finem malorum fore negat, nisi ipsa nupserit alicui, aut ad Icarium patrem redeat (80-128). Respondenti Telemacho, et turbam domo excedere aperte iubenti, aquilae praetervolantes auspiciu faciunt, quod infaustum procis interpretatus yates Halitherses ridetur ab Eury-macho (129-207). Ita quum nihil effectum videt, altercatione protracta, iuvenis navem postulat, qua Pylum et Spartam vehiatur percunctatum de patre; sed irrisum hac quoque spe frustratur dissoluta concio (208-259). Inde in litore solus veneratur Minervam, quae Mentoris cuiusdam specie adstans ei instructam navem et se ipsam navigationis comitem pollicetur (260-295). Statim domum reversus Eurycleam promam cibaria itinere parare iubet, inscia matre (296-381); Minerva autem ex populo socios colligit, navique ab Noëmone accepta et deducta ambo vesperi solvunt ex porta (382-434).

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β.

Ιθακησίων ἀγορά. Τηλεμάχου
ἀποδημία.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη φοδοδάκτυλος Ἥως,
ᾠρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφιν Ὀδυσσεύος φίλος υἱός,
εἵματα ἐσσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξύ θέτι' ὦμα·
ποσσι δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, θεῶ ἑναλγίκιος ἄντην. 5
αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυρδόγγοισι κέλευσεν,
κηρύσσειν ἀγορήνδε κερηκομώωντας Ἀχαιοὺς.
οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκα.
αὐτὰρ ἐπεὶ ᾗ ἤγεθ' ἐν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
βῆ ᾗ ἴμεν εἰς ἀγορὴν, παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος, 10
οὐκ οἶος, ἅμα τῷγε κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο·
θεσπεσίην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη.
τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο·
ἔξετο δ' ἐν πατρός θώκῳ, εἷξαν δὲ γέροντες.
τοῖσι δ' ἔπειθ' ἦρως Διγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν, 15
ὅς δὴ γῆραι κυφὸς ἔην, καὶ μυρία ἦδη.

- καὶ γὰρ τοῦ φίλος υἱὸς ἄμ' ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ
 ἦμιον εἰς ευπάλον ἔβη κοίτης ἐνὶ νηυσίν,
 ἄντιφος αἰχμητῆς· τὸν δ' ἀγριος ἔκτανε Κέκλων
 20 ἐν σπῆι γλαφυρῷ, πνυμάτων δ' ὀπλισσάτο δόρπον.
 τρεῖς δὲ οἱ ἄλλοι ἔσαν· καὶ ὁ μὲν μνηστήρσιν ὁμίλει,
 Εὐρύτομος, δύν δ' αἰὲν ἔχον πατρώϊα ἔργα·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς τοῦ λήθετ', ὀδυρόμενος καὶ ἀχέων.
 τοῖς ὅς γε δακρυγέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 25 Κέλντε δὴ νῦν μεν, Ἰθακήσιοι, ὅ, τι κεν εἴπω·
 οὔτε ποθ' ἡμετέρῃ ἀγορῇ γένετ', οὔτε θόωκος,
 ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς διος ἔβη κοίτης ἐνὶ νηυσίν.
 νῦν δὲ τίς ᾧδ' ἤγειρε; τίνα χρεῖά τόνον ἔκει,
 ἧς νέων ἀνδρῶν, ἢ οἱ προγενέστεροί εἰσιν;
 30 ἦ ἔτι τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυεν ἐρχομένοιο,
 ἦν ἢ ἡμῖν σάφα εἴποι, οὔτε πρότερός γε πύθοντο;
 ἦ ἢ τι δῆμιον ἄλλο πιφάνισκται ἢδ' ἀγορεύει;
 ἐσθλὸς μοι δοκεῖ εἶναι, ὄνημενος! εἶθε οἱ αὐτῷ
 Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὅ, τι φρεσὶν ᾔσσι μενοῖται.
 35 Ὡς φάτο· χαίρει δὲ φήμη Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
 οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ἦστο, μενομένησιν δ' ἀγορεύειν·
 στή δὲ μέση ἀγορῇ· σκῆπτρον δὲ οἱ ἔμβαλε χεῖρι
 κήρυξ Πεισῆτορ, πεπνυμένα μῦθεα εἰδώς·
 πρῶτον ἔπειτα γέροντα καὶ πατρώμενος προσέειπεν·
 40 Ὡ γέρον, σὺχ' ἐκας οὗτος ἀνὴρ - τάχα δ' εἴσεται
 αὐτός -
 ὃς λαὸν ἤγειρα· μάλιστα δὲ μ' ἄλγος ἰκάνει.
 οὔτε τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυον ἐρχομένοιο,
 ἦν ἢ ἡμῖν σάφα εἴπω, οὔτε πρότερός γε πύθοντο,
 οὔτε τι δῆμιον ἄλλο πιφάνισκται, οὐδ' ἀγορεύω·

- ἄλλ' ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, ὃ μοι κακὸν ἔπεισεν οἶκον
 45 δοῦναι· τὸ μὲν, πατέρ' ἐσθλὸν ἀποκτεῖναι, ὃς ποτ' ἐν ἡμῖν
 τοῖςδεσσιν βασιλεὺς, πατήρ δ' ὥς ἡπίος ἦεν·
 νῦν δ' αὖ καὶ πολὺ μείζον, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα
 πᾶγχυ διαρῥαίσει, βίον δ' ἀπὸ πάμπαν ὀλέσει.
 50 μητέρι μοι μνηστήρες ἐπέχραον οὐκ ἐθελούσῃ,
 τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἱες, οἳ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἀριστοί·
 οἱ πατρός μὲν ἐς οἶκον ἀπερῶν ἔρυσθαι,
 Ἰκαρίον, ὃς καὶ αὐτὸς ἐδνώσατο θυγάτρα,
 δοίη δ', ὃ καὶ ἐθέλοι, καὶ οἱ κεχαρισμένος ἔλθοι.
 55 οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλενμένοι ἡμᾶτα πάντα,
 βροῦς ἐσθροὺντες καὶ οἷς καὶ πόνας αἶγας,
 εἰλαπνίζουσιν, πίνουσι τε αἶθοπα οἶνον,
 μαυριδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται· οὐ γὰρ ἔτι ἀνὴρ,
 οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἄσπρη ἀπὸ οἴκου ἀμύναι.
 60 ἡμεῖς δ' οὐ νῦν τι τοιοῦτον ἀμυνόμεν - ἢ καὶ ἔπειτα
 λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα, καὶ οὐ δεδαήμεντοι ἀλκῇ -
 ἢ τ' ἂν ἀμυνάμεν, εἰ μοι δυνάμεις γε παρῇη,
 οὐ γὰρ ἔτι ἀνσχετὰ ἔργα τετενυχται, οὐδ' ἔτι καλῶς
 οἶκος ἐμὸς δόλοισι γεμεσσηθήτη καὶ αὐτοί,
 65 ἄλλους τ' αἰδέσθητη περικτιόνας ἀνδράσδεους,
 οἱ περὶ ναιετάουσι· θεῶν δ' ἀποδείξατε μῆνιν,
 μητι μεταστρεψώσιν, ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
 λίσσομαι ἡμῖν Ζηρὸς Ὀλύμπιον ἠδὲ Θέμιτος,
 ἦτ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἡμέρ' ἔκλει καὶ καθ' ἑμ'·
 70 σχεθε, φίλοι, καὶ μ' οἷον εἰσατε πένθει λυγρῷ
 ταῖρεσθ'· εἰ μὴ ποῦ τι πατήρ ἐμὸς, ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,
 δυσμενέων καὶ ἔρεξεν ἐκνήμιδας Ἀχαιοῦς·
 τῶν μ' ἀποτινύμενοι κακὰ βέετα δυσμενέοντες,

- τοίτους σφηνώνοντες. ἐμοὶ δὲ κῆ κέρδιον εἶη.
 75 ἡμῆας ἐσθλόμεναι κειμήλια τε προβάσιν τε·
 εἴ γ' ὑμεῖς γέ φάγοιτε, τά γ' ἂν ποτε καὶ τίσις εἴη.
 τοῖφρα γὰρ ἂν κατὰ ἄστυ ποτιπνυσοίμεθα μύθῳ,
 χορημαὶ ἀπαιτιέσμεν, ἕως ἢ ἀπὸ πάντα δοθῇ·
 νῦν δέ μοι ἀπρηκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ.
 80 Ὡς φάτο χῶόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ,
 δάκρυ' ἀναπρήσας· οἶκος δ' ἔλε λαὸν ἅπαντα.
 ἐνδ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκῆν ἔσαν, οὔτε τις ἔτλη
 Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
 Ἀντίνοος δέ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 85 Τηλέμαχ' ὑπαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες,
 ἡμῆας αἰσχύνων! ἐθέλοις δὲ κῆ μῶμον ἀνάσσει.
 σοὶ δ' οὔτι μνηστήρες Ἀχαιῶν αἰτιοὶ εἰσιν,
 ἀλλὰ φίλῃ μήτηρ, ἣ τοι πέρι κέρδεα οἶδεν.
 ἦδη γὰρ τρίτον ἔστιν ἔτος, τάχα δ' εἰσι τέταρτον,
 90 ἔξ οὗ ἀπέμειβε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν Ἀχαιῶν.
 πάντας μὲν ὃ ἔλπει, καὶ ὑπλόχεται ἄνδρϊ ἐκίστῳ,
 ἀργεῖας προΐεσθαι· νόος δὲ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
 ἣ δὲ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριζεν·
 στήθεσσι μὲν ἰσὺν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαινεῖ,
 95 λεπτόν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν·
 κοῦροι, ἱμοὶ μνηστήρες, ἐπεὶ θάνατος Ὀδυσσεύς,
 μῖνεν ἐπείγομενοι τὸν ἑμὸν γάμον, εἰσὸς φάρδος
 ἐπέλεσθω· μὴ μοι μεταμῶνα νῆματ' ὀληται
 Αἰόστη ἥσοι ταφῆον, εἰς οὔτε κεν μιν
 100 Μοῖρ' ὅλῃ καθ' ὅλησι ταφηγέλος θάνατοιο·
 μή τις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιῶνδων νέμεσσην,
 αἰ κεν ἄτερ σπείρον κῆται, πολλὰ κτεαίσσας.

- ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 ἔνθα καὶ ἡματιή μὲν ὑφαίνεσθαι μέγα ἰσὺν,
 νῆκτας δ' ἀλλέεσθαι, ἐπὶ δαΐδας παραθεῖτο. 105
 ὡς τρίτες μὲν ἔλθῃ δόλορ, καὶ ἐπειθεν Ἀχαιοὺς·
 ἀλλ' ὅτε τέταρτον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπῆλυθον ὄραι,
 καὶ τότε δὴ τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ἦδη
 καὶ τήν γ' ἀλλόουσαν ἐφευρομεν ἀγλαὸν ἰσὺν.
 110 ὡς το μὲν ἐξετέλεσσε, καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης.
 σοὶ δ' ὧδε μνηστήρες υποκρίνονται, ἦν εἰδῆς
 αὐτὸς σὺ θυμῷ, εἰδῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοὶ
 μητέρα σὴν ἀποπειμαρον, ἄνωχθι δὲ μιν γαμῆεσθαι
 τῷ, ὅτῳ τε πατὴρ κέλεται, καὶ ἀνδραῖε αὐτῇ.
 εἰ δ' ἔτ' ἀνήσει γέ πολλὸν χρόνον υἱας Ἀχαιῶν, 115
 τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ οἱ πέρι δάκεν Ἀθήνη,
 ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐσθλάς,
 κέρδεα δ' οἷα οὔπτα τιν' ἀκούομεν οὐδὲ παλαιῶν,
 τῶν, αἱ παρὸς ἦσαν ἐνπλοκαμίδες Ἀχαιοί,
 120 Τυρῶ τ' Ἀλκιμήν τε, εὐστέφανος τε Μυκίην·
 τῶν οὔτις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπείῃ
 ἦδη· ἀτὰρ μὲν τοῦτο γ' ἐναΐσιμον οὐκ ἐνόησεν —
 τόφρα γὰρ οὐκ βιότιον τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδονται,
 ὅφρα κῆ κείνη τοῦτον ἔχη νόον, ὅτινά οἱ νῦν
 ἐν στήθεσσι τιθεῖσι θεοὶ· μέγα μὲν κλέος αὐτῇ 125
 ποιεῖν, ἀτὰρ σοῖς ποθὴν πολέος βιοτοιο·
 ἡμεῖς δ' οὔτε ἐπὶ ἔργα παρὸς γ' ἵμεν, οὔτε πῃ ἄλλη,
 πρὶν γ' αὐτὴν γῆμίσθαι Ἀχαιῶν, ὃ ἢ ἐθέλῃσιν.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·
 Ἀντίνο', οὐπὼς ἔστι δόμων ἀέκουσαν ἀπώσαι, 130
 ἣ μ' ἔτεχ', ἣ μ' ἔθρεψε· πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης,

- ζώει ὅγ' ἢ τέθνηκε· κακὸν δέ με πόλλ' ἀποτίνειν
 Ἰκαρίῳ, αἶ κ' αὐτὸς ἐκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.
 ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμων
 135 δώσει· ἐπεὶ μήτηρ στυγέρας ἀρήσεται Ἐρυνῆς,
 οἶκον ἀπερχομένη· νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
 ἔσσεται· ὥς οὐ τούτων ἐγὼ ποτε μῦθον ἐνῆρα.
 ἡμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νέμεσιζέται ἀντῶν,
 ἔξετε μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαΐτας,
 140 ἡμῖα κτήματα ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἶκους.
 εἰ δ' ἡμῖν δοκέει τόδε λαιώτερον καὶ ἄμεινον
 ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίοντος νῆπιον ὀλέσθαι,
 κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοῦς ἐπιβῶσομαι αἰὲν ἔοντας.
 αἶ κέ ποθι Ζεὺς δώσει πάλιν τιτα ἔργα γενέσθαι.
 145 νῆπιονοὶ κεν ἔπειτα δόμων ἔϊτοσθ' ὅλοισθε.
 Ὡς φάτο Τηλέμαχος· τῷ δ' αἰετὼ εὐφύοπα Ζεὺς
 ὑπόθεν ἐκ πορυφῆς ὄρεος προέηκε πέτεσθαι.
 τῷ δ' ἔως μὲν ὃ ἐπέοντο μετὰ πρυμνῆς ἀνέμοιο,
 πλησίω ἀλλήλοισι τιτανόμενῳ πτερύγεσσιν·
 150 ἄλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολύρρημον ἐκέσθην,
 ἔνθ' ἐπιβῆθ' ἐντε τιναξάσθην πτερά πολλὰ,
 ἐξ δ' ἰδέσθην πάντων κεφαλὰς, ὅσσοι τὸ δ' ὀλεθρον·
 δρυπαμένῳ δ' ὀνυχέσσι παρειάς, ἀμφὶ τε δειρῆς,
 δεξιῷ ῥῆξαν διὰ τ' οἰκίαν καὶ πόλιν ἀντῶν.
 155 θάμβησαν δ' ὄρνιθας, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν·
 ὠρῆσαν δ' αὖτ' ἄνθρωποι, ἄπερ τελέεσθαι ἔμελλον.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέπειτα γέγων' ἥρως Ἀλκίφρονης
 Μαστοριδῆς· ὃ γὰρ οἷος οὐρακίην ἐκείαστο,
 ὄρνιθας γινώσκει, καὶ ἐναίσχημα μνθίσασθαι·
 160 ὃ σφιν εὐφροσύνην ἀγορήσατο καὶ μετέπειπεν·

- Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακήσιοι, ὃ, τι κεν εἴπω·
 μνηστῆρσιν δὲ μάλιστα πυρρανσόμενος τάδε εἰπῶ.
 τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κλυιδεται· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
 δὴν ἀπάνευθε φίλων ὦν ἔσεται, ἀλλὰ πονεῖ ἤδη
 ἐγγὺς ἔων, τοῖςδεσσι φρόνον καὶ Κῆρα φτυτεύει· 165
 πάντεσσιν· πολέσιν δὲ καὶ ἀλλοῖσιν κακὸν ἔσται,
 οἱ νέμομεσθ' Ἰθακὴν εὐδαίμων· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 φραζώμεσθ', ὥς κεν καταπάνομεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 πανέσθων· καὶ γὰρ σφιν ἄφαρ τόδε λωῖόν ἐστιν.
 οὐ γὰρ ἀπειρήτος μαντεύομαι, ἀλλ' εὖ εἰδώς· 170
 καὶ γὰρ ἐκεῖνοι φημι τελετῆθῃναι ἅπαντα,
 ὥς οἱ ἐμνυθέομην, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
 Ἀργεῖοι, μετὰ δὲ σφιν ἔβη πολὺμήνης Ὀδυσσεύς·
 φῆν, κακὰ πολλὰ παθόντι, ὄλεσαντ' ἀπὸ πάντας
 ἑταίρους,
 ἄγνωστον πάντεσσιν εἰκοστῷ ἐνιαντῷ· 175
 οἱ καδ' ἐλεύσεσθαι· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ἦν δα·
 ὦ γέρον, εἰ δ', ἄγε νῦν μαντεύου σοῖσι τέκεσσιν,
 οἱ καδ' ἰὼν, μὴ πού τι κακὸν πάσχωσιν ὀπίσσω·
 ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι. 180
 ὄρνιθες δὲ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγῆς Ἥελίοιο
 φρουτῶσ', οὐδέ τε πάντες ἐναίσιοι· ἀπαρ' Ὀδυσσεὺς
 ὤλετο τῇ· ἴδ' ὧς καὶ σὺ καταφθίσθαι σὺν ἐκείνῳ
 ἄφελός! οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπέον ἀγόρευες,
 οὐδέ κε Τηλέμαχον κεκολωμένον ὧδ' ἀνείης· 185
 σὺ οἶκον δῶρον ποτιδύχμενος, αἶ κε πόρῃσιν.
 ἀλλ' ἐκ τοι ἔρῳ, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 αἶ κε νεώτερον ἄνδρα, παλαιὰ τε πολλὰ τε εἰδώς,
 εἰς οἶκον ἐλθόντα, τὸν ποτιδύχμενον ὧδ' ἀνείης·
 (εἰ γὰρ· σοὶ ποτιδύχμενος) καὶ ἐκείνῳ μὲν ἴδ' ὧς
 ποτιδύχμενον

- παρσάμενος ἐπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνων,
 190 αὐτῷ μὲν οἱ πρότον ἀνηρεστέρον ἔσται·
 [πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεται εὔνεκα τῶνδε]
 σοὶ δέ, γέρονι, θωπὴν ἐπιθήσομεν, ἣν κ' ἐν θυμῷ
 τῶν ἀσάλλῃς· χαλεπὸν δέ τοι ἔσεται ἄλγος.
 Τηλεμάχῳ δ' ἐν πᾶσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτός.
 195 μητιό' ἦν ἐς πατρός ἀνωγέτω ἀπονεέσθαι·
 οἱ δέ γάμον τεύξουσιν, καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι.
 οὐ γάρ πρὶν πάνσεσθαι οἶομαι νῆας Ἀχαιῶν
 μνηστῆρος ἀργαλῆς· ἐπεὶ οὔτινα δειδυμένῃς ἔμπης,
 200 οὔτ' οὖν Τηλέμαχον, μῆλα περ πολὺμυθον ἔοντα·
 οὔτε θεοτροπιῆς ἐμπάζομεθ', ἣν σὺ, γεραιέ,
 μνῆσαι ἐκράσαντον, ἀπεχθάνειαι δ' ἐτι μάλλον.
 χρήματα δ' αὐτε κακῶς βεβρωσεται, οὐδὲ ποῦ ἴσα
 ἔσεται, ὅφρα κεν ἦγε διατρίβῃσιν Ἀχαιοὺς.
 205 ὃν γάμον ἡμεῖς δ' αὖ ποτιδερμένοι ἡματα πάντα,
 εὔνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαιόμεν, οὐδὲ μετ' ἄλλας
 ἐρχόμεθ', ἄς ἐπικλῆς ὀπνιέμεν ἐστὶν ἑκάστω.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·
 Εὐρύμαχ' ἦδ' καὶ ἄλλοι, ὅσοι μνηστήρες ἄγαυοί,
 210 ταῦτα μὲν οὐκ ἡμέας ἐτι λίσσομαι, οὐδ' ἀγορεύω·
 ἦδ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἰκοσ' ἑταίρους,
 οἳ κ' ἐμοὶ νῆα καὶ ἔνθα διατρήσσωσι κελεύθον.
 εἰμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαδ' ὄντα,
 215 νόστον πενσόμενος πατρός δὴν οἰχομένοιο,
 ἦν τίς μοι εἴπῃσι βροτῶν, ἣ ὕσσαν ἀκούσω
 ἐν Διὶ, ἥτε μάλιστα φέροι κλέος ἀνθρώποισιν.

- εἰ μὲν κεν πατρός βίοντα καὶ νόστον ἀκούσω.
 ἦ τ' ἂν, τρυγόμενος περ, ἔτι τλαίην ἐναντίον·
 εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσω, μηδ' ἔτι ἔοντος,
 220 ροστήσας δὴ ἔπειτα φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 σῆμά τέ οἱ χερσὶ καὶ ἐπὶ κτερεῶσι κτερέϊζω
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω.
 Ἦτοι ὅγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔκετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 Μέντωρ, ὃς ὃ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἑταῖρος,
 225 καὶ οἱ ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἅπαντα,
 παίδεσθαι τε γέροντι, καὶ ἔμπηδα πάντα φυλάσσειν·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μστείεπεν·
 Κέκλυτε δὴ νῦν μεῦ, Ἰθακήσιοι, ὃ, τι κεν εἴπω·
 μή τις ἐτι προφθῶν ἀγανὸς καὶ ἥπιος ἔστω,
 230 σκηπτουργὸς βασιλεὺς, μηδὲ φρεσὶν αἰσιμα εὐδῶς,
 ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴη, καὶ αἰσυλὰ ῥέοι.
 ὡς οὕτως μέμνηται Ὀδυσῆος θείοιο
 λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατήρ δ' ὡς ἥπιος ἦεν.
 235 ἀλλ' ἦτοι μνηστήρας ἀγήνορας οὔτι μεγαίρω
 ἐρδαιὲν ἔργα βλαία κακοῦρά φησι νοοῖο·
 σφας γὰρ παρδόμενοι κεφαλὰς, κατέδουσι βιαίως
 οἶκον Ὀδυσῆος, τὸν δ' οὐκ εἰ φασὶ νεοσθαι.
 νῦν δ' ἄλλω δήμῳ γμεσίζομαι, οἷον ἅπαντες
 240 ἦσθ' ἀνέω, ἀτὰρ οὐτι καδ' ἀπτομένοιο ἐπέεσσιν
 πανούργους μνηστήρας κατερύκετε, πολλοὶ ἔοντες.
 Τὸν δ' Εὐηνόριδης Λειώκοιτος ἀντίον ἦνδα·
 Μέντορ ἀταρτήρ, φρενας ἤλεε, ποῖον ἔειπες,
 ἡμέας ὀτρύνων καταπανέμεν! ἀργαλέον δέ
 245 ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχῆσασθαι περὶ δαίτι.
 εἴπερ γὰρ κ' Ὀδυσσεὺς Ἰθακήσιος αὐτὸς ἐπελθὼν,

Ὀδυσσεύς κατὰ δῶμα ἐὼν μνηστήρας ἀγανούς
 ἐξέλασαι μεγάροιο μενοινήσει ἐν θυμῷ.
 οὐ κεν οἴη· χαράοιτο γυνή, μάλα περ χατέουσα,
 250 ἔλθοι· ἀλλὰ κεν αὐτοῦ ἀνείκεα πότιμον ἑλπίοι,
 εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο· σὺ δ' οὐ κατὰ μοῖραν εἵπες.
 ἀλλ' ἄγε, λαοὶ μὲν σκιδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἕκαστος·
 τούτῳ δ' οἴσυνται Μέντωρ ὁδὸν ἥδ' Ἀλκίθεσης,
 οὔτε οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώϊοι εἰσιν ἐταῖροι.
 255 ἀλλ', ὦτα, καὶ δηθὰ καθήμενος, ἀγγελίων
 πενσεταί εἰν Ἰθάκῃ, τελείει δ' ὁδὸν οὐποτε ταύτην.
 Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρόν.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκιδνατο ἑὰ πρὸς δῶμα δ' ἕκαστος·
 μνηστῆρες δ' ἐξ δώματ' ἴσαν θεῖον Ὀδυσῆος.
 260 Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθε κίων ἐπὶ θύγα θυλάσσης,
 χεῖρας νηπαιμένος πολὺς ἄλός, εὐχετ' Ἀθήνη·
 Κλυθί μοι, ὃ χθιζὸς θεὸς ἦλυθες ἡμέτερον δῶ,
 καὶ μ' ἐν νηὶ κλέυσας ἐπ' ἡεροειδέα πόντον,
 ὅσπον πενσόμενον πατρός· δὴν οἰχομένοιο,
 265 ἔρχεσθαι· τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν Ἀχαιοί,
 μνηστῆρες δὲ μάλιστα, κακῶς υπερηγορόντες.
 Ὡς ἔφατ' ἐνχόμενος· σχεδόθεν δὲ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
 Μέντορι εἰδομένη ἡμῖν δέμας ἥδε καὶ αὐδὴν
 καὶ μιν φωνήσασα· ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 270 Τηλέμαχ', οὐδ' ὅπιδεν κακὸς ἔσσει, οὐδ' ἀνοήμων.
 εἰ δὴ τοι σὺν πατρός ἐνστάκαται μένος ἦν,
 αἴος ἐκείνος ἔμπελίσσαι ἔργον τε ἔπος τε,
 οὐ τοι ἔπειθ' ἄλλη ὁδὸς ἔσται, οὐδ' ἀτελέστος·
 εἰ δ' οὐ κείνον γ' ἐσσι γόνος καὶ Πηλεοπέης,
 275 οὐ σέ γ' ἔπειτα ἐόλπα τελευτήσῃ, ἅ μενονίης.

παῦροι γάρ τοι παῖδες ὅμοιοι πατρὶ πέλονται·
 οἱ πλεόνες κακίους, παῖδοι δὲ τε πατρός ἀρείους.
 ἀλλ' ἐπεὶ οὐδ' ὅπιδεν κακὸς ἔσσει, οὐδ' ἀνοήμων,
 οὐδὲ σε πύργῳ γε μήτις Ὀδυσσεύς προέλοιπεν,
 ἐλπίσῃ τοι ἔπειτα τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
 280 τῷ νῦν μνηστήρων μὲν ἐὰ βούλην τε ῥοόν τε
 ἀφραδίων, ἐπεὶ οὔτι νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι·
 οὐδὲ τι ἴσασιν θάνατον καὶ Κῆρα μέλαιναν,
 ὅς δὴ σφι σχεδὸν ἐστὶν, ἐπ' ἡματι πάντας ὀλέσθαι.
 σοὶ δ' ὁδὸς οὐκεὶ δηρὸν ἠπέσσεται, ἦν σὺ μενονίης. 285
 τοῖος γάρ τοι ἐταῖρος ἐγὼ πατρώϊός εἰμι,
 ὅς τοι νῆα θοὴν στελέω, καὶ αἶψ' ἐνομαι αὐτός.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δῶματ' ἴων μνηστῆρσιν ὁμίλει,
 σπλίσσον τ' ἡμᾶ, καὶ ἀγρέσιν ἀσπον ἀπαγτά,
 οἶνον ἐν ἀμφιπορεύσει, καὶ ἀλφίτα, μέλον ἀνδρῶν,
 290 δέμασιν ἐν πικνυοῖσιν· ἐγὼ δ' ἀνα δῆμον ἐταίρους
 αἰψ' ἐθέλοντῆρας συλλέξομαι· εἰσὶ δὲ νῆες
 πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νεαὶ ἡδὲ παλαιαί·
 τῶν μὲν τοι ἐργὼν ἐπιόνωμαι, ἥτις ἀρίστη,
 ὅκα δ' ἐροπλίσσαντες ἐλθομεν εὐρεῖ πόντῳ. 295
 Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, κοῦρη Διός· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Τηλέμαχος παρεμύμην, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδὴν.
 βῆ δ' ἡμεῖς πρὸς δῶμα, φίλον τέτιμνος ἦτορ·
 εὖρε δ' ἄρα μνηστήρας ἀγέρονας ἐν μεγάροισιν,
 αἴγας ἀνέμενους, σιαλούς θ' εὐοντάς ἐν αὐλῇ. 300
 Ἀντιγόρως δ' ἰδὼς γελάσας κτε Τηλεμάχοιο·
 ἐν τ' ἄρα οἱ φωνήσας, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Τηλέμαχ', ὑπαγόρη, μένος ἄσχετε, μήτι τοι ἄλλο
 ἐν στήθεσσι κακὸν μελέτω ἔργον τε ἔπος τε,

305 ἀλλὰ μοι ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν, ὥς τὸ πάρος περ.
ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελεῦτήσουσιν Ἀχαιοί,
ἤη καὶ ἐξαιτὺς ἐρέτας, ἵνα θάσσον ἔκηαι
ἐς Πύλον ἡμαθὴν μετ' ἀγαυοῦ πατρὸς ἀκούην.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ'·

310 Ἀντίο, οὕτως ἔστιν ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμῖν
δαίνυσθαι τ' ἀκούοντα, καὶ εὐφραίνεσθαι ἐκλον.
ἢ οὐχ αἰς, ὥς τὸ πάροιθεν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
κτῆματ' ἐμὰ, μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ἔτι νηπιὸς ἦα·

νῦν δ' ὅτε δι' ἐμὰς εἰμὶ, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων
315 πνθάνομαι, καὶ δι' μοι ἀέξεται ἐνδοθι θυμός·
πειρήσω, ὥς κ' ὕμμι κακὰς ἐπὶ Κῆρας ἡλώμεσθαι
ἢ Πύλονδ' ἐλθὼν, ἢ ἀπὸ τοῦδ' ἐνὶ δήμῳ.
εἰμὶ μὲν - οὐδ' ἄλλῃ δόξ' ἔσσεται, ἢν ἀγορεύω -
ἐμπορός· οὐ γάρ νηὶς ἐπηβολὸς οὐδ' ἐρετῶν

320 γίγνομαι· ὥς νῦν πον ὑμῖν εἰσατο κερδίων εἶναι.
Ἡ ἦα, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπᾶσαι Ἀντινόοιο
ῥεῖα· μνηστῆρες δὲ δόμον κατὰ δαῖτα πένοντο.
οἱ δ' ἐπειθ' ἔπειθεν καὶ ἐκροτομέον ἐπέεσσιν·
ὥδε δὲ τίς εἶπεσκε νέων ὑπερηγορούντων·

325 Ἡ μῶλα Τηλέμαχος φρονὸν ἦν μνηστῆρει
ἢ τινὰς ἐκ Πύλου ἄξει ἀνντορας ἡμαθόντας,
ἢ ὅγε καὶ Σπάρτην· ἐπεὶ νῦν περ ἵεται αἰὼς·
ἢ καὶ εἰς Ἑρῆην ἐθέλει, πείσαν ἀρουραί,
ἐλθεῖν, ὅφρ' ἔνθεν θυμοφθόρα φέρματ' ἐνέκη.

330 ἐν δὲ βάλῃ κρητῆρι, καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσση.
Ἄλλος δ' αὖτ' εἶπεσκε νέων ὑπερηγορούντων·
τίς δ' οὐδ', εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλῃς ἐπὶ νηὶς
τῆλε φίλων ἀπόληται, ὀλόμενος, ὥσπερ Ὀδυσσεύς;

οὕτω κεν καὶ μᾶλλον ὀφείλειεν πόρον ἄμμεν·
κῆματα γάρ κεν πάντα δασαίμεθα, οἴκη δ' αἶτε 335
τούτου μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἢδ' ὅστις ὀπνίῳ.
Ὡς φάν' ὁ δ' ὑπόροφον θάλαμον κατεβήσατο

πατρός,
εὐρόν, ὅθι νηὶς χοντός καὶ γαλκός ἐκαστο.
εὐδής τ' ἐν γηλοῖσιν, αἰς τ' εὐαδὲς εἰαιον·

ἐν δὲ πύλοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδυνότοιο 340
ἔτασαν, ἀκρητον· θεῖον ποτὶν ἔντας ἔχοντες,
ἐξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηγοτές· εἰποτ' Ὀδυσσεύς
οἴκαδε νοστήσει, καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.
κλήισται δ' ἐπεσαν σπινδὲς πνικὸς ἀραρυῖαι,
ὀκλίδες· ἐν δὲ γυνὴ ταμὴν νύκτας τε καὶ ἡμαρ 345
εὐχέσθ' ἢ πάντ' ἐφύλασσε νόον πολυδρεῖσιν.

Εὐρύκλει', Ὡπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο.
τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη, θάλαμόνδ' ἐκείσας·
Μαί, ἀγε δὴ μοι οἶον ἐν ἀμφιπορεύσιν ἀφυσσον·
ἦδ' ὅστις μετὰ τὸν λαφάρτος, ὅν σ' φυλάσσεις, 350
κείνον οἰόμεν' τὸν κάμμορον· εἶποδ' ἐν ἔλθοι

Διογενὴς Ὀδυσσεύς, θάνατον καὶ Κῆρας ἀλόεσας
δάδακα δ' ἐμπλήσον, καὶ πώμασιν ἀσπον ἀπαιτᾶς.
ἐν δὲ μοι ἀλφίτα χεῖρον εὐραφᾶσσι δοροῖσιν·
εἴκοσι δ' ἔστω μετὰ μνηστῆρατον ἀλφίτου αἰκτῆς. 355
αὐτὴ δ' οἷα ἴσθι· τὰ δ' ἀθρόα πάντα τετυγθᾶ·

ἐσπέριος γὰρ ἐγὼν αἰρήσομαι, ὅπποτ' κεν δὴ
μήτηρ εἰς ὑπερῷ' ἀναβῇ, κοῖτον τε μεθόηται.
εἰμὶ γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόντα,
νόστον πενυόμενος πατρός φίλον, ἢν πον ἀκούσω. 360
Ὡς φάτο· κώκυσεν δὲ φίλῃ τροφός Εὐρύκλεια,
Odys. I.

καὶ ὅ' ὀλοφρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐν φρεσὶ τοῦτο νόημα
 ἐπλετο; πῇ δ' ἐθέλεις ἵσται πολλὴν ἐπὶ γαῖαν,
 365 μόνους ἔων ἀγαπητός; ὃ δ' ὤλετο τηλόθι πάσης
 Διογενὴς Ὀδυσσεὺς ἀλλοτρώτῳ ἐνὶ δήμῳ.
 οἱ δέ τοι αὐτὶς ἰόντι κακὰ φράσσονται ὀπίσσω,
 ὥς γε δόλοιο φθίης· τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσονται.
 ἀλλὰ μὲν' αὖθ' ἐπὶ σοῖσι καθεήμενος· οὐδὲ τί σε χροί
 370 πόντον ἐπ' αἰγυγετον κακὰ πάσχειν, οὐδ' ἀλαλήσθαι.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἰστίον ἦνδα·
 θάρσει, μάτ'· ἐπεὶ οὗτοι ἄνεν θεοῦ ἦδε γε βουλὴ.
 ἀλλ' ὁμοσον, μὴ μητοὶ φίλῃ τάδε μυθήσασθαι,
 πρὶν γ' οἷ' ἂν ἐνδεκάτῃ τε δυωδεκάτῃ τε γένηται,
 375 ἢ αὐτὴν ποθέσαι, καὶ ἀφορμηθέντος ἀκούσαι·
 ὥς ἂν μὴ κλαίονσα κατὰ χροῶν καλὸν ἰάπῃ.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· γρη῏ς δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ἀπώμην.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὅ' ὁμοσέν τε, τελευτήσεν τε τὸν ὄρκον,
 αὐτὶς ἔπειτα οἱ οἶνον ἐν ἀμφοροεῦσιν ἀφυσσεῖ,
 380 ἐν δὲ οἱ ἄλγιστα χεῖνεν ἐνυθάφεισσι δοροῖσιν·
 Τηλέμαχος δ' ἐς δώματ' ἰὼν, μνηστῆρσιν ὀμίλει.
 Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Τηλέμαχος δ' ἐκὼν κατὰ πτόλιν ὤχετο πάντῃ,
 καὶ ἥα ἐκάστω φωνὴ παρισταμένη φάτο μῦθον·
 385 ἐσπερίους δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγέρεσθαι ἀνάγει.
 ἣ δ' αὖτε Φρονόιο Νόημονα φαιδιμον νῖον
 ἦεν νῆα θοὴν· ὃ δὲ οἱ πρόφρων ἐπέδεκτο.
 Ἀνίστότ' ἱ ἥλιος, σκυόωντό τε πᾶσαι ἀγνυαί·
 καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' εἰρυσσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
 390 ὅπλ' ἐκίθει, τάτε νῆες εὖσσελμοι φορέουσιν.

στῆσε δ' ἐπ' ἐσχατῇ λιμένος, περὶ δ' ἐσθλοὶ ἐταῖροι
 ἄθροοι ἡγρέθοντο· θεὰ δ' ὤτρυνεν ἑκάστον.
 Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 βῆ δ' ἔμειναι πρὸς δώματ' Ὀδυσσεὺς θεῖοιο·
 ἐνθα μνηστῆρσιν ἐπὶ γλῶκιν ὑπνον ἔχουσιν
 395 πλάσσει πίνοντας· χειρῶν δ' ἔκβαλλε κυπελλά.
 οἱ δ' εὐδεν ὠρνυμένο κατὰ πτόλιν· οὐδ' ἄρ' ἐτι δὴν
 εἶατ', ἐπεὶ σπρισιν ὑπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπτεν.
 αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ἐκπροκαλεσσομένη μεγάρων εὐναιεταόντων,
 400 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δεμας ἦδε καὶ ἀνδρῖν·
 Τηλέμαχ', ἦδη μὲν τοι εὐκνήμιδες ἐταῖροι
 εἶατ' ἐπήρετμοι, τὴν σὴν ποτιδύμενοι ὀρμήν·
 ἀλλ' ἴομεν, μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
 καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἰχθία βαῖνε θεοῖο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὅ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἦδε θάλασσαν,
 εὖρον ἔπειτ' ἐπὶ θινὶ καρρηκομῶντας ἐταῖρους.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπ' ἱερὴ Ἴς Τηλεμάχοιο·
 410 Ἄντεις, φίλοι, ἥα φερωμένα· πάντα γὰρ ἦδη
 ἄθρο' ἐνὶ μεγάρῳ· μήτηρ δ' ἐμοὶ οὐτι πέπυσται,
 οὐδ' ἄλλαι δμωαί, μία δ' αἶψα μῦθον ἄκουσεν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο.
 οἱ δ' ἄρα πάντα φέροντες, εὖσσελμον ἐπὶ νηὶ
 415 κάτθεσαν, ὥς ἐκέλευεν Ὀδυσσεὺς φίλος υἱός.
 ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἤρχε δ' Ἀθήνη,
 νῆϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ κατ' ἄρ' ἔζετο· ἄρχι δ' ἄρ' αὐτῆς
 ἔζετο Τηλέμαχος· τοὶ δὲ προμνησὶ ἔλυσαν
 ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες, ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.

420 τοῖσιν δ' ἔκμενον οὐρόν τει γλανκώπις Ἀθήνη,
 ἀκραὶ Ζεφύρον, κελιάδοντ' ἐπὶ οἶνοπα πόντον.

Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν

ὅπλων ἀπτεσθαι τοὶ δ' ὀτρύνοντες ἄκουσαν.

ἱστὸν δ' εὐλατιὸν κοίλης ἐντοσθε μεσοδμης

425 στήσαν ἀείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν.

ἄλλον δ' ἱστία λευκὰ ἐνστρέπτοισι βοευσιν.

ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον, ἄμφι δὲ κύμα

στείρη πόρφυρον μεγάλη ἰαχε, νῆος ἰούσης.

ἥ δ' ἔθρεν κατὰ κύμα, διαπρήσσουσα κέλευθον.

430 δησάμενοι δ' ἄρα ὅπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν,

στήσαντο κορητῆρας ἐπιστεφείας οἶνοιο.

λείβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰγενέτησιν,

ἐν πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλανκώπιδι κοῦρῃ.

παννυχί μιν ὅ' ἦγε καὶ ἦδ' πεῖρε κέλευθον.

†) Ζεφύρον

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Γ.

SUMMARIUM.

Telemachus cum Minerva advenientem comiter excipit Nestor, quum maxime in littore publicis epulis et sacris Neptuno faciendis occupatus (1-74). Is vero adolescenti, de patre sciscitanti, nihil novi refert, quippe omnium illius rerum ignarus; sed, quid sibi et aliis ducibus Achivorum in reditu ab excidio Ilii acciderit, et qui ex illis domum reverteriat, diligenter enarrat (75-200): tum monitis bonisque ominibus ad ulciscendas procorum iniurias excitatum, memorata etiam Agamemnonis caede et laudato Oreste, secularis ultore, hortatur, ut quam primum pergat ad Menelaum, nuper ex longinquo errore reversum (201-328). Ad vesperam, antequam in urbem redeunt Pylii, abit Minerva, quam, in discessu agnitam, veneratur Nestor, et vitulam deae immolaturum se vovet (329-394). Ita Telemachus in aedes Nestoris ducitur, et ibi pernoctat (395-403). Mane postridie in domo regis privatum sacrum sit Minervae, quo parato Telemachus cum Pisistrato, Nestoris filio, curru contendit Spartam (404-485). Nocte proxima apud Dioclem, principem Phaeacorum, deversati, altera Spartam pervoluunt (486-497).

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ.

Τὰ ἐν Πύλῳ.

Ἡἷος δ' ἀνόρουσε, λιπῶν περικαλλέα λίμνην,
 οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ὃν ἄθανάτοισι φανείη,
 καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζεῖδαρον ἄρουραν·
 οἱ δὲ Πύλον, Νηλῆος ἐνκείμενον πτολίεθρον,
 ἴξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον 5
 ταύρους παμμέλανας, Ἐνοσίχθονι κυανοχαίτη.
 ἐννέα δ' ἔδραι ἔσαν, πενήτηκόσιοι δ' ἐν ἐκάστη
 εἵατο, καὶ προὔχοντο ἐκάστοθι ἐννέα ταύρους.
 εὖθ' οἱ σπλάγχρ' ἐπάσαντο, θεῶ δ' ἐπὶ μηρὶ ἔκηναν,
 οἱ δ' ἰθὺς κατάγοντο, ἰδ' ἰστιά νηὸς εἴσης 10
 στειλὰν ἀείραντες, τὴν δ' ὤρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
 ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν'· ἦρχε δ' Ἀθήνη.
 τὸν προτέρη προσέειπε θεὰ γλαινκάπις Ἀθήνη·
 Τηλέμαχ', οὐ μὲν σε χρεὶ ἔτ' αἰδοῦς, οὐδ' ἡβαιόν·
 τοῦνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλως, ὄφρα πύθῃαι 15
 πατρός, ὅπου κῦθε γαῖα, καὶ ὄντινα πότιμον ἐπέσπεν.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κίε Νέστορος ἵπποδάμοιο·

- εἶδομεν, ἦντινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθεν.
 λίσσεσθαι δέ μιν αὐτόν, ὅπως νημερτέα εἴπῃ·
 20 ψευδὸς δ' οὐκ ἔρρει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·
 Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἄρ' προσπτύξομαι αὐτόν;
 οὐδὲ τί πω μύθοισι πεπειρήμαι πυνκνοῖσιν·
 αἰδώς δ' αὖ, νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέσθαι.
 25 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῆσι νοήσεις,
 ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· οὐ γὰρ οἶω
 οὐ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἤρήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
 30 καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἔγνια βαῖνε θεοῖο.
 ἔξον δ' ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἀγροῖν τε καὶ ἔδρας.
 ἔνθ' ἄρα Νέστωρ ἦστο σὺν νίασιν· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 δαῖτ' ἐντυρόμενοι, κρέα ὧπων, ἄλλα τ' ἔπειρον.
 οἱ δ' ὥς οὖν ξείνους ἴδον, ἄθροοι ἦλθον ἅπαντες,
 35 χερσὶν τ' ἠσπάζοντο, καὶ ἐδρίασθαι ἄνωγον.
 πρῶτος Νεστορίδης Πεισιστράτος ἐγγύθεν ἔλθων,
 ἀμφοτέρωθεν ἔλε χεῖρα, καὶ ἵδρυσεν παρὰ δαιτί,
 κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ ψαμάθοις ἀλήησιν,
 πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδεϊ καὶ πατέρϊ ᾧ·
 40 δῶκε δ' ἄρα σπλάγγων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
 χρυσεῖω δέπαι· δευδισκόμενος δὲ προσηύδα
 Παλλὰδ' Ἀθηναίην, κορυφῇ Διὸς αἰγιόχοιο·
 Εὐχεο νῦν, ὦ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἄνακτι·
 τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠγείσαστε, δεῦρο μολόντες.
 45 αὐτὰρ ἐπὶν σπέισης τε καὶ εὐξέαι, ἧ θέμις ἐστίν,
 δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἶνον

- σπεῖσται· ἐπεὶ καὶ τοῦτον ὅλομαι ἄθανάτοισιν
 εὐχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέονσ' ἀνθρώποι.
 ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὁμηλικὴ δ' ἐμοὶ αὐτῷ·
 50 τούνεκα σοὶ προτέρῳ δώσω χρύσειον ἄλεισον.
 Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἠδὲος οἶνον·
 χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ,
 οὐνεκά οἱ προτέρῳ δῶκε χρύσειον ἄλεισον.
 αὐτίκα δ' εὐχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι·
 55 Κλυθε, Ποσειδαον γαίηοχε, μηδὲ μεγένης
 ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
 Νέστορι μὲν πρῶτιστα καὶ νῆας κῶδος ὅπαζε·
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδον χαρίεσσαν ἀμοιβήν
 σύμπασιν Πυλίοισιν ἀγακλειτῆς ἐκατόμβης.
 60 δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρῆξαντα νέεσθαι,
 οὐνεκα δεῦρ' ἐκόμεσθα θοῇ σὺν νηϊ μελαίνῃ.
 Ὡς ἄρ' ἔπειτ' ἤρᾱτο, καὶ αὐτὴ πάντα τελέετα·
 δῶκε δὲ Τηλέμαχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.
 ὥς δ' αὐτῷς ἤρᾱτο Ὀδυσσεύς φίλος νείος·
 65 οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρε' ὑπέεργα καὶ ἐρύσαντο,
 μοίρας δασσάμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήμιος ἱππότα Νέστωρ·
 70 Νῦν δὴ κάλλιον ἐστὶ μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι
 ξείνους, οὔτινές εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς.
 ὦ ξεῖνοι, τίνας ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὕγρα κέλευθα;
 ἦ τι κατὰ πρῆξιν, ἢ μακρυδῶς ἀλάλησθε,
 οἷά τε ληϊστήρες, ὑπεῖρ ἄλλα, τοίτ' ἀλόωνται
 ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἄλλοδαποῖσι φέροντες;
 75 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα,

θαρσύνει· αὐτὴ γάρ ἐν φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
 [ἦδ' ὅα μιν περὶ πατρός ἀποιομένοιο ἔροιτο·
 ἦδ' ὅα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν.]

- 80 εἶρεαι, ὁππόθεν εἰμέν· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω.
 ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης Ὑπονηῖτον εἰλήλουθμεν·
 προΐξῃς δ' ἦδ' ἰδίῃ, οὐ δῆμιος, ἦν ἀγορευώ.
 πατρός μοι κλέος εὖρὺν μετέρχομαι, ἦν πον ἀκούσω,
 δῖον Ὀδυσσεύς ταλασίφρονος, ὃν ποτὲ φασιν
 85 σὺν σοὶ μαρτυρόμενον Τρώων πόλιν ἐξαπατάξαι.
 ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμειον,
 πευθομένοισι, ἥχι ἕκαστος ἀπώλετο λυγροῦ ὀλέθρου·
 κείνου δ' αὐ καὶ ὀλεθρὸν ἀπευθία θῆκε Κρονίων.
 οὐ γὰρ τις δύναται σάφα εἰπόμεν, ὁππόθ' ὀλώλει·
 90 εἴθ' ὅγ' ἐπ' ἡλείρου δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
 εἴτε καὶ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Ἀμφιγυρίης.
 τοῦτεκα νῦν τὰ σά γούναθ' ἱκάνομαι, αἱ δ' ἐθέλησθα·
 κείνου λυγρὸν ὀλεθρὸν ἐνισπείν, εἴ που ὀπωπῆς
 ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλον μῦθον ἀκουσας
 95 πλαζόμενον· πέρι γὰρ μιν διζυγὸν τέκε μήτηρ.
 μηδὲ τί μ' αἰδόμενος μελλισσο, μηδ' ἐλεάειω,
 ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἦντησας ὀπωπῆς.
 λίσσομαι, εἰποτέ τοι τι πατὴρ ἐμός, ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,
 ἦ ἔπος ἦε τι ἔργον ὑποστάς ἐξετέλεσεν
 100 δῆμω ἐν Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί·
 τῶν νῦν μοι μῆσαι, καὶ μοι νημερτὲς ἐνίσπε.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήμιος ἱππότης Νέστωρ·
 ὦ φίλ'· ἐπεὶ μ' ἐμνησας οἴζυνος, ἦν ἐν ἐκείνῳ
 δῆμω ἀνέτηλμεν μένος ἄσχετοι νῆες Ἀχαιῶν,

- ἦ μὲν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἡγεροειδέα πόντον
 105 πλαζόμενοι κατὰ ληϊδ', ὅπῃ ἄρξειεν Ἀχιλλεύς,
 ἦδ' ὅσα καὶ περὶ ἄστν μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
 μαρνάμεθ'· ἐνθα δ' ἔπειτα κατέπταθεν, ὅσσοι ἄριστοι·
 ἐνθα μὲν Αἴας κείτῃ Ἀρήϊος, ἐνθα δ' Ἀχιλλεύς,
 110 ἐνθα δὲ Πάτροκλος, θεοφῶν μῆστορ ἀτάλαντος·
 ἐνθα δ' ἐμός φίλος υἱός, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων,
 Ἀντίλοχος, πέρι μὲν θείειν ταχὺς, ἦδὲ μαχητής —
 ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακά· τίς κεν ἐκείνα
 πάντα γε μνῆσταιτο καταθνητῶν ἀνθρώπων;
 115 οὐδ' εἰ πεντάετες γε καὶ ἐξάετες παραμύμων
 ἐξεροῖς, ὅσα κείθι πάθον κακά διοι Ἀχαιοί·
 πρὶν κεν ἀνηθῆις σὴν πατριίδα γαῖαν ἴκοιο.
 εἰνάετες γὰρ σφιν κακὰ φάπτομεν ἀμυρίεποντες
 παντοίοισι δόλοισι· μόγις δ' ἐτέλεσσε Κρονίων.
 120 ἐνθ' οὔτις ποτὲ μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἀντην
 ἦθει, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεύς
 παντοίοισι δόλοισι, πατήρ τεός· εἰ ἐτέον γε
 κείνου ἐγγόνος ἔσσι· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
 ἦτοι γὰρ μῦθοί γε εἰοκότες, οὐδὲ κε φάνης
 125 ἄνδρα νεώτερον ὧδε εἰοκότα μνῆσασθαι.
 ἐνθ' ἦτοι εἰώς μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς
 οὔτε ποτ' εἰν ἀγορῇ διχ' ἐβάζομεν, οὔτ' ἐν βουλῇ,
 ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε, νόον καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
 φραζόμεθ', Ἀργείοισιν ὅπως ὅζ' ἄριστα γένοιτο.
 130 αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
 βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδικασεν Ἀχαιοὺς·
 καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐν φρεσὶ μῆδετο νόστον
 Ἀργείοις· ἐπεὶ οὔτι νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι

- πάντες ἔσαν· τῷ σφῶον πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον,
 135 μήνιος ἔξ ὅλοῃς Πλανκώπιδος ἑβριμοπάτρης,
 ἥ τ' ἔρην Ἀτρεΐδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν.
 τῷ δὲ καλῶσαιμῶ ἀγορῇ ἐς πάντας Ἀχαιοὺς,
 μῆα, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἥλιον καταδύντα -
 οἱ δ' ἦλθον οἷῳ βεβαρηότες νῆες Ἀχαιῶν -
 140 μῦθον μνθείσθην, τοῦ εὖτεκα λαὸν ἄγειραν.
 ἔνθ' ἦτοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιοὺς
 νόστον μνησκεισθαι ἐπ' εὐρέα ῥῶτα θαλάσσης·
 οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάντῃαν ἠρδαν· βούλετο γάρ ῥα
 λαὸν ἐνυκαίειν, ῥέξαι δ' ἱερὰς ἐκατόμβας,
 145 ὥς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο·
 νῆπιος, οὐδὲ τὸ ἦδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν.
 οὐ γάρ τ' αἴψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων.
 ὥς τῷ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένῳ ἐπέεσσιν
 ἔστασαν· οἱ δ' ἀνόρουσαν ἐν κῆρυδι Ἀχαιοὶ
 150 ἤχῃ θεσπεσίῃ· δίχα δὲ σμῖσιν ἠρδαν· βουλή.
 ῥῶτα μὲν αἶσαμεν, χαλεπὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντες
 ἀλλήλοισι· ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἦρτινε πῆμα κακοῖο.
 ἦ ὣθεν δ' οἱ μὲν νέας ἔλκομεν εἰς ἅλα δῖαν,
 κτήματά τ' ἐντιθέμεσθαι, βαθυζῶνους τε γυναικάς.
 155 ἡμίστες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
 αὐθι παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
 ἡμίστες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἱ δὲ μάλ' ὦκα
 ἔπλεον· ἐτόρρεσεν δὲ θεὸς μεγακῆτεα πόντον.
 ἐς Τένεδον δ' ἐλθόντες, ἐρέξαμεν ἱρὰ θεοῖσιν,
 160 οἴκαδε ἵεμενοι· Ζεὺς δ' οὐ πῶ μῆδετο νόστον·
 σχῆπιος, ὅς ῥ' ἔρην ὥρσε κακῇ ἐπὶ δευτέρῳ αὐτίς.
 οἱ μὲν ἀποστρέφοντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας

- ἄμφ' Ὀδυσῆα ἄνακτα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
 αὐτίς ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες.
 165 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀλλέειν, αἱ μοι ἔποντο,
 φεύγον, ἐπεὶ γήγρωσκον, ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων.
 φεύγε δὲ Τυδεὺς υἱὸς Ἀρήϊος, ὥρσε δ' ἐταίρους·
 ὧς δὲ δὴ μετὰ ῥῶϊ κίε Ξανθὸς Μενέλαος,
 ἐν Λέσβῳ δ' ἔκχευ δολιχὸν πλόον ὀρμαίνοντας·
 170 ἢ καθύπερθε Χίοιο νοοίμεθι παιπαλοέσσης,
 νῆσον ἐπὶ Ψυρίης, αὐτὴν ἐπ' ἀριστέρ' ἔχοντες,
 ἢ ὑπέρθερθε Χίοιο, παρ' ἡμερόεντα Μίμνῃα.
 ἤτεομεν δὲ θεὸν φῆραι τέρας· αὐτὰρ ὃ γ' ἡμῶν
 δεῖξε, καὶ ἠρώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὐβοίαν
 τέμνειν, ὅρα τάχιστα ὑπὲρ κακότητα φύγοιμεν.
 175 ὥστο δ' ἐπὶ λιγύς οὖρος ἀήμεναι· αἱ δὲ μάλ' ὦκα
 ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον· ἐς δὲ Γεραιστὸν
 ἐνύχθια κατάγοντο· Ποσειδάωνι δὲ τάνυων
 πόλλ' ἐπὶ μῆρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες.
 180 τέτρηκον ἡμᾶρ ἔην, ὅτ' ἐν Ἀργεὶ νῆας εἴσας
 Τυδείδῳ ἑταροὶ Διομήδεος ἱπποδάμοιο
 ἔστασαν· αὐτὰρ ἔργωγε Πύλονδ' ἔχον· οὐδὲ ποτ' ἔσβη
 οὖρος, ἐπειδὴ πρῶτα θεὸς προσέειπεν ἄνθρωποι·
 ὥς ἦλθον, φίλες τέκνον, ἀπενθήεις· οὐδὲ τι οἶδα,
 185 κείνων οἱ τ' ἐσάωθεν Ἀχαιῶν, οἱ τ' ἀπόλοντο·
 ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν
 πεύθομαι, ἢ θέμις ἐστὶ, δαήσεαι, οὐδὲ σε κεύσω.
 εὖ μὲν Μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐγγεσιμώρους,
 οὓς ἄγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου παιδὶμος υἱός·
 190 εὖ δὲ Φιλοκῆτην, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν·
 πάντας δ' Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσῆγαγ' ἐταίρους,

- οἱ φίλον ἐκ πολέμου, πότος δέ οἱ οὔτιν' ἀπηΐρα.
 Ἀτρεΐδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε, νόσφιν ἔοντες,
 ὥς τ' ἦλθ', ὥς τ' Αἰγισθοῦ ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
 195 ἄλλ' ἦτοι κείνος μὲν ἐπισμυγερῶς ἀπέτισεν.
 ὥς ἄγαθόν, καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι
 ἀνδρός! ἐπεὶ καὶ κείνος ἐτίσατο πατροφονίᾳ,
 Αἰγισθὸν δολομήτην, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 καὶ σὺ, φίλος - μάλα γάρ σ' ὀρόω καλὸν τε μέγαν τε -
 200 ἄλκιμος ἔσθ', ἵνα τίς σε καὶ ὀπιγόνων εὖ εἴπῃ.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·
 ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῆδος Ἀχαιῶν,
 καὶ λίην κείνος μὲν ἐτίσατο, καὶ οἱ Ἀχαιοὶ
 οἴσουσι κλέος εὖρον, καὶ ἐσσομένοισι πυθίσθαι.
 205 αἱ γὰρ ἐμοὶ τοσσῆρδε θεοὶ δύνανιν παραθεῖεν,
 τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγωνίης,
 οἵτε μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται!
 ἀλλ' οὐ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
 πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρή τετλάμεν ἔμπτῃς.
 210 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππῶτα Νέστωρ·
 ὦ φίλ', ἐπειδὴ ταυτὰ μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπες·
 φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εὐνέκα πολλοὺς
 ἐν μεγάροισι, ἀέκητι σέθεν, κακὰ μηχανάσθαι.
 εἰπέ μοι, ἥ ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἢ σέγε λαοὶ
 215 ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῃ.
 τίς δ' οἶδ', εἴ τί ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθῶν,
 ἢ ὅγε μοῖνός ἐών, ἢ καὶ σὺμπαντες Ἀχαιοί;
 εἰ γὰρ σ' ὡς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὥς τότ' Ὀδυσσεύς περικηδέτο κυδαλίμοιο
 220 δῆμῳ ἐν Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί -

- οὐ γὰρ πῶ ἴδον ὥδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας,
 ὥς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη -
 εἴ σ' οὕτως ἐθέλοι φιλέειν, κήδοίτο τε θυμῷ,
 τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλεάσθαιτο γάμοιο.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·
 225 ὦ γέρον, οὐπω τοῦτο ἔπος τελέεσθαι οἶω·
 λίην γὰρ μέγα εἶπες· ἄγῃ μ' ἔχει· οὐκ ἂν ἔμοιγε
 ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὥς ἐθέλοιεν.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγην ἕρκος ὀδόντων!
 230 ῥεῖα θεὸς γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι.
 βουλομένη δ' ἂν ἔγωγε, καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
 οἴκαδ' εἴ ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι,
 ἢ ἐλθῶν ἀπολέσθαι ἐφ' ἑστίος, ὥς Ἀγαμέμνων
 ὦλεθ' ὑπ' Αἰγισθοῖο δόλῳ καὶ ἧς ἄλοχοιο.
 235 ἀλλ' ἦτοι θάνατον μὲν ὁμοῖον οὐδὲ θεοὶ περ
 καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν, ὅππότε κεν δῇ
 Μοῖρ' ὁλοή καθέλῃσι ταηλεγέος θανάτοιο.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·
 240 Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα, κηδόμενοι περ·
 κείνῳ δ' οὐκέτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλὰ οἱ ἦδη
 φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ Κῆρα μέλαιναν.
 νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι
 Νέστορ· ἐπεὶ περίοιδε δίκας ἦδ' ἐφρόνιν ἄλλων.
 245 τρεῖς γὰρ δῆ μιν φασιν ἀνάσσειν γένε' ἀνδρῶν·
 ὥστε μοι ἀθάνατος ἰνδάλλεται εἰσοράσθαι.
 ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, σὺ δ' ἀληθὲς ἐνίστῃς·
 πῶς ἔθαν' Ἀτρεΐδης εὐρυκρεῖων Ἀγαμέμνων;
 ποῦ Μενέλαος ἦν; τίνα δ' αὐτῷ μήσατ' ὄλεθρον

- 250 Αἰγισθος δολόμητις; ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρεῖα.
 ἢ οὐκ Ἀργεὺς ἦεν Ἀχαικοῦ, ἀλλὰ πῃ ἄλλη
 πλάσσει ἐπ' ἀνθρώπους, ὃ δὲ θαρσύνει κατέπεφνεν;
 Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἐπὶ πτότα Νέστωρ·
 τοίγαρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
 255 ἦτοι μὲν τάδε κ' αὐτὸς οἶσαι, ὥσπερ ἐνύχθη·
 εἰ ζῶντ' Αἰγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτεμεν
 Ἀτρεΐδης, Τροίηνθεν ἰὼν, Ξανθοῦ Μενέλαος·
 τῷ κ' εἰ οὐδὲ θανάτῳ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν,
 ἀλλ' ἄρα τότε κίνεσθε καὶ οἶωνοι κατέδρασαν,
 260 κείμενον ἐν πεδίῳ ἐκὰς Ἀργεὺς· οὐδὲ κ' τίς μιν
 κλαῦσεν Ἀχαιῶδων· μάλα γὰρ μέγα μῆσατο ἔργον.
 ἡμεῖς μὲν γὰρ κείθι πολέας τελέοντες ἀέθλους
 ἤμεθ'· ὃ δ' εὐκηλὸς μυχῷ Ἀργεὺς ἵπποβότοιο
 πόλλ' Ἀγαμέμνονέν τ' ἄλοχον θύλγεσσι επέεσσαν.
 265 ἦ δ' ἦτοι τὸ πρὶν μὲν ἀναίετο ἔργον αἰεὶς,
 διὰ Κλυταιμῆστρη· φρεσὶ γὰρ κέχορθε ἀγυθῆσιν·
 παρ' δ' αὖρ ἦν καὶ αἰοῖδος ἀνὴρ, ὃ πολλὴν ἐπέτελλεν
 Ἀτρεΐδης, Τροίηνδε κῆρ, εἰρυσθαι ἄκοιτιν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν Μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμνῆται,
 270 δὴ τότε τὸν μὲν αἰοῖδον ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην,
 κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἔλωρ καὶ κύμα γενέσθαι·
 τὴν δ' ἐθελῶν ἐθελούσαν ἀνήγαγεν ὄνδε δόμονδε,
 πολλὰ δὲ μυχῷ ἔφη θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
 πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆγεν, ὑψάσματά τε χρυσόν τε,
 275 ἐτελείας μέγα ἔργον, ὃ οὐποτε ἔλπετο θυμῷ.
 ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν, Τροίηνθεν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης καὶ ἐγὼ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν.
 ἀλλ' ὅτε Σοῖνιον ἴδον ἀφικόμεθ', ἄκρον Ἀθηναίων,

- ἐνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσαν ἐποικόμενος κατέπεφνεν,
 280 πηδάλιον μετὰ χειρὶ θεούσης νῆος ἔχοντα,
 φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίνυτο φύλ' ἀνθρώπων
 νῆα κυβερνήσας, ὅποτε σπερχοίατ' ἄελλαι.
 ὥς ὃ μὲν ἐνθα κατέσχετ', ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
 285 ὕφρ' ἔταρον θάπτοι, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κατ' αἶνος, ἰὼν ἐπὶ οἶνοπα πόντον
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι, Μαλειαῶν ὄρος αἰπὺ
 ἔξε θεῶν· τότε δὴ στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐφράσατο, λυγρὸν δ' ἀνέμων ἐπ' αὐτμένα χεῦεν,
 290 κύματά τε τροφόεντα, πελώρια, ἴσα ὄρεσιν.
 ἐνθα διατμήξας, τὰς μὲν Κρήτην ἐπέλασεν,
 ἥχι Κύδωνες ἔναιον, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
 ἔστι δὲ τις λισσὴ αἰπεῖα τε εἰς ἅλα πέτρη,
 ἰσχυρὴ Γόρτυνος, ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ·
 295 ἐνθα Νότος μέγα κύμα ποτὶ σκαῖον ῥίον ᾧθεϊ,
 ἐς Φαιστόν, μικρὸς δὲ λίθος μέγα κύμ' ἀποεργει.
 αἱ μὲν αὖρ ἐνθ' ἦλθον, σπουδῇ δ' ἦλυναν ὄλεθρον
 ἄνδρες, ἀτὰρ νῆας γε ποτὶ σπυλάδεσσιν ἔαξαν
 κύματ'· ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυναοπωρεῖους
 300 Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρον ἀνέμῳ τε καὶ ὕδαρ.
 ὥς ὃ μὲν ἐνθα πόλιν βίον καὶ χρυσὸν ἀγείρων,
 ἦλτο ξὺν νηυσὶ κατ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπους.
 τόφρα δὲ ταῦτ' Αἰγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρὰ,
 κτείνας Ἀτρεΐδην· δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ.
 305 ἐπτάετες δ' ἦρασσε πολυχρόσιοι Μυκλήνης·
 τῷ δὲ οἱ ὀγδοάτω κακὸν ἦλυνθε διὸς Ὀρέστης
 ἅψ' ἀπ' Ἀθηναίων, κατὰ δ' ἔκτανε πατροφονῆα,
 Odys. I.
 D

- Αἰγισθον δολομήτην, ὃς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 ἦτοι δ' τὸν κτεῖνας δαῖνυ τάφον Ἀργείοισιν
 310 μητρὸς τε στυγερῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἰγισθοιο·
 αὐτῆμαρ δὲ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.
 καὶ σὺ, φίλος, μὴ δηθὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησο,
 κτήματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν,
 315 οὕτω ὑπερφιάλους· μὴ τοι κατὰ πάντα φάγωσιν
 κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηῦσιν ὁδὸν ἔλθῃς.
 ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
 ἔλθῃν· κῆνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν
 ἐκ τῶν ἰσθμίων, ὅθεν οὐκ ἔλποιτό γε θυμῷ
 320 ἔλθῃμεν, ὅτινα πρῶτον ἀποσφήλωσιν ἄελλαι
 ἐς πέλαγος μέγα τοῖον· ὅθεν τέ περ οὐδ' οἰωνοὶ
 αὐτόετες οἰχνεῦσιν, ἐπεὶ μέγα τε δεινὸν τε.
 ἀλλ' ἴθι νῦν σὺν νηϊ τέ σῃ καὶ σοῖς ἐτάροισιν·
 εἰ δ' ἐθελῇς πεζός, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι,
 325 πὰρ δέ τοι νῆες ἐμοί, οἳ τοι πομπῆς ἔσονται
 ἐς Λακεδαιμόνα διαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
 λίσσεσθαι δέ μιν αὐτόν, ἵνα νημερτὲς ἐνίσπῃ·
 ψευδὸς δ' οὐκ ἔρειν· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.
 Ὡς ἔφατ'· ἥλιος δ' αὖ ἔδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν
 330 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
 Ὡ γέρον, ἦτοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
 ἀλλ' ἄγε, τάμεντε μὲν γλώσσας, κερῆασθε δὲ οἶνον,
 ὅφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἁθανάτοισιν
 σπείσαντες, κοῖτιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὤρη.
 335 ἥδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζῶφον· οὐδὲ ἔοικεν
 δηθὰ θεῶν ἐν δαπνὶ θιαστέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.

- Ἥ ῥα Διὸς θυγάτηρ· τοὶ δ' ἔκλυον αὐδησάσης.
 τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 κούροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
 340 νόμισαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν·
 γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ' ἐπέλειβον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ', ἐπιὸν θ', ὅσον ἦθελε θυμός,
 δὴ τότε Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδῆς
 ἄμφω ἰέσθην κοίλῃ ἐπὶ νῆα νέεσθαι.
 345 Νέστωρ δ' αὖ κατέκρυκε καθαπτόμενος ἐπέεσσιν·
 Ζεὺς τόγ' ἀλεξήσεις καὶ ἁθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὥς ὕμεις παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε,
 ὥστε τὲν ἢ παρὰ πάμπαν ἀνείμονος ἡὲ πενιχροῦ,
 ᾧ οὔτε χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
 350 οὔτε αὐτῷ μαλακῶς, οὔτε ξείνοισιν, ἐνεύδειν.
 αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά,
 οὐ θὴν δὴ τοῦδ' ἀνδρὸς Ὀδυσσεύος φίλος υἱὸς
 νηὸς ἐπ' ἱερῶφιν καταλέξεται, ὅφρ' ἂν ἔγωγε
 ζῶα, ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίκωνται,
 355 ξείνους ξεινίξω, ὅστις κ' ἐμὰ δόμαθ' ἵκηται.
 Τὸν δ' αὖτε πρόσειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
 εὖ δὴ ταῦτά γ' ἔφησθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικεν
 Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺν κάλλιον οὕτω.
 360 ἀλλ' οὗτος μὲν νῦν σοὶ ἅμ' ἐνεται, ὅφρα κεν εὖδῃ
 σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
 εἴμι, ἵνα θαρσύνῃ θ' ἐτάρους, εἴπω τε ἕκαστα.
 οἷός γάρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὐχομαι εἶναι·
 οἳ δ' ἄλλοι φιλότῃ νεώτεροι ἄνδρες ἔπονται,
 πάντες ὀμηλικῇ μεγαθύμου Τηλεμάχοιο.
 365 ὣθα καὶ λεξάμεν κοίλῃ παρὰ νηϊ μελαίνῃ

- νῆν· ἀτὰρ ἦσθ' ἐν μετὰ Κανέκωνας μεγαθύμους
 εἴμ', ἐνθά χρεῖός μοι φερέλλεται, οὔτι νέον γε,
 οὐδ' ὀλίγον· σὺ δὲ τοῦτον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
 πέμψων σὺν δίσρῳ τε καὶ νιέϊ· δὸς δὲ οἱ ἵππους,
 370 οἱ τοι εὐαφρότατοι θεῖναι καὶ κάρτος ἄριστοι.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη γλαινῶπις Ἀθήνη,
 φήνῃ εἰδομένη· θάμβος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας.
 θαύμαζεν δ' ὁ γεραιός, ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν·
 Τηλεμάχου δ' ἔλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐν τ' ὀνόμαζεν
 375 ὦ φίλος, οὗ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἀναλκιν ἔσθθαι,
 εἰ δή τοι νέω ὥδε θεοὶ πομπήες ἔπονται.
 οὐ μὲν γάρ τις ὁδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ, κνιδίστη Τηρογένεια,
 ἥ τοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.
 380 ἀλλὰ, ἄνασσ', ἴληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν,
 αὐτῷ καὶ παιδεσσι καὶ αἰδοίῃ παρακοίτῃ·
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἥνιν, εὐρυμέταπον,
 ἀδμήτην, ἣν οὐπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνὴρ·
 τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέραισιν περιχένας.
 385 Ὡς ἔφατ' ἐυχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
 τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,
 νιάσι καὶ γαμβροῖσιν, εἰ πρὸς δώματα καλά.
 ἀλλ' ὅτε δάμαθ' ἔκοντο ἀγακλινὰ τοῖο ἄνακτος,
 ἐξεῖρς ἔκοντο κατὰ κλισίους τε θρόνους τε.
 390 τοῖς δ' ὁ γέρον ἔλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέραισιν
 οἶνον ἡδυπότιον, τὸν ἐνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ
 ὤϊξεν ταμίη, καὶ ἀπὸ κρήδεμον ἔλυσεν·
 τοῦ δ' ἔκοντο κρητῆρα κερύσσαντο· πολλὰ δ' Ἀθήνη
 εὐχεῖ ἀποσπένδων, κοῦρῃ Διὸς αἰγιόχοιο.

- Ἀντὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ' ἐπιὸν θ', ὅσον ἦθελε θυμός, 395
 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος·
 τὸν δ' αὐτοῦ κοίμησε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,
 Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσσεύος θεῖοιο,
 τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ·
 παρ δ' ἄρ', ἐνυμελίην Πεισίστρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν, 400
 ὃς οἱ ἔτ' ἠΐθεος παῖδων ἦν ἐν μεγάροισιν.
 αὐτὸς δ' αὖτε καθεῖθε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο·
 τῷ δ' ἄλογος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.
 Ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 405 ὥρνυτ' ἀφ' ἑστῆς ἐν νήφει Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ.
 ἐκ δ' ἐλθὼν, κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,
 οἱ οἱ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλῶν,
 λευκοὶ, ἀποστίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἐπὶ μὲν πρὶν
 Νηλεὺς ἔζεσκεν, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος·
 410 ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη Κηρὶ δαμνίς Ἀιδόσδε βεβήκει·
 Νέστωρ αὖ τότ' ἐφίξε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν,
 σκήπτρον ἔχων. περὶ δ' νῆες ἀολλέες ἡγερέθοντο,
 ἐν θαλάμῳ ἐλθόντες, Ἐχέφρων τε Στράτιος τε,
 Περσεύς τ' Ἀρητιός τε καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης·
 415 τοῖσι δ' ἔπειθ' ἔκτος Παισίστρατος ἦλυσεν ἥρας·
 παρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοεῖκελον εἶσαν ἄγοντες.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 Καρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρητῆρατ' ἐέλδωρ,
 420 ὅφρ' ἦτοι πρῶτιστα θεῶν ἱλάσσομαι Ἀθήνην,
 ἥ μοι ἐναργής ἦλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλαϊαν.
 ἀλλ' ἄγ', ὁ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἵτω, ὄφρα τάχιστα
 ἔλθῃσιν, ἐλάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ·
 εἰς δ' ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν

- πάντας ἰὼν ἐτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δὺ οἶους·
 425 εἷς δ' αὖ χρυσοχοόν Λαέρτεια δεῦρο κελύσθω
 ἔλθεῦν, ὅφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.
 οἱ δ' ἄλλοι μένετ' αὐτοῦ Ἀολλῆες· εἵπατε δ' εἴσω
 δμῶϊσιν κατὰ δώματ' ἐγκακλυτά δαῖτα πένεσθαι,
 ἔδρας τε ξύλα τ' ἄμφι καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ.
 430 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνουν· ἤλθε
 μὲν ἄρ' βοῦς
 ἐκ πεδίου, ἤλθον δὲ θοῆς παρὰ νηὸς εἵσσης
 Τηλεμάχου ἑταροὶ μεγαλήτορος· ἤλθε δὲ χαλκίεις,
 ὅπλ' ἐν χειρὶν ἔχων χαλκήϊα, πειράτα τέγνης,
 ἄσμονά τε σφύραν τ' εὐπολιτὸν τε πυράγρην,
 435 οἷσιντε χρυσὸν εἰργάζετο· ἤλθε δ' Ἀθήνη,
 ἰῶν ἰατίωσα· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
 χρυσὸν ἔδωχ'· ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περιχεύειν
 ἄσκησας, ὣν ἄγαλμα θεὰ κεχάροίτο ἰδοῦσα.
 βοῦν δ' ἀγέτην κεράων Στρατίος καὶ διὸς Ἐχέφρων.
 440 χέρινθα δὲ σφ' Ἄρηος ἐν ἀνθεμόεντι λῆβητι
 ἤλυνθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων, ἐτέρη δ' ἔχεν οὐλᾶς
 ἐν κατέρῳ· πέλευν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
 ὀξὺν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο, βοῦν ἐπικόπων.
 Περσεὺς δ' ἄμνιον εἶχε· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
 445 χέρινθά τ' οὐλοχύτας τε κατήχετο· πολλὰ δ' Ἀθήνη
 εὐχέτ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τολῆας ἐν πυρὶ βάλλων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐχάντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο,
 αὐτίκα Νέστωρος υἱὸς, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης,
 ἤλασεν ἄγχι σίας· πέλευν δ' ἀπέκοψε τένοντας
 450 αὐχενίους, λῦσεν δὲ βοὸς μένος· αἱ δ' ὀλόλυνξαν
 θυγατέρες τε, νύοι τε καὶ αἰδοίη παρὰκοίτις

- Νέστωρος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένηο θυγατρῶν.
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
 ἔσχον· ἀτὰρ σφάξεν Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
 τῆς δ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἷμα ῥύη, λίπε δ' ὅστέα θυμός, 455
 αἷψ' ἄρα μιν διέχευαν· ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνον
 πάντα κατὰ μοῖραν, κατὰ τε κνίσση ἐκάλυναν,
 διπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 καίτε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἰθῶπα οἶνον
 λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπάβολα χειρῖν. 460
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα, καὶ ἄμφ' ὀβελόισιν ἔπειραν,
 ὥπων δ' ἀκροπόρους ὀβελούς ἐν χειρὶν ἔχοντες.
 Τόφρα δὲ Τηλέμαχον λούσεν καλὴ Πολυκάστη,
 Νέστωρος ὀπλοτάτη θυγάτηρ Νηληιάδαο. 465
 αὐτὰρ ἐπεὶ λούσεν τε, καὶ ἔχρυσεν λίπ' ἐλαίῳ,
 ἄμφι δὲ μιν φάρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
 ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου βῆ, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
 παρ' ὅγῃ Νέστορ ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, ποιμένι λαῶν.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ὥπτησαν κρεῖ ὑπέρτερα, καὶ ἐρύσαντο, 470
 δαίνυνθ' ἐξόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντο,
 οἶνον ἐνοικοχοεῦντες ἐν χρυσείοις δεπάεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερῆνιος ἱπποῖτα Νέστωρ·
 Παιῖδες ἔμοι, ἄγε, Τηλεμάχῳ καλλίτροχας ἵππους 475
 ζεύξαθ' ὑφ' ἄρματ' ἄγοντες, ἵνα πρήσσησιν ὁδοῖο.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ'
 ἐπίθοντο·
 καρπαλλίμως δ' ἔζευξαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκείας ἵππους.
 ἐν δὲ γυνὴ ταμὴν σῆτον καὶ οἶνον ἔθηκεν,

- 480 ὄψα τε, οἷα ἔδουσι Διοτρεφῆες βασιλῆες.
 ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βῆσατο δίφρον·
 παρδ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 ἐς δίφρον τ' ἀνέβανε, καὶ ἡνία λάξετο χερσίν·
 μάστιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
 485 ἐς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὴν πτολίεθρον·
 οἱ δὲ πασημέριοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
 Δύσπετό τ' ἥελιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγνυαί·
 ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
 νείεος Ὀρσυλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
 490 ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν· ὃ δὲ τοῖς παρ' ξείνια θῆκεν.
 Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ἵππους τε ζεύγνυντ', ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἐβαινον·
 [ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου]
 μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
 495 ἔξον δ' ἐς πεδίον πυρηφόρον· ἔνθα δ' ἔπειτα
 ἦνον ὁδόν· τοῖον γάρ ὑπέκφερον ὠκείες ἵπποι.
 δύσπετό τ' ἥελιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγνυαί.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Δ.

S U M M A R I U M.

Menelaus nuptias filiorum celebrat, quum ad anlam ejus accedunt Telemachus et Pisistratus; quibus, liberaliter hospitio invitatis, epulae apponuntur (1-67). Cum iis super coenam sermone confert Menelaus, non sine blanda mentione Ulyssis, quae statim detegit filium, quem et Helena intrans agnoscit (68-154). Mox viri desiderio affectis omnibus lacrimae oboriuntur; sed earum remedium affert Helena, quae cum Menelao ad somnum usquo temporis apud Ilium acti et virtutum Ulyssis memoriam repetit (155-305). Postero die calamitatem domus suae querenti Telemacho, et patris fortunam pereuntem, narrat Menelaus de ceteris suis, et quid ipsi responderit Aegyptius Proteus de casibus redeuntium Achivorum, nominatim Aiacis Locrensis et Agamemnonis, atque de Ulyssis in insula Calypso commoratione; denique adolescenti, ut longius Sparta maneat, rogato munera hospitalia promittit (306-619). Interea proci, ut Telemachi abitum comperrerunt, de insidiis revertenti locandis consilia agitant, quae Medon excepta sperit Penelopae, adhuc ignarae profectionis (620-714). Afflicta hoc nuntio regina lamentatur; dein precata Minervam, divino somno confirmatur per quietem noctis ejus, qua delecti procerum in Asteridem insulam navigant, ut caedis consilium excusantur (715-847).

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ Δ.

Τὰ ἐν Λακεδαίμονι.

Οἱ δ' ἔξον κοίλῃν Λακεδαίμονα κητώεσσαν·
 πρὸς δ' ἄρα δόματ' ἔλων Μενελάου κυδαλίμοιο.
 τὸν δ' εὖρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτησιν
 νείος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος ὧ ἐνὶ οἴκῳ.
 τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥηξήρορος νείει πέμπεν·
 ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ἐπέσχετο καὶ κατένευσεν
 δωσέμεναι· τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον.
 τὴν ἄρ' ὅγ' ἐνθ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι πέμπε νέεσθαι
 Μυρμιδόνων προτὶ ἄστυ περικλυτόν, οἷσιν ἄνασσεν.
 νείει δὲ Σπάρτῃθεν Ἀλέκτορος ἤγετο κοῦρη,
 ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένθης
 ἐκ δούλης· Ἑλένη δὲ θεοὶ γόνον οὐκέτ' ἔφαινον,
 ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ἐγένετο παῖδ' ἐρατεινῇ,
 Ἑρμιόνην, ἣ εἶδος ἔχε χρυσεῆς Ἀφροδίτης.
 [Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑπερφερὲς μέγα δῶμα
 γελτορες ἠδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο,
 τερπόμενοι· μετὰ δὲ σφιν ἐμέλπετο θεῖος αἰοδός,

5

10

15

- φοριζαν· δοῖα δὲ κυβιστηγῆρες κατ' αὐτούς,
 μολπῆς ἐξάρχοντος, ἐδίνεον κατὰ μέσον.]
- 20 Τῷ δ' αὖτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτῷ τε καὶ ἵππῳ,
 Τηλέμαχος θ' ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός,
 στήσαν· ὁ δὲ προμολῶν ἴδετο κρείων Ἴεω νεύς,
 ὀτρυνὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο.
- βῆ δ' ἵμεν ἀγγελέων διὰ δώματα ποιμένι λαῶν,
 25 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπειτα πιερόεντα προσηΐδα·
 Ξεῖνα δὴ τίνε τῶδε, Διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
 ἄνδρες δύνω, γενεῇ δὲ Διὸς μέγαλοιο ἔϊκτον.
 ἄλλ' εἰπ', εἴ σφῶν καταλύσομεν ὠκείας ἵππους,
 ἢ ἄλλον πέμπωμεν ἱκάνεμεν, ὅς κ' ἐφιλήσῃ.
- 30 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη Ξανθὸς Μενέλαος·
 οὐ μὲν νῆπιος ἦςθα, Βοηθοῖδ' Ἴεω νεύ,
 τὸ πρῖν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε, πάϊς ὣς, νῆπια βάζεις.
 ἢ μὲν δὴ νῶϊ ξεινήϊα πολλὰ φάγοντε
 ἄλλων ἀνθρώπων, δεῦρ' ἱκόμεθ' — αἶ κ' ἐποθι Ζεὺς
- 35 ἐξοπίσω περ πάντῃσι οἴζυός! ἀλλὰ λυ' ἵππους
 ξείνων, ἐς δ' αὐτούς προτέρω ἄγε θοινηθῆναι.
 ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐν μεγάροιο δῖος στυγερὸς, κέλευτο δ'
 ἄλλους
- ὀτρυνούσας θεράποντας αἶψ' ἐσπεύσθαι ἐοῖ αὐτῶ.
 οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας·
- 40 καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἵππεσσι κάπησιν,
 πῦρ δ' ἔβαλον ξείας, ἀνὰ δὲ κρῖ λευκὸν ἔμιξαν·
 ἄρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
 αὐτοὺς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον· οἱ δὲ ἰδόντες
 θανάμαζον κατὰ δῶμα Διοτρεφέος βασιλῆος.
- 45 ὥστε γὰρ ἡελίου αἶγλη πέλεν ἢ ἐσελήνης,

- δῶμα καθ' ὑπερεφές Μενελάου κυδαλίμοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
 ἐς ᾧ' ἄσπετον βάντες εὐξέστας λούσαντο.
 τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμῶα λούσαν, καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
 50 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖνας οὐλας βάλλον ἠδὲ χιτῶνας,
 ἐς ἣα θρόνους ἔζοντο παρ' Αἰρεΐδην Μενέλαον.
 χερσὶν δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέροντα
 καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέρητος,
 νήψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
- 55 σῖτον δ' αἰδοῖα ταμὴν παρέθηκε φέροντα,
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθείσα, χαριζομένη παρεόντων·
 [δαιτρός δὲ κρείων πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
 παντοίων· παρὰ δὲ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.]
 τῷ καὶ δεκνύμενος προσέφη Ξανθὸς Μενέλαος·
 Σίτου θ' ἄπτεσθον, καὶ χαίρετον! αὐτὰρ ἔπειτα
- 60 δειπνον πασσαμένῳ εἰρησόμεθ', οἵτινές ἐσσι
 ἀνδρῶν· οὐ γὰρ σφῶν γε γένος ἀπόλωλε τοκήων,
 ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστὶ Διοτρεφῶν βασιλῆων
 σκηπτούων· ἐπεὶ οὐ κ' ἐκακοὶ τοιούσδε τέκοντες.
- ὣς φάτο· καὶ σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πίονα θῆκεν
- 65 ὅππ' ἐν χερσὶν ἑλών, τὰ ἣα οἱ ἔρεα πάρεθσαν αὐτῶ.
 οἱ δ' ἐπ' οὐεῖαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν,
 ἄγχι σκῶν κεφαλῇ, ἵνα μὴ πενθοῖαθ' οἱ ἄλλοι·
- 70 Φράζεο, Νεστορίδ' ἄνδ' ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 χαλκοῦ τε στεροπὴν καὶ δώματα ἡχέοντα,
 χρυσοῦ τ' ἡλέκτρον τε καὶ ἀργύρου ἠδ' ἐλέφαντος.
 Ζηρός που τοιγὰρ γ' Ὀλυμπίου ἐνδοθεν αὐλή·

- 75 ὅσα τάδ' ἄσπετα πολλά! σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
 Τοῦ δ' ἀγορεύοντος ξύνετο ξανθὸς Μενέλαος,
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπειτα πτερόεντα προσήνυδα·
 Τέκνα φίλ', ἦτοι Ζητὴ βροτῶν οὐκ ἂν τις ἐρίξοι·
 ἀθάνατοι γὰρ τοῦγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν·
 80 ἀνδρῶν δ' ἢ κέν τις μοι ἐρίσσειται, ἥε καὶ οὐκί
 κτήματα. ἢ γὰρ πολλὰ παιδῶν καὶ πόλλ' ἐπαληθεῖς
 ἡγαγόμεν ἐν νηυσὶ καὶ ὀδοῶταί τ' ἐτεῖ ἦλθον·
 Κύπρον, Φοινίκην τε καὶ Αἰγυπτίους ἐπαληθεῖς,
 Αἰθιοπίας θ' ἰκόμεν, καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβούς,
 85 καὶ Λιβύην, ὅα τ' ἄρ' ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσιν.
 τρεῖς γὰρ τίκει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
 Ἔνθα μὲν οὔτε ἄναξ ἐπιδευής, οὔτε τι ποιμήν,
 τυροῦ καὶ κρειῶν, οὐδὲ γλυκεροῖο γάλακτος·
 ἀλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπιητανὸν γάλα θῆσθαι.
 90 ἔως ἐγὼ περὶ κτεῖνα πολλὴν βίοντα συναγείρων
 ἡλώμην, τείως μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπαρνεν,
 λάθρη, ἀνωῖστί, δόλῳ οὐλομένης ἀλόχοιο·
 ὥς οὔτι χαιρῶν τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσει.
 καὶ πατέρων τάδε μέλλει ἀκουέμεν, οὔτινες ὑμῖν
 95 εἰσὶν· ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ ἀπώλεσα οἶκον,
 εὖ μάλα ναιετάοντα, κερανδῶτα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
 ὣν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δόμασι μοῖραν
 ναιέειν, οἳ δ' ἀνδρες σόοι ἔμμεναι, οἳ τότε ὄλοντο
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, ἐκὰς Ἀργεὺς ἱπποβότοιο!
 100 ἀλλ' ἔμπτρς πάντας μὲν ὀδυρόμενος καὶ ἀχέων -
 πολλὰκις ἐν μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν,
 ἄλλοτε μὲν τε γόῳ φρένα τέτπομαι, ἄλλοτε δ' αὐτὲ
 παύομαι· ἀνθρώπος δὲ κόρος κρηεροῖο γόοιο -

- τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδυρόμαι, ἀγνήμενός περ,
 ὥς ἐνός, ὅστε μοι ὕπνον ἀπεχθαίρει καὶ ἔδωδ' 105
 μνωομένη· ἐπεὶ οὔτις Ἀχαιῶν τόσσ' ἐμόγησεν,
 ὅσσ' Ὀδυσσεὺς ἐμόγησε καὶ ἤρατο· τῷ δ' ἄρ' ἐμελλεν
 αὐτῷ κῆδ' ἔσσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄλαστον
 κείνουν, ὅπως δὴ θηρὸν ἀποίχεται· οὐδὲ τι ἴδμεν,
 110 ζῶει ὄγ' ἢ τέθνηκεν. ὀδυρόνται νῦν πού αὐτόν
 Λαέρτης θ' ὁ γέρον καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια,
 Τηλέμαχος θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατὴρ ὑπ' ἡμερον ὥρσε γόοιο.
 δακρυδ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε, πατὴρ ἀκούσας,
 115 χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖν ἀνασχῶν
 ἀμφοτέρωσιν χερσὶ· νόησε δὲ μιν Μενέλαος·
 μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἥε μιν αὐτόν πατὴρ ἐάσειε μνησθῆναι,
 ἢ πρώτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε πειρήσαιο.
 Ἔως δ' ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 120
 ἐκ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑπορόφοιο
 ἦλθεν, Ἀρτέμιδι χρυσηλακᾶτ' εἰκνύα.
 τῇ δ' ἄρ' ἅμ' Ἀδρήστη κλισίην εὐτυκτον ἔθνηκεν·
 Ἀλκιππὴ δὲ τάπητα φέρεν μαλακοῦ ἐρίοιο·
 125 Φυλῶ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τὸν οἱ ἔδωκεν
 Ἀλκάνδρῃ, Πολύβοιο δάμαρ, ὃς ἔναϊ ἐνὶ Θήβης
 Αἰγυπτίης, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματι κεῖται·
 ὃς Μενελάῳ δῶκε δὴ ἀργυρέας ἀσαμίνθους,
 δοιούς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.
 130 χωρὶς δ' αὖθ' Ἑλένη ἄλοχος πόρε κἀλλίμα δῶρα·
 χρυσὴν τ' ἡλακᾶτην, τάλαρόν θ' ὑπόκνηκλον ὅπασσεν,
 ἀργύρεον, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράαντο.

- τόν ῥά οἱ ἀμφίπολος Φυλῶ παρέθηκε φέρονσα,
 νήματος ἀσηκτοῖο βερβυμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
 435 ἤλακτ' ἑταίρυστο, ἰοδυφές εἶρος ἔχουσα.
 ἔξετο δ' ἐν κλισίῳ, ὑπὸ δὲ Θρηῆς ποσσὶν ἦεν.
 αὐτίκα δ' ἦγ' ἐπέεσσι πόσιν ἐρέεινεν ἕκαστα·
 Ἴδμεν δῆ, Μενέλαε Διοτρεφές, οὔτινες οἶδς
 ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;
 140 ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἔρέω; κέλεται δέ με θυμός.
 οὐ γάρ πώ τινά φημι ἑοκίτα ὧδε ἰδέσθαι,
 οὐτ' ἂνδρ', οὔτε γυναικᾶ - σέβας μ' ἔχει εἰσορώσαν -
 ὥς οὐδ' Ὀδυσσεύς μεγαλήτορος νῦν ἔοικεν,
 Τηλέμαχον, τὸν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐν οἴκῳ
 145 κείνος ἀνὴρ, οὔτ' ἐμεῖο κινώπιδος εἵνεκ' Ἀχαιοὶ
 ἦλθεθ' ὑπὸ Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
 οὕτω νῦν καὶ ἐγὼ νοέω, γύναι, ὥς σὺ εἵσκεις·
 κείνον γάρ τοιοῖδε πόδες, τοιαῖδε τε χεῖρες,
 150 ὄφθαλμῶν τε βολαί, κεφαλὴ τ', ἐγρήπεθ' ἐτε χεῖρ' αἶται.
 καὶ νῦν ἦτοι ἐγὼ μεμνημένος ἄμψ' Ὀδυσσῆϊ,
 μνυρόμην, ὅσα κείνος οἰζύσας ἐμόγησεν
 ἄμψ' ἐμοί, αὐτὰρ ὁ περὶον ἐπ' ὀφθαλμοῖν ἀνασχών.
 155 Τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ἦνδ' α·
 Αἰρεΐδῃ Μενέλαε Διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 κείνον μέντοι ὅδ' υἱὸς ἐτήτυμον, ὥς ἀγορεύεις·
 ἀλλὰ σιωπῶν ἐστί, νημεσσάται δ' ἐνὶ θυμῷ,
 ὧδ' ἔλθων τὸ πρόπτον, ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν
 160 ἅντα σέθεν, τοῦ νῦν, θεοῦ ὥς, τερπόμεθ' αὐδῇ.
 αὐτὰρ ἐμὲ πρόεινε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,

- τῷ ἅμα πομπὴν ἔπεσθαι· ἐλδεδότ' γάρ σε ἰδέσθαι,
 ὄφρα οἱ ἢ τι ἔπος ὑποθήσεται, ἢ τί ἐργον.
 πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πατὴρ παῖς οἰχομένοιο
 165 ἐν μεγάροισι, ὃ μὴ ἄλλοι ἀοσητήρες ἔωσιν,
 ὥς νῦν Τηλέμαχον· ὁ μὲν οἴχεται, οὐδὲ οἱ ἄλλοι
 εἰς, οἱ κεν κατὰ δῆμον ἀλάλοικεν κακότητι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 ὦ πόποι! ἢ μάλα δὴ φίλον ἀνέρος υἱὸς ἐμὸν δῶ
 ἔκεθ', ὃς εἵνεκ' ἐμεῖο πολέας ἐμόγησεν ἀέθλους· 170
 καὶ μιν ἔφην ἔλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλων
 Ἀργείων, εἰ νῶϊν ὑπεῖρ ἅλα νόστον ἔδωκεν
 νηυσὶ Θοῆσι γενέσθαι Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεὺς.
 καὶ κέ οἱ Ἀργεῖ νάσσα πόλιν, καὶ δώματ' ἔτευξα,
 175 ἔξ' Ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι καὶ τέκεϊ ὧ,
 καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαπατάξας,
 αἱ περὶ ναιετάουσιν, ἀνάσσονται δ' ἐμοὶ αὐτῷ.
 καὶ κέ θάμ' ἐνθάδ' ἐόντες ἐμισγόμεθ'· οὐδὲ κεν ἡμέας
 ἄλλο διέκρινεν φιλέοντε τε τερπομένῳ τε,
 180 πρὶν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάληπεν.
 ἀλλὰ τὰ μὲν πον μέλλεν ἀγασσεσθαι θεὸς αὐτός,
 ὃς κείνον δύστηνον ἀνόστιμον οἶον ἔθηκεν.
 Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἔφ' ἡμερον ὥρσε γόοιο.
 κλαῖε μὲν Ἀργεῖ Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 185 κλαῖε δὲ Τηλέμαχος τε καὶ Αἰρεΐδης Μενέλαος·
 οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρύτῳ ἔχεν ὄσσε.
 μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀνύμνος Ἀντιλόχοιο,
 τὸν ὃ' Ἡοῦς ἔκτεινε φραεῆς ἀγλαὸς υἱός·
 τοῦ ὅγ' ἐπιμνησθεὶς ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
 Αἰρεΐδῃ, περὶ μὲν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι
 190 Odys. I. E

- Νέστορ φάσ' ὃ γέρον, ὅτ' ἐπιμησάμεθα σείο.
[οἷσιν ἐν μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέομεν.]
καὶ νῦν, εἴ τί που ἔστι, πίθοίό μοι· οὐ γὰρ ἔγωγε
τέρπομ'. ὀδυρόμενος μεταδόρπιος· ἀλλὰ καὶ ἥως
195 ἔσσεται ἡριγένεια· νημεσσώμαί γε μὲν οὐδὲν
κλαίειν, ὃς κε θάνησι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
τοῦτο νῦν καὶ γέρας οἶον οἷζυροῖσι βροτοῖσιν,
κείρασθαι τε κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.
καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεός, οὐτὶ κακίστος
200 Ἀργείων· μέλλεις δὲ σὺ ἵδμεναι· οὐ γὰρ ἔγωγε
ἦρτησ', οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι
Ἀντίλοχον, περὶ μὲν θείειν τὰχύν, ἡδὲ μαχητήν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες, ὅσ' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ
205 εἴποι καὶ ῥέξειε, καὶ ὃς προγενέστερος εἴη -
τοῖον γὰρ καὶ πατὴρ, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις·
ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος γόνος ἀνέρος, ὅτε Κρονίων
ὄλβον ἐπικλώσει γαμέοντί τε γεινομένῳ τε,
ὥς νῦν Νέστορι δῶκε διαμπερές ἥματα πάντα,
210 αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκόμεν ἐν μεγάροισιν,
νέας αὖ πυντούς τε καὶ ἔρχεσιν εἶναι ἀρίστους -
ἡμεῖς δὲ κλανθμόν μὲν ἔασομεν, ὃς πρὶν ἐτύχθη·
δόρπον δ' ἐξαυτῆς μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδαρ
χευάντων· μῦθον δὲ καὶ ἡῶθέν περ ἔσονται
215 Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοί, διαειπόμεν ἀλλήλοισιν.
Ὡς ἔφατ'· Ἀσφαλίῳ δ' ἄρ' ὕδαρ ἐπὶ χεῖρας ἔχενεν,
ὀτρηνὸς θεράπων Μενελάου κυδαλλίμοιο.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἵαλλον.
Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησ' Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα·

- αὐτὴν ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον, 220
νηπενθές τ' ἀχολόν τε, κακῶν ἐπιλήθον ἀπάντων.
ὃς τὸ καταβρόδξειεν, ἐπὶν κρητῆρι μιγείη,
οὐ κεν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,
οὐδ' εἴ οἱ κατατεθναῖη μήτηρ τε πατήρ τε,
οὐδ' εἴ οἱ προπάρουθεν ἀδελφεὸν ἢ φίλον υἱόν 225
χαλκῷ δηϊόφην, ὃ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωτο.
τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα,
ἰσθλά, τὰ οἱ Πολύδαμνα πόρην, Θῶνος παρῆκοις,
Λιγυπτιή· τῇ πλεῖστα φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα
φάρμακα, πολλὰ μὲν ἰσθλά μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά· 230
ἡτρός δὲ ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων
ἀνθρώπων· ἥ γὰρ Παιήνορος εἰσι γενέθλης.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐνέηκε, κέλευσέ τε οἶνοχοῆσαι,
ἐξαυτῆς μῦθον αμειβομένη προσέειπεν·
Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε Διοτρεφές, ἡδὲ καὶ οἶδε 235
ἀνδρῶν ἰσθλῶν παῖδες - ἀτὰρ θεὸς ἄλλοτε ἄλλω
Ζεὺς ἀγαθὸν τε κακόν τε διδοί· δύναται γὰρ ἅπαντα·
ἦτοι νῦν δαίνυσθε, καθήμενοι ἐν μεγάροισιν,
καὶ μῦθοις τέρπεσθε· εἰκότα γὰρ καταλέξω.
πάντα μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω, 240
ὅσσοι Ὀδυσσῆος ταλασίφρονός εἰσιν ἄεθλοι·
ἀλλ' οἷον τόδ' ἔρεξες καὶ ἔτλη καρτερός ἀνὴρ
δήμῳ ἐν Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί.
αὐτὸν μιν πληγῇσιν ἀεικέλησι δαμάσσας,
σπείρα κακ' ἀμφ' ὤμοισι βαλὼν, οἰκῇ εἰκοῖς, 245
ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυν πόλιν εὐρυάγυιαν·
ἄλλω δ' αὐτὸν φρεσὶ κατακρύπτων ἥϊσκεν,
δέκτῃ, ὃς οὐδὲν τοῖος ἦν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν·

- τῇ ἑκελος κατέδυν Τρώων πόλιν· οἱ δ' ἀβίκησαν
 250 πάντες· ἐγὼ δέ μιν οἴῃ ἀνέγων τοῖον εὐνία,
 καὶ μιν ἀνηρώτων· ὁ δὲ κερδοσύνη ἀλείπεν.
 ἀλλ' οἷς δὴ μιν ἐγὼ λῶσον καὶ χροῖον ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δὲ εἴματα ἔσσω, καὶ ὥμοισα καρτερὸν ὄρκον,
 μὴ μὲν πρὶν Ὀδυσῆα μετὰ Τρώεσσ' ἀναφῆναι,
 255 πρὶν γε τὸν ἐς νῆάς τε θοὰς κλισίας τ' ἀφικέσθαι·
 καὶ τότε δὴ μοι πάντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν.
 πολλοὺς δὲ Τρώων κτείνας ταυαῖκ' αἰχμῇ
 ἤλθε μετ' Ἀργείους· κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.
 ἐνθ' ἄλλαι Τρωαὶ λίγ' ἐκόκκον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 260 χαῖρ', ἐπεὶ ἤδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι
 ἄψ' οἰκόνδ'· αἶψα δὲ μετέστενον, ἦν Ἀφροδίτη
 δῶχ', ὅτε μ' ἤγαγε κείσε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης,
 παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισσαμένην, θάλαμόν τε πόσιν τε,
 οὐ τεν δυνόμενον, οὐτ' ἄρ' φρένας, οὐτε τι εἶδος.
 265 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 καὶ δὴ ταυτὰ γε πάντα, γύναι, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ἤδη μὲν πολέων ἐδάην βουλὴν τε νόον τε
 ἀνδρῶν ἡρώων, πολλὴν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν·
 ἀλλ' οὐπω τοιοῦτον ἐγὼν ἶδον θρασυμοῖσιν,
 270 οἷον Ὀδυσσεύς ταλασίφρονος ἔστω φίλον κῆρ.
 οἷον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
 ἔπρω' ἐν ἔσσι, ἵν' ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι
 Ἀργείων, Τρώεσσι φρόνον καὶ Κῆρα φέροντες.
 ἤλθες ἔπειτα σὺ κείσε· κτενέσμεναι δὲ σ' ἔμελλεν
 275 δαίμων, ὃς Τρώεσσιν ἐβούλετο κῆδος ὀρέξαι·
 καὶ τοι Διὶ φοβὸς θεοεικέλος ἔσπετ' ἰούσῃ.
 τρεῖς δὲ περίστανες κοῦλον λόχον ἀμφαφώσωσα,

- ἐκ δ' ὀνομακλήδην Δαναῶν ὀνόμαζες ἀρίστους,
 πάντων Ἀργείων φωνὴν ἴσκουσ' ἀλόχοισιν.
 280 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ Τυδεΐδης καὶ διὸς Ὀδυσσεύς,
 ἡμεῖοι ἐν μέσσοισιν, ἀκούσαμεν ὡς ἐβόησας.
 νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μενέειραμεν ὁρμηθέντε
 ἢ ἐξελθέμεναι, ἢ ἐνδοθεν αἴψ' ὑπακούσαι·
 ἀλλ' Ὀδυσσεύς κατέρηκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένω περ.
 285 [ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν νῆες Ἀχαιῶν·
 Ἀντικλος δὲ σέξ' ὅσος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
 ἤθελεν· ἀλλ' Ὀδυσσεύς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζεν
 νωλεμέως κρατερῆσσι, σώωσε δὲ πάντας Ἀχαιοὺς·
 τόφρα δ' ἔχ', ὅφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε Πηλλᾶς
 Ἀθήνη.]
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ'· 290
 Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε Διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 ἀλγίον· οὐ γάρ οἱ τι τάγ' ἤρκεσε λυγρὸν ὀλεσθρον,
 οὐδ' εἰ οἱ κραδίη γε σιδηρῆ ἐνδοθεν ἦεν.
 ἀλλ' ἄγετ', εἰς εὐνὴν τράπεθ' ἡμέας, ὅφρα καὶ ἡδὴ
 295 ὕπνῳ ὑπο γλυκερῷ ταρπόμεθα κοιμηθέντες.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖη δ' Ἑλένη δμῶϊσι κτενυσεν
 δέμνι ὑπ' αἰδοῦσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
 πορφύρε' ἐμβαλεῖν, στορέσαι τ' ἐφ' ὑπερθε τάπητας,
 300 χλαῖνας τ' ἐνθήμεναι οὐλας καθύπερθεν ἔσασθαι.
 αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,
 δέμνια δὲ στορέσαν· ἐκ δὲ ξείνους ἄγε κήρυξ.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,
 Τηλέμαχος θ' ἥρωος καὶ Νέστορος ἀγαλὸς υἱός·
 Ἀτρεΐδης δὲ καθύπευθε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
 305 πὰρ δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἐλέξατο διὰ γυναικῶν.

- ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη βοδοδάκτυλος Ἥως,
 ὦρνυτ' αἶψ' ἐξ εὐνῆρι βοῖν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 εἵματα ἐσάμενος· περὶ δὲ ξίφος δξύ θ' ἐτ' ὦμων,
 ποσσὶ δ' ἐπὶ λυπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
 310 βῆ δ' ἵμεν ἐκ θαλάμοιο, θεῶν ἐναλγκίος ἄντην,
 Τηλέμαχ' οὖν παρέειπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 τίπτε δέ σε χρεῶν δευρ' ἤγαγε, Τηλέμαχ' ἦρως,
 ἐς Λακεδαιμόνα διῶν, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
 δῆμιον, ἢ ἴδιον; τόδε μοι νημερτές ἔνισπε.
 315 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·
 Ἄτρεϊδην Μενέλαε Διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 ἦλθον, εἴ τινα μοι κληιδόνα πατρός ἐνίσποις.
 ἐσθίεται μοι οἶκος, ὅλωλε δὲ πόνα ἔργα·
 δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖος δόμος, οἶτε μοι αἰεὶ
 320 μὴ λ' ἀδυνά σφάξουσιν καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς,
 μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες, ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες·
 τοῦνεκα νῦν τὰ σά γούναθ' ἱκάνομαι, αἳ κ' ἐθέλῃς θά
 κείνον λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὀπωπας
 ὀφθαλμοῖσι τειοῖσιν, ἢ ἄλλον μῦθον ἀκουσας
 325 πλαζόμενον· περὶ γάρ μιν οἷζυρὸν τέκε μήτηρ,
 μηδ' ἐγὼ μὲν αἰδόμενος μειλίσσεο, μηδ' ἐλαίρων,
 αἶψ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἦν τις ὀπωπῆς.
 λίσσομαι, εἰποτέ τοί τι πατὴρ ἐμός, ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,
 ἢ ἔπος ἦέ τι ἔργον ὑποστάς ἐξετέλεσεν
 330 δῆμ' ἐν Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί.
 τῶν νῦν μοι μῆσαι, καὶ μοι νημερτές ἔνισπε.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 ὦ πόποι! ἢ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
 ἤθελον ἐνὶ θυγῆναι, ἀνάκλιδες αὐτοὶ ὄντες.

- ὡς δ' ὅπ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῦτο λέοντος 335
 νεβροῦς κοιμήσασα νηγενέας γαλαθῆρους,
 κνημοὺς ἐξερέσσι καὶ ἀγκυὰ ποιήεντα
 βοσκομένη, ὃ δ' ἔπειτα ἐὼν εἰσῆλυνθεν εὐνῇν,
 ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν αἰεκέα πότμον ἐφῆκεν·
 340 ὡς Ὀδυσσεὺς κεινοῖσιν αἰεκέα πότμον ἐφῆσει.
 αἱ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων!
 τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' ἐνκτιμένη ἐνὶ Λέσβῳ
 ἐξ ἔριδος Φιλομηλεΐδῃ ἐπάλασεν ἀναστάς,
 καὶ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί,
 345 τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὀμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
 πάντες κ' ὀκνήμοροί τε γενοίετο πικρόγαμοί τε.
 ταῦτα δ' ἃ μ' εἰρωτῆς καὶ λίσσεται, οὐκ ἂν ἔγωγε
 ἄλλα παρὲς εἵπομι παρακλιδόν, οὐδ' ἀπατήσω·
 350 ἀλλὰ τὰ μὲν μοι ἔειπε γέρον ἄλιος νημερτής,
 τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω.
 Αἰγύπτῳ μ' ἔτι δευρὸ θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
 ἔσχον, ἐπεὶ οὐ σπιν ἔρεξα τελέσσας ἑκατόμβας.
 [οἱ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνήσθαι ἐφετμέων.]
 νῆσος ἔπειτά τις ἔστι πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
 355 Αἰγύπτου προπάροιθε - Φάρον δὲ ἐκ κλήσκουσιν -
 τόσσον ἀνευθ', ὅσσον τε πινυμερὴν γλαφυρὴ νῆς
 ἦνυσεν, ἢ λιγὺς οὗρος ἐπιπνεῖσιν ὀπισθεν·
 ἐν δὲ λιμὴν εὐορμος, ὅθεν τ' ἀπὸ νῆας εἵσας
 ἐς πόντον βάλλουσιν, ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
 360 ἔνθα μ' ἐείκοσιν ἡματ' ἔχον θεοί, οὐδὲ ποτ' οὐροί
 πνεύοντες φαίνονθ' Ἀλκίαιες, οἳ ἡμᾶς τε νῶν
 πομπῆς γίγνονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 καὶ νῦν κεν ἦα πάντα κατέφθιτο καὶ μένῃς ἀνδρῶν,

- εἰ μή τις με θεῶν ὀλοφύρατο, καὶ μὲ ἐσάωσεν,
 365 Πρωτόεις ἰφθίμεν θνηγᾶτηρ, ὅλοιο γέροντος,
 Εἰδοθέη· τῇ γὰρ ἴα μάλιστά γε θυμὸν ὄρινα,
 ἥ μὲ οἶω ἐξόντι σιγήριετο νόσφιν ἐταίρων.
 αἶε γὰρ περὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυόασκον
 γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔπειθε δὲ γαστέρα λιμός.
 370 ἥ δ' ἐμὲν ἄγχι στάσα, ἔπος φάτο, φώνησέν τε·
 Νῆπιός εἰς, ὦ ξεῖνε, λίην τόσον, ἥε χαλκίφρων;
 ἥε ἐκὼν μεθίεις, καὶ τέρεται ἄλγεα πάσχω,
 ὥς δὴ δῆθ' ἐνὶ νῆσῳ ἐρύκειαι, οὐδὲ τι τέκνωρ
 εὐρέμεναι δύνασαι, μινύθει δὲ τοι ἥτορ ἐταίρων;
 375 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ἐν μὲν τοι ἐρέω, ἥ τις σὺ πέρ ἔσσι θεῶων,
 ὥς ἐγὼ οὔτι ἐκὼν κατερίσκομαι, ἀλλὰ νῦν μέλλω
 ἀθανάτους ἀλιτέσθαι, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 ἀλλὰ σὺ πέρ μοι εἰπέ - θεοὶ δὲ τε πάντα ἴσασιν -
 380 ὅστις μὲ ἀθανάτων πεδάμει καὶ ἔδησε κελύθου,
 νόστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
 Ὡς ἐφάμην· ἥ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο διὰ θεῶων·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 πωλεῖται τις δένδρο γέρον ἄλιος νημερτής,
 385 ἀθάνατος Πρωτεὺς Αἰγύπτιος, ὅστις θαλάσσης
 πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδμῶς·
 τῶνδε τ' ἐμὸν φασιν πατέρ' ἔμμεναι, ἡδὲ τεκέσθαι.
 τόνγ' εἴ πως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι,
 ὅς κεν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελύθου,
 390 νόστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσαι ἰχθυόεντα·
 καὶ δὲ κέ τοι εἴπῃσι, Διοτρεφές, αἳ κ' ἐθέλῃσθαι,
 ὅ, τι τοι ἐν μεγάροισι κακὸν τ' ἀγαθὸν τε τέτυκται,

- οἰχομένοι οὐδὲν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλήν τε.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 395 αὐτὴ νῦν φράξεν σὺ λόχον θεοῖο γέροντος,
 μή πῶς με προῖδὼν ἥε προδαιὲς ἀλέηται·
 ἀργαλέος γὰρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῶ ἀνδρὶ δαμῆναι.
 Ὡς ἐφάμην· ἥ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο διὰ θεῶων·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 400 ἡμὸς δ' ἥλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβέβηκει,
 τῆμος ἄρ' ἐξ ἁλὸς εἴσι γέρον ἄλιος νημερτής,
 πνοιῇ ὑπὸ Ζεφύροιο, μελαίνῃ φρενὶ καλυφθεὶς·
 ἐκ δ' ἐλθὼν κοιμᾶται ὑπὸ σπέσσι γλαφυροῖσιν·
 ἀμφὶ δὲ μιν φῶκαι νέποδες καλῆς Ἀλοσύνης
 405 ἀθροαὶ εὐδουσιν, πολὺς ἁλὸς ἐξαναδύσται,
 πικρὸν ἀποπνέουσιν ἁλὸς πολυβενθέος ὁδμήν.
 ἔνθα σ' ἐγὼν ἀγαγούσα, αἶμ' ἡοὶ φανομένημηρ,
 εὐνάσω ἐξέλῃς· σὺ δ' εὐ κρίνασθαι ἐταίρους
 τρεῖς, οἳ τοι παρὰ νηυσὶν εὐσσελμοῖσιν ἀριστοί.
 410 πάντα δὲ τοι ἐρέω ὀλοφώτα τοῦτο γέροντος.
 φῶκας μὲν τοι πρῶτον ἀριθμήσει καὶ ἔπεισιν·
 αὐτὰρ ἐπὶν πάσας πεμπάσσειται ἡδὲ ἰδηται,
 λέξεται ἐν μέσσησι, νομεὺς ὥς πάσει μῆλιν.
 τὸν μὲν ἐπὶν δὴ πρῶτα κατευνηθέντα ἰδησθε,
 415 καὶ τότε ἔπειθ' ὑμῶν μελέτω κάρτος τε βίη τε·
 αὐθι δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐσσύμενόν περ ἀλύξαι.
 πάντα δὲ γιγνώμενος πειρήσεται, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
 ἐρπύτα γίγνονται, καὶ ὕδωρ καὶ θεσπιδαῖς πῦρ·
 ἡμεῖς δ' ἀστεμφέως ἐχέμεν, μᾶλλον τε πιέξειν.
 420 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσσιν,
 τοῖος ἔων, οἷόν κε κατευνηθέντα ἰδησθε,

- καὶ τότε δὴ σέσθαι τε βίης, λῦσαι τε γέροντα,
 ἥρως· εἶρεσθαι δέ, θεῶν ὅστις σε χαλέπτει,
 νόστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεται ἰχθυόεντα.
 425 Ὡς εἰποῦσ', ὑπὸ πόντον ἐδυσατο κυμαίνοντα.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἔστασαν ἐν ψαμάθοισιν,
 ἦτα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κόντι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὅ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 δόρπον θ' ὀπλισάμεσθ', ἐπὶ τ' ἦλυθεν ἀμβροσίη νύξ·
 430 δὴ τότε κοιμήθην ἐπὶ ἡγμῶνι θαλάσσης.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη βοδودάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε δὴ παρὰ θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 ἦτα, πολλὰ θεοὺς γονιούμενος· αὐτὰρ ἐταίρους
 τρεῖς ἄγον, οἵσι μάλιστα πεποιθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.
 435 Τόφρῳ δ' ἄρ' ἦγ' ὑποδῦσα θαλάσσης εὐρεα κόλπον,
 τέσσαρα φωκῶν ἐν πόντου δέσματ' ἐνείκεν·
 πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί.
 εὐνὰς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλάμασ' ἀλήσιν,
 ἦστο μένουσ'· ἡμεῖς δὲ μᾶλα σχεδὸν ἦλθομεν αὐτῆς·
 440 ἐξεῖς δ' εὖνῃσε, βάλαν δ' ἐπὶ δέσμα ἐκάστω.
 κείθι δὴ αἰνότητος λόχος ἔπλετο· τίρῃ γὰρ αἰνῶς
 φωκῶν ἀλιτοτρεφῶν ὀλωτάτος ὁδμή.
 τίς γὰρ ἔ' εἰναλίῳ παρὰ κητεῖ κοιμηθείη;
 ἀλλ' αὐτὴ ἰσάωσε, καὶ ἐφράσατο μέγ' ὀνειαρ·
 445 ἀμβροσίην ὑπὸ ῥῖνα ἐκάστω θῆκε φέρονσα,
 ἠδὲ μᾶλα πνεύονσα, ὅλεσσε δὲ κήτεος ὁδμήν.
 πᾶσαν δ' ἡοῖρν μένομεν τετληότι θυμῷ·
 φῶκαι δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθον ἀολλέες· αἱ μὲν ἔπειτα
 ἐξῆς ἐνθάδ' ἔοντο παρὰ ἡγμῶνι θαλάσσης.
 450 ἔνδιος δ' ὁ γέρον ἦλθ' ἐξ ἁλός, εὐρε δὲ φώκας

- ζαιτρεφίας· πάσας δ' ἄρ' ἐπύχτο, λέκτο δ' ἀριθμόν.
 ἐν δ' ἡμέας πρότους λέγε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῷ
 ᾤσθη δόλον εἶναι· ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός.
 ἡμεῖς δὲ ἰάχοντες ἐπεσσύμεθ'· αἰμὴ δὲ χεῖρας
 βάλλομεν· οὐδ' ὁ γέρον δολίης ἐπέκλθετο τέχνης·
 455 ἀλλ' ἦτοι πρῶτιστα λέων γένετ' ἠγυγέειος,
 αὐτὰρ ἔπειτα δράκων καὶ πόρδαλις ἠδὲ μέγας σῦς·
 γίγνετο δ' ὕγρον ὕδωρ καὶ δένδρεον ὑπιπέτηλον.
 ἡμεῖς δ' ἀστεμφέως ἔχομεν τετληότι θυμῷ.
 ἀλλ' οὔτε δὴ ὅ' ἀνιάς· ὁ γέρον, δολοφάια εἰδώς,
 460 καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσιν ἀνειρόμενος προσέειπεν·
 Τίσινύ τοι, Αἰρεός υἱέ, θεῶν συμφράσασατο βουλὰς,
 ὄφρα μ' ἔλοις ἀέκοντα λοχησάμενος; τέο σε χρῆ;
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 οἷσθα, γέρον - τί με ταῦτα παρατροπέων ἀγορεύεις; -
 465 ὥς δὴ δὴδ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκομαι, οὐδέ τι τέκνωρ
 εὐρέμεναι δύναμαι, μινύθει δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ.
 ἀλλὰ σύ περ μοι εἰπέ - θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν -
 ὅστις μ' ἀθανάτων πεδάει καὶ ἔδησε κελύθον,
 νόστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
 470 Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' ἀντίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 ἀλλὰ μάλ' ὠφελ्लες Αἰὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν
 ῥέξας ἱερὰ καὶ ἀναβανέμεν, ὄφρα τάχιστα
 σὴν ἐς πατρίδ' ἴκοιο, πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
 οὐ γὰρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους τ' ἰδεῖν, καὶ ἱέσθαι
 475 οἶκον εὐκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 πρὶν γ' ὅτ' ἂν Αἰγύπτιοιο, Αἰγυπτεῖος ποταμοῖο,
 αὐτὶς ὕδωρ ἔλθῃς, ῥέξῃς θ' ἱερὰς ἐκατόμβας
 ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὴν ἔχουσιν·

- 480 καὶ τότε τοὶ δώσουσιν ὁδὸν θεοί, ἦν σὺ μενοινᾷς.
 Ὡς ἔρατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 οὐνεκά μ' αὖτις ἀνωγεν ἐπ' ἡεροειδέα πόντον
 Αἰγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλήν τε.
 ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 485 Ταῦτα μὲν οὕτω δὴ τέλειω, γέρον, ὥς σὺ κελεύεις.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 εἰ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοί,
 οὓς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν, Τροίηθεν ἰόντες,
 ἥε τις ὦλετ' ὀλέθρῳ ἀδενκείῃς ἐπὶ νηός,
 490 ἥε φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τόλπευσεν.
 Ὡς ἐράμην· ὁ δέ μ' αὐτὶς ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 Ἀτρεΐδῃ, τί με ταῦτα διεΐρεαι; οὐδέ τί σε χορὴ
 ἰδυμεται, οὐδέ δαῖναι ἐμὸν νόον· οὐδέ σέ φημι
 δὴν ἄλλαντον ἔσεσθαι, ἐπὶν εὖ πάντα πύθῃμι.
 495 πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνγε δάμεν, πολλοὶ δὲ λίποντο·
 ἄρχοι δ' αὖ δύο μούνοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἐν νόστον ἀπόλοντο· μάχη δέ τε καὶ οὐ παρῆςθα.
 εἰς δ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ.
 Αἴας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμῃ δολιχρῆτμοισιν.
 500 Γυνήσιν μιν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασεν,
 πέτρῃσιν μεγάλῃσι, καὶ ἔξεσάωσε θαλάσσης·
 καὶ γυνὴν ἔκφυγε Κῆρα, καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνη,
 εἰ μὴ ὑπερφύλον ἔπος ἔμβαλε, καὶ μέγ' ἄασθη·
 φῆ δ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης.
 505 τοῦ δὲ Ποσειδάων μεγάλ' ἔκλυεν ἀνδρῶντος·
 αὐτὶς ἔπειτα τρῶαναν ἔλῳν χερσὶ στιβαρῇσιν,
 ἤλασε Γυναιήν πέτρῃν, ἀπὸ δ' ἔσχισεν αὐτήν·
 καὶ τὸ μὲν αὐτόθι μένει, τὸ δὲ τρυφὸς ἔμπεσε πόντῳ,

- τῷ δ' Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεξόμενος μέγ' ἄασθη·
 τὸν δ' ἐφόρει κατὰ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα. 510
 [ὡς ὁ μὲν ἐνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πῖεν ἄλμυρὸν ὕδωρ.]
 σὸς δὲ πον ἔκφυγε Κῆρας ἀδελφεός, ἦδ' ὑπάλυξεν,
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι· σάωσε δὲ πότνια Πηρ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε Μαλειῶων ὄρος αὐτὸν
 ἔξεσθαι, τότε δὴ μιν ἀναρπάξασα Θυέλλα 515
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρον, μέγала στενάχοντα,
 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατήν· ὅθι δώματα καῖε Θυέστης
 τὸ πρῶν, ἀτὰρ τότε ἔναιε Θυεστιάδης Αἰγισθοῦς.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων,
 αἶψα δὲ θεοὶ οὐρον στρέψαν, καὶ οἴκαδ' ἵκοντο· 520
 ἦτοι ὁ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἰῆς,
 καὶ κύνες ἀπτόμενος ἦν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ
 δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γυῖαν.
 τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπός, ὃν ἔα καθεῖσεν
 Αἰγισθοῦς δολόμητις ἄγων· ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθόν, 525
 χρυσοῦ δοῖα τάλαντα· γήλασσε δ' ὄγ' εἰς ἐναντίον,
 μὴ ἔλαθοι παριῶν, μνήσαιο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 βῆ δ' ἔμμεν ἀγγελέων πρὸς δώματα ποιμένι λαῶν.
 αὐτίκα δ' Αἰγισθοῦς δολίην ἐφφράσσατο τέχνην·
 κρινάμενος κατὰ δῆμον εἰκοσι φώτας ἀρίστους, 530
 εἷσε λόχον, ἐτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι.
 αὐτὰρ ὁ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 ἵπποισιν καὶ ὄχεσιν, ἀεικέα μερμηρίζων.
 τὸν δ' οὐκ εἰδὸς ὄλεθρον ἀνήγαγε, καὶ κατέπεφνε
 δεκνίσσας, ὥς τις τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτῃ.
 οὐδέ τις Αἰτρεΐδω ἐτάρων λίπεθ', οἳ οἱ ἔποντο, 535
 οὐδέ τις Αἰγισθοῦ· ἀλλ' ἔκταθεν ἐν μεγάροισιν.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καθήμενος· οὐδέ νῦ μοι κῆρ
540 ἦθελ' ἐτι ζῶειν, καὶ δορᾷ φάος ἡλείιο.

αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κλυαδόμενός τ' ἐκορέσθηρ,
δὴ τότε με προσέειπε γέρον ἄλιος νημερτής·

Μηκέτι, Ἄτρεος υἱέ, πολλὸν χρόνον ἀσκελὲς οὕτω
πλαῖ', ἐπεὶ οὐκ ἄνυσιν τινα δήμεν· ἀλλὰ τάχιστα
545 Πείρα, ὅπως κεν δὴ σὴν πατρίδα γαῖαν ἴκηαι.

ἢ γὰρ μιν ζῶον γε κινήσεται, ἢ κεν Ὀρέστῃς
πτεῖνεν ὑποφθάμενος· σὺ δέ κεν τάφον ἀντιβολήσῃς.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοι κραδίη καὶ θυμὸς ἀρήνωρ
αὐτὶς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἀγνύμενῳ περ, ἰάνθη·
550 καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πτερόεντα προσηΐδων·

Τούτους μὲν δὴ οἶδα· σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ' ἀνόμαζε,
ὅστις ἐτι ζῶος κατερύκεται εὐρὺ πόντῳ.

[ἢ ἐθανών· ἐθέλω δέ, καὶ ἀγνύμενός περ, ἀκούσαι.]

Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
555 υἱὸς Δαιρτεω, Ἰθάκῃ ἐν οἰκίᾳ ναίων·

τόν δ' ἴδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,
Νύμφης ἐν μεγάροισι Καληροῦς, ἢ μιν ἀνάγκη
ἴσχει ὁ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἰέσθαι.

οὐ γὰρ οἱ πάρα νῆες ἐτήρητμοι καὶ ἐταῖροι,
560 οἳ κεν μιν πέμπουσιν ἐπ' εὐρέα ρῶτα θαλάσσης.

σοὶ δ' οὐ Δῆσφρατόν ἐστι, Διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
Ἄργει ἐν ἱπποβότῳ θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν·

ἀλλὰ σ' ἐς Πηλῖον πεδῖον καὶ Πείρατα γαίης
ἀθάνατοι πέμπουσιν, ὅθι ξανθὸς Ραδάμανθους·

565 τῇ περ ῥήστῃ βιοτὴ πῆλει ἀνθρώποισιν·

οὐ νεφετός, οὐτ' ἀρ χειμῶν πολὺς, οὔτε ποτ' ἄμβρος,

ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λυγνυμένοντας ἀήτας
Ῥωκανὸς ἀνήσιν, ἀναφύχειν ἀνθρώπους,
οὔνεα ἔχεις Ἑλένην, καὶ σφιν γαμβρὸς Δίος ἐσσι.

Ὡς εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.

570 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄμ' ἀντιθέοις ἐτάροισιν
ἦϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρος κίοντι.

αὐτὰρ ἐπεὶ ὅ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
δόρπον θ' ὀπλισάμεσθ', ἐπὶ τ' ἦλυνθεν ἀμβροσίῃ νύξ·
575 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ὤγγινι θαλάσσης.

ἦμος δ' ἤριγένεια φάνη βοδοδάκτυλος Πῶς,
νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἕλα διαν,
ἐν δ' ἰστοὺς τιθέμεσθαι καὶ ἰστία νηυσὶν εἴσῃ·

ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες, ἐπὶ κληῖσι κάθισον·

580 ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολὴν ἄλα τυπτον ἐρετμοῖς.

ἂψ δ' εἰς Λιγύπτιοιο, Διυπετέος ποταμοῖο,

στήσας νέας, καὶ ἔρεξα τεληέστας ἐκατόμβας.

αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπλυνσα θεῶν χόλον αἰὲν ἔοντων,

χευ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἢν ἄσβεστον κλέος εἴη.

585 ταῦτα τελευτήσας νέομην· δίδωσαν δέ μοι οὔρον
ἀθάνατοι, τοί μ' ὄκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπειμαν.

ἀλλ' ἄγρ' νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,

ἄρρα κεν ἐνδεκάτῃ τε δυωδεκάτῃ τε γένηται·

καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἄγλαα δῶρα,

590 τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον εὖξοον· αὐτὰρ ἔπειτα
δώσω καλὸν ἄλεισον, ἵνα σπένδῃς θά θεοῖσιν

ἀθανάτοις, ἐμέθεν μεμνημένος ἥματα πάντα.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·

Ἄτρεϊδι, μὴ δὴ με πολλὸν χρόνον ἐνθάδ' ἔρκεε.

καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοίγ' ἀνεχοίμην

570

575

580

585

590

595

- ἡμενος, οὐδὲ κέ μ' οἶκον ἔλοι πόθος, οὐδὲ τοκῆων -
 αὐτῷ γὰρ μύθοισιν ἔπασσι τε σοῖσιν ἀκούων
 τέπτομαι - ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἐταῖροι
 ἐν Πύλῳ ἡγαθέη· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις.
 600 δῶρον δ' ὅ, τι κέ μοι δοίης, κειμήλιον ἔστω·
 ἔππος δ' εἰς Ἰθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλὰ σοι αὐτῷ
 ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γάρ πεδίοιο ἀνάσσεις
 εὐρέος, ὃ ἔνι μὲν λωτὸς πολὺς, ἐν δὲ κύπριον,
 πυροὶ τε ξειαί τ' ἡδ' εὐρυφνὲς καὶ λευκόν.
 605 ἐν δ' Ἰθάκῃ οὐτ' ἄρ' δρόμοι εὐρέες, οὐτ' τι λειμῶν
 αἰγίβοτος, καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἵπποβότοιο.
 οὐ γάρ τις νήσων ἐπήρατος, οὐδ' εὐλείμων,
 αἶθ' ἀλλ' ἐκκλίσσεται· Ἰθάκῃ δέ τε καὶ περὶ πασέων.
 Ὡς φάτο· μειδήσεν δὲ βοῇν ἄγαθὸς Μενέλαος,
 610 χειρὶ τὲ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔκρατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Αἵματός εἰς ἄγαθόιο, φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις·
 τοι γὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μεταστήσω· δύναμαι γάρ.
 δῶρον δ', ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
 δώσω, ὃ κάλλιστον καὶ τιμητέστατόν ἐστιν.
 615 δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
 ἔστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράσναι·
 ἔχρον δ' Ἰφαιστοῖο· πόρην δέ εἰ Φαιδῖμος ἦρας,
 Σιδονίων βασιλεὺς, ὃθ' ἐὸς δόμος ἀμφεκάληπεν
 κείσῃ με νοστήσαντα· τεινὴ δ' ἐθέλω τόδ' ὀπίσσαι.
 620 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 δαιτυμόνες δ' ἐς δώματ' ἴσαν· Δείον βασιλῆος.
 οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐρύρορα οἶνον·
 σῖτον δὲ σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι ἔτεμπον.
 ὥς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.

- Μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο 625
 δίσκοισιν τέπνοντο καὶ ἀγανέμῃσιν ἱέντες,
 ἐν τυκτῷ διαπέδον, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχουσιν.
 Ἀντίνοος δὲ καθήστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
 ἀρχοὶ μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἀριστοὶ.
 630 τοῖς δ' υἱὸς Φρονόιο Νοήμων ἐγγύθεν ἐλθὼν,
 Ἀντίνοον μύθοισιν ἀνείρομενος προσέειπεν·
 Ἀντίνο', ἡ ῥά τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἥ καὶ οὐκί,
 ὅπποτε Τηλέμαχος νείτ' ἐκ Πύλου ἡμαθόεντος;
 νῆά μοι οἴχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεὼ γίγνεται αὐτῆς,
 635 Ἥλω' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἐνθα μοι ἵπποι
 δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ
 ἀδμήητες· τῶν κέν τιν' ἐλασσάμενος διαμασαιμην.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἔφρατο
 ἐς Πύλον οἴχεσθαι Νηληϊόν, ἀλλὰ πον αὐτοῦ
 ἄγρων ἢ μήλοισι παρέμμεναι, ἥ ἐ συνώτῃ.
 640 Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 νημερτές μοι ἔνισπε, πότ' οἴχετο, καὶ τίνας αὐτῷ
 κοῦροι ἔποντ'; Ἰθάκης ἐξάίρετοι, ἢ ἐοὶ αὐτοῦ
 θῆτες τε δμῶές τε; δύναϊτό κε καὶ τὸ τελέσσαι!
 645 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ·
 ἢ σε βίῃ ἀέοντος ἀπηύρα νῆα μελαιναν,
 ἥ ἐκὼν οἱ δῶκα, ἐπεὶ προσπύξαστο μῦθον;
 Τὸν δ' υἱὸς Φρονόιο Νοήμων ἀντίον ἦνδα·
 αὐτὸς ἐκὼν οἱ δῶκα· τί κεν ῥέξεις καὶ ἄλλος,
 650 ὅπποτ' ἀνὴρ τοιοῦτος, ἔχων μελεδήματα θυμῷ,
 αἰτίξῃ; χαλεπὸν κεν ἀνήρασθαι δόσιν εἴη.
 κοῦροι δ', οἱ κατὰ δῆμον ἀριστεύουσι μεθ' ἡμέας,
 οἱ οἱ ἔποντ'· ἐν δ' ἀρχὸν ἐγὼ βαίνοντ' ἐνόησα
 Odys. I. F

- Μέντορα, ἧς θεόν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἐφίκει.
 655 ἄλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐνθάδε Μέντορα διὸν
 χθιζὲν ὑπιοῖον· τότε δ' ἔμβη νηὶ Πύλονδε.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρός.
 τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγασσάτο θυμὸς ἀγρήωρ.
 μνηστῆρες δ' ἄμυνδς κάθισαν, καὶ παῦσαν ἀέθλων.
 660 τοῖσιν δ' Ἀτίνους μετέφη, Εὐπείθεος νιός,
 ἀχνύμενος· μένεος δέ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
 πικρῶν, ὅσσε δέ οἱ πυγὰ λαμπετόωντι εἴκην.
 ὦ πόποι! ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτέλεσθαι
 Τηλεμάχῳ, ὁδὸς ἥδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέσθαι.
 665 ἐν τόσσων δ' ἀέκητι νέος παῖς οἴχεται αὐτῶς,
 νῆα ἔρυσσάμενος, κρίνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀρίστους.
 ἄρξει καὶ προτέρῳ κακὸν ἔμμεναι· ἀλλὰ οἱ αὐτῷ
 Ζεὺς ὀλέσειε βίην, πρὶν ἤμιν πῆμα φντεῦσαι.
 ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἰκοσ' ἑταίρους,
 670 ὅσθα μιν αὐτὸν ἰόντα λοχίσσομαι ἠδὲ φυλάξω
 ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης·
 ὥς ἂν ἐπισμυγερῶς ναντῖλλεται εὐνεκα πατρός.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐτήρουν, ἠδ' ἐκέλευον·
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστήσαντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.
 675 Οὐδ' ἄρα Πηλεόπεια πολλὴν χρόνον ἦεν ἄπυστος
 μύθων, οὐς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμενον·
 κήρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μένδων, ὃς ἐπεύθετο βουλὰς,
 αὐλῆς ἐπὶ δὲ ἑών· οἱ δ' ἔδδοθι μῆτιν ὕφαινον.
 βῆ δ' ἦεν Ἀγγελῶν διὰ δώματα Πηλεόπειῃ·
 680 τὸν δὲ κατ' οὐδοῦ βάντα προσήνδα Πηλεόπεια·
 Κήρυξ, τίπτε δέ σε πρόεσαν μνηστῆρες ἀγανολί;
 ἦ εἰπέμεναι δμῶϊσιν Ὀδυσῆος θεῖοιο,

- ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
 μὴ μνηστεύσαντες, μὴδ' ἄλλοθ' ὁμιλήσαντες,
 ὕστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δευπνήσειαν!
 685 οἱ θάμ' ἀγειρόμενοι, βίοντον κατακίερετε πολλόν,
 κῆψιν Τηλεμάχοιο δαΐφρονος, οὐδέ τι πατρῶν
 ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκούετε, παῖδες ἄντες,
 οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν,
 οὔτε τινὰ ὀρέξας ἐξαίσιον, οὔτε τι εἰπὼν
 690 ἐν δήμῳ; ἦτ' ἐστὶ δίκη θεῶν βασιλῆων,
 ἄλλον κ' ἐχθαίρησι βροτῶν, ἄλλον κε φιλοίῃ.
 κείνος δ' οὔποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἐώργει·
 ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα
 φαίνεται, οὐδέ τίς ἐστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.
 695 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Μένδων, πεπνυμένα εἰδώς·
 αἶ γάρ δή, βασιλεία, τόδε πλεῖστον κακὸν εἴη!
 ἀλλὰ πολὺ μείζον τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
 μνηστῆρες φράζονται, ὃ μὴ τελέσειε Κρονίων·
 Τηλεμάχων μεμύασι κατακτάμεν ὀξὺ χαλκῷ,
 700 οἴκαδε νισσόμενον· ὃ δ' ἔβη μετὰ πατρός ἀκουὴν
 ἐς Πύλον ἡγαθήν ἠδ' ἐς Λακεδαιμόνα διαι.
 Ὡς φάτο· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο χούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
 δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὸ δέ οἱ ὅσσε
 705 δακρυόφι πλησθέν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
 οὐρὲ δὲ δὴ μιν ἔπεσιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
 Κήρυξ, τίπτε δέ μοι παῖς οἴχεται; οὐδέ τί μιν χρεώ
 νῶν ἀκνυτόρων ἐπιβανέμεν, αἶθ' ἄλδος ὑπιοι
 ἀνδράσι γίγνονται, περὶ ὧσι δὲ πουλὴν ἐφ' ὕγρη.
 710 ἦ ἵνα μὴδ' ὄνομ' αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Μένδων, πεπνυμένα εἰδώς·

οὐκ οἶδ', εἰ τίς μιν θεὸς ὥρρεεν, ἥς καὶ αὐτοῦ
θυμὸς ἐφωρμήθη ἦεν ἐξ Πύλον, ὅρα πύθηται
πατρός· εὖν ἢ νόστον, ἢ ὄντινα πότμον ἐπέσπεν.

- 715 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμ' Ὀδυσῆος.
τὴν δ' ἄχος ἐμπεγνύθη θυμοφθόρον, οὐδ' ἄρ' εἴ τι λη
διερρη ἐφύεσθαι, πολλῶν κατὰ οἶκον ἰόντων·
ἀλλ' ἄρ' εἴ τι οὐδὸν ἴξε πολυκμήτου θαλάμοιο
οἴκῳ ὀλοφυρομένη· περὶ δὲ δμῳαὶ μινύριζον
720 πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δάματ' ἔσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί.
τῆς δ' ἄδων ἡρώσσα μετρηῖα Πηλεόπεια·

Κλυτὲ, φίλαι· πέρι γὰρ μοι Ὀλύμπιος αἰγὴ ἔδωκε
ἐκ πασίων, ὅσσαι μοι ὁμοῦ τράφεν ἦδ' ἐγένοντο·
ἣ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,

- 725 πατοῖς ἄρετῃσι κεκασμένοι ἐν Δαναοῖσιν·
[ἐσθλόν, τοῦ κλέος εὖν καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον
Ἄργος.]

νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀνθρέψαντο θύελλαι·
αἰεὶ ἐκ μεγάρων, οὐδ' ὅριθ' ἔντος ἄκουσα.
σχέτλια, οὐδ' ἐμῆς περ ἐν φρεσὶ θέσθε ἐκάστη
730 ἐκ λεγίων μ' ἀνεγείρει, ἐπιστάμεναι σάφα θυμῷ,
ὅππῃ ἐκείνος ἔβη κοίλῃ ἐπὶ νῆα μέλαιναν.
εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὁρμαίνοντα,
τῷ κε μάλ' ἢ κεν ἔμεινε, καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο·
ἣ κέ με τεθνηκυῖαν ἐν μεγάροισιν ἔλειπεν.

- 735 ἄλλα τις ὀτρυνὼς Δολιχὸν καλέσειε γέροντα,
δμῶ ἑμὸν, ὃν μοι ἔδωκε πατὴρ ἔτι δαῖτο κοῦση,
καὶ μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον· ὅρα τάχιστα
Δαίτην τάδε πάντα παραζόμενος καταλέξῃ·
εἰ δὲ πού τιν' αὖτις ἐν φρεσὶ μῆτιν ἔφηρας,

ἐξελθὼν λαοῖσιν ὀδύρεται, οἱ μεμῶσιν 740
ὃν καὶ Ὀδυσσεὺς φθίσαι γόνον ἀντιθέοιο.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
νήμφα φίλη, σὺ μὲν ἄρ' με κατακτανε νηλεὲς χαλκῷ,
ἢ ἔα ἐν μεγάροισιν· μῦθον δέ τοι οὐκ ἐπιτεύσω.
745 ἦδ' ἐγὼ τάδε πάντα· πόρον δέ οἱ, ὅσος ἐκέλευεν,
σῖτον καὶ μέθυ ἠδὲ· ἐμεῦ δ' ἔλετο μέγαν ὄρκον,
μὴ πρὶν σοι ἔρεειν, πρὶν δωδεκάτην γε γενέσθαι,
ἢ σ' αὐτὴν ποθέσαι, καὶ ἀφορμηθέντος ἀκούσαι·
ὥς ἂν μὴ κλαίονσα κατὰ χροῖα κυλὸν ἱάπτης.
750 ἀλλ' ὕδρησμένη, καθαυτὰ χροῖ' εἰμαθ' ἐλοῦσα,
εἰς ὑπερῷ' ἀναβῆσαι σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
εὖγε Ἀθηναίῃ, κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο·

ἣ γὰρ κέν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σάσσει.
μηδὲ γέροντα κάκον κεκακωμένον· σὺ γὰρ οἶω
πάγχρ' θεοῖς μακάρεσσι γονὴν Ἀρχεσιδάδο 755
ἔχθεσθ'· ἀλλ' ἔτι πού τις ἐπέσσειται, ὅς κεν ἔχῃσιν
δῶματά θ' ὑπερέρφα καὶ ἀπόπροθι πίονας ἀγρούς.

Ὡς φάτο· τῆς δ' εὖνησε γόνον, σέθε δ' ὅσος γόοιο.
ἣ δ' ὕδρησμένη, καθαυτὰ χροῖ' εἰμαθ' ἐλοῦσα,
760 εἰς ὑπερῷ' ἀνέβησεν σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
ἐν δ' ἔθει οὐλοχότας κάρων, ἠράτο δ' Ἀθήνῃ·

Κλυθὶ μέν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη!
εἰποτέ τοι πολύμητις ἐν μεγάροισιν Ὀδυσσεύς
ἢ βοὸς ἢ οἶος κατὰ πίονα μηρὶ ἔκεινεν,
765 τῶν νῦν μοι μῆσαι, καὶ μοι φίλον νῆα σάσων·
μνηστῆρας δ' ἀπάλαλκα κακῶς ὑπερνηροέοντας.
Ὡς εἰπούσ' ὀλόλυξε· θεαὶ δὲ οἱ ἔκλυν ἀρης·
μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρον σκίοεντα·

- ᾧδε δέ τις εἶπεσκα νέων ὑπερηνορέων·
 770 Ἥ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμήνητη βασιλεια
 ἀρτύνει· οὐδέ τι οἶδεν, ὃ οἱ φόρος νῦν τέτυκται.
 Ὡς ἄρα τις εἶπεσκα· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὥς ἐτέτυκτο.
 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Δαμόνοιοι, μύθους μὲν ὑπερφιάλους ἀλέασθε
 775 πάντας ὁμῶς, μή τίς τις ἐπαγγέλῃσι καὶ εἴσω.
 ἀλλ' ἄγε, σιγῇ τοῖον ἀναστάντες τελέωμεν
 μῦθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἦραρεν ἡμῖν.
 Ὡς εἰπὼν, ἐκρίνατ' εἰκοσι φώτας ἀρίστους·
 βᾶν δ' ἱέρα ἐπὶ νῆα θοῖον καὶ θῖνα θαλάσσης.
 780 νῆα μὲν οὖν πᾶμπρωτον ἄλως βένθοσδε ἔρυσσαν·
 ἐν δ' ἱστὶν ἔ' εἰδέσθον καὶ ἱστία νῆϊ μελαίνῃ,
 ἡρτύναντο δ' ἔσθμα τροποῖς ἐν δερματίνουσιν·
 [πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν]
 τεύχεα δέ σφ' ἤρκειαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
 785 ἵψου δ' ἐν νοτίῳ τήγ' ὤρμισαν, ἐν δ' ἔβαν αὐτοί·
 ἔνθα δὲ δόρπον ἔλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἔλθειν.
 Ἴδ' ὑπερφῶν αὐθι περίφρων Πηλεόπειαν
 κατ' ἄρ' ὤσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ἡδὲ ποτήτος,
 ὀρμαίνονσ', εἰ οἱ θάνατον φύγοι νῆος ἀμύνω,
 790 ἢ ὅγ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμῇ.
 ὅσσα δὲ μερμήριζε λέων ἀνδρῶν ἐν ὀμίλῳ,
 δείσας, ὅππότε μιν δόλιον περὶ κύκλον ἄγρῳσιν·
 τόσσα μιν ὀρμαίνουσιν ἐπὶ λυθε νήδυμος ὕπνος·
 εἶδε δ' ἀνακλινθεῖσα· λύθεν δέ οἱ ἔσπεα πάντα.
 795 Ἐνθ' αὐτ' ἀλλ' ἐνόησε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
 εἰδωλον ποίησε, δέμας δ' ἦτορ γυναικί,
 Ἰφθίμῃ, κόρυνη μεγάλητορος Ἰκαρίοιο,

- τὴν Εὐμήλος ὄππαι, Φερῆς ἐνὶ οἰκίᾳ καίων.
 πέμπε δὲ μιν πρὸς δώματ' Ὀδυσσεύος θείοιο,
 800 εἰως Πηλεόπειαν ὀδυρομένην, γούρῳσαν,
 παύσειε κλανθυμοῖο, γούοιό τε δαικυνόεντος.
 ἐς θάλαμον δ' εἰσῆλθε παρὰ κλισίῳς ἱμάντα,
 στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Εὐδεις, Πηλεόπειαν, φίλον τετιμημένην ἦτορ;
 805 οὐ μὲν σ' οὐδὲ ἔωσι θεοὶ ἔῃτα ζῶοντες
 κλαῖεν, οὐδ' ἀκῆχθαι· ἐπεὶ ὅ' ἐτι νόστιμός ἐστιν
 σὸς παῖς· οὐ μὲν γὰρ τι θεοῖς ἀλιτμήνός ἐστιν.
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηλεόπειαν,
 ἡδὺ μάλα κνώσσοнос' ἐν ὀνειρήσιν πύλῃσιν·
 810 τίπτε, κασιγνήτη, δεῦρ' ἤλυθες; οὐτι πάρος γε
 πωλεῖ, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι δώματα καίεις·
 καὶ με κέλει παύσασθαι οἷζυός ἡδ' ὀδυνῶν
 πολλέων, αἳ μ' ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἢ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
 815 παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Ἀναοῖσιν.
 [ἐσθλόν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον
 Ἄργος.]
 νῦν αὖ παῖς ἀγαπητός ἔβη κολλῆς ἐπὶ νῆος,
 νήπιος, οὔτε πόρων εὖ εἰδώς, οὔτ' ἀγοράων.
 820 τοῦ δὲ ἐγὼ καὶ μάλλον ὀδυρομαι, ἥπερ ἐκείνου·
 τοῦ δ' ἀμφιτρομέω καὶ δαΐδια, μή τι πάθῃσιν,
 ἢ ὅγε τῶν ἐνὶ δήμῳ, ἵν' οἴχεται, ἢ ἐνὶ πόντῳ.
 δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανώονται,
 ἰέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰέσθαι.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδωλον Ἀμειρόν·
 825 θάρσει, μηδὲ τι πάγῃ μετὰ φρεσὶ δειδιθὶ λίην.

τοῖη γὰρ οἱ πομπὸς ἅμ' ἔσπεται, ἦντε καὶ ἄλλοι
 ἄνδρες ἠρώσαντο παρυστάμεναι - δύναται γάρ -
 Παλλὰς Ἀθηναίη· σὲ δ' ὀδυρομένην ἑλεαίρει·
 ἦ νῦν με προσέηκε, τὲν τάδε μνηθίσασθαι.

830 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 εἰ μὲν δὴ θεὸς ἐσσι, θεοῖό τε ἔκλυες αὐδῆς,
 εἰ δ' ἄγε μοι καὶ κεῖνον διζυρὸν κατάλεξον,
 εἶπον ἔτι ζῶει καὶ ὄρα φάος ἡελίοιο,
 ἣ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισιν.

835 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδωλον Ἀμειβόων·
 οὐ μὲν τοι κεῖνόν γε διηγεκίως ἀγορεύσω,
 ζῶει ὄγ' ἣ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμῶλια βάζειν.

Ὡς εἰπόν, σταθμοῖο παρὰ κληῖδα λιάσθη
 ἐς πνοῆς ἀνέμων· ἣ δ' ἐξ ὕπνου ἀνόρουσεν
 840 κόρην Ἰκαρίοιο· φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη,
 ὥς οἱ ἑταίρους ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῶ.

Μνηστήρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρὰ κέλευθα,
 Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν δομαίνοντες.
 ἔστι δέ τις νῆσος μέσση ἅλῃ πετρήεσσα,
 845 μεσσηγίης Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
 Ἀστερίδ, οὐ μεγάλη· λιμένες δ' ἐνὶ ναύλοχοι αὐτῇ
 ἀμφιδύμοι· τῇ τότε μένον λοχῶντες Ἀχαιοί.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ε.

SUMMARIUM.

Concilio deorum iterum facto, agente Minerva, Iupiter Mercurium mittit ad Calypso, ut Ulyssem ex insula sua abire patiatur (1-84). Imperium gravate accipit Nympha, neque tamen detrectare ausa (85-147), heroem, dudum patriae desiderio tabescentem, edocet, non morari se, quo minus statim discedat (148-227); ipsaque propere cum adiuvat in fabricanda rate, qua benigne dimissus navigationem solus aggreditur (228-281). Duodevigesima die navigationis, quum iam Phaeacum insulam, Scheriam, o longinquo videt, forte praetervolans Neptunus excitat tempestatem, quae trabium compaginem dissolvit (282-332). Sed ipso alveo ratis insidens, ventorum fluctuumque ludibrium, misericordiam deo marinae experitur, Leucothaeae, quae ei redimiculum praebet pectori subligandum, cuius virtute facilius in terram enatet (333-364). Atque ita tandem, quamvis fremente Neptuno, praesentem mortem effugit, et ad proximum litus Phaeacum nudus evadit, ubi semianimem cubile foliis stratum placido somno recreat (365-493).

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε.

Ὀδυσσεύως σχεδία.

Ἡὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγανοῦ Τιθωνοῖο
 ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φάος φέροι ἡδὲ βροτοῖσιν·
 οἱ δὲ θεοὶ θῶκόνδε καθίζανον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, οὔτε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 τοῖσι δ' Ἀθηναίη λέγε κήδεα πόλλ' Ὀδυσῆος, 5
 μνησάμενη· μέλε γάρ οἱ ἔων ἐν δόμασι Νύμφης·
 Ζεῦ πάτερ, ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
 μή τις ἐτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἥπιος ἔστω
 σκηπτοῦχος βασιλεὺς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς·
 ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴη, καὶ αἴσπλα γέζοι. 10
 ὥς οὔτις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο
 λαῶν, οἷσιν ἀνασσε, πατήρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατερὸν ἄλγεα πάσχων,
 Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκη
 ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἰδέσθαι. 15
 οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἐταῖροι,
 οἳ κεν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.

- νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμάρσιν,
 οἴκαδε νισσόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν
 20 ἔς Πύλον ἡγαθήν ἥδ' ἔς Λακεδαιμόνα διαν.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέειπε νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 τέκνον ἔμῳ, ποῖόν σε ἔπος φύνγειν ἔρκος ὁδόντων!
 οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτῇ,
 ὥς ἦτοι κείνους Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών·
 25 Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμπων ἐπισταμένως· δύνασαι γάρ -
 ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἢν πατρίδα γαῖαν ἵκηται,
 μνηστῆρες δ' ἐν νηϊ παλιμπτεῖς ἀπονέωνται.
 Ἡ ἴα, καὶ Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ἦνθα·
 Ἑρμεία· σὺ γὰρ αὐτὴ τὰ ἴ' ἄλλα περ ἄγγελός ἐσσι·
 30 Νύμφῃ ἐνπλοκάμῃ εἰπεῖν νημερτέα βουλήν,
 νόστον Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος, ὥς κε νήηται,
 οὔτε θεῶν πομπῇ, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
 ἀλλ' ὅγ' ἐπὶ σχεδὴς πολυδέσμονι πῆματα πάσχων
 ἥματι κ' εἰκοστίῳ Σχερίῳ ἐρίβωλον ἵκοιτο,
 35 Φαιάκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀρχίθιοι γεγάσιν·
 οἳ κεν μιν πέρι νῆρι, θεὸν ὥς, τιμήσουσιν,
 πέμπουσιν δ' ἐν νηϊ φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 χαλκὸν τε χρυσὸν τε ἅλῃς ἐσθ' ἡτὰ τε δόντες,
 πόλλ', οὗ' ἂν οὐδέποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
 40 εἴπερ ἀπήμιον ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ λήϊδος αἴσαν.
 ὥς γὰρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδεῖν, καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐς ἐνπόροφον καὶ ἐὼν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃς διὰ κτορος Ἀργεϊφόντης·
 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 45 ἀμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμῖν ἐφ' ὑγρῇν,
 ἥδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοῆς ἀνέμοιο.

- εἴλετο δὲ ῥάβδον, τῇτ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
 ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργεϊφόντης.
 50 Πιερίην δ' ἐπιβάς, ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντον·
 σέναιτ' ἔπειτ' ἐπὶ κύμα, λάρῃ ὄρνιθι ἑοικώς,
 ὅστε κατὰ δεινοὺς κόλπους ἁλὸς ἀτρυνέτοιο
 ἰχθὺς ἀγρώσσω, πυκινὰ πτερὰ δέυεται ἄλμῃ·
 τῷ ἱκελὸς πολέουσιν ὀχῆσατο κύμασιν Ἑρμῆς.
 55 ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ'· ἐδύσαν,
 ἔνθ' ἐκ πόντου βῆς ἰοειδὸς ἠπειρόνδε,
 ἦεν, ὅρα μέγα σπέος ἵκετο, τῷ ἐνὶ Νύμφῃ
 ναῖεν ἐνπλοκάμος· τὴν δ' ἔνδοθι τέμνει εἰούσαν.
 πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόθι δ' ὁδμῇ
 60 κέδρου τ' εὐκατέλιο θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὁδῶδει,
 δαιομένων· ἡ δ' ἔνδον αὐδιάνουσ' ὅπλ' καλῇ,
 ἱστὸν ἐποικομένη, χρυσεῇ κερκιδὶ ὕφαινε.
 ἴλη δὲ σπέος ἀμφὶ περὶ νῆκει τηλεθώσα,
 κλήθρη τ' αἰγείρός τε καὶ εὐόδης κυπάρισσος.
 65 ἔνθα δὲ τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι εὐνάζοντο,
 σκόπες τ' ἰρηνῆς τε, τανύγλωσσοι τε κορῶναι
 εἰνάλιαι, τῆσάντε θαλάσσια ἔργα μέμνηεν.
 ἡδ' αὐτοῦ τετάρνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο
 ἡμερὶς ἡβῶσα, τεθῆλει δὲ σταφυλῆσιν·
 70 κρήναι δ' ἐξείης πύσυχες ῥέον ὕδατι λευκῷ,
 πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη.
 ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴον ἡδὲ σελίνου
 θήλεον· ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθανάτος περ ἐπελθὼν
 ἀνήσαιο ἰδὼν, καὶ τερφεθείη φρεσὶν ἦσιν.
 75 ἔνθα στὰς θεῖτο διὰ κτορος Ἀργεϊφόντης.

ἀντάρ ἐπειδή πάντα ἔφθ' ἠγήσατο θυμῷ,
 ἀντίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέος ἦλυθεν· οὐδὲ μιν ἄντην
 ἠγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψώ, δῖα θεάων -
 οὐ γάρ τ' ἀγνώτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
 80 ἁ θάνατοι, οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δόματα ναιεῖ -
 οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσεύα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτεμεν,
 ἀλλ' ὅγ' ἐπ' ἀπῆς κλαῖε κατ' ἡμέρος· ἔνθα πάρος περ,
 δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
 πότον ἐπ' ἀτρυγέτον δευκέσκετο, δάκρυα λείβων.
 85 Ἐμείαν δ' ἐρέειπε Καλυψώ, δῖα θεάων,
 ἐν θρόνῳ ἰδρύσασσα φαινή, σιγαλόεντι·
 τίπτε μοι, Ἐμεία χρυσόθροατι, εἰλήλουθας,
 αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.
 αὐτὰ ὅτι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἀνωγεν,
 90 εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
 [ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ὦνα τοι πὰρ ξείνια θείω.]
 Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν,
 ἀμβροσίης πλίσσασα, κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν.
 ἀντάρ ὃ πῦρ καὶ ἦσθε διάκτορος Ἀργεϊφόντης.
 95 ἀντάρ ἐπεὶ δαίτηνσε, καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδή,
 καὶ τότε δή μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 Εἰρωτῆς μ' ἐλθόντα, θεά, θεόν· ἀντάρ ἐγὼ τοι
 νημερτέως τὸν μῦθον ἐνσπῆσω· κλέαι γάρ.
 Ζεὺς ἐμὲ γ' ἠνώγει δευρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
 100 τίς δ' ἂν ἑκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἀλαυρόν ὕδωρ
 ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οὔτε θεοῖσιν
 ἱερά τε ἔξουσιν καὶ ἐξαιτούς ἐκατόμβας.
 ἀλλὰ μάλ' οὕτως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεόν, οὐδ' ἀλιῶσαι.

φησὶ τοι ἄνδρα παρῆναι οἷζυρότατον ἄλλων
 105 τῶν ἀνδρῶν, οἱ ἄστν πέρι Πριάμοιο μάχοντο
 εἰνάετες, δεκάτῳ δὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν
 οἴκαδ'· ἀτὰρ ἐν νόστῳ Ἀθηναίην ἀλλόντο,
 ἥ σφιν ἐπῶρσ' ἀνεμὸν τε κακὸν καὶ κῆματα μακρά.
 [ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἐταῖροι·
 110 τὸν δ' ἄρα δευρ' ἀνεμὸς τε φέρων καὶ κῆμα πέλασεν.]
 τὸν νῦν σ' ἠνώγει ἀποπεμπέμεν ὅτι τάχιστα·
 οὐ γάρ οἱ τῇδ' αἴσα φίλων ἀπονόσφωρ ὀλέσθαι,
 ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδεῖν, καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐς ὑπέρορπον καὶ ἔην ἐς πατρίδα γαίαν.
 115 Ὡς φάτο· ὤρησεν δὲ Καλυψώ, δῖα θεάων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Σχέτιλοί ἐστε, θεοί, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων!
 οἵτε θεαῖς ἀγάσθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
 120 ἀμφαδίην, ἣν τίς τε φίλον ποιήσεται ἀκοίτην.
 ὥς μὲν, ὅτ' Ὀρίων ἔλετο ὑδοδάκτυλος Ἥως,
 τόφρᾳ οἱ ἠγάσθε θεοὶ ἕϊα ζῶντες,
 ἕως μιν ἐν Ὀρηνίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἀγνή
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐπιχομένη κατέπεφνεν.
 125 ὥς δ' ὀπότε Ἰασίωνι ἐὺπλόκαμος Δημήτηρ,
 ᾧ θυμῷ εἵξασα, μίγη φιλότῃ καὶ εὐνῇ,
 νεῖθ' ἐν τριπόλῃ· οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
 Ζεὺς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῇτι κεραυνῷ.
 130 ὥς δ' αὐτῶν μοι ἀγᾶσθε, θεοί, βροτῶν ἄνδρα παρῆναι.
 τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα
 οἶον, ἐπεὶ οἱ νῆα θοὴν ἀργῇτι κεραυνῷ
 Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 [ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἐταῖροι·

- τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμός τε φέρων καὶ πῆμα πέλασεν.]
 135 τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἡδὲ ἔφρασκον
 θήσειν ἄθανάτων καὶ ἀγήραον ἡμᾶτα πάντα.
 ἀλλ' ἐπεὶ οὐπὼς ἔστι Διὸς νόον αἰγίοχοιο
 - οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεόν, οὔδ' ἀλιῶσαι·
 ἐρύξεται, εἴ μιν κεύρος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
 140 πόντον ἐπ' ἀτρούγετον· πέμψω δέ μιν οὐπὴρ ἔγωγε.
 οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρεται καὶ ἐταῖροι,
 οἳ κέν μιν πέμπωσκον ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 αὐτὰρ οἱ πρόσφρων ὑποθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
 ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαῖαν ἱκηται.
 145 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεифόντης·
 οὕτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποτίξω μῆριν,
 μή πως τοι μετόπισθε κοτεσσάμενός χαλεπήρη.
 ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς Ἀργεифόντης·
 ἦ δ' ἐπ' Ὀδυσσεῖα μεγαλήτορα πότνια Νύμφη
 150 ἦν, ἐπειδὴ Ζηρὸς ἐπέκλεν ἀγγελιάων.
 τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὖρε καθήμενον· οὐδέ ποτ' ὅσσε
 διακρύψιν τέρσοντο· κατεῖβετο δὲ γλυνὺς αἰὼν
 ἔστυον ὀδυρομένο, ἐπεὶ οὐκέτι ἦνδανε Νύμφη.
 ἀλλ' ἦτοι νύκτας μὲν ἱάνεσκεν καὶ ἀνάγκη
 155 ἐν σπέσσι γλαυφροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ·
 ἡμᾶτα δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἡτόνεσσι καθίζων,
 [δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,]
 πόντον ἐπ' ἀτρούγετον δερκίσκετο, δάκρυα λείβων.
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσεφώνεε διὰ θεῶων·
 160 Κάκμορε, μή μοι ἐτ' ἐνθάδ' ὀδυρεο, μηδέ τοι αἰὼν
 φθινέτω· ἤδη γάρ σε μάλ' ἀπρόσφρασσ' ἀποπέμψω.
 ἀλλ' ἄγε, δούριστα μακρὰ ταμὼν, ἀρμόξεο χαλκῷ

- εὐρεῖαν σχεδὴν· ἀτὰρ ἱκρία πῆξαι ἐπ' αὐτῆς
 ὑψοῦ, ὥς σε φέρῃσιν ἐπ' ἡεροειδέα πόντον.
 αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρόν
 165 ἐνθήσω μενοεικέ, ἃ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι·
 εἵματά τ' ἀμφιέσω· πέμψω δέ τοι οὖρον ὅπισθεν,
 ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς σὴν πατρίδα γαῖαν ἱκηαι,
 αἳ κε θεοὶ γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 οἳ μιν φέρτεροί εἰσι νοῆσαι τε κρηναὶ τε.
 170 ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἄλλο τι δὴ σὺ, θεά, τόδε μῆδαι, οὐδέ τι πομπήν,
 ἢ με κέλει σχεδὴν περὶ ἄν' μέγα λατῖμα θαλάσσης,
 175 δεινὸν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες εἶσαι
 ὠκύποροι περὶ ὥσων, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὐρῳ.
 οὐδ' ἂν ἐγὼν, ἀέκητι σέθεν, σχεδὴς ἐπιβαίην,
 εἰ μὴ μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
 μή τι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
 180 ὣς φάτο· μεῖδιησεν δὲ Κλυμένη, διὰ θεῶων,
 χεῖρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐν τ' ὀνόμαζεν·
 Ἦ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσσι καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδός!
 οἷον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορεύσαι!
 ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν,
 185 καὶ τὸ κατεβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
 ὄρκος δεινότητος τε πέλει μακίρεσσι θεοῖσιν,
 μή τι σοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
 ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἄσπ' ἂν ἐμοὶ περ
 αὐτῇ μηδολίην, ὅτε μὲς χρεῖά τόνον ἴκοι.
 190 καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναΐσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλείμω.
 Odyss. I. G

- Ἦς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο δῖα θεῶων
 καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἔργια βῆεν θεοῖο.
 Ἴξον δὲ σπείος γλαφυρόν· θεὸς ἦδ' ἐκαστὸν ἀνὴρ·
 195 καὶ ὃς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνον, ἔνθεν ἀνέστη
 Ἑρμείας· Νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδήν,
 ἔσθιν καὶ πύνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν.
 αὐτὴ δ' ἄντιον ἴξεν Ὀδυσσεύος θείοιο·
 τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμῶαι καὶ νέκταρ ἔθηκαν.
 200 οἱ δ' ἐπ' ὀρεῖαδ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἔαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρησαν ἐδητύος ἠδὲ ποτήτος,
 τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε Καλυψώ, δῖα θεῶων·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὕτω δὴ οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν
 205 ἀντίκα νῦν ἐθέλεις ἵεναι; σὺ δὲ χαῖρ' καὶ ἔμψης.
 εἶγε μὲν εἰδείης σῆσι φρεσὶν, ὅσσα τοι αἶσα
 κηδὲ ἀναπλήσai, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰέσθαι,
 ἐνθάδε κ' αὖθι μένων παρ' ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις,
 ἀθάνατός τ' εἴης· ἱμερόμενός περ ἰδέσθαι
 210 σὺν ἄλοχον, τῆς αἰὲν ἐλδ' αἶμα ἥματα πάντα.
 σὺ μὲν θῆν· κείνης γὰρ χειρὶν εὖχομαι εἶναι,
 οὐ δέμας, οὐδὲ φωνή· ἐπεὶ οὕτως οὐδὲ ζοικεν
 θνητὸς ἀθανάτησι δέμας καὶ εἶδος ἐρίξεν.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς·
- 215 πότνια θεά, μή μοι τόδε χάω· οἶδα καὶ αὐτὸς
 πάντα μάλ', οὐνεκα σείο περίρρων Πηλεΐδου
 εἶδος ἀνδοτιόη μέγ' ὅς τ' εἰς ἄντα ἰδέσθαι·
 ἢ μὲν γὰρ βροτὸς ἐστὶ, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρω·
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἥματα πάντα

- οἴκαδ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι. 220
 εἰ δ' αὖ τις ὑαῖρσι θεῶν ἐν οἴνοπι πόντῳ,
 κλέψομαι, ἐν στήθεσσι νύκτωρ ταλαπενθεῖα θυμὸν·
 ἦδη γὰρ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα
 κύμασι καὶ πολέμοι· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
 Ἦς ἔφατ' ἥελιος δ' ἄρ' ἔδν, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν· 225
 ἐλθόντες δ' ἄρα τότε μυχῷ σπείους γλαφυροῖο,
 τερπέσθην φιλότῃ, παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.
 Ἦμος δ' ἠριγένεια φάη ἑοδὸδ' ἀκτύλος Ἥως,
 αὐτὴ δ' ὁ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἔννυτ' Ὀδυσσεύς·
 αὐτὴ δ' ἀργύρεον φάρος μέγα ἔννυτο Νύμφη, 230
 λεπτόν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἱστὶ
 καλὴν, χρυσεῖν· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτῃν·
 καὶ τότε Ὀδυσσεὺς μεγαλήτορι μῆδετο πομπήν.
 δῶκε μὲν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν,
 χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ 235
 στελεῖον περικαλλὲς ἐλάϊνον, εὐ ἐναρηγρός·
 δῶκε δ' ἔπειτα σκεπαθρον ἑνέοον· ἦρχε δ' ὁδοῖο
 νήσον ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ περὶ κει,
 κλήθρη τ' αἰγιερός τ', ἐλάτῃ τ' ἦν οὐρανομήκης,
 αὖα πάλοι, περὶ κηλα, τὰ οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς. 240
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὲ δειξ', ὅθι δένδρεα μακρὰ περὶ κει,
 ἢ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψώ, δῖα θεῶων.
 Αὐτὰρ ὁ τάμεντο δοῦρα· θοῶς δὲ οἱ ἦντο ἔργον.
 εἴκοσι δ' ἔββαλε πάντα, πελέκησεν δ' ἄρα χαλκῷ,
 245 ἔεσσε δ' ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμῃν ἵδνυν.
 τόφρα δ' ἔνευε τέρετρα Καλυψώ, δῖα θεῶων·
 τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα, καὶ ἤρμοσεν ἀλλήλοισιν
 γόμφουσιν δ' ἄρα τήγες καὶ ἄρμονήσιν ἄρρεν.

- ὅσπον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνῶσεται ἀνήρ
 250 φορτίδος εὐρείης, εὐ εἰδῶς τεκτοφυνάων,
 τόσπον ἔπ' εὐρείαν σχεδὴν ποιήσαι Ὀδυσσεύς.
 ἱκία δὲ στήσας, ἀραρῶν θαμέσι σταμίνεσσιν,
 ποίει· ἀτὰρ μακροῖσιν ἐπηγεκνίδεσσι τελευτά.
 ἐν δ' ἰσπὸν ποίει καὶ ἐπὶ κριον ἄρμενον αὐτῷ·
 255 πρὸς δ' ἄρα, πηδάλιον ποιήσατο, ὅφρ' ἰθύνει.
 φράζε δέ μιν ἤπεισσι διαμπερές οἰσύνῃσιν,
 κύματος εἴλαρ ἔμεν· πολλὴν δ' ἐπεχευάτο ὕλην.
 τόφρα δὲ φάρε' ἔειπε Καλυψώ, διὰ θεάων,
 ἱστία ποιήσασθαι· ὁ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τά.
 260 ἐν δ' ὑπέρας τε κάλους τε πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ
 μοχλοῖσιν δ' ἄρα τήγχε κατεΐρυσεν εἰς ἄλα δῖαν.
 Τέτρατον ἡμᾶρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα·
 τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπτ' ἀπὸ νήσου διὰ Καλυψώ,
 εἰματὰ τ' ἀμφέειπεν θυώδεα, καὶ λούσασα.
 265 ἐν δὲ οἱ ἄσκον ἔθηκε θεὰ μέλας οἶνοιο
 τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἥϊα
 κωρύκη· ἐν δὲ οἱ ὅσα τίθει μενοεικέα πολλὰ·
 οὐρὸν δὲ προσέειπε ἑστημονά τε λιάρῳ τε.
 γηθόσυνος δ' οὐρῷ πέτασ' ἱστία δῖος Ὀδυσσεύς.
 270 αὐτὰρ ὁ πηδάλῳ ἰθύνετο τεχνήντως,
 ἡμενος· οὐδὲ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν,
 Πηληϊάδας τ' ἐς ὀρώντι καὶ ὄψ' ἐδύοντα Βοώτην,
 Ἄρδιον θ', ἦν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν,
 ἧτ' αὐτοῦ στρέγεται, καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεῖει,
 275 οἷη δ' ἄμμορος ἐστὶ λοστῶν Ὠκεανοῖο.
 τὴν γὰρ δὴ μιν ἄνωγε Καλυψώ, διὰ θεάων,
 ποντοπορευμέναι ἐπ' ἀριστερά χειρὸς ἔχοντα.

- ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλεον ἡματα ποντοπορευόντων,
 ἀπὸ καὶ δεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιδόντα
 γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἀγχιστον πέλεν αὐτῷ· 280
 εἶσατο δ', ὥς ὅτε ἦν ὁν ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ.
 Τὸν δ' ἐξ Αἰθιοπῶν ἀνῶν κελῶν Ἐνοσίχθων
 τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὄρεων ἴδεν· εἶσατο γὰρ οἱ
 πόντον ἐπιπλώων· ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μάλλον,
 κινήσας δὲ κάρη, προτὶ δὲ μιν θήσατο θυμόν· 285
 Ὡ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
 ἀμφ' Ὀδυσσῆϊ, ἐμεῖο μετ' Αἰθιοπέσσιν ἐόντος·
 καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδόν, ἐνθα οἱ αἶσα
 ἐκφυγέειν μέγα πείραρ οἷζυος, ἦ μιν ἰκάνει· 290
 ἀλλ' ἔτι μὲν μιν φημι ἄδην ἐλάν κακότητος.
 Ὡς εἰπὼν, συναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον,
 χερσὶ τράιαναν ἐλὼν· πάσας δ' ὀρόθυνην ἀέλλας
 πιαυτοῖαν ἀνέμων· σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυπεν
 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
 σὺν δ' Εὐρὸς τε Νότος τ' ἔπεσε, Ζέφυρος τε δυσηΐς, 295
 καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῆμα κυλινδων.
 καὶ τότε Ὀδυσσεύς λυτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 Ὡ μοι ἐγὼ δειλός! τί νῦν μοι μήμισα γένηται!
 δεῖδω, μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν,
 300 ἦ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι,
 ἀλγὲ' ἀναπλήσειν· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 οἷοισιν νεφέεσσι περιστῆφει οὐρανὸν εὐρὺν
 Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι
 305 παντοῖαν ἀνέμων! νῦν μοι σῶς αἰτὺς ὄλεθρος.
 τρισμακάρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἱ τότε ὄλοντο

Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, χάριν Ἀτρεΐδῃσι φέροντες.
ὥς δὴ ἔγωγ' ὄφελον θανάνειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
ἥματι τῷ, ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα

310 Τρῶες ἐπεδύσαν περὶ Πηλεΐωνι θανόντι.
τῷ κ' ἔλαχον κτερόων, καὶ μεν κλέος ἦγον Ἀχαιοί·
τὴν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι.
Ὡς ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῆμα κατ' ἄκρης,
δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δὲ σχεδὴν ἐλέλιξεν.

315 τίλε δ' ἀπὸ σχεδῆς αὐτὸς πέσσε' πηδάλιον δέ
ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δέ οἱ ἱστόν ἔαξεν
δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θυέλλα.
τιλοῦ δὲ σπείρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ.
τὸν δ' ἄρ' ἐπόβρυχα θῆκε πολλὴν χρόνον, οὐδ' ἐδυνάσθη

320 αἶψα μάλ' ἀνσχεθῆεν μεγάλῳ ὑπὸ κήματος ὀρυγῆς.
εἴματα γάρ ῥ' ἐβάρυνε, τὰ οἱ πόρε δια Καληνῶ.
ὅψε δὲ δὴ ῥ' αἰένῳ στόματος δ' ἐξέπτυσεν ἄλμην
πικρὴν, ἣ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν.

325 ἀλλ' οὐδ' ὥς σχεδῆς ἐπελήθετο, τειρόμενός περ,
ἀλλὰ μεθορηθεὶς ἐν κήμασιν, ἐλάβετ' αὐτῆς·
ἐν μέσση δὲ κἀθίζε, τέλος θανάτου ἁλῶναι.
τὴν δ' ἐφόρει μέγα κῆμα κατὰ ῥέον ἔνθα καὶ ἔνθα.
ὥς δ' οἱ ὀπωγνὸς Βορέης φορέεισιν ἀκάνθας
ἅμ πεδῖον, πνικαὶ δὲ πρὸς ἀλλήλησιν ἔχονται
330 ὥς τὴν ἅμ πέλαγος ἀνεμοὶ φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα·
ἄλλοτε μὲν τε Νότος Βορρῇ προβάλεσκε φέρεσθαι,
ἄλλοτε δ' αὖτ' Εὐρὸς Ζεφύρῳ εἵξασκε διώκειν.

Τὸν δὲ ἶδεν Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἰνώ,
Λεινοθέη, ἣ πρῶν μὲν ἔην βροτὸς ἀνδρήσσεια,
335 ἦν δ' ἄλως ἐν πέλαγοςσι θεῶν ἐξέμμορε τιμῆς.

ἣ ῥ' Ὀδυσσῇ ἐλήσεν ἁλόμενον, ἄλγε' ἔχοντα·
[αἰθνή δ' εἰκνῖα, ποτῇ ἀνεδύσατο λίμνης.]
ἔξε δ' ἐπὶ σχεδῆς πολυδέσμον, εἵπε τε μῦθον·

Κάμμορε, τίπτε τοι ὧδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
ὠδύσσετ' ἐπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φντενεῖ;
οὐ μὲν δὴ σε καταφθίσει, μάλα περ μενεαίνων.
ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξαι, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπηνύσσειν·
εἴματα ταῦτ' ἀποδύς, σχεδὴν ἀνέμοισι φέρεσθαι
κάλλιπ'· ἀτὰρ χεῖρεσσιν νέων, ἐπιμαίεο νόστου
γαίης Φαιῶκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἁλῶναι.

345 τῇ δέ, τόδε κηθέμενον ὑπὸ στέροιο τανύσσει
ἄμβροτον· οὐδέ τί τοι παθῆεν δέος, οὐδ' ἀπολέσθαι.
αὐτὰρ ἐπὴν χεῖρεσσιν ἐφάρμαι ἠπειροιο,
ἅψ ἀποδυσάμενος βαλέειν εἰς οἴνοπα πόντον,
πολλὸν ἀπ' ἠπείρου, αὐτὸς δ' ἀπινόσσει τραπεῖσθαι.

350 Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κηθέμενον ἔδοκεν·
αὐτὴ δ' ἅψ ἐς πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα,
αἰθνήν εἰκνῖα· μέλαι δέ εἰ κῆμα κάλυπεν.
αὐτὰρ ὁ μεμηριγίξε πολὺντας διὸς Ὀδυσσεύς,
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

355 ὦ μοι ἐγὼ, μή τις μοι ὑφαίησιν δόλον αὔτε
ἀθανάτων, ὅτε με σχεδῆς ἀποβῆναι ἀνώγει.
ἀλλὰ μάλ' οὐπω πείσομαι· ἐπεὶ ἐκάς ὀφθαλμοῖσιν
γαῖαν ἔγῳ ἰδοίην, ὅθι μοι γάτο φῦξιμον εἴναι.
ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον·
360 ὅφρ' ἂν μὲν κεν δούρατ' ἐν ἀρμονίῃσιν ἀρήρη,
τόφρ' αὐτοῦ μενέω, καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων·
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ μοι σχεδὴν διὰ κῆμα τινάξῃ,
νήξομαι· ἐπεὶ οὐ μὲν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον.

- 365 ἔως δ' ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ὥρσε δ' ἐπὶ μέγα κύμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 δεινὸν τ' ἀργαλέον τε, κατηρεφές· ἤλασε δ' αὐτόν.
 ὥς δ' ἄνεμος ζαῖς ἦεν θημίονα τινάζει
 καρφαλίων, τὰ μὲν ἄρ' τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη·
 370 ὥς τῆς δοῦρατα μακρὰ διεσκέδασ'. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἀμφ' ἐνὶ δοῦρατι βᾶϊνε, κέληθ' ὥς ἵππον ἐλαύνων·
 εἴματα δ' ἐξαπέδυνε, τὰ οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.
 αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ στέγνοιο τάνυσσεν·
 αὐτὸς δὲ πρηγὴς ἄλλ' κάππεσε, χεῖρε πετάσσας,
 375 νηχόμεναι μεμαώς. ἶδε δὲ κρείων Ἐνοσίχθων,
 κινήσας δὲ κάρη, προτὶ ὄν μνηθήσατο θυμόν·
 Οὐτῶ νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἄλλω κατὰ πόντον,
 εἰζόκεν ἀνθρώποισι Διοτρεφέεσσι μυγείης·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς σε ἔολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος.
 380 Ὡς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλιτρίχας ἵππους·
 ἔατο δ' εἰς Αἰγῆς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασι.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κόρη Διὸς, ἄλλ' ἐνόησεν·
 ἦτοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
 πυνάσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ εὐνήθῃρι ὑπαντας·
 385 ὥρσε δ' ἐπὶ κραπινὸν Βορέην, πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν,
 ἔως ὅγε Φαιάκεσσι φιληγέτοιμοισι μυγείῃ
 Διογενὴς Ὀδυσσεύς, θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξας.
 Ἐνθα δύν νύκτας, δύο τ' ἡμέρας, κύματι πηγῷ
 πλάζετο· πολλὰ δὲ οἱ κραδίη προτιόσσει' ὀλεθρον.
 390 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ εὐπλόκαμος τέλεσ' ἰώας,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἡδὲ γαλήνη
 ἐπλετο νηριμύη· ὁ δ' ἄρα σχεδὸν εἰσίδε γαῖαν,
 ὅς μ' ἄν μάλα προῦδόν, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθεῖς.

- ὥς δ' οἷ' ἂν ἀσπίσιος βίσιος παιδεσσι φανήη
 πατρός, ὃς ἐν νόσφ' κεῖται κρατέρ' αἰγυῖ πάντων, 395
 δηρὸν τηρόμενος, στυγερός δὲ οἱ ἔχραε δαίμων,
 ἀσπίσιος δ' ἄρα τόγρη θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
 ὥς Ὀδυσσῇ ἀσπαστὸν εἰσατο γαῖα καὶ ὕλη.
 νῆγε δ', ἐπειγόμενος ποσσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι·
 ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆρ', ὅσσον τε γέγωνε βοήσας, 400
 καὶ δὴ δοῦπον ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης.
 ῥόχθαι γὰρ μέγα κύμα· ποτὶ ξερόν ἠπείροιο,
 δεινὸν ἐρευνόμενον· εἴλυτο δὲ πάνθ' ἄλως ἄγρη.
 οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες, νηῶν ὄχοι, οὐδ' ἐπιωγαί,
 ἀλλ' ἔκπαι προβλήτες ἔσαν, σπιλάδες τε πάγοι τε. 405
 καὶ τότε Ὀδυσσεὺς λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι, ἐπεὶ δὴ γαῖαν ἀελπτέα δῶκεν ἰδεσθαι
 Ζεὺς, καὶ δὴ τότε λαῖτμα διατμήξας ἐτίλεσσα,
 410 ἔκβασις οὐπη φαίνεθ' ἄλως πολιοῦ θύραζε·
 ἔκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ κύμα
 βέβρυχεν ῥόθιον, λισσὴ δ' ἀναδεδρομε πέτρῃ.
 ἀγχιβαθὴς δὲ θάλασσα, καὶ οὐπὼς ἔστι πόδεςσιν
 στημναι ἀμφοτέροισι, καὶ ἐκφυγεῖν κακότητα·
 415 μήπως μ' ἐκβαίνοντα βάλῃ λίθαι ποτὶ πέτρῃ
 κύμα μὲγ' ἀρπάξας, μελέη δὲ μοι ἔσσεται δομή.
 εἰ δὲ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, ἦν που ἐφεύρω
 ἠϊόνας τε παραπλήγας, λιμένας τε θαλάσσης·
 δεῖδα, μή μ' ἐξαυτὶς ἀναρπάξασα θύελλα
 420 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρῃ, βαρεὰ στενάχοντα·
 ἢ ἔτι μοι καὶ κῆτος ἐπισσεύῃ μέγα δαίμων
 ἐξ ἄλός, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη·

- οἶδα γάρ, ὥς μοι ὀδῶνυσται κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
 Ἔως ὃ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 425 τότ' ὅρα δὲ μιν μέγα κῆμα φέρε τριχέϊαν ἐπ' ἀκτῆν.
 ἔνθα κ' ἀπὸ ῥινοῦς δρῦφθῃ· σὺν δ' ὅσπερ ἀράχθῃ,
 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
 ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης,
 τῆς ἔχετο στενάχων, εἴως μέγα κῆμα παρήλθεν.
 430 καὶ τὸ μὲν ὥς ὑπάλυξε· παλιῷρόδιον δὲ μιν αὖτις
 πλῆξεν ἐπεσσύμενον, τηλοῦ δὲ μιν ἔμβαλε πόντῳ.
 ὥς δ' ὅτε πουλίποδος, θαλάμης ἐξεκκομένοιο,
 πρὸς κοτυληδογόφῳ πνικινὰ λαίγρ' ἔχονται·
 ὥς τοῦ πρὸς πέτρησι θρασειῶν ἀπὸ χειρῶν
 435 ῥινοὶ ἀπέδρυνθ'· τὸν δὲ μέγα κῆμα κάλυψε.
 ἔνθα κ' ἐπὶ δύστηνος ὑπέρομορον ὦλετ' Ὀδυσσεύς,
 εἰ μὴ ἐπιφροσύνῃ δῶκε γλανκῶπις Ἀθήνη.
 κῆματος ἔξαναδύς, τάτ' ἐρεύγεται ἠπειρόνδε,
 νῆγε παρῆξ, ἐς γαῖαν ὀρώμενος, εἴ που ἐφεύροι
 440 ἦϊόνας τε παραπλήγας, λιμένας τε θαλάσσης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρόοιο
 ἔξε νέον, τῇ δὴ οἱ εἰστάτο χῶρος ἄριστος,
 λείος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο·
 ἔγνω δὲ προρέοντα, καὶ εἴσατο ὃν κατὰ θυμόν·
 445 Κλυθεῖ, ἄναξ, ὅτις ἐσσί· πολὺλλιστον δὲ σ' ἰκάνω,
 φεύγων ἐν πόντοιο Πησείδωνος ἐνιπάς.
 αἰδοῖός μιν τ' ἐστί καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἀνδρῶν ὅστις ἔκπαι ἀλώμενος, ὥς καὶ ἐγὼ νῦν
 σὸν τε ῥέον, σά τε γούναθ' ἰκάνω, πολλὰ μοι ῥήσας.
 450 ἀλλ' ἑλπίρε, ἄναξ· ἱκέτης δέ τοι εὐχόμεαι εἶναι.
 Ὡς φάτο· ὃ δ' ἀντίκ' ἐπαῦσεν ἐόν ῥέον, ἔσχε δὲ κῆμα·

- πρόσθε δὲ οἱ ποίησε γαλήνην, τὸν δ' ἐσάωσεν
 ἐς ποταμοῦ προχοάς· ὃ δ' ἄρ' ἄμφο' γούνατ' ἔκαμψεν,
 χεῖράς τε στιβαράς· ἀλλ' γὰρ δεδιωτο φίλον κῆρ.
 455 ῥῖδες δὲ χροῖα πάντα· θάλασσα δὲ κῆριε πολλή·
 ἄν στομα τε ῥιναῖς θ'· ὃ δ' ἄρ' ἀπνευστος καὶ ἄναυδος
 κεῖτ' ὀλιγηπελέων, κάματος δὲ μιν αἰνὸς ἵκανε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέσθη,
 καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἔο λῦσε θεοῖο·
 καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἀλιμυρήντα μεθῆκεν·
 460 ἄψ δ' ἔφερεν μέγα κῆμα κατὰ ῥέον. αἶψα δ' ἄρ' Ἰνώ
 δέξατο χερσὶ φίλῃσιν· ὃ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεὶς
 σχοίνῳ ὑπεκλίνθη, κῦσε δὲ ζεῖδωρον ἄρουραν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 465 Ὡ μοι ἐγώ, τί πάθω! τί νῦ μοι μήκιστα γένηται!
 εἰ μὲν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάξω,
 μή μ' ἄμυδις στίβῃ τε κακῇ καὶ θήλῃς ἔεσθῃ
 ἐξ ὀλιγητελής δαμάσῃ κεκακηότα θυμόν·
 470 ἀνθρ' δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρῇ πνέει ἡῶδι πρό.
 εἰ δέ κεν ἐς κλυτὴν ἀναβῆς καὶ δάσκιον ὕλην,
 θάμνοισι ἐν πνικινούσι καταδραθῶ, εἴ με μεθίῃ
 ῥήγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δὲ μοι ἕντρος ἐπέσθῃ,
 δειδῶ, μὴ θήρεσσιν ἔλωρ καὶ κύμα γένωμαι.
 Ὡς ἄρα οἱ φρονέοντι δούσασατο κέρδιον εἶναι·
 475 βῆ ῥ' ἵμεν εἰς ὕλην· τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὗρεν
 ἐν περιφανομένῳ· δαιμόν δ' ἄρ' ὑπὲρ λυθε θάμνοισι,
 ἐξ ὁμόθεν πεφρωτάς· ὃ μὲν φυλῆς, ὃ δ' ἐλαίης.
 τοὺς μὲν ἄρ' οὐτ' ἀνέμων διάει μένος ὕγρον ἀέντων,
 οὐδὲ ποτ' Ἥλιος φασέθων ἀκτίσιν ἔβαλλεν,
 480 οὐτ' ὄμβρος περῆαςθε διαμπερές· ὥς ἄρα πνικνοὶ

- ἀλλήλοισιν ἔφην ἐπαμοιβαδὶς· οὐς ὑπ' Ὀδυσσεύς
 δύσετ'· ἄφαρ δ' εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλησιν
 εὐρεῖαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἥμιθα πολλή,
 ὅσσον τ' ἡδ' ὀνὼ ἡδ' τρεῖς ἀνδρας ἔρυσθαι
 485 ὦρ' ἡμερῇ, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαῖνοι.
 τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολὺτις διος Ὀδυσσεύς·
 ἐν δ' ἄρα μέσση λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχέυατο φύλλων.
 ὥς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνῃ,
 ἄγρου ἐπ' ἐσχατῆς, ὃ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,
 490 σπέρμα πυρὸς σῶζων, ἵνα μὴ ποθεν ἄλλοθεν αὖτοι·
 ὥς Ὀδυσσεὺς φύλλοισι καλύψατο· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
 ἔπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦ, ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
 δυνσπονέος καμάτοιο, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ζ.

SUMMARIUM.

Phaeacum regis Alcinoi filiam, Nausicaam, per quietem iubet Minerva vestimenta lavatum ferre ad litus insulae, in quo Ulysses procubuerat (1-47). Id facile permittente patre, ac vehiculum praebente, mane illuc pervenit, tum opere facto ludum exerceat cum ancillis (48-109). Eo strepitu excitatus Ulysses supplex implorat virginis misericordiam (110-185), ab eaque statim in tutelam receptus, lavacro, veste ac cibo recreatur (186-250): mox, diligenter admonitus, cum ancillis sequitur currum redeuntis, et occidente sole venit ad lucum Minervae, qui ante urbem est, ubi familiare sibi numen solita veneratione precatur (251-331).

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ Ζ.

Ὀδυσσεὺς ἄφιξις εἰς Φαίακας.

Ὡς δ' ὁ μὲν ἔνθα καθέσθ' ἐκ πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς,
 ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένος· αὐτὰρ Ἀθήνη
 βῆ δ' ἐς Φαίηκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε·
 οἳ πρὶν μὲν ποτ' ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερείῃ,
 ἀγχοῦ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερηννοθεύοντων, 5
 οἳ σφραγὸς συνέσκοντο, βίηφι δὲ φέεργοι ἦσαν.
 ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε Νηυσίθροος θεοειδής,
 εἵσεν δ' ἐν Σχερίῃ, ἑκάς ἀνδρῶν ἀλφειστάων·
 ἀμφὶ δὲ τείχος ἔλασσε πόλει, καὶ ἐδείματο οἴκους,
 καὶ νηοὺς ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσσατ' ἀρούρας. 10
 ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη Κηφίῳ δαμειὶς Ἰλίδοςδε βεβήκει·
 Ἀλκίνοος δὲ τότε ἦρχε, θεῶν ἅπο μῆδεα εἰδώς.
 τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλυνκώπις Ἀθήνη,
 νόστον Ὀδυσσεύϊ μεγαλήτορι μητιώωσα.
 βῆ δ' ἔμμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἔνι κόρη 15
 κοιμᾶτ', ἀθανάτησι φνὴν καὶ εἶδος ὁμοίη,
 Νηυσικία, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·

- παρ δὲ δ' ἄμφιπόλοι, Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσαι,
 σταθμοῖν ἐκάτερθε· θύραι δ' ἐπέκειντο φαειναί.
 20 ἡ δ' ἄνεμον ὥς πνοιή ἐπέσσυτο δέμνια κούρης·
 στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
 εἰδομένη κούρη ναναικλειτοῖο Ἀθήμαντος,
 ἥ οἱ δημοκλή μὲν ἦν, κεχάριστο δὲ θυμῷ·
 τῇ μιν εἰσαμένη προσέφη γλανκῶπις Ἀθήνη·
 25 Ναναικάα, τί νύ σ' ὦδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ!
 εἴματα μὲν τοι κεῖται ἀκηδέα σιγαλόεντα·
 σοὶ δὲ γάμος σχεδὸν ἔστιν, ἵνα χρή καλὰ μὲν αὐτῇ
 ἔγνωσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχέῃ, οἳ κέ σ' ἄγωνται.
 ἐκ γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει
 30 ἐσθλή· χαίρουσιν δὲ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
 αἶλ' ἵομεν πλυνέουσαι ἅμ' ἡοῖ φαινομένηφιν·
 καὶ τοι ἐγὼ συνέριθ' ἅμ' ἔσομαι, ὄφρα τάχιστα
 ἐντύπαι· ἐπεὶ οὔτοι ἔτι δὴν παρθένος ἔσσεαι.
 ἤδη γάρ σε μῶνται ἀριστῆες κατὰ δῆμον
 35 πάντων Φυιῶν, ὅθι τοι γένος ἐστὶ καὶ αὐτῇ.
 αἶλ' ἄρ', ἐπότηννον πατέρα κλυτὸν ἦῳθι πρό,
 ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐφοπλίσαι, ἥ κεν ἄρῃσιν
 ἰώστρά τε καὶ πέπλους καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
 καὶ δέ σοι ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ἥ ἐδόδεσσιν
 40 ἔρχεσθαι· πολλὸν γάρ ἀπὸ πλυνοῖ εἰσι πόλιος.
 Ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη γλανκῶπις Ἀθήνη
 Οὐρανιόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἔδος ἄσφαλές αἰεὶ
 ἔμμεναι· οὐτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, οὔτε ποτ' ὄμβρος
 δένεται, οὔτε χιών ἐπιπύκνεται· ἀλλὰ μάλ' αἰθήρη
 45 πέπταται ἀνέμος, λευκῇ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλῃ·
 τῷ ἐν τέρονται μάκρες θεοὶ ἥματα πάντα.

- ἐνθ' ἀπέβη γλανκῶπις, ἐπεὶ διεπέρασε κούρη.
 Αὐτίκα δ' ἦλθεν εὐθρογος, ἥ μιν ἔγειρεν
 Ναναικάαν εὐπεπλον· ἄραρ δ' ἀπεθαύμασ' ὄνειρον.
 βῆ δ' ἵμεναι κατὰ δώμαθ', ὅτ' ἀγγεῖλεις τοξεύσιν,
 50 πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ· κινήσατο δ' ἔνδον ἰόντας.
 ἥ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ ἦστο, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 ἡλακατα στρογγύωσ' ἀλιπόρφυρα· τῷ δὲ θύραζε
 ἐρχομένη ξυμβλήτο μετὰ κλειτοῦς βασιλῆας
 ἐς βουλὴν, ἵνα μιν κάλεον Φαιῆες ἄγανοί.
 55 ἡ δὲ μάλ' ἄρ'χι σταῖσα φίλον πατέρα προσέειπεν·
 Πάππη φίλ', οὐκ ἂν δὴ μοι ἐφοπλίσσεις ἀπήνην
 ὑψηλὴν, εὐκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἴματ' ἄγωμαι
 ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τί μοι φερνωμένα κεῖται;
 60 καὶ δέ σοι αὐτῷ ἔοικε, μετὰ πρώτοισιν ἰόντι·
 βουλὰς βονλεύειν καθαυτῇ χροὶ εἴματ' ἔχοντα.
 πάντε δέ τοι φίλοι νῆες ἐν μεγάροισι γεγάασιν,
 οἳ δ' ὀπνίοντες, τρεῖς δ' ἡῖθεοι θαλέθοντες·
 οἳ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι νεόπλута εἴματ' ἔχοντες
 65 ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμῇ φρενὶ πάντα μέμηλεν.
 Ὡς ἔφατ'· αἶδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἔξοιμηναι
 πατρὶ φίλῳ· ὁ δὲ πάντα νόει, καὶ ἀμείβετο μῦθον·
 Οὔτε τοι ἡμιόνων φρονέω, τέκος, οὔτε τευ ἄλλου.
 ἔρχε· ἀτὰρ τοι θυμῶς ἐφοπλίσσουσιν ἀπήνην
 70 ὑψηλὴν, εὐκυκλον, ὑπερτερὴν ἀρουῖαν.
 Ὡς εἰπὼν, δμῶεσσιν ἐκέλευτο· τοὶ δ' ἐπίθοντο.
 οἳ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἅμαξαν εὐτροχὸν ἡμιονεῖν
 ὠπλεον, ἡμιόνους δ' ὑπαγον, ἑσθλὰν δ' ὑπ' ἀπήρην.
 κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρεν ἐσθλὰ φαινήν,
 75 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν εὐξέστω ἐπ' ἀπήρην.
 Odys. I. II

- μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδὴν
 παντοίην, ἐν δ' ὄψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχενεν
 ἄσκη ἐν αἰγείῳ - κοῦρη δ' ἐπεβίβει ἀπήνης -
 δῶκεν δὲ χρυσήν ἐν ληκύθῳ ὕγρον ἔλαιον,
 80 εἴως χυτλώσαιο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
 ἥ δ' ἔλαβεν μάλιστα καὶ ἥνια σιγαλόεντα,
 μάλιστα δ' ἐλάαν· καναχή δ' ἦν ἡμιόνοιν·
 αἱ δ' ἄμωτον τανύοντο, φέρον δ' ἐσθ' ἦτα, καὶ αὐτήν,
 οὐκ οἶον· ἅμα τῇγε καὶ ἀμφιπολοὶ κίον ἄλλαι.
 85 Αἰ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον περικαλλεῖ ἴκοντο,
 ἐνθ' ἦτο πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοί, πολὺ δ' ὕδωρ
 καλὸν ὑπεκπροσέει, μάλα περ ὑπτόωντα καθ' ἥραι·
 ἐνθ' αἶγ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπροέλυσαν ἀπήνης,
 καὶ τὰς μὲν σέβαν ποταμὸν πάρα δινέοντα,
 90 τρώγειν ἄγρωσιν μελιθδεά· ταὶ δ' ἀπ' ἀπήνης
 εἴματα χερσὶν ἔλυντο, καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ·
 στείβον δ' ἐν βόθροισι, θοῶς ἔριδα προφέρονσαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πλυνάν τε καθ' ἥραν τε ῥύπα πάντα,
 ἐξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἄλός, ἥχι μάλιστα
 95 λαῖγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα.
 αἱ δὲ λοεσσάμεναι καὶ χρισάμεναι λῆτ' ἐλαίῳ,
 δεῖπνον ἐπειθ' ἔλυντο παρ' ὀχθησιν ποταμοῖο·
 εἴματα δ' ἡέλιοιο μένον τερσήμεναι αὐγῇ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάφειν δρωαί τε καὶ αὐτή,
 100 σφαίρῃ ταῖτ' ἄρ' ἔπαιζον, ἀπὸ κρήδεμνα βολοῦσαι·
 τῇσι δὲ Νανναϊκάα λενκολένος ἤρχετο μολπῆς.
 οἷη δ' Ἀρτεμις εἴσι κατ' οὐρεὸς ἰοχέαιρα,
 ἥ κατὰ Τηϋῆγον περιμήκετον ἢ Ἐρύμανθον,
 τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκείῃς ἐλάφοισιν·

- τῇ δὲ θ' ἅμα Νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο, 105
 ἄγρονόμοι παίζουσι· γέγηθε δὲ τε φρένα Λητώ·
 πασάων δ' ὑπὲρ ἧγε κάρη ἔχει ἡδὲ μέτωπα,
 ρεῖα τ' ἀργινώτῃ πέλεται, καλαὶ δὲ τε πῦσαι·
 ὡς ἡγ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμής.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι, 110
 ζεύξας ἡμιόνους, πτύξασά τε εἴματα καλά·
 ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλανκώπις Ἀθήνη,
 ὥς Ὀδυσσεὺς ἔγροιο, ἴδοι τ' εὐνόπιδά κοῦρην,
 ἣ οἱ Φαιῶκων ἀνδρῶν πόλιν ἡγήσαιο.
 σφαίρῳ ἐπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφιπολὸν βασιλεια· 115
 ἀμφιπόλου μὲν ἄμαρτε, βαθείῃ δ' ἔμβαλε δίνη·
 αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄνυσαν. — ὁ δ' ἔγρετο διὸς Ὀδυσσεύς,
 ἐξόμενος δ' ὤρμανε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 Ὡ μοι ἐγὼ, τέων αὐτὲ βροτῶν ἐς γαίαν ἱκάνω;
 ἦ ἔ' οἴγ' ὕβρισταί τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι, 120
 ἦς φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
 ὥστε με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς αὐτή,
 Νυμφαῶν, αἱ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινά κάρηνας;
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα.
 ἦ νύ που ἀνθρώπων εἰμι σχεδὸν ἀνδρήεντων; 125
 ἀλλ' ἄρ', ἐγὼν αὐτὸς περὶ ῥήσομαι ἡδὲ ἰδωμαι.
 Ὡς εἰπὼν, θάμνων ὑπεδυστο διὸς Ὀδυσσεύς·
 ἐκ πυκνῆς δ' ὕλης πτόρθον κλάσε χειρὶ παχείῃ
 φύλλων, ὥς ῥύσαιο περὶ χροῖ μῆδεα φωτός.
 βῆ δ' ἦμεν, ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλλὰ πεποιθώς, 130
 ὅςτ' εἰς ὄμιενος καὶ ἀήμενος· ἐν δὲ οἱ ὅσσε
 δαίεται· αὐτὰρ ὁ βοῦσὶ μετέρχεται ἢ οἷεσιν,
 ἦδ' μετ' ἀγροτέρους ἐλάφους· κέλεται δὲ ἑ γαστήρ,

- μήλων πειρήσονται καὶ ἐς πικνὸν δόμον ἐλθεῖν·
 135 ὥς Ὀδυσσεὺς κούρησιν ἐνπλοκάμοισιν ἔμελλεν
 μίξεσθαι, γυνὴ δὲ πρὸς ἑὸν χρεῖδ' ἵκανε.
 σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη, πεκακωμένος ἄλμῃ·
 τρέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἡϊόνας προὔχουσας·
 οἷη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Αἰθήρη
 140 θάσσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε, καὶ ἐκ δέος εἴλετο γυνή.
 στή δ' ἅντα σχομένη· ὃ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεύς,
 ἢ γούνων λίσσοιτο λαβὼν εὐώπιδα κούρη,
 ἢ αὐτῶς ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μελιχίοισιν
 λίσσοιτ', εἰ δεῖξαι πόλιν, καὶ εἴματα δοῖν.
 145 ὥς ἄρα οἱ φρονέοντι δοῦσαστο κέρδιον εἶναι,
 λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μελιχίοισιν,
 μή οἱ γούνα λαβόντι χολώσαιτο φρένα κούρη.
 αὐτίκα μελιχίον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον·
 Γοννοῦμαι σε, ἄνασσα· θεὸς γὰρ τις ἢ βροτός ἐσσι.
 150 εἰ μὲν τις θεὸς ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν ἐὐρὺν ἔχουσιν,
 Ἀστειμίδι σε ἔγωγε, Διὸς κούρη μέγαλοιο,
 εἰδός τε μέγας τε φνὴν τ' ἀρχιστα· εἴπω·
 εἰ δὲ τίς ἐσσι βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ ταιετᾶουσιν,
 τριζυγᾶρες μὲν σοίγε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
 155 τριζυγᾶρες δὲ κασιγνήτοι· μάλα πού σφισι θυμὸς
 αἰὲν εὐφροσύνησιν ἰαίνεται εἵνεκα σείο,
 λυσσόντων τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεῦσαν.
 κῆνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακίστατος ἔζοχον ἄλλων,
 ὅς κ' ὅς εἰδόναις βρῖσας οἰκόνδ' ἀγάρηται.
 160 οὐ γὰρ πῶς τοιούτων ἴδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν,
 οὐτ' ἄνδρ', οὔτε γυναῖκα· σέβας μ' ἔχει εἰσορόοντα.
 Αἴψω δὴ ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ

- φρόνικος νέον ἔργος ἀνερχόμενον ἐνόησα -
 ἦλθον γὰρ καὶ κείσε, πολὺς δέ μοι ἔσπετο λαὸς
 τὴν δόον, ἣ δὴ ἔμελλεν ἐμοὶ κακὰ κῆρδε ἔσσεσθαι - 165
 ὥς δ' αὐτῶς καὶ κείνο ἰδὼν, ἐτεθήπεα θυμῷ
 δῆν· ἐπεὶ οὐπω τοῖον ἀνῆλθεν ἐκ δόρου γαίης·
 ὥς σε, γύναι, ἀγαμαί τε τέθηπά τε, δεῖδιά τ' αἰνῶς
 γούνων ἄψασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἱκάνει.
 170 χθιὲς ἐκκοιτῶ φύγον ἡματι οἶνοπα πόντον·
 τόφρα δέ μ' αἶει κῆμα φόρει, κρατῖναι τε θύελλαι,
 νήσου ἀπ' Ὠγυγίης· νῦν δ' ἐνθάδε κάββαλε δαίμων,
 ὄφρ' ἔτι που καὶ τῆδε πάθω κακόν. οὐ γὰρ οἶω
 πάνσεσθ'· ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροιθεν.
 175 ἀλλὰ, ἄνασσ', ἐλάισθε· σέ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας
 ἐς πρώτην ἐκόμην· τῶν δ' ἄλλων οὐτίνα οἶδα
 ἀνθρώπων, οἱ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.
 ἄστυ δέ μοι δεῖξον, δὸς δὲ ῥάκος ἀμφιβυλίσθαι,
 εἰ τί που εἴλημα σπείρων ἔχες ἐνθάδ' ἰοῦσα.
 180 σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν, ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς·
 ἄνδρα τε καὶ οἶκον καὶ δημοφροσύνην ὀπάσειαν
 ἐσθλὴν· οὐ μὲν γὰρ τοῦγε κρεῖσσον καὶ ἄρειον,
 ἢ ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχῃτον
 ἀνὴρ ἠδὲ γυνή· πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσιν,
 χάσματα δ' εὐμενέησι· μάλιστα δὲ τ' ἔκλυον αὐτοί.
 185 Τὸν δ' αὖ Νηυσικάα λευκώλενος ἀντίον ἦνδα·
 ξεῖν· ἐπεὶ οὔτε κακῷ, οὔτ' ἄφρονι φρωτὶ ἔοικας -
 Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
 ἐσθλοῖς ἠδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἐκάστω·
 190 καὶ πού σφι τάγ' ἔδωκε, σέ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης -
 νῦν δ', ἐπεὶ ἡμετέρην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἱκάνεις,

- οὐτ' οὐν ἐσθ' ἵτος δευήσεται, οὔτε τευ ἄλλου,
ὣν ἐπέονχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα.
ἄστν δέ τοι δεῖξω, ἐρέω δέ τοι οὔνομα λαῶν.
- 195 Φαίηκες μὲν τήνδ' πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν·
εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
τοῦ δ' ἐκ Φαίηκων ἔχεται κάρτος τε βίη τε.
- Ἦ ἦα, καὶ ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοισι κέλευσεν·
στήτε μοι, ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε, φῶτα ἰδοῦσαι,
- 200 ἢ μὴ πού τινα δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν;
οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερὸς βροτῶς, οὐδὲ γένηται,
ὅς κεν Φαίηκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται,
δηϊότητα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε, πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
- 205 ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος.
ἀλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνει,
τὸν νῦν χρὴ κομέειν· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες
ξεῖνοί τε πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε.
ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσιν τε πόσιν τε·
- 210 λούσατέ τ' ἐν ποταμῷ, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἔστ' ἀνέμοιο.
Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἔσαν τε καὶ ἀλλήλῃσι κέλευσαν·
καὶ δ' ἄρ' Ὀδυσσῇ εἶσαν ἐπὶ σκέπας, ὡς ἐκέλευσεν
Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
πὰρ δ' ἄρα οἱ φάρος τε χιτώνά τε εἴματ' ἔθηκεν·
- 215 δῶκαν δὲ χροστήν ἐν ληνύθῳ ὕγρον ἔλαιον,
ἥρωγον δ' ἄρα μιν λούσθαι ποταμοῖο ῥοῇσιν.
δὴ ἦα τότε ἀμφιπόλοισι μετήνδα Διὸς Ὀδυσσεύς·
Ἀμφίπολοι, στήθε' οὕτω ἀπόπροθεν, ὅφρ' ἐγὼ αὐτὸς
ἄλμην ὥμοιιν ἐπολύσομαι, ἀμφὶ δ' ἐλαίῳ
- 220 χρύσομαι· ἢ γὰρ δηρὸν ἀπὸ χροός ἐστιν ἄλοιφῃ.

- ἄντην δ' οὐκ ἂν ἔγωγε λοέσσομαι· αἰδέομαι γὰρ
γυμνούσθαι, κοῦρησιν εὐπλοκάμοισι μετελθῶν.
- Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἄρα κόρη.
αὐτὰρ ὁ ἐκ ποταμοῦ χροά νῆξτο Διὸς Ὀδυσσεύς
ἄλμην, ἣ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἀμπεχεν ὤμους· 225
ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσκηχεν ἄλως χνόον ἀτρυγέτοιο.
αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίτ' ἄλειψεν,
ἀμφὶ δὲ εἴματα ἔσσαθ', ἃ οἱ πόρε παρθένος ἀδμῆς·
τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκεν, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
μεῖζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσοινα· καὶ δὲ κάρητος 230
οὐκ ἦν κόμης, ὑακινθίνῳ ἀνθεὶ ὁμοίας.
ὥς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχέυεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
ἰδρὺς, ὃν Ἥφαιστος δέδραεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελεῖει·
ὥς ἄρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις. 235
ἔζετ' ἔπειτ', ἀπάνευθε κίων ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
κάλλει καὶ χάρισι στίλβων· θηεῖτο δὲ κόρη·
δὴ ἦα τότε ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοισι μετήνδα·
Κλυτὲ μιν, ἀμφίπολοι λευκώλενοι, ὄφρα τι εἶπω· 240
οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν, οἳ Ὀλύμπῳ ἔχουσιν,
Φαίηκεσσ' ὅδ' ἀνὴρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισιν.
πρόσθεν μὲν γὰρ δὴ μοι ἀεικέλος δέατ' εἶναι,
νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε, τοὶ οὐρανὸν ἐϋρὺν ἔχουσιν.
αἱ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἴη,
ἐνθάδε ναιετάων, καὶ οἱ ἄδοι αὐτόθι μίμνεν! 245
ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσιν τε πόσιν τε.
Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον, ἥδ'
ἐπιθοντο·
παρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῇ ἔθεσαν βρῶσιν τε πόσιν τε.

- ἦτοι ὁ πῦρ καὶ ἦσθε πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς·
 250 ἀρπαλέως· δρυὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἀπατος.
 Αὐτὰρ Νηυσικία λευκώλενος ἄλλ' ἐνόησεν·
 εἰματ' ἄρα πτίξασα τίθει καλῆς ἐπ' ἀπήρης,
 ξείξεν δ' ἡμιόνους κρατερῶνυχας· ἂν δ' ἔβη αὐτή·
 ὠτρυνεν δ' Ὀδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 255 Ὅρσο· δὴ νῦν, ξεῖνε, πόλινδ' ἵμεν, ὅφρα σε πέμψω
 πατρός· ἐμοὶ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἔνθα σέ φημι
 πάντων Φαιήκων εἰδησέμεν ὅσοι ἀριστοί.
 ἀλλὰ μῦλ' ὦδ' ἔρδειν· δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσπειν·
 ὅφρ' ἂν μὲν κ' ἀγρούς ἵομεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,
 260 τότῃσιν ἀμφιπόλοισι μεθ' ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν
 καρπαλίμως ἔρχεσθαι· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω.
 αὐτὰρ ἐπὶ πόλιος ἐπιβείομεν - ἦν πέρι πύργος
 ὑψηλός, κυλὸς δὲ λιμὴν ἑκάτερθε πόληος,
 λεπτή δ' εἰσέδμη· νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιέλισσαι
 265 εἰσύναι· πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἑκάστω.
 ἔνθα δέ τέ σφ' ἀγορή, καλὸν Ἰησιδίῃον ἀμφί,
 ἔντοισιν λίσσσι κατωρυχέεσσ' ἀραρυῖα.
 ἔνθα δὲ νηὸν ὅπλα μελανᾶων ἀλέγονσιν,
 πείσματα καὶ σπείρα, καὶ ἀποξύνουσιν ἑρετμά.
 270 οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει βίος, οὐδὲ φαρέτρη,
 ἀλλ' ἵστοι καὶ ἑρετμά τῶν καὶ νῆες εἴσται,
 ἦσιν ἀγαλλόμενοι πολὴν περὶφῶσι θύλασσαν -
 τῶν ἀλεείνῳ φῆμιν ἀδενκέα, μήτις ὀπισσω
 μωμενῆ - μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφιάλοι κατὰ δῆμον -
 275 καὶ νῦν τις ὦδ' εἴησι κακώτερος ἀντιβολήσας·
 τίς δ' ὅδε Νηυσικία ἔπεται καλὸς τε μέγας τε
 ξεῖνος; ποῦ δέ μιν εὔρε; πόσις νῦν οἱ εἴσσεται αὐτῇ.

- ἢ τινά που πλαγχθέντα κομίσσατο ἥς ἀπὸ νῆος
 ἀνδρῶν τηλεδαπῶν· ἐπεὶ οὐτινες ἐγγυδὲν εἰσὶν·
 ἢ τίς οἱ εὐξαμένη πολυάρητος θεὸς ἦλθεν,
 280 οὐρανόθεν καταβάς, ἔξει δέ μιν ἡματα πάντα.
 βέλτερον, εἰ κ' αὐτὴ περ ἐποιομένη πόσιν εὔρει
 ἄλλοθεν· ἢ γὰρ τοῖσδε γ' ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
 Φαίηκας, τοῖ μιν μῶνται πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
 ὥς ἐρέουσιν, ἐμοὶ δέ κ' ὀνειδέα ταῦτα γένοιτο.
 285 καὶ δ' ἄλλη γε μεσῶ, ἣτις τοιαῦτά γε ἦέξοι,
 ἦτ' ἀέκητι φίλων πατρός καὶ μητρός ἑόντων
 ἀνδράσι μίσσηται, πρὶν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.
 ξεῖνε, σὺ δ' ὦδ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὅφρα τάχιστα
 πομπῆς καὶ νόστοιο τύχης παρὰ πατρός· ἐμοῖο.
 290 δῆεις ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθήνης, ἄγχι κελύθου,
 αἰγείρων· ἐν δὲ κρήνῃ γάει, ἀμφὶ δὲ λειμών·
 ἔνθα δὲ πατρός· ἐμοῦ τέμενος, τεθάλνῃα τ' ἰλῶή,
 τόσσον ἀπὸ πτόλιος, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας·
 295 ἔνθα καθεζόμενος μεῖναι χρόνον, εἰδόκεν ἡμεῖς
 ἄστυδὲς ἔλθωμεν, καὶ ἱκόμεθα δώματα πατρός.
 αὐτὰρ ἐπὶν ἡμέας ἔλπη ποτὶ δώματ' ἀφίχθαι,
 καὶ τότε Φαίηκων ἵμεν ἐς πόλιν, ἧδ' ἐρέεσθαι
 δώματα πατρός· ἐμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
 300 ῥεῖα δ' ἀρήνωτ' ἐστὶ, καὶ ἂν παῖς ἡγήσαιο
 νῆπιος· οὐ μὲν γάρ τι εὐκλότα τοῖσι τέτυκται
 δώματα Φαίηκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο
 ἡρώος. ἀλλ' ὅπότ' ἂν σε δόμοι νεκύνθωσι καὶ αὐλή,
 ὦκα μάλα μεγάροιο διελθόμεν, ὅφρ' ἂν ἵκηαι
 305 μητέρ' ἐμὴν· ἢ δ' ἦσται ἐπ' ἐσχάτῃ ἐν πυρὸς ἀνγῇ,
 ἡλάκατα στρωφῶσ' ἀλιπόρφυρα, θανάμια ἰδεδθαι,

- κίονι κεκλιμένη· δμῶαί δέ οἱ εἶατ' ὀπισθεν.
 ἔνθα δέ πατὴρ ἑμοῖο θρόνος ποτικέκλιται ἀγῆ·
 τῷ ὅγε οἶνοποτάζει ἐφήμερος, ἄθάνατος ὥς.
 310 τὸν παραμειψάμενος, μητρὸς ποτὶ γούνασι χεῖρας
 βάλλειν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἡμᾶρ ἴδῃαι
 χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἑσσί.
 [εἰ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέησ' ἐνὶ θυμῷ,
 ἐλπωρὴ τοι ἔπειτα, φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
 315 οἶκον ἐνκείμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.]
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἵμασεν μᾶστιγι φαινή
 ἡμιόνουσ· αἱ δ' ὦκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα·
 αἱ δ' εὖ μὲν τρώχων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν.
 ἡ δὲ μάλ' ἡριόγενεν, ὅπως ἅμ' ἐποίατο πεζοί,
 320 ἀμφίπολοί τ' Ὀδυσσεύς τε· νόφ' δ' ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην.
 δύσετό τ' ἥελιος, καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο
 ἱερὸν Ἀθηναίης, ἣν ἄρ' ἔζητο δῖος Ὀδυσσεύς.
 ἀντίκ' ἔπειτ' ἤρᾶτο Διὸς κόρη μέγαλοιο·
 Κλυθὶ μὲν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀργυρῶνῃ!
 325 τῶν δὴ πέρ μὲν ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὔ ποτ' ἄκουσας
 ῥαιομένον, ὅτε μ' ἐρύχαιε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
 δός μ' ἐς Φαίης φίλον ἐλθεῖν ἢ δ' ἑλεεινόν.
 Ὡς ἔφατ' ἐνχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
 αὐτῷ δ' οὐπω φαίνεται ἐναντίη· αἶδετο γὰρ ἦα
 330 πατροκασιγνήτον· ὃ δ' ἐπίξαφελῶς μενέανεν
 ἄντιθέω Ὀδυσῆϊ, πάρος ἦν γαῖαν ἱκέσθαι.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Η.

SUMMARIUM.

Postquam Nausicaa domum redierat, Ulyssi occurrit Minerva, in speciem puellae mutata, illumque nebula cinctum in urbem et ad sedes Alcinoi duccens diligenter admonet (1-77). Sic solus ingreditur regiam, splendidissimo ornata; ubi primores Phacacum congregatos videt circa Areten reginam, cui primum supplicat, atque Alcinoum, qui eum hospitio accipit, donaque promittit et navem, qua propediem in patriam deducatur (78-225). Percunctante post coenam Arete, cuius esset, et unde vestem haberet, (agnoverat enim ea,) paucis refert, quae sibi acciderant ab Ogygia insula usque ad Scheriam naviganti (226-297); bonumque animum habere iussus, suadente nocte, quieti concedit (298-347).

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η.

Ὀδυσσεὺς εἰσοδος πρὸς Ἀλκίνοον.

Ὡς ὁ μὲν ἐνθ' ἤρατο πολὺτλας διὸς Ὀδυσσεύς·
 κούρην δὲ προτὶ ἄστυ φέρον μένος ἤμιονοῖν.
 ἥ δ' ὅτε δὴ οὗ πατρός ἀγακλυτὰ δώμῳδ' ἴκανε,
 στήσεν ἄρ' ἐν προθύροισι· κασίγνητοι δὲ μιν ἀμφὶς
 ἵσταντ', ἀθανάτοισι ἐναλγῆμοι· οἳ ὅτ' ἀπὴρνης
 ἡμιόνους ἔλκον, ἐσθλὰ τε ἔσπερον εἶσω.
 αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον ἑὸν ἦε· δαΐε δὲ οἱ πῦρ
 γρη῏ς Ἀπειραΐη, θαλαμηπόλος Εὐρυμίδουσα,
 τὴν ποτ' Ἀπειρηθεν νέες ἤγαγον ἀμφιέλισσαι·
 Ἀλκινόῳ δ' αὐτὴν γέρας ἔξελον, οὐνεκα πᾶσιν
 Φαίηκεσσιν ἀνᾶσσε, θεοῦ δ' ὥς δήμος ἄκουεν·
 ἣ τρέφε Νηυσικάαν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν.
 ἣ οἱ πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἴσω δόρυπον ἐκόσμει.
 Καὶ τότε Ὀδυσσεὺς ὥρτο πόλινδ' ἵμεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
 πολλὴν ἤερα χεῖρε, φίλα φρονέονσ' Ὀδυσσῆϊ,
 μήτις Φαίηκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας
 κερτομέοι τ' ἐπέεσσι, καὶ ἐξερέοιθ', ὅτις εἴη.

- ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἑρανήν,
 ἔνθα οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 20 παρθενηκῇ εἰκνία νηϊδὶς κάλπιν ἐχούσῃ·
 στή δὲ πρόσθ' αὐτοῦ· ὃ δ' ἀνείρετο διὸς Ὀδυσσεύς·
 ὦ τέκος, οὐκ ἂν μοι δόμον ἀνέρος ἡγήσαιο
 Ἀλκινόου, ὃς τοῖσδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει·
 καὶ γὰρ ἐγὼ ξείνος ταλαπείριος ἐνθάδ' ἰκάνω,
 25 τηλόθεν ἔξ ἀπῆς γαίης· τῷ οὐτινα οἶδα
 ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ ἔργα νέμονται.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον, ὃν με κελεύεις,
 δεῖξω· ἐπεὶ μοι πατὴρ ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.
 30 ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖτον· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω·
 μηδὲ τιν' ἀνθρώπων προτιόσσεο, μηδ' ἐρέεινε.
 οὐ γὰρ ξείνους οἶδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται,
 οὐδ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ', ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθοι.
 νηυσὶ θοῇσιν τοίγε πεποιοῦτες ὠκείησιν,
 35 λαῖτμα μέγ' ἐκπερώουσιν, ἐπεὶ σφισι δῶκ' Ἐνοσίχθων·
 τὼν νέες ὠκείαι, ὥς εἰ πτερόν ἢ ἐ νόημα.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
 καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἵκρια βαῖνε θεοῖο.
 τὸν δ' ἄρα Φαίηδες ναυσικλυτοὶ οὐκ ἐνόησαν,
 40 ἐρχόμενον κατὰ ἄστν διὰ σφέας. οὐ γὰρ Ἀθήνη
 εἶα ἐπὶ λόχαμος, δεινὴ θεός· ἢ ἥ αἱ οἱ ἀχλὺν
 θεσπεσίην κατέχευε, φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
 θαύμαζεν δ' Ὀδυσσεὺς λιμένας καὶ νῆας εἵσας,
 αὐτῶν θ' ἡρώων ἀγοράς καὶ τείχεα μακρὰ,
 45 ὑψηλὰ, σκολόπεσσιν ἀρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἔκοντο,

- τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Οὗτος δὴ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος, ὃν με κελεύεις
 περραδόμεν· δῆεις δὲ Διοτρεφῆας βασιλῆας,
 50 δαίτην δαινυμένους· σὺ δ' ἔσω κίε, μηδέ τι θυμῷ
 τάρβει· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων
 ἔργοισιν τελέθει, εἰ καὶ ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.
 δέσποιναν μὲν πρῶτα κυχῆσαι ἐν μεγάροισιν·
 Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον, ἐκ δὲ τοκήων
 55 τῶν αὐτῶν, ὅπερ τέκον Ἀλκινόοσιν βασιλῆα.
 Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 γείνατο, καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη,
 ὀπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυνόμηδοντος·
 ὃς ποθ' ὑπερθύμοισι Τιγάντεσσιν βασιλέυσεν·
 60 ἀλλ' ὃ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτός.
 τῇ δὲ Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγείνατο παῖδα
 Ναυσίθοον μεγάθυμον, ὃς ἐν Φαίῃσιν ἄνασσεν·
 Ναυσίθοος δ' ἔτεκεν Ῥηξήνορα τ' Ἀλκινόον τε.
 τὸν μὲν, ἄκουρον ἑόντα, βάλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 65 νημφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν οἴην παῖδα λιπόντα
 Ἀρήτην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσας ἄκοιτιν,
 καὶ μιν ἔτισ', ὥς οὐτις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη,
 ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν.
 ὥς κείνη πέρι κῆρι τετίμηται τε καὶ ἐστὶν
 70 ἔκ τε φίλων παίδων, ἔκ τ' αὐτοῦ Ἀλκινόοιο,
 καὶ λαῶν, οἳ μὲν ἦα θεὸν ὥς εἰσορώοντες,
 δειδέχεται μύθοισιν, ὅτε στείχησ' ἀνὰ ἄστυ.
 οὐ μὲν γὰρ τι νόου γε καὶ αὐτῇ δεύεται ἐσθλοῦ·
 οἷσιν τ' εὐ φρονέησι, καὶ ἀνδράσι νεῖκεα λύει.
 75 εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέησ' ἐνὶ θυμῷ,

ἐλπιῶν τοι ἔπειτα, φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι
οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.

- Ὡς ἄρα φωνήσας ἠπέβη γλυνκώπις Ἀθήνη
πότον ἐπ' ἀτρίγενον· ἴππε δὲ Σχερίην ἐρατεινὴν·
80 ἔκετο δ' ἐς Μαγαθῶνα καὶ εὐρυάγνιαν Ἀθήνην,
δῦτε δ' Ἐρεχθίδος πνικτὸν δόμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
Ἀλκινόου πρὸς δώματ' ἰε κλυτά· πολλὰ δὲ οἱ κῆρ
ᾤωμαν' ἱσταμένῳ, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἰκέσθαι.
ὥστε γὰρ ἥελιον αἶγλη πέλεν ἥς σελήνης,
85 δῶμα καὶ δ' ὑπερσφές μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
χάλκειο μὲν γὰρ τοῖχον ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ· περὶ δὲ θρήγκος κύναιοι·
χρύνεται δὲ θύραι πνικτὸν δόμον ἐντὸς ἔεργον·
ἀργύρεοι δὲ σταθμοὶ ἐν χάλκειῳ ἔστασαν οὐδᾶ,
90 ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσῆ δὲ κορώνη.
χρύνεται δ' ἐκίετρε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
οὓς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἰδυίῃσι τραπίδεσσιν,
δῶμα φυλάσσεσθαι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρωσ ἡματα πάντα.
95 ἐν δὲ θρόνον περὶ τοῖχον ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ διαμπερές· ἔνθ' ἐνὶ πέπλοι
λεπτοὶ ἐννιητοὶ βεβλήματο, ἔργα γυναικῶν.
ἔνθα δὲ Φαιῶων ἡγήτορες ἔδιδωκοντο,
πίοντες καὶ ἔδοντες· ἐπιετάνον γὰρ ἔχεσκον.
100 χρύνεται δ' ἄρα κοῦροι εὐδμήτων ἐπὶ βιωμῶν
ἔστασαν, αἰδομένους δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
γαίνοντες νηπίας κατὰ δώματα δαιτυμόνεσσιν.
περτίζονται δὲ οἱ δῖοι κατὰ δῶμα γυναικες,
αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἔπι μίλποτα καρπόν,

- αἱ δ' ἱστὸς ὑφρώσι καὶ ἡλάκατα στρωφῶσιν,
105 ἡμεναι, οἳα τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο·
καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὕγρον ἔλαιον.
ὅσπον Φαίηκες περὶ πάντων ἰδρὺς ἀνδρῶν
νῆα θοὴν ἐνὶ πόντῳ ἔλαιονέμεν, ὥς δὲ γυναικες
ἱστὸν τεχνήσαι· περὶ γὰρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη
110 ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἐσθλάς.
ἔκτουθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων
τετράγνος· περὶ δ' ἔρκος ἐλήλται ἀμφοτέρωθεν.
ἔνθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκει τηλεθόωνται,
115 ὄχνηαι καὶ οἰαὶ καὶ μηλαὶ ἀγλαοκαρποί,
συναὶ τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωνται.
τάων οὐποτε καρπὸς ἀπόλλυται, οὐδ' ἀπολείπεται
χείματος, οὐδὲ θέρους, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
Ζεφυρήν πνεῖουσα τὰ μὲν φύνει, ἄλλα δὲ πέσσει.
120 ὄχνη ἐπ' ὄχνη γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μῆλον,
αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλή, σῦκον δ' ἐπὶ σῦκον.
ἔνθα δὲ οἱ πολυκαρπος ἄλω ἐρύϊζονται·
τῆς ἔτερον μὲν θειλόπεδον λευρῷ ἐνὶ χώρῳ
τέρσεται ἡελίῳ, ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγῶσιν,
125 ἄλλας δὲ τραπέουσιν· πάροιθε δὲ τ' ὄμφακές εἰσιν,
ἄνθος ἀφιεῖσαι, ἑτεραι δ' ὑποπερκαΐουσιν.
ἔνθα δὲ κοσμηταὶ πρασαὶ παρὰ νεῖατον ὄρχον
παντοῖαι πεφύασιν, ἐπιπταγὸν γανῶσαι·
ἐν δὲ δῖω κῆρηναι, ἥ μὲν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπαντα
130 σκίδναιται, ἥ δ' ἐτέρωθεν ἐπ' αὐλῆς οὐδὸν ἔσιν
πρὸς δόμον ἡμηλόν, ὅθεν ὑδρευοντο πόλται.
τοὶ ἄρ' ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.
Ἐνθα στάς θηεῖτο πολὺτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Odysse: I. I

- αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἐφ' ἠγήσατο θυμῷ,
 135 καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσατο δώματος εἴσω.
 εὔρε δὲ Φαίηκων ἡγήτορας ἡδὲ μέδοντας
 σπένδοντας δεπάεσσιν ἐὺσκόπῳ Ἀργειφόντῃ,
 ᾧ πνυμάτω σπένδεσκον, ὅτε μνησαίατο κοῖτου.
 αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτιλα δῖος Ὀδυσσεύς,
 140 πολλὴν ἤρ' ἔχων, ἣν οἱ περιέχευεν Ἀθήνη,
 ὄφρ' ἔκετ' Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἀρήτης βάλε γούνασι χεῖρας Ὀδυσσεύς.
 καὶ τότε δὴ ὅ' αὐτοῖο πάλιν χυτο θέσφατος ἁήρ.
 οἱ δ' ἄνωγ' ἐγένοντο δόμον κάτα, φῶτα ἰδόντες·
 145 θαύμαζον δ' ὁρώοντες· ὁ δ' ἑλλιτάνενεν Ὀδυσσεύς·
 Ἀρήτη, θυγάτηρ Πηξίφορος ἀντιθέοιο,
 σὸν τε πόσιν, σά τε γούναθ' ἱκάνω, πολλὰ μογήσας,
 τούδε τε δαιτυμόνας· τοῖσιν θεοὶ ὄλβια δοῖεν
 ζῶμεναι, καὶ παισὶν ἐπιτρέψειεν ἕκαστος
 150 κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, γέρας θ', ὅ,τι δῆμος ἔδωκεν.
 αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἱκέσθαι
 θάσσον· ἐπειδὴ δηθὰ φίλων ἄπο πῆματα πάσχω.
 Ὡς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπ' ἐσχάτῃ ἐν κονίῃσιν,
 παρ' πυρὶ· οἱ δ' ἄρα πάντες ἅκλῃ ἐγένοντο σιωπῇ.
 155 ὅπρ' ἐδὴ μετέειπε γέρον ἥρως Ἐχένης,
 ὃς δὴ Φαίηκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν,
 καὶ μύθοισι κέναιστο, παλαιὰ τε πολλὰ τε εἰδώς·
 ὅ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ἀλκίνο', οὐ μὲν τοι τόδε κάλλιον, οὐδὲ ἔοικεν,
 160 ξείνων μὲν χαμᾶι ἦσθαι ἐπ' ἐσχάτῃ ἐν κονίῃσιν·
 οἶδε δὲ σὸν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰσχανόωνται.
 ἀλλ' ἄγε δὴ ξείνων μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροῦχου

- εἶσον ἀναστήσας· σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον
 οἶνον ἐπικρῆσαι, ἵνα καὶ Αἰὶ τεργικεραυνῷ
 σπείσομεν, ὅςθ' ἱκέτησιν ἀμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ·
 165 δόρπον δὲ ξείνῳ ταμίῃ δότω ἔνδον ἐόντων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
 χεῖρὸς ἐλὼν Ὀδυσεῖα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
 ὥρσεν ἀπ' ἐσχατόφω, καὶ ἐπὶ θρόνον εἴσε φαινοῦ,
 νῖον ἀναστήσας, ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα,
 170 ὃς οἱ πλησίον ἔζε, μάλιστα δὲ μιν φιλέσκεν.
 χέρονβ' αὖ ἀμφίπολος προχώρ' ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ, χρυσεῖῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λήβητος,
 νήμασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
 175 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
 αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτιλα δῖος Ὀδυσσεύς·
 καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
 Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος, μέθην ἱέμον
 πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Αἰὶ τεργικεραυνῷ
 180 σπείσομεν, ὅςθ' ἱκέτησιν ἀμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
 Ὡς φάτο· Ποντόνοος δὲ μελέφρονα οἶνον ἐκίονα·
 νόμισεν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ', ἐπίον θ', ὅσον ἦθελε θυμός,
 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 185 Κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμός ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείμετε οἴκαδ' ἰόντες·
 ἡῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες,
 190 ξείνων ἐνὶ μεγάροισι ξεινίσσομεν, ἡδὲ θεοῖσιν
 ἔξομεν ἱερὰ καλὰ· ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς

- 250 Ζεὺς ἔλασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἐταῖροι·
 αὐτὰρ ἐγὼ, τρόπῳ ἀγκῆς ἐλὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
 ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
 νῆσον ἐς Ωγυγίην πέλασαν θεοί, ἐνθα Καλυψὼ
 255 ραίει ἐπιλόκαμος, δεινὴ θεός· ἡ με λαβοῦσα,
 ἐνδυκῶς ἐφίλει τε καὶ ἔτρεφεν, ἥδ' ἔφρασκεν
 θήσιν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα·
 ἀλλ' ἐμὸν οὐποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
 ἐνθα μὲν ἐπτάετες μένον ἔμπεδον, εἴματα δ' αἰεὶ
 260 δάκνουσι δαίεσκον, τά μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψὼ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθεν,
 καὶ τότε δὴ με κέλευσεν ἐποτρύνουσα νέσθαι,
 Ζητὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἣ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς.
 πέμπε δ' ἐπὶ σχεδὴς πολυδέσμον· πολλὰ δ' ἔδωκεν,
 265 σῖτον καὶ μέθυ ἡδὺ καὶ ἄμβροτα εἴματα ἔσσην·
 σῶρον δὲ προέθηκεν ἀπτήμονά τε λιαρόν τε.
 ἐπτά δὲ καὶ δέκα μὲν πλέον ἥματα ποντοπορεύων,
 ὀκτωκαιεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκίοεντα
 γαίης ὑμετέρης· γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ,
 270 δυσμῶρ' ἣ γὰρ ἔμελλον εἶναι ξυνέσσεσθαι οἷζ' αὖ
 πολλῇ, τὴν μοι ἐπώρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 ὃς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους, κατέδησε κέλευθα,
 ὥρηνεν δὲ θάλασσαν ἀθάνατον· οὐδέ τι κῆμα
 εἶα ἐπὶ σχεδὴς ἀδινὰ στενάχοντα φέρεσθαι.
 275 τὴν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσχέδιασ'· αὐτὰρ ἔρωγ' α
 νηχόμενος τόδε λαῖμα διέτμαγον, ὄφρα με γαίῃ
 ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρον ἀνεμὸς τε καὶ ὕδωρ.
 ἐνθα κέ μ' ἐκβαίνοντα βιήσατο κῆμ' ἐπὶ χέρσιν,

- πέτρης πρὸς μεγάλησι βαλὼν καὶ ἀτερπέϊ χώρῳ·
 280 ἀλλ' ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, ἕως ἐπῆλθον
 ἐς ποταμόν, τῇ δὴ μοι εἰσάτο χώρος ἄρστος,
 λείος πετρῶν· καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
 ἐκ δ' ἔπεσον θυμυγχεῖων· ἐπὶ δ' ἄμβροσθή νῆξ
 ἦλνθ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε Διπτεῖος ποταμοῖο
 285 ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ φύλλα
 ἤφρυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς κατ' ἀπείρονα χέυεν.
 ἐνθα μὲν ἐν φύλλοισι, φίλον τετιμημένος ἦτορ,
 εὖδον παννύχιος καὶ ἐπ' ἡῶ καὶ μέσον ἡμαρ·
 δύσετό τ' ἥλιος, καὶ με γλαυκὸς ὕπνος ἀνῆκεν.
 290 ἀμφιτόλους δ' ἐπὶ θινὶ τεῆς ἐνόησα θυγατρός
 παίζουσας, ἐν δ' αὐτῇ ἔην εἰκῦα θεῆσιν.
 τὴν ἰκέτευσ' ἣ δ' οὔτι νοήματος ἡμβροτεν ἐσθλοῦ,
 ὥς οὐκ ἂν ἔλποιο νεώτερον ἀντιάσαντα
 ἐρξέμεν· αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσιν.
 295 ἡ μοι σῖτον ἔδωκεν ἄλις ἡδ' αἰθόπα οἶνον,
 καὶ λούσ' ἐν ποταμῷ, καὶ μοι τάδε εἴματ' ἔδωκεν.
 ταυτὰ τοι, ἀχνύμενός περ, ἀληθεῖην κατέλεξα.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 ξεῖν', ἦτοι μὲν τοῦτό γ' ἐναΐσιμον οὐκ ἐνόησεν
 300 παῖς ἐμή, οὐνεκά σ' οὔτι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
 ἦγεν ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρῶτην ἰκέτευσας.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς·
 ἦρως, μή μοι τοῦνεκ' ἀμύμονα νεῖκεε κούρην·
 ἣ μὲν γάρ με κέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἔπεσθαι·
 305 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἔθελον, δαίσας, αἰσχυνόμενός τε,
 μήπως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισκύσσαιτο ἰδόντι·

δύεζ' ἦλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμειβέτο, φώνησέν τε·
ξέν', οὐ μοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ

310 μαυριδίως κεχολώσθαι· ἀμείνω δ' αἶσιμα πάντα.

αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλών!

τοῖος ἔών, οἷός ἐσσι, τά τε φρονέων, αἶ, ἐγὼ περ,
παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν, καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέσθαι,
αὐθι μένων· οἶκον δέ τ' ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,

315 εἰ δ' ἐθέλων γε μένοις· ἀέκοντα δέ σ' οὔτις ἐρύξει·
Φαίρῃων· μὴ τοῦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο!

πομπὴν δ' ἐς τὸδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὅφρ' εὖ εἰδῆς,
αἴθριον· ἐς τῆμος δέ σὺ μὲν δεδμημένος ὑπνῷ
λέξεαι· οἱ δ' ἐλώσι γαλήνην, ὅφρ' ἂν ἴκηαι

320 πατριῖδα σῆν καὶ δῶμα, καὶ εἰ ποῦ τοι φίλον ἔστιν·
εἴπερ καὶ μάλα πολλὸν ἐκαστέρω ἔστ' Εὐβοίης,
τὴν περ τηλοτάτῳ φάσ' ἔμμεναι, οἱ μιν ἴδοντο
λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθυν
ἦγον, ἐποψόμενον Τιτυόν, Γαίηϊον νιόν·

325 καὶ μὲν οἱ ἐνθ' ἦλθον, καὶ ἄτερ καμάτοιο τέλεσσαν
ἡματι τῷ αὐτῷ, καὶ ἀπήνυσαν οἴκῳδ' ὀπίσσω.
εἰδήσεις δέ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν, ὅσπον ἄρισται
νῆες ἐμαί, καὶ κοῦροι ἀναφύπτειν ἄλα πηδῷ.

Ὡς φάτο· γῆθησεν δέ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
330 ἐνχόμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Ζεῦ πάτερ, αἶθ', ὅσα εἶπε, τελευτήσκειν ἅπαντα
Ἀλκίνοος! τοῦ μὲν κεν ἐπὶ ξειδωρον ἄρουραν
ἄσβεστον κλέος εἴη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ' ἰκοίμην.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

335 κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισιν

δέμνι· ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ φήγεα καλὰ
πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφ' ἑπερθε τάπητας,
χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὐλᾶς καθ' ὑπερθεν ἑσασθαι.
αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου, δᾶος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ στορέσαν πικνὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
340 ὠτρυνον Ὀδυσῆα παριστάμεναι ἐπέεσσιν·

Ὅρσο κέων, ὡς ἔειπε· πεποίηται δέ τοι εὐνή.

ὥς φάν· τῷ δ' ἀσπαστὸν εἴσωτο κοιμηθῆναι.

ὥς ὁ μὲν ἐνθα καθεῦθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
345 τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ.

Ἀλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυχθῶ δόμου ὑψηλοῦ·

παρ δέ γυνὴ δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Θ.

SUMMARIUM.

Postero die in publico concilio consultat Alcinoüs de hospite domum deducendo, principesque populi et florem iuventutis ad epulas vocat illi praeibendas (1-45). Statim iuvenes, adornata navi, in regiam Alcinoi conveniunt, quo et Demodocus accititur, canendi ad citharam peritus (46-103). Pransi omnes conferunt se in forum ad gymnicos ludos faciendos, quibus Ulysses lacessitus se immiscet et certamine disci vincit (104-255). Deinde saltatur a iuvenibus carmen, quod Demodocus cantat de amoribus Martis et Veneris; etiam simplex genus saltationis additur (256-384). Iam pavantur Ulyssi dona a principibus et Euryalo, qui eum antea dictis lacessierat; mox in Alcinoi aedibus calida lotus epulas adit (385-469). In his Demodocus, de equo ligneo et Ilii excidio canens, heroï memoriam superioris fortunae et lacrimas movet; ex quo eum rogat Alcinoüs, ut, quis sit et quos casus perpressus sit, exponat (470-586).

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ.

Ὀδυσσεὺς σύστασις πρὸς Φαίακας.

Ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ἄρνυ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
 ἂν δ' ἄρα Διογενὴς ὧτο πολέιοργος Ὀδυσσεύς.
 τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
 Φαίηκων ἀγορήνδ', ἣ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο. 5
 ἐλθόντες δὲ καθίζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν
 πλησίον· ἣ δ' ἀνὰ ἄστν μετόχετο Παλλὰς Ἀθήνη,
 εἰδομένη κήρυκα δαΐφρονος Ἀλκινόοιο,
 νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιώσα·
 καὶ ἦα ἐκάστω φρεσὶ παριστιμένη φάτο μῦθον· 10
 Δεῦτ' ἄγε, Φαίηκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 εἰς ἀγορὴν ἵεναι, ὄφρα Ξεῖνοιο πύθῃσθε,
 ὅς νένον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἔκετο δῶμα,
 πόντον ἐπιπλαγχθεῖς, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
 Ὡς εἰποῦσ', ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστον. 15
 καρπαλμῶς δ' ἐμπληντο βροτῶν ἀγοραί τε καὶ ἔδραι
 ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρα θιγήσαντο ἰδόντες

- υῖὸν Λαέρταο δαΐφρονα. τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
θεσπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις·
20 καὶ μιν μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι,
ὥς κεν Φαίηκεσσι φίλος πάντεσσι γένοιτο,
δενὸς τ' αἰδοῖός τε, καὶ ἐκτελέσειεν ἀέθλους
πολλούς, τοῖς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆος.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερχεν, δημηγερῆες τ' ἐγένοντο,
25 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Κέλντε, Φαίηκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ῥφρ' εἶπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κέλευει.
ξεῦρος ὄδ', οὐκ οἷδ' ὅστις, ἀλώμενος ἕκπ' ἐμὸν δῶ,
ἧε πρὸς ῥοῖον ἢ ἐσπερίων ἀνθρώπων·
30 πομπὴν δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι.
ἡμεῖς δ', ὥς τὸ πάρος περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν.
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τις ἄλλος, ὅτις κ' ἐμὰ δῶμαθ' ἵκηται,
ἐνθάδ' ὀδνρόμενος δηρὸν μένει εἴνεκα πομπῆς.
ἀλλ' ἄγε, νῆα μελαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν
35 πρωτόπλοον· κούρω δὲ δῦω καὶ πεντήκοντα
κρινάσθων κατὰ δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
δησάμενοι δ' εὐ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἐρετμὰ
ἔκβητ'· αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα,
ἡμετέροισδ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' εὐ πᾶσι παρέξω.
40 κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
σκηπτοῦχοι βυσιλῆες ἐμὰ πρὸς δώματα καλὰ
ἔρχεσθ', ὄφρα ξείνον ἐνὶ μεγάροισι φιλέωμεν·
μηδὲ τις ἀργείσθω· καλέσασθε δὲ θεῖον αἰοιδόν,
Δημόδοκον· τῷ γὰρ ἦα θεὸς πέρι δῶκεν αἰοιδήν,
45 τέμπειν, ὅππῃ θυμὸς ἐποτρύνῃσιν ἀείδειν.
Ἦς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο

- σκηπτοῦχοι· κήρυξ δὲ μετώχετο θεῖον αἰοιδόν.
κούρω δὲ κρινάσθων δῦω καὶ πεντήκοντα
βήτην, ὥς ἐκέλευσ', ἐπὶ θῦν ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.
50 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
νῆα μὲν οἶγε μελαιναν ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν·
ἐν δ' ἰστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἰστία νηϊ μελαίνῃ,
ἡρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισιν,
πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέταυσαν.
55 ὕψου δ' ἐν νοτίῳ τήνγ' ὤρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα
βίαν ῥ' ἔμεν Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἐς μέγα δῶμα.
πλήρητο δ' ἄρ' αἰθουσαὶ τε καὶ ἔρκεα καὶ δόμοι ἀνδρῶν.
[ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι ἠδὲ παλαιοί.]
τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἔειρυσεν,
60 ὀκτὼ δ' ἀργιόδοντας ὕας, δῦο δ' εἰλίποδας βοῦς·
τοὺς δέρον, ἀμφὶ θ' ἔπον, τετύκοντό τε δαῖτ' ἐρατενῇν.
Κήρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν, ἔγων ἐρήρον αἰοιδόν,
τὸν πέρι Μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε·
ὄφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἠδέϊαν αἰοιδήν.
65 τῷ δ' ἄρα Ποντόνορος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον
μέσσω δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας·
κάδ' δ' ἐκ πασσαλόφι κρέμασεν φόρυγγα λίγειαν,
αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἐλᾶσθαι
κήρυξ· παρ δ' ἐτίθει κάναον, καλὴν τε τράπεζαν,
70 παρ δὲ δέπας οἴνιο, πειν', ὅτε θυμὸς ἀνώγει.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἵαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Μοῦσ' ἄρ' αἰοδὸν ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν,
οἴμης, τῆς τὸτ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἔκταν·
75 νεῖκος Ὀδυσσῆος καὶ Πηλεΐδω Ἀχιλλῆος,

- ὥς ποτε δηρίσαστο, θεῶν ἐν δαιτὶ θαλεῖη.
ἐπὶ γούλοις ἐπέσσαν· ἀναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
χαῖρε γόῳ, ὅτ' ἀριστοὶ Ἀχαιῶν δηρίωντο.
ὥς γάρ οἱ χρεῖαν μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
80 Πυθοῖ ἐν ἡγάθῃ, ὅθ' ὑπέρβη λαῖνον οὐδὸν
χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλινδετο πῆματος ἀρχή
Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλὰς.
Ταῦτ' ἄρ' αἰδοῖς αἶεде περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
πορφύρεον μέγα φάρος ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσιν,
85 καὶ κεφαλῇς εἵρυσσε, κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα·
αἶδετο γὰρ Φαίρκας, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.
ἦτοι ὅτε λήξειεν αἰδῶν θεῖος αἰδός,
δάκρυ' ὁμορξάμενος, κεφαλῇς ἀπο φάρος ἔλεσκει,
καὶ δέτας ἀμφικύπελλον ἑλὼν, σπείσασκε θεοῖσιν.
90 αὐτὰρ ὅτ' ἄψ' ἀρχοίτο, καὶ ὀτρύνειαν αἰεῖδεν
Φαίρκων οἱ ἀριστοὶ· ἐπεὶ τέρποντ' ἐπέεσσιν·
ἄψ' Ὀδυσσεὺς κατὰ κράτα καλνυάμενος γοάσκειν.
ἐνθ' ἄλλους μὲν πᾶντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δὲ μιν οἷος ἐπεφράσασα ἦδ' ἐνόησεν,
95 ἦμενος ἄρχ' αὐτοῦ· βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν.
αἶψα δὲ Φαίρκεσσι φιληρέτοισι μετῆνδα·
Κέλντε, Φαίρκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
ἦδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν εἴσης,
φρόνιγγός θ', ἣ δαιτὶ συνήγορός ἐστι θαλεῖη·
100 τῶν δ' ἐξέλθωμεν, καὶ ἀέθλων πειρηθώμεν
πάντων· ὥς γ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπη οἷσι φίλοισιν,
οἴκαδε ροστήσας, ὅσπον περιγυγνόμεθ' ἄλλων
πύξ τε παλαιμοσύνη τε καὶ ἄλμασιν ἠδὲ πόδεσσιν.
Ἦς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο.

- καὶ δ' ἐπασσαλόφι κρέμασεν φρόνιμγα λίγεια, 105
Δημοδόκον δ' ἔλε χεῖρα, καὶ ἔξαγεν ἐν μεγάρῳ
κίρνε· ἦρχε δὲ τῷ αὐτῇ ὁδόν, ἥπερ οἱ ἄλλοι
Φαίρκων οἱ ἀριστοὶ, ἀέθλια θανυματόντες.
βῆν δ' ἵμεν εἰς ἀγορήν, ἅμα δ' ἔσπετο πούλης ὄμιλος,
μυρίοι· ἂν δ' ἵσταντο νέοι πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ. 110
ὧρτο μὲν Ἀκρόνέως τέ καὶ Ὀκύναιος καὶ Ἐλατρεὺς,
Ναυτεὺς τε Πρωμεύς τε καὶ Ἀρχαῖος καὶ Ἐρετμεύς,
Ποντεὺς τε Πρωρεὺς τε, Θόων, Ἀναβησίτεις τε,
Ἀμφιάλος θ', υἱὸς Πολυνήου Τεκτονίδαο·
ἂν δὲ καὶ Εὐρύαλος, βροτολοιγῶ ἴσος Ἀρηῃ, 115
Ναυβολίδης θ', ὅς ἄριστος ἦεν εἶδος τε δέμας τε
πάντων Φαίρκων μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα.
ἂν δ' ἔσταν τρεῖς παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
Λαοδάμας θ' Ἀλκίος τε καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος·
οἱ δὴ τοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσιν. 120
τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· οἱ δ' ἅμα πάντες
καρπαλλίμως ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
τῶν δὲ θεῖν ὅζ' ἄριστος ἦεν Κλυτόνηος ἀμύμων·
ὅσπον τ' ἐν νειῷ οὐρον πέλει ἡμιονοῖν,
τόσπον ὑπεκπροθέων λαοὺς ἔχεθ', οἱ δ' ἔλειποντο. 125
οἱ δὲ παλαιμοσύνης ἁλεγεινῆς πειρήσαντο·
τῇ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκάλυπτο πᾶντας ἀρίστους.
ἄλματι δ' Ἀμφιάλος πάντων προφερέστατος ἦεν·
δίσκῳ δ' αὖ πᾶντων πολὺ φέρτατος ἦεν Ἐλατρεὺς·
πύξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο. 130
αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρέν' ἀέθλοισι,
τοῖς ἄρα Λαοδάμας μετέφη παῖς Ἀλκινόοιο·
Ἄεϋτε, φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα, εἴ τιν' ἀέθλων
Odys. I. K

- οἶδε τε καὶ δεδάηκε· φῦν γὰρ μὲν οὐ κακὸς ἔστιν,
 135 μηροῦς τε κνήμας τε καὶ ἄμφω χεῖρας ὑπερθεῖν,
 αἰχένα τε στιβαρὸν, μέγα τε σθένος· οὐδὲ τι ἥβης
 δεύεται, ἀλλὰ κακοῖσι συνεβόηται πολέεσσιν.
 οὐ γὰρ ἔγωγέ τί φημι κακώτερον ἄλλο θαλάσσης,
 ἄνδρα τε συγχέαι, εἰ καὶ μάλα καρτερός εἴη.
 140 Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 Λαοδάμια, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 αὐτὸς γὰρ προκαλέσσαι ἰὼν, καὶ πέφραδε μῦθον!
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο,
 σιῇ θ' ἔς μέσον ἰὼν, καὶ Ὀδυσσῆα προσέειπεν·
 145 Δεῦρ' ἄγε καὶ σὺ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων,
 εἴ τίνα· πον δεδάηκας· ἔοικε δέ σ' ἰδμεν ἀέθλους.
 οὐ μὲν γὰρ μεῖζον κλέος ἀνέρος, ὄφρα κεν ᾗσιν,
 ἢ ὅ,τι ποσσὶν τε ῥέξει καὶ χερσὶν ἔησιν.
 ἀλλ' ἄγε, πείρησαι, σκίδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμοῦ.
 150 σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἀλλὰ τοι ἤδη
 νῆς τε κατεῖρυσται, καὶ ἐπιρτές εἰσὶν ἑταῖροι.
 Τὸν δ' ἀπαμβρομένοσ προσέφη πολὺμητις Ὀδυσσεύς·
 Λαοδάμια, τί με ταῦτα κελεύετε περτομέοντες;
 κῆδέά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν, ἢ περ ἄσθλοι,
 155 ὅς πρην μὲν μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα·
 γὰρ δὲ μεθ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο χαίζων
 ἵμαι, λισσόμενος βασιλῆά τε, πάντα τε δῆμον.
 Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, νεικεσέ τ' ἄντην·
 οὐ γὰρ σ' οὐδέ, ξεῖνε, δαίμονι φρωτὶ εἴσκο
 160 ἄθλων, οὔα τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται·
 ἀλλὰ τῷ, ὅς θ' ἄμα γῆν πολυκλήϊδι θαμίζων,
 ἀρχὸς ναυτικών, οὔτε πρηγνιγρὸς ἔασιν,

- φρόντον τε μνήμων, καὶ ἐπίσκοπος ᾗσιν ὁδαίων,
 κερδέων θ' ἀρπαλέων· οὐδ' ἀθλητῆρι ἔοικας.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολὺμητις
 Ὀδυσσεύς·
 165 ξεῖν', οὐ καλὸν ἔειπες· ἀτασθάλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.
 οὕτως οὐ πάντεσσι θεοὶ χαρίεντα διδοῦσιν
 ἀνδράσιν, οὔτε φῦν, οὔτ' ἄρ' φρένας, οὔτ' ἀγορητὴν.
 ἄλλος μὲν γὰρ τ' εἶδος ἀκινδόντερος πέλει ἀνὴρ,
 ἀλλὰ θεὸς μορφήν ἔπεισι στέφει· οἱ δέ τ' ἐς αὐτὸν
 170 τερπόμενοι λυσσουσιν· ὁ δ' ἀσφαλὲς ἄγορεύει
 αἰδοῖ μελιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν·
 ἐρχόμενον δ' ἰνὰ ἄστυ, θεὸν ὥς, εἰσροφώσιν.
 ἄλλος δ' αὖτ' εἶδος μὲν ἀλγίκιος ἀθανάτοισιν·
 ἀλλ' οὐ οἱ χάρις ἀμφιπεριστέρεται ἐπέεσσιν.
 175 ὥς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριτρεπές, οὐδὲ κεν ἄλλως
 οὐδὲ θεὸς τεύξει· νόον δ' ἀποφωλῖός ἐστι.
 ὦρνας μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν·
 εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον· ἐγὼ δ' οὐ νῆϊς ἀέθλων,
 ὥς σύ γε μὴθεῖται, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν ὄω
 180 ἔμμεναι, ὄφρ' ἦβη τε πέποιθεα χερσὶ τ' ἐμῇσιν.
 γὰρ δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην,
 ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγαιά τε κῆματα πείρων.
 ἀλλὰ καὶ ὥς, κακὰ πολλὰ παθὼν, πειρηθῆσσι ἀέθλων·
 θυμοδακῆς γὰρ μῦθος· ἐπώτρυνας δέ με εἰπὼν.
 185 Πῆ δ' αὖτ' αὖτ' ἔφαρ' ἀνὰ ἄλγεα λάβε δίσκον
 μεῖζονα καὶ πάχετον, στιβαρώτερον οὐκ ὀλίγον περ,
 ἢ οἷον Φαίηκες ἐδίσκεον ἀλλήλοισιν.
 τὸν δ' αὖτ' ἐπεὶ πείρησας ἦκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρός·
 190 βόμβησεν δὲ λίθος· κατὰ δ' ἔπηξαν ποτὶ γαίῃ

- Φαίηκες δολιχίχρητοι, ναυσίκαυτοι ἄνδρες,
 λαὸς ἐπὶ θύπης· ὃ δ' ὑπέροπτατο σήματα πάντα,
 ρίμφα θεῶν ἀπὸ χειρός· ἔθηκε δὲ τέρματ' Ἀθήνη,
 ἀνδρὶ δέμας εἰκῆ· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
- 195 Καὶ ἧ' ἀλαός τοι, ξεῖνε, διακρίνεις τὸ σῆμα
 ἀμφαφῶν· ἐπεὶ οὐτι μεμνημένον ἐστὶν ὁμίλῳ,
 ἀλλὰ πολὺν πρῶτον· σὺν δὲ θάρσει τόνδε γ' ἄεθλον·
 οὕτις Φαίηκων τόγ' ἵζεται, οὐδ' ὑπερήσει.
- ὣς φάτο· γῆθησεν δὲ πολὺτις διὸς Ὀδυσσεύς,
 200 χαίρων οὐνεχ'· ἐταῖρον ἐνεία λεύσσει ἐν ἁγῶνι.
 καὶ τότε κορυφώτερον μετεφῶνες Φαίηκεσσιν·
 Τοῦτον νῦν ἀνέκασθε, νέοι! τάχα δ' ὕστερον ἄλλον
 ἵσσειν ἢ τοσσούτον οἶομαι, ἢ ἔτι μᾶλλον.
 τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη θυμὸς τε κελενεῖ,
 205 δεῖν' ἄγε, πειρηθήτω, ἐπεὶ μ' ἐχολώσατε λίην,
 ἢ πῦξ ἢ ἡ πάλῃ ἢ καὶ ποσὶν, οὐτὶ μεγάρω,
 πάντων Φαίηκων, πλην γ' αὐτοῦ Λαοδάμαντος.
 ξεῖνος γάρ μοι ὅδ' ἐστί· τίς ἀνφιλέοντι μάχοιτο;
 ἄφρων δὴ κείνός γε καὶ οὐτιδανὸς πέλει ἀνὴρ,
- 210 ὅστις ξεινοδόκῃ ἐρίῳ προσφέρεται ἄεθλον,
 δῆμον ἐν Ἀλλοδαπῇ· ἴο δ' αὐτοῦ πάντα κολουεῖ.
 τῶν δ' ἄλλων οὐ πέρ τιν' ἀναίνομαι, οὐδ' ἀθερίζω,
 ἀλλ' ἐθέλω ἰδμεν καὶ πειρηθῆμεναι ἄντην.
 πάντα γὰρ οὐ κακὸς εἰμι, μετ' ἀνδράσιν ὅσοι ἄεθλοι.
- 215 εὖ μὲν τόξον οἶδα εὖδουν ἀμφαφάσθαι·
 πρῶτός κ' ἄνδρα βάλωμι, οἷστεύσας ἐν ὁμίλῳ
 ἀνδρῶν δυσμενέων· εἰ καὶ μῦλα πολλοὶ ἐταῖροι
 ἄγχι παραστάντων, καὶ τοξάζοιαι το φρεσὶν.
 οἷς δὴ με Φιλοκλήτης ἀπεκαίνετο τόξῳ,

- δῆμον ἐν Τρώων, ὅτε τοξάζοιμεθ' Ἀχαιοί· 220
 τῶν δ' ἄλλων ἐμὲ φημι πολὺν προσηρέστερον εἶναι,
 ὅσοι νῦν βροτοὶ εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ σίτον ἔδοντες·
 ἀνδράσι δὲ προτέρουσιν ἐρίζεμεν οὐκ ἐθέλησθω,
 οὐθ' Ἡρακλῆϊ, οὐτ' Εὐρύτῳ Οἰχάλῃϊ,
 οἳ ἦα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων· 225
 τῷ ἦα καὶ αἰὲν ἔθανεν μέγας Εὐρύτος, οὐδ' ἐπὶ γῆρας
 ἔειτ' ἐνὶ μεγάροισι· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
 ἔκτανεν, οὐνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι.
 δουρὶ δ' ἀκοντίζω, ὅσον οὐκ ἄλλος τις οἶστω.
 οἶοισιν δειδωκα ποσὶν μήτις με παρελθῇ 230
 Φαίηκων· λίην γὰρ ἀεικέλιος ἐδαμιάσθην
 κῆμάσιν ἐν πολλοῖς· ἐπεὶ οὐ κομιδὴ κατὰ νῆα
 ἦεν ἐπηγετανός· τῷ μοι φίλα γυνὴά λέλνεται.
- ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 235 Ἀλκίνοος δὲ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 Ξεῖν', ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις,
 ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φανέμεν, ἢ τοι ὀνηδεῖ,
 χαόμενος ὅτι σ' οὗτος ἀνὴρ ἐν ἁγῶνι παραστάς
 νείκεσεν· ὥς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτὸς οὕτις ὄνοιτο,
 240 ὅστις ἐπίστατο ἥσι φρεσὶν ἄρτια βάξεν·
 ἀλλ' ἄγε, νῦν ἐμείθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλῳ
 εἴπῃς ἡρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισιν
 δαυνη παρὰ σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ σοῖσι τέκεσσιν,
 ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἷα καὶ ἡμῖν
 245 Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθῃσι διαμπερές· ἔξετι πατρῶν.
 οὐ γὰρ πνυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες, οὐδὲ παλαισταί,
 ἀλλὰ ποσὶ κραυπνῶς θέομεν, καὶ νηυσὶν ἄριστοι·
 αἰεὶ δ' ἡμῖν δαῖς τε φίλη, κίθαρίς τε χοροὶ τε,

- εἰματὰ τ' ἐξημοιβὰ, λοετρά τε θερμὰ καὶ εὐναί.
 250 ἄλλ' ἄγε, Φαίηκων βητάρομνες, ὅσοι ἄριστοι,
 παῖσαιτε· ὥς γ' ὁ ξείνος ἐνίσπη ὅσι φιλοισιν,
 οἴκαδε ροστήσας, ὅσπον περιγυγνόμεθ' ἄλλων
 ναντιλίη καὶ ποσσὶ καὶ ὀρχηστῷ καὶ αἰοιδῇ.
 Δημόδοκός τις αἴψα κῶν φόρμιγγα λήγειαν
 255 οἰσέτω, ἣ πον κεῖται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.
 Ὡς ἔφατ' Ἀλκίνοος θεοεπίκελος· ὦρτο δὲ κήρυξ,
 οἶσων φόρμιγγα γλαφυρὴν δόμου ἐκ βασιλῆος.
 εἰσπνιγνῆται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέστησαν
 δῆμιοι, οἳ κατ' ἀγῶνας εὐπρόησσεσκον· ἕκαστα·
 260 λείησαν δὲ χορὸν, καλὸν δ' εὐφυναν ἡγῶνα.
 κήρυξ δ' ἐγγύθεν ἤλθε, φέρων φόρμιγγα λήγειαν
 Δημόδοκόν· ὁ δ' ἔπειτα κ' ἐς μέσον· ἀμφὶ δὲ κοῦροι
 προσηύθει· ἴσταντο, δαήμενες ὀρχηθμοῖο·
 πέπληγον δὲ χορὸν· θείον ποσὶν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 265 μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δὲ θυμῷ.
 Αὐτὰρ ὁ φορμύζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰεῖδειν,
 ἀμφ' Ἀρεῖος φιλότῃτος εὐστεφάνου· τ' Ἀφροδίτης·
 ὥς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἡφαιστοῖο δόμοισιν
 λάθρη· πολλὰ δ' ἔδωκε, λῆχος δ' ἥσχυνε καὶ εὐνήν
 270 Ἡφαιστοῖο ἀνακτος· ἄφαρ δὲ οἱ ἄγγελοι ἤλθεν
 Ἥλιος, ὁ σφ' ἐνόησε μιγαζομένους φιλότῃτι.
 Ἡφαιστος δ' ὥς οὖν θυμολαγέα μῦθον ἀκούσεν,
 βῆ δ' ἦεν ἐς χυλκιδῶνα, κατὰ φρεσὶ βυσσοδομῶν·
 ἐν δ' ἔδειτ' ἀκμοθέτω μέγαν ἀκμονακόπτε δὲ δεσμούς·
 275 ἀρρήκτους, ἀλύτους, ὅφρ' ἐμπεδον αὐτῇ μένοιεν.
 ἀντάρ ἐπειδὴ τεύξε δόλον, κεχολωμένος Ἀρεῖ,
 βῆ δ' ἦεν ἐς θάλαμον, ὅθι οἱ φίλα δέμν' ἔκειτο·

- ἀμφὶ δ' ἄφ' ἐρηΐσιν χεῖς δέσματα κύκλω ἀπάντη·
 πολλὰ δὲ καὶ καθ' ὑπερθε μελαθρόφιν ἐξεκένυτο,
 280 ἥντ' ἀράχρια λεπτά, τά γ' οὐδέ τις οὐδὲ ἴδοιτο,
 οὐδὲ θεῶν μακάρων· πέρι γὰρ δολοῦντα τέτυκτο.
 ἀντάρ ἐπειδὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεύεν,
 εἶσατ' ἦμεν ἐς Αἴημον, ἐντίμενον πτολίεθρον,
 ἣ οἱ γαῖαν πολὺ φιλάτῃ ἐστὶν ἀπασέων.
 285 οὐδ' ἀλασκοπιὴν εἶχε χρυσήριος Ἀρης,
 ὥς ἴδεν Ἡφαιστον κλυτοτέχνην νόσφι κίοντα·
 βῆ δ' ἦμεναι πρὸς δῶμα περικλυτοῦ Ἡφαιστοῖο,
 ἰσχανῶν φιλότῃτος εὐστεφάνου Κυθερείης.
 ἣ δὲ νέον παρὰ πατρός ἐρισθενέος Κρονίωνος
 ἐρχομένη κατ' ἄφ' ἔζεθ'· ὁ δ' εἶσα δόματος ἦει,
 290 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Αεῦρο, φίλη, λέκτρονδε τραπειόμεν ἐννηθέντε.
 οὐ γὰρ ἔθ' Ἡφαιστος μεταδήμιος, ἀλλὰ πον ἦδη
 οἴχεται ἐς Αἴημον μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους.
 295 Ὡς φάτο· τῇ δ' ἀσπαστὸν εἰέσατο κοιμηθῆναι.
 τῷ δ' ἐς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ
 τεχνήντες ἔχυντο πολύφρονος Ἡφαιστοῖο·
 οὐδὲ τι κινήσαι μελέων ἦν, οὐδ' ἀναεῖραι.
 καὶ τότε δὴ γήγνωσκον, ὅτ' οὐκέτι φρυκτὰ πέλοντο.
 ἀγχίμολον δὲ σφ' ἤλθε περικλυτὸς Ἀμφιγυθείης,
 300 αὐτὶς ὑποστρέψας, πρὶν Αἴημον γαῖαν ἱεῖσθαι·
 Ἥλιος γὰρ οἱ σκοπιὴν ἔχεν, εἶπέ τε μῦθον.
 [βῆ δ' ἦμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιμῆμενος ἦτορ·]
 ἔστη δ' ἐν προθύροισι, χόλος δὲ μιν ἄγριος ἦρει·
 305 σμερδαλέον δ' ἐβόησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσιν·
 Ζεῦ πάτερ, ἦδ' ἄλλοι μῆκαρες θεοὶ αἰὲν ἔοντες,

- δεῦθ', ἵνα ἔργα γελαστά καὶ οὐκ ἐπιεικῆ ἴδῃσθε·
 ὥς ἐμὲ χαλὸν ἔοντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 αἶν' ἀτιμάζει, φιλεῖ δ' αἰδῆλον Ἄρηα·
 310 οὐνεχ' ὁ μὲν καλὸς τε καὶ ἀρίστος, αὐτὰρ ἔγωγε
 ἡπιδανὸς γειόμην· αὐτὰρ οὔτι μοι αἴτιος ἄλλος,
 ἀλλὰ τοκίη δῶν· τῷ μὴ γείνασθαι ὀφείλλον!
 ἀλλ' ὄψεσθ', ἵνα τάγε καθεύδεται ἐν φιλότῃ,
 εἰς ἐμὰ δέμνια βράντες· ἐγὼ δ' ὀρόων ἀκάχημαι.
 315 οὐ μὲν σφας ἔτ' ἔολπα, μὲννθά γε, κειέμεν αὐτῶ,
 καὶ μάλα περ φιλέοντε· τάχ' οὐκ ἐθελήσετον ἀμφω
 εὔδειν· ἀλλὰ σφωε δόλος καὶ δεσμός ἐρύξει,
 εἰζόμε μοι μάλα πάντα πατήρ ἀποδώσει ἔδνα,
 ὅσσα οἱ ἐγγυάλεα κνῶπιδος εἵνεκα κοῦρης·
 320 οὐνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, αὐτὰρ οὐκ ἐχέθυμος.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατέες δῶ·
 ἦλθε Ποσειδάων γαῖήχος· ἦλθ' ἐριούνης
 Ἑρμείας· ἦλθεν δὲ ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων.
 θηλύτῃραι δὲ θεαὶ μένον αἰδοῖ οἴκοι ἐκάστη.
 325 ἔστιαν δ' ἐν προθύροισι θεοὶ, δαίτηρες ἑών·
 ἄσβεστος δ' αἶψ' ἐνώγιο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,
 τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἥφαιστοιο.
 ὦδε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 Οὐκ ἀρετὴ κακὰ ἔργα· κινάει τοι βραδὺς ὤκυν·
 330 ὥς καὶ νῦν Ἥφαιστος ἑὼν βραδὺς εἶλεν Ἄρηα,
 ὠκύτατόν περ ἔοντα θεῶν, οἳ Ὀλύμπῳ ἔχουσιν,
 χαλὸς ἑὼν, τέχνησι· τὸ καὶ μοιχάργ' ὀφείλει.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Ἐρμῆν δὲ προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱός, Ἀπόλλων·
 335 Ἑρμεία, Διὸς υἱέ, διάκτορε, δῶτορ ἑών,

- ἢ ἥα κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατεροῖσι πιεσθεῖς
 εὔδειν ἐν λήτροισι παρὰ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ;
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα διάκτορος Ἀργεϊφρόνης·
 αἶ γὰρ τοῦτο γένοιτο, ἄναξ ἐκατηβόλ' Ἀπόλλων!
 340 δεσμοὶ μὲν τρεῖς τόσσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχουεν,
 ἡμεῖς δ' εἰσορόωτε θεοὶ, πᾶσαι τε θείαναι·
 αὐτὰρ ἐγὼν εὔδοιμι παρὰ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ!
 Ὡς ἔφατ'· ἐν δὲ γέλωι ὥστ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 οὐδὲ Ποσειδάων γέλωι ἔχε, λίσσεται δ' αἰεὶ
 345 Ἥφαιστον κλυτοεργόν, ὅπως λύσειεν Ἄρηα·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πτερόεντα προσεηῆδα·
 Ἄψον· ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπὸντοχμαι, ὥς σὺ κελεύεις·
 τίσειν αἵσιμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
 350 μὴ με, Ποσειδάων γαῖήχοι, ταῦτα κέλευε·
 δειλαὶ τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγυαὶ ἐγγυάσθαι.
 πῶς ἂν ἐγὼ σε δεοίμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 εἴ κεν Ἄρης οἴχοιτο, χρέος καὶ δεσμὸν ἄλυξας;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 355 Ἥφαιστ', εἵπερ γὰρ κεν Ἄρης χρεῖος ὑπαλύξας
 οἴχηται φεύγων, αὐτὸς τοι ἐγὼ τὰδε τίσω.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
 οὐκ ἔστ', οὐδὲ ἔοικε, τεὸν ἔπος ἀρῆσασθαι.
 Ὡς εἰπὼν, δεσμῶν ἀνίει μένος Ἥφαιστοιο.
 τῷ δ' ἐπεὶ ἐκ δεσμοῖο λύθεν, κρατεροῦ περ ἔοντος,
 360 αὐτὴν ἀναΐξαντε, ὁ μὲν Ὀρήκηδε βεβήκει,
 ἢ δ' ἄρα Κύπρον ἔκανε φιλομειδῆς Ἀφροδίτη,
 ἐς Πάφον· ἐνθα δὲ οἱ τέμενος, βωμός τε θυήεις·
 ἐνθα δὲ μιν Χάριτες λούσαν, καὶ χρίσαν ἐλαίῃ

- 365 ἀμβρότω, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἔοντας·
 ἀμφὶ δὲ εἴματα ἑσῶαν ἐτήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Ταῦτ' ἄρ' αἰδοὺς ἀειδεπερικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 τέρπει· ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἀκούων, ἥδ' καὶ ἄλλοι
 Φαίηκες δολιχόηστοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.
- 370 Ἀλκίνοος δ' Ἄλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσεν
 μουνᾶς δοχῆσασθαι, ἐπεὶ σφισιν οὕτως ἔριξεν.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἔλοντο,
 πορφυρέην, τὴν σφιν Πόλυβος ποίησε δαΐφρων·
 τὴν ἕτερος ῥίπτασκε ποτὶ νῆφεα σκίοεντα,
- 375 ἰδὼν θεὸς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ἐνρὸς ἀερθεῖς,
 ῥηϊδίως μεθέλεσκε, πάρος ποσὶν οὐδας ἰέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ σφαῖρην ἂν ἰδὼν πειρήσαντο,
 ὠρχεῖσθην δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ πονυλβοτείρῃ,
 ταρφέ' ἀμειβομένω· κοῦροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι,
- 380 ἐσταότες κατ' ἀγῶνα, πολὺς δ' ὑπὸ κόμπος ὀρώρει.
 δὴ τότε ἄρ' Ἀλκίνοον προσεφώνεε διὸς Ὀδυσσεύς·
 Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδεύετε λαῶν,
 ἧ μὲν ἀπειλήσας, βητάζμονας εἶναι ἀρίστους,
 ἧ δ' ἄρ' ἐτοῖμα τέτυκτο· σέβας μ' ἔχει εἰσορῶντα.
- 385 Ὡς φάτο· γῆθήσεν δ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
 αἶψα δὲ Φαίηκεσσι φύλητόεσσι μετηΐδα·
 Κέλντε, Φαίηκων ἡγήτορες ἥδ' ἐμδόντες·
 ὁ ξείνος μᾶλα μοι δοκεῖ πεπνυμένος εἶναι.
 ἄλλ' ἄγε οἱ δώμεν ξενίηον, ὥς ἐπεικέε.
- 390 δώδεκα γάρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες
 ἄρχοι κραινοῦσι, τρισκαδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός·
 τῶν οἱ φᾶρος ἕκαστος ἐμπλυνῆς ἥδ' ἐχιτῶνα
 καὶ χροσσοὶ τάλαντον ἐνέικατε τιμήντος·

- αἶψα δὲ πάντα φέρομεν ἀολλέες, ὅφρ' ἐνὶ χερσὶν
 ξείνος ἔχων, ἐπὶ δόρπον ἦν χαίρων ἐνὶ θυμῷ.
- 395 Εὐρύαλος δὲ ἔ· αὐτὸν ἀρεσσάσθω ἐπέεσσιν
 καὶ δώρῳ· ἐπεὶ οὐτι ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἦδ' ἐκέλευον·
 δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος·
 τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησεν τε·
- 400 Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδεύετε λαῶν,
 τοιγὰρ ἐγὼ τὸν ξείνον ἀρέσσομαι, ὥς σὺ κέλεύεις·
 δῶσω οἱ τόδ' ἄορ· παγχάλεον, ᾧ ἔπι κόπη
 ἀργυρῇ, κολέον δὲ νεοπρίστον ἐλέφαντος
 ἀμυριδεδίηται· πολέος δὲ οἱ ἄξιον ἔσται.
- 405 Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει ξίφος ἀργυρόηλον,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε! ἔπος δ' εἶπερ τι βέβακται
 δεινόν, ἄφαρ τὸ φέροιν ἀναρπάξασαι ἅελλα·
 σοὶ δὲ θεοὶ ἄλογόν τ' ἰδέειν καὶ πατρίδ' ἰέσθαι
- 410 δοῖεν· ἐπειδὴ δηθὰ φίλων ἅπο τήματα πάσχεις.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 καὶ σὺ, φίλος, μᾶλα χαῖρε, θεοὶ δὲ τοι ὄλβια δοῖεν!
 μηδὲ τί τοι ἑλπεὸς γε ποδῇ μετόπισθε γένοιτο
 τούτου, ὃ δὴ μοι δῶκας, ἀρεσσάμενος ἐπέεσσιν.
- 415 Ἦν ἄρα, καὶ ἀμφ' ὦμοισι θέτο ξίφος ἀργυρόηλον.
 δύσετο τ' ἡέλιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρήεν·
 καὶ τὰ γ' ἐς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγαοί·
 δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
 μητρὶ παρ' αἰδοίῃ ἔθεσαν περιμαλλέα δῶρα.
- 420 τοῖσιν δ' ἡγεμόνῃ ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·

ἐλθόντες δὲ κάθίζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισιν.

δὴ ἦα τότε Ἀρήτην προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·

Δεῦρο, γύναι, φέρε χηλὸν ἀριστεπὲς, ἣτις ἀρίστη·

425 ἐν δ' αὐτῇ θῆς φάρος ἔμπλυνες ἡδὲ χιτῶνα.

ἀμφὶ δέ οἱ πνυρὶ χαλκὸν ἵηρατε, θέρεμετε δ' ὕδαρ,

ὅφρα λοεσθᾶμενός τε, ἰδὼν τ' εὖ κείμενα πάντα

δῶρα, τὰ οἱ Φαίηκες ἀνύμνορες ἐνθάδ' ἔθεικον,

δαιτί τε τέγνηται, καὶ αἰοιδῆς ὕμνον ἀκούων.

430 καὶ οἱ ἐγὼ τὸδ' αἶεσον ἐμὸν περικαλλές ὁπάσσω,

χρῦσεον, ὅφρ' ἐμῖθεν μεμνημένος ἡματα πάντα

σπένδῃ ἐν μεγάροισιν, ἅλῃ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν.

Ὡς ἔφατ'· Ἀρήτη δὲ μετὰ δμῶησιν ἔειπεν,

ἀμφὶ πνυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν ὅτι τάχιστα.

435 αἱ δὲ λοιστροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πνυρὶ κηλέῳ·

ἐν δ' αὖρ ὕδαρ ἔχεον, ἐπὶ δὲ ξύλα δαῖον ἐλοῦσαι.

γάρστηρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρεμετο δ' ὕδαρ.

τόφρα δ' αὖρ Ἀρήτη ξείνῳ περικαλλέα χηλὸν

εἰξέφερον θαλάμοιο, τίθει δ' ἐνὶ κάλλει δῶρα,

440 ἐσθῆτα, χρυσὸν τε, τὰ οἱ Φαίηκες ἔδωκαν·

ἐν δ' αὐτῇ φάρος θῆκεν, καλὸν τε χιτῶνα,

καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Αὐτός νῦν ἰδε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἦλυν,

μή τις τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὁππότ' ἂν αὐτὸς

445 εὐδήςθῃα γλυκὴν ὕπνον, ἰὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἔκονσε πολύτλας Διὸς Ὀδυσσεύς,

αὐτὶς ἐπὶ γένε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἦλεν

ποικίλον, ὃν ποτὲ μιν δίδασκεν ἱερῶσι πότνια Κίρκη.

αὐτόθιον δ' ἄρα μιν ταμίη λούσασθαι ἄνωγεν,

450 ἔς ᾧ ἄσάμινθον βάνθ'· ὃ δ' αὖρ ἄσπασίως ἰδὲ θυμῷ

θερμὰ λοετῆρ'· ἐπεὶ οὔτι κομίζομενός γε θάμιζεν,

ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλνυπῶς ἠὲ Κόμοιο·

τόφρα δὲ οἱ κομιδὴ γε, θεῷ ὥς, ἔμπεδος ἦεν.

τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῶαὶ λούσαν, καὶ χρίσαν ἑλαίῳ,

455 ἀμφὶ δὲ μιν χλαῖναν καλὴν βάλον ἡδὲ χιτῶνα,

ἔκ ᾧ ἄσάμινθον βᾶς ἄνδρας μετὰ οἰνοποτήρας

ἦτε· Νανσικᾶ δὲ, θεῶν ἀπο κύλλος ἔχουσα,

στή ἦα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο·

θαύμαζεν δ' Ὀδυσῆα ἐν ὀρθαλμοῖσιν ὁρῶσα,

καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

460 Χαῖρε, ξείν'! ἵνα καὶ ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ

μνήσῃ ἐμεῖ, ὅτι μοι πρώτη ζωάγρ' ὀφείλεις.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-

σεύς·

Νανσικᾶ, θύγατερ μεγάλητορος Ἀλκινόοιο,

οὔτω νῦν Ζεὺς θεῖη, ἐρίγδοντος πόσις Ἥρη,

οἰκαδὲ τ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἡμῶν ἰδέσθαι·

τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι, θεῷ ὥς, εὐχετομήνῃ

αἶει ἡματα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβίωσας, κούρη.

Ἦ βα, καὶ ἔς θρόνον ἔζε παρ' Ἀλκίνοον βασιλῆα.

οἱ δ' ἤδη μοῖρας τ' ἔνεμον, κερόωντό τε οἶνον.

470 κήρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν, ἄγων ἐρίηρον αἰοδόν,

Δημόδοκον, λαοῖσι τετιμένον· εἶσε δ' αὖρ αὐτὸν

μέσσω δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.

δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,

475 νῶτον ἀποπροταμών - ἐπὶ δὲ πλεῖον ἐλέλειπτο -

ἀργιόδοντος ὕος, θαλερῇ δ' ἦν ἀμφὶς αἰοκή·

Κήρυξ, τῇ δὴ, τοῦτο πόρε κρέας, ὅφρα φάγησιν,

Δημόδοκῳ, καὶ μιν προσπύξομαι, ἀνύμνός περ.

- πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ᾠοῖδοι
 480 τιμῆς ἐμποροὶ εἰσι καὶ αἰδοῦς, οὐνεκ' ἄρα σφρέας
 οἴμας Μοῦσ' ἐδίδαξε· φίλησε δὲ φύλον ᾠοιδῶν.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· κήρυξ δὲ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 ἦρωι Δημόδοκῳ· ὃ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 485 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολέμητις Ὀδυσσεύς·
 Δημόδοκ', ἔρχομαι δὴ σε βροτῶν αἰνίζομαι ἀπάντων·
 ἢ σέγε Μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς παῖς, ἢ σέγ' Ἀπόλλων.
 λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον ἁλίδεις,
 490 ὅσσοι ἔρξαν τ' ἐπαθόν τε, καὶ ὅσσοι ἐμόγησαν Ἀχαιοί,
 ὥστε πονεῖν ἢ αὐτὸς παρῶν, ἢ ἄλλον ἀκούσας.
 ἀλλ' ἄγε δὴ μετὰβηθι, καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον
 δουρατέων, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ,
 ὃν ποτὶς ἀκρόπολιν δόλον ἤγαγε Διὸς Ὀδυσσεύς,
 495 ἀνδρῶν ἐπιλήσας, οἱ ἴλιον ἐξαλάπαξαν.
 αἶψα κεν δὴ μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξεις,
 αὐτὶς ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν,
 ὥς ἄρα τοι πρόσφρων θεὸς ὅπασσε θέσπιν ᾠοιδῇν.
 Ὡς φάτο· ὃ δ' ὀρμηθεὶς θεοῦ ἤρχετο, φαῖνε δ'
 ᾠοιδῇν,
 500 ἔνθεν ἑλὼν, ὥς οἱ μὲν εὔσυνέμων ἐπὶ νηῶν
 βάντες ἀπέπλειον, πῶρ ἐν κλισίῃσι βαλόντες,
 Ἀργεῖοι τοὶ δ' ἤδη ἀγακλήτων ἄμφ' Ὀδυσῆα
 εἶατ' ἐν Τρώων ἀγορῇ, κεκαλυμμένοι ἔπιπυ·
 αὐτοὶ γὰρ μιν Τρώες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.
 505 ὥς ὁ μὲν ἐστίρηται τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευον,
 ἡμενοὶ ἄμφ' αὐτόν· τρίχα δὲ σφισιν ἦνδανε βουλή,

- ἢ διατμήξαι κοῖλον δόρυ νηλεὲς χαλκῷ,
 ἢ κατὰ πετράων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρης,
 ἢ ἑἶπν' ἐμὲν ἄγαλμα θεῶν θελκτήριον εἶναι·
 510 τῆπερ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἐμελλεν.
 αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὶν πόλις ἀμφικαλῆνῃ
 δουράτεον μέγαν ἵππον, ὃν εἶατο πάντες ἄριστοι
 Ἀργεῖων, Τρώεσσι φόνον καὶ Κῆρα φέροντες.
 ἦειδεν δ', ὥς ἄστν διέπραθον νῆες Ἀχαιῶν,
 ἐπὶ πόθεν ἐκχόμενοι, κοῖλον λόγον ἐκπολιπόντες.
 515 ἄλλον δ' ἄλλη ἄειδε πόλιν κεραιζέμεν αἰπὴν·
 αὐτὰρ Ὀδυσσῆα προτὶ δώματα Διὶσφρόβοιο
 βήμεναι, ἦντ' Ἀργεῖα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ.
 κείθι δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα,
 νικῆσαι καὶ ἔπειτα, διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
 520 Ταῦτ' ἄρ' ᾠοῖδος ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 τήκετο· δάκρυ δ' ἔδενεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειαί·
 ὥς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα,
 ὅστε ἐπὶ πρόσθεν πόλιος λαῶν τε πέσῃσι,
 525 ἄστυ καὶ τεκέσσιν ἀμύμων νηλεὲς ἦμαρ·
 ἢ μὲν τὸν θνήσκοντα καὶ ἀσπαίροντ' ἐξιδούσα,
 ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκνεῖ· οἱ δὲ τ' ὀπίσθην
 κόπτοντες δούρεσσι μετὰ φρονον ἠδὲ καὶ ὤμους,
 εἶρερον εἰσανάγουσι, πόνον τ' ἐχέμεν καὶ διζύν·
 530 τῆς δ' ἐλεεινότητι ἄγε φθινύθουσι παρειαί·
 ὥς Ὀδυσσεύς ἐλεεινὸν ὑπὲρ ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν.
 ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
 Ἀλκίνοος δὲ μιν οἷος ἐπεφράσατο ἦδ' ἐνόησεν,
 ἡμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺν δὲ στενάχοντος ἄκουσεν·
 535 αἶψα δὲ Φαίηκεσσι φιληγέτοισι μετῆνδα·

Κέλευτε, Φαίηκων ἡγήτορες· ἦδ' ἐμὲ μέδοντες·
 Δημόδοκος δ' ἤδη σχεθέτω φόρυγγα λήγειαν·
 οὐ γάρ πω πάντεσσι χαρίζομενος τὰδ' αἶδει.
 ἔξ οὐ δορπέομεν τε, καὶ ὥρορε θεῖος αἰοιδός,
 540 ἐκ τοῦδ' οὐπὶ παύσασ' ὀϊζυροῖο γόοιο
 ὁ ξείνος· μάλα πού μιν ἄγος φρένας ἀμφιβέβηκεν.
 ἀλλ' ἄγ', ὁ μὲν σχεθέτω, ἵν' ὁμῶς τερωόμεθα πάντες,
 ξενοδόχοι καὶ ξείνος· ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτω.
 εὖτεκα γάρ ξείνοιο τὰδ' αἰδοῖοιο τέτυκται,
 545 πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τὰ οἱ δίδομεν φιλέοντες.
 ἀντὶ κασιγνήτου ξείνός θ' ἱκέτης τε τέτυκται
 ἀνέρι, ὅς τ' ὀλίγον περ ἐπαυρήνῃ πραπίδεςσιν.
 τῷ νῦν μηδὲ σὺ κεῦθε νοήμασι κερδαλέοισιν,
 ὅ,τι κέ σ' εἰρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιον ἔστιν.
 550 εἰπ' ὄνομ', ὅ,τι σε κεῖθι κάλεον μήτηρ τε πατήρ τε,
 ἄλλοι θ', οἳ κατὰ ἄστυ, καὶ οἳ περιναϊεταόουσιν.
 οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμός ἐστ' ἀνθρώπων,
 οὐ κακός, οὐδὲ μὲν ἐσθλός, ἐπὶν τὰ πρῶτα γέννηται·
 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεὶ κε τέκωσι, τοκήες.
 555 εἰπέ δέ μοι γαῖαν τε τεῖν, δῆμόν τε πόλιν τε·
 ὅρα σε τῇ πέμπωσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες.
 οὐ γάρ Φωαίηκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,
 οὐδέ τι πηδάλῳ ἐστὶ, τὰτ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν·
 ἀλλ' ἀνταῖ ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν,
 560 καὶ πάντων ἴσασι πόλις καὶ πῖονας ἄγρους
 ἀνθρώπων· καὶ λαῖμα τάχις θ' ἄλός ἐκπερώωσιν,
 ἥρῃ καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένα· οὐδέ ποτέ σφιν
 οὔτε τι πημαίνῃται ἐπι δῖος, οὐδ' ἀπολέσθαι.
 ἀλλὰ τόδ' ὥς ποτε πατὴρ ἐγὼν εἰπόντος, ἄκουσα

Πανσιδούου, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι 565
 ἡμῖν, οὐνεκα πομπτοὶ ἀπήμονες εἴμεν ἀπάντων.
 φῆ ποτὲ Φαίηκων ἀνδρῶν εὐεργέα νῆα
 ἐκ πομπῆς ἀνιούσαν ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ
 ῥαϊστέμεναι, μέγα δ' ἡμῖν ὄρος πόλει ἀμφικαλήφειν.
 ὡς ἀγόρευ' ὁ γέρον· τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσειεν, 570
 ἢ ἢ ἀτέλεστ' εἶη, ὥς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, καὶ ἀτρεκέως κατὰλεξον,
 ὅππῃ ἀπεπλάγχθης τε, καὶ ἄστινας ἴκεο χώρας
 ἀνθρώπων· αὐτούς τε πόλεις τ' εὐ ναιεταώσας·
 ἢ μὲν ὅσοι χαλεποὶ τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι· 575
 οἳ τε φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
 εἰπέ δ', ὅ,τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἐνδοθι θυμῷ,
 Ἀργείων, Δαναῶν, ἦδ' Ἰλίου οἶτον ἀκούων.
 τὸν δέ θεοὶ μὲν τεύξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὄλεθρον
 ἀνθρώποις, ἵνα ᾗσι καὶ ἔσσομενοισιν αἰοιδῇ· 580
 ἢ τίς τοι καὶ πῆός ἀπέφθιτο Ἰλιόθι πρό,
 ἐσθλός ἐὼν γαμβρός ἢ πενθερός, οἷτε μάλιστα
 κήδιστοι τελέθουσσι, μεθ' αἷμά τε καὶ γένος αὐτῶν,
 ἢ τίς πον καὶ ἐταῖρος ἀνὴρ κευχρισμένα εἰδώς,
 ἐσθλός· ἐπεὶ οὐ μὲν τι κασιγνήτοιο χερσίων 585
 γίγνεται, ὃς κεν, ἐταῖρος ἐὼν, πεπνυμένα εἰδῇ.

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ι.

SUMMARIUM.

Quatuor hinc libris Ulysses apud Phaeacas seriem multiplicis erroris sui enarrat. Itaque refert, quis et unde domo sit (1-38); ut ab Ilío profectus, primum ad Ciconas appulerit, atque expugnata eorum urbe Ismaro, LXXII sociis amissis, fugatus abscesserit (39-61); utque inde circa Malcam promontorium Borea a cursu suo ad Lotophagos sit deiectus (62-104), tum in terram immanium Cyclopium (105-192); ubi cum duodecim viris ad Polyphemum, Neptuni filium, penetraverit (193-286): qui eruentis dapibus expletus, quas caede sex sociorum eius instruxerat (287-344), vino etiam, quod Ulysses ingesserat, temulentus, quum in somnum procubisset, excaecatus (345-412), et parte gregis spoliatus, fugientem saxis inaccessit (413-566).

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ι.

Ἀλκίνοῦ ἀπόλογοι.

Κυκλωπεΐα.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολέμητις Ὀδυσσεύς·

Ἄλκινος κρείον, πάντων ἀριδείκετος λαῶν,
ἦτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκονέμεν ἐστὶν αἰοῦδου
τοιούδ', οἷος ὅδ' ἐστὶ θεοῖς ἐναλγκίος αὐδῆν.
οὐ γὰρ ἔγωγε τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι,
ἢ ὅτ' ἂν εὐφροσύνῃ μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δῶματ' ἀκονάζωνται αἰοῦδου,
ἦμενοι ἐξέτης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτον καὶ κρειῶν, μέθην δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
οἶνοχόος φορέῃσι καὶ ἐγχεῖν δεπάεσσιν·
τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.
σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπειτράπτει στονόεντα
εἰρεσθ', ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω.
τί πρῶτόν τοι ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω;
κήδε' ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ Οὐρανίωρες.

5

10

15

- νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα καὶ ὑμεῖς
εἶδετ'· ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα, φυχῶν ὑπο τηλεῆς ἡμαρ,
ἔμιν ξεῖνος ἔω, καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων.
εἴμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
20 ἄνθρωποισι μέλω, καὶ μεν κλέος οὐρανὸν ἵκει.
ναεῖτάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ,
Νήριτον εἰνοσίγυλλον, ἀριπρεπέες· ἀμφὶ δὲ νῆσοι
πολλαὶ ναεῖτάωνσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλησιν,
Δουλιχίον τε Σάμη τε καὶ Ὑλήεσσα Ζάκυνθος·
25 αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ παννυπερτάτῃ εἰν ἅλλ' κεῖται
πρὸς ζόφον· αἱ δὲ τ' ἀνευθε πρὸς Ἡῶ τ' Ἥελίον τε -
τριχεῖ, ἅλλ' ἀγαθὴ κορυτορόφος· οὗτοι ἐργα
ῆς γαίης δύναιται γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
ἣ μὲν μ' αὐτόθ' ἔρκεε Καλυψώ, δῖα θεάων·
30 [ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·]
ὥς δ' αὐτως Κίρκη κατεργήενε ἐν μεγάροισιν
Αἰαίη, δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
ἅλλ' ἐμὸν οὐποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νῆπιον.
ὥς οὐδὲν γλῆκον ῆς πατρίδος οὐδὲ τοκῆων
35 γίγνεται, εἴπερ καὶ τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον
γαίῃ ἐν ἁλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκῆων.
εἰ δ', ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσπω,
ὅν μοι Ζεὺς ἐφέρεκεν ἀπὸ Τροίηςθεν ἰόντι.
Ἦλόνθην με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πελασπεν,
40 Ἰσμάρο· ἔνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὤλεσα δ' αὐτούς·
ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
δασσάμεθ', ὥς μή τις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
ἔνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ διερχὼ ποδὶ φεγγέμεν ἡμέας
ἠνώγεα· τοὶ δὲ μέγα νῆριποι οὐκ ἐπιδόντο.

- ἔνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθην πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα
ἔσφαζον παρὰ θύνα καὶ εἰλίποδας ἔλκας βοῦς.
τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγώνεν,
οἱ σφιν γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρείονες,
ἠπειρον ναίοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἄφ' ἵππων
50 ἀνδράσι μάρασθαι, καὶ ὅθι χρὴ πεζὸν ἔοντα.
ἦλθον ἔπειθ', ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρη,
ἡέριοι· τότε δὴ ἴα κακὴ Διὸς αἴσα παρέστη
ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθομεν.
στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ θοῇσιν·
55 βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείρισιν.
ὄφρα μὲν ἥως ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἡμαρ,
τόφρα δ' ἄλεξόμενοι μένομεν πλεονάς περ ἔοντας·
ἦμος δ' Ἥελιος μετενίσσεται βουλυτόνδε,
καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιοὺς.
60 ἔξ δ' ἄφ' ἐκάστης νηὸς εὐκνήμιδες ἐταῖροι
ὤλονθ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε μόρον τε.
Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἐταῖρους.
οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι,
65 πρὶν τινα τῶν δειλῶν ἐτάρων τρὶς ἑκάστον αὔξαι,
οἱ θάνατον ἐν πεδίῳ, Κικόνων ὑπο δρωθέντες.
νηυσὶ δ' ἐπῶρσ' ἄνεμον Βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς
λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλῃην
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανὸν ἐν νύξ.
70 αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ἐπικάρσιαι, ἱστία δὲ σφιν
τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διέσχισεν ἴς ἀνέμοιο.
καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν, δεισαντες ὀλέθρον,
αὐτὰς δ' ἐσσυμένως προερέυσσαμεν ἠπειρόνδε·

- ἔνθα δὴν νύκτας, δύο τ' ἡμᾶτα συνεχὲς αἰεὶ
 75 κείμεθ', ὁμοῦ καμάτω τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμᾶρ εὐπλόκαμος τέλεσ' Ἥως,
 ἱστοὺς στιγνᾶμενοι, ἀνὰ θ' ἱστία λευκὰ ἐρύσσαντες,
 ἤμεθα· τὰς δ' ἄνεμὸς τε κυβερνήται τ' ἔθνον.
 καὶ νῦ κεν ἄσκηθῆς ἱκόμεν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 80 ἀλλὰ με κῆμα, ῥόος τε, περιγνάμπτοντα Μάλειαν,
 καὶ Βορέης ἀπέωσε, παρεπλάγξεν δὲ Κυθήρων.
 Ἐνθεν δ' ἐννήμαρ φερόμην ὁλοοῖς ἀνέμοισιν
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντ'· αὐτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
 γαίης Λωτοφάγων, οἳ τ' ἀνθινὸν εἶδαρ ἔδουσιν.
 85 ἔνθα δ' ἐπ' ἡπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ·
 αἶψα δὲ δεῖπνον ἔλοντο θοῆς παρὰ νηυσὶν ἐταῖροι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιο τὴν πυσσίμεθ' ἡδὲ ποτῆτος,
 δὴ τότε ἔγῳν ἐτάρους προῖεν πεύθεσθαι ἰόντας,
 ἄνδρες δὴν κρίνας, τρίτατον κήρυχ' αἶψ' ὀπάσας,
 90 οἵπες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σίτον ἔδοντες.
 οἳ δ' αἶψ' οἰχόμενοι μίγην ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν·
 οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μῆδονθ' ἐτάροισιν ὀλεθρον
 ἡμετέροις, ἀλλὰ σσι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
 τῶν δ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιθεῖα καρπὸν,
 95 οὐκέτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἦθελεν, οὐδὲ νέεσθαι·
 ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν
 λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν, νόστον τε λαθέσθαι.
 τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλειόντας ἀνάγκη,
 νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρύσσας.
 100 αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἐταίρους
 σπερχομένους νῆων ἐπιβανίμεν ὠκείων,
 μῆπω τίς λωτοῖο φαγὼν νόστοιο λάθεται.

- οἳ δ' αἶψ' εἰςβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῦσι κάθηζον·
 ἔξῃς δ' ἐξόμενοι πολὺν ἄλα τύντιον ἐρετμοῖς.
 Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀπαχήμενοι ἦτορ.
 105 Κυνκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων, ἀθεμίστων,
 ἱόμεθ', οἳ ἔα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν,
 οὔτε φρυεύνουσιν χερσὶν αὐτῶν, οὔτ' ἀρώσων·
 ἀλλὰ τὰγ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
 110 νηροὶ καὶ κριθαὶ ἡδ' ἄμπελοι, αἵτε φέρουσιν
 οἶνον ἐρισταφυλόν, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
 τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουλευφόροι, οὔτε θέμιστες·
 ἀλλ' οἷγ' ὑψηλὸν ὄρεων ναίουσι κάρηνα
 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι· θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
 115 παίδων ἡδ' ἀλόχων, οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσιν.
 Νῆστος ἔπειτα λάχεια παρὲν λιμένος τετάνυσται
 γαίης Κυνκλώπων, οὔτε σχεδὸν, οὔτ' ἀποτηλοῦ,
 ἔληεσ'· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσται γεγάασιν
 ἄγρια· οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει·
 120 οὐδὲ μιν εἰσοιγνεῦσι κνηγέται, οἷτε καθ' ὕλην
 ἄλγεα πύσχουσιν, κορυφὰς ὄρεων ἐρέποντες.
 οὔτ' ἄρα ποιμῶνσιν καταῖσχεται, οὔτ' ἀρότοισιν,
 ἀλλ' ἦγ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἡμᾶτα πάντα
 ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δὲ τε μηκάδας αἶγας.
 125 οὐ γὰρ Κυνκλώπεσσι νέες πάρα μιλοπάρηροι,
 οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἐνὶ τέκτονες, οἳ κὲ κάμοιεν
 νῆας εὐστέλμους, αἳ κεν τελείων ἕκαστα,
 ἅσπερ ἐπ' ἀνθρώπων ἱκευμέναι· οἳ τὰ πολλὰ
 ἀνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περὶ ὥσιν θύλασσαν·
 130 οἳ κὲ σφιν καὶ νῆσον εὐκτιμένην ἐκάμοντο.
 οὐ μὲν γὰρ τι κακὴ γε, φέροι δὲ κεν ὥρια πάντα·

- ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἀλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας
 ὑδροηλοὶ, μαλακοὶ· μάλα κ' ἀφθιτοὶ ἀμπελοὶ εἶεν.
 ἐν δ' ἄρσις λείη· μάλα κεν βαθὺ λήϊον αἰεὶ
 135 εἰς ὥρας ἀμῶεν· ἐπεὶ μάλα πῖαθ' ὑπὸ οὐδάς.
 ἐν δὲ λιμὴν εὖορμος, ἣν οὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν,
 οὐτ' εὐνάς βυλεῖεν, οὔτε πρυμνήσι ἀνάψαι,
 ἀλλ' ἐπικέλσαντας μεῖναι χρόνον, εἰς ὅκε ναντέων
 θνητὸς ἐποτρύνῃ, καὶ ἐπιπνεύσων ἀΐται.
 140 αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ,
 κρήνῃ ὑπὸ σπείονος· περὶ δ' αἵγειροι πεφύασπιν.
 ἔνθα κατεπλέομεν, καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευεν
 νύκτα δι' ὀφθαλμῶν· οὐδὲ προῦφραίνεται ἰδέσθαι·
 ἄηρ γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθεῖ· ἦν, οὐδὲ Σελήνῃ
 145 οὐρανόθεν προῦφρανε· κατείχετο δὲ νεφέεσσιν.
 ἔνθ' οὐτίς τήν νῆσον ἐξέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
 οὐτ' οὐν κῆματα μακρὰ κυλινδόμενα προτὶ χέρσον
 εἰσίδομεν, πρὶν νῆας εὐστέλμονας ἐπικέλσιναι.
 κελσάσθην δὲ νηυσὶ καθελλομεν ἱστία πάντα·
 150 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 ἔνθα δ' ἀποβριζάντες ἐμείραμεν Ἥῳ δῖαν.
 Ἥμος δ' ἡριγένεια φάγῃ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 νῆσον θαναμάζοντες ἐδινέμεσθα κατ' αὐτήν.
 ὄρσαν δὲ Νῆμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 155 αἶγας ὄρεσκόους, ἵνα δειπνήσειαν ἐταῖροι.
 αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους
 εἰλόμεθ' ἐκ νηῶν, διὰ δὲ τρίχρα κοσμηθέντες
 βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοεικέα Θήρην.
 νῆες μὲν μοι ἔποντο δνῶδεκα, ἐς δὲ ἐκάστην
 160 ἐννέα λόγχωνον αἶγες· ἐμοὶ δὲ δέξ' ἔξελον οἶφι.

- ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ, ἐς ἥλιον καταδύντα,
 ἤμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθην ἡδύ.
 οὐ γὰρ πω νῆων ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρός,
 ἀλλ' ἐνέην· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορέυσιν ἕαστο
 165 ἠφύσσαμεν, Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἐλόντες.
 Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσομεν, ἐγγὺς ἐόντων,
 καπνόν τ', αὐτῶν τε φθογγήν, δῖον τε καὶ αἰγῶν.
 ἡμος δ' ἥλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἡμος δ' ἡριγένεια φάγῃ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 170 καὶ τότε ἔγῳ ἀγορήν θέμενος, μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
 Ἄλλοι μὲν νῦν μίμνετ', ἐμοὶ ἐρήρηες ἐταῖροι·
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηϊ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐταροῖσιν
 ἐλθὼν, τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οὔτινές εἰσιν·
 175 ἢ ῥ' οἷγ' ὕβρισται τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι,
 ἢ φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεοῦδης.
 Ὡς εἰπὼν, ἀνὰ νηὸς ἔβην· ἐκέλευσα δ' ἐταίρους
 αὐτοὺς τ' ἀμβάλειν, ἀνὰ τε πρυμνήσια λῦσαι·
 οἱ δ' αἶψ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κύδιζον·
 ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ῥετμοῖς.
 180 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν χάρον ἀφικόμεθ', ἐγγὺς ἐόντα,
 ἔνθα δ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἶδομεν, ἄγχι θαλάσσης,
 ὑψηλὸν, δάφνησι κατηρεφές· ἔνθα δὲ πολλὰ
 μῆλ', οἷες τε καὶ αἶγες ἱανέσκον· περὶ δ' αὐλῇ
 185 ὑψηλῇ δέδμητο καταρυνχέεσσι λίθοισιν,
 μακροῇσιν τε πίτυσιν ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
 ἔνθα δ' ἀνὴρ ἐνέανθε πελώριος, ὅς ῥά τε μῆλα
 οἶος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ' ἄλλους
 πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ἤδη.

- 190 καὶ γὰρ θαυμ' ἐτίετο πελώριον· οὐδὲ ἔωκει
ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ θίγῃ ὤληεντι
ὑψηλῶν ὀρέων, ὅτε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων.
Αἴ τοις τοῖς ἄλλους κελόμην ἐρίσθας ἐταίρους
αὐτοῦ πάρ νῆϊ τε μένειν, καὶ νῆα ξρυσθαί·
195 αὐτὰρ ἐγὼ κρήνας ἐτάρων δυοκαίδεξ' ἀρίστους
βῆν'· ἀτὰρ αἶθρον ἄσκον ἔχον μελάντος οἴνοιο,
ἡδέος, ὃν μοι ἔδωκε Μάρων, Εὐάνθεος υἱός,
ἱεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει,
οὐνεκά μιν σὺν παιδί περισχόμεθ' ἡδὲ γυναῖκα
200 ἄζομενοι· ὅκει γὰρ ἐν ἄλσεϊ δεινδρήεντι
Φοῖβον Ἀπόλλωνος, ὃ δέ μοι πόρην ἀγλαὰ δῶρα·
χρυσοῦ μὲν μοι δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα·
δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυνάδεκα πῦσιν ἀφύσσας
205 ἡδὺν, ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν· οὐδέ τις αὐτόν
ἡείδη δμῶων, οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
ἀλλ' αὐτὸς, ἄλοχός τε φίλη, ταμίη τε μὲ' οἶη.
τόν δ' ὅτε πίνοιεν μελιτῆρα οἶνον ἐρυθρόν,
ἐν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα
210 χεῖν· ὁδμή δ' ἡδέα ἀπὸ κρητῆρος ὀδῶδει,
θεσπεσίη· τότ' ἂν οὗτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.
τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἄσκον μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἥμι
πρωτόν· αὐτίκα γὰρ μοι οὔσατο θυμὸς ἀγήνωρ,
ἀνδρὶ ἐπελευσέσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν,
215 ἄγριοι, οὔτε δίκας εὐ εἰδοτά, οὔτε θείμωσας.
Καρπαλίμω δ' εἰς ἄντρον ἀνιόντ' οὐδέ μιν ἔνδον
εὐρομεν, ἀλλ' ἐνόμειν νομόν κἄτα πίονα μηλιά·
ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθιγμένεσθαι ἕκαστα·

- ταρσοὶ μὲν τυρῶν βροῖθον, στείνοντο δὲ σηκοὶ
ἀρνῶν ἡδ' ἐρίων· διακεκρυμέναι δὲ ἕκασται
220 ἔρχατο· χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μετασσαι,
χωρὶς δ' αὖθ' ἔρσαι· ταῖον δ' ὄρε' ἄγρεα πάντα,
γανυλοὶ τε σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.
ἐνθ' ἐμὲ μὲν πρώτισθ' ἔταροι λίσσοντ' ἐπέεσσιν,
225 τυρῶν αἰνυμένους ἔναι πάλιν· αὐτὰρ ἔπειτα
καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
σηκῶν ἐξελάσαντας, ἐπιπλεῖν ἄλμυρόν ὕδωρ·
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην - ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν -
ὅφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη·
οὐδ' ἄρ' ἐμελλ' ἐτάροισι φανείς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι.
230 Ἐνθα δὲ πῦρ κείαντες ἐθύσαμεν· ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν· μένομέν τε μιν ἔνδον
ἤμενοι, ἕως ἐπῆλθε νέμων· φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
ῥῆς ἀζαλῆς, ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
235 ἔκτοσθ' ἐν δ' ἄντροιο βάλων ὀρμαγδὸν ἐθήκεν·
ἡμεῖς δὲ δέισαντες ἀπεσσύμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρον.
αὐτὰρ ὄγ' εἰς ἐνὺρ σπέος ἤλασε πίονα μηλιά,
πάντα μάλ', ὅσ' ἤμελε, τὰ δ' ἄρσενά λείπε θύρησιν,
ἀρνεῖους τε τράγους τε, βαθείης ἔκτοθεν ἀνλῆς.
240 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ἑνὸς αἵρας·
ὄβριμον· οὐκ ἂν τότε δύναιτο εἶκοσ' ἄμαξαι
ἐσθλαί, τετράκηνκοι, ἀπ' οὐδὲος ὀχλίσσειαν·
τόσσην ἡλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρῃσιν.
ἐξήμενος δ' ἤμελγεν οἷς καὶ μηχανάδας αἶγας,
245 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβροτον ἦεν ἐκάστη·
αὐτίκα δ' ἤμισυ μὲν θορέψας λευκοῖο γάλακτος,
πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμυσάμενος κατέθηκεν.

- ἤμισιν δ' αὖτ' ἔστησεν ἐν ἄγγεσιν, ὄφρα οἱ εἴη
 πίνειν αὐνυμένω, καὶ οἱ ποτιδόροπιον εἴη.
 250 αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεύσσε πονησάμενος τὰ ἄεργα,
 καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἰσίδεν, εἶρετο δ' ἡμέας·
 Ὡς ξένοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
 ἢ τι κατὰ προΐξιν, ἢ μαριδιώσ' ἀλάλησθε,
 οἷά τε λήϊσθηρες, ὑπεῖρ ἄλλα, τοιτ' ἀλόνωνται
 255 ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
 Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 δεισάντων φθόγγων τε βαρύν, αὐτόν τε πέλωρον.
 ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσσαν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Ἥμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπληγθέντες Ἀχαιοὶ
 260 παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖμα θαλάσσης,
 οἴκαδε ἔμενοι, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα
 ἤλθομεν· οὕτω πονεὺς ἦθελε μητίσασθαι.
 λαοὶ δ' Ἀτρεΐδῳ Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,
 τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑποναῖον κλέος ἐστίν·
 265 τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν, καὶ ἀπώλεσε λαοὺς
 πολλοὺς· ἡμεῖς δ' αὖτε κικανόμενοι τὰ σά γούνα
 ἐκόμεθ', εἴ τι πόροισι ξενιήϊον, ἥε καὶ ἄλλως
 δοίης δωτίνην, ἥτε ξείνων θέμις ἐστίν.
 ἀλλ' αἰδεῖο, φέριστε, θεοὺς· ἱκέται δέ τοι εἰμεν.
 270 Ζεὺς δ' ἐπιτιμῶν ἱκετῶν τε ξείνων τε,
 ξείνιος, ὃς ξείνοισιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
 Ὡς ἐλάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβετο νηλεῖ θυμῷ·
 νήπιός εἰς, ὃ ξεῖν', ἣ τηλόθεν εἰλήλουθας,
 ὃς με θεοὺς κέλευε ἢ δειδίμεν ἢ ὑλέασθαι.
 275 οὐ γὰρ Κῆκλον περ Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν,
 οὐδὲ θεῶν μακάρων· ἐπειὴ πολὺ φέροντο εἰμεν.

- οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθρος ἀλευάμενος περριδοίμην
 οὔτε σεῦ, οὐθ' ἐτάρων, εἰ μὴ θυμὸς με κελεύει.
 ἀλλὰ μοι εἴψ', ὅππῃ ἔσχατος ἰὼν εὐεργέα νῆα·
 ἢ πονεῖ ἐπ' ἐσχατῆς, ἢ καὶ σχεδόν, ὄφρα δαείω.
 280 Ὡς φάτο πειράζων· ἐμὲ δ' οὐ λάθην εἰδὸτα πολλὰ·
 ἀλλὰ μιν ἀποδοῖον προσέειπεν δολοῖς ἐπέεσσιν·
 Νέα μὲν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 πρὸς πέτρῃσι βαλὼν, ὅμῃς ἐπὶ πείρασι γαίης,
 ἀκρῇ προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικεν·
 285 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
 Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμειβετο νηλεῖ θυμῷ·
 ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας ἐτάροις ἐπὶ χεῖρας ἵαλλεν·
 σὺν δὲ δῖω μάσπας, ὥστε σκύλακας, ποτὶ γαίῃ
 κόπτ'· ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
 290 τοὺς δὲ διαμελείεσσι ταμῶν ὀπλίσσατο δόρυπον·
 ἦσθις δ', ὥστε λέων ὄρεστίτροφος, οὐδ' ἀπέλειπεν
 ἔγκατά τε σάρκας τε καὶ ὅστέα μυελόεντα.
 ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχεθόμεν Διὶ χεῖρας,
 σθένεα ἔργ' ὀρόωντες· ἀμυχανίη δ' ἔχε θυμόν.
 295 αὐτὰρ ἐπεὶ Κῆκλῳ μεγάλῃν ἐμπλήσατο νηδύν,
 ἀνδρόμεα κορ' ἔδων, καὶ ἐπ' ἀκρητον γάλα πίνων,
 ζεῖτ' ἔντοσθ' ἄντροιο ταυνοσάμενος διὰ μήλων.
 τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμόν,
 ἄσπον ἰὼν, ἕλφος δὲ θυμὸν ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 300 οὐτάμεναι πρὸς στήθος, ὅθι φρένες ἦπαρα ἔχουσιν,
 χεῖρ' ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν.
 αὐτοῦ γάρ κεν καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
 οὐ γάρ κεν δυνάμεσθαι θυράων ὑψηλῶν
 305 χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον, ὃν προσέειπεν.

- ὥς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἰῶ δῖαν.
 Ἥμος δ' ἠριγένεια φάη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε πῦρ ἀνέαιε, καὶ ἤμελγε κλυτὰ μῆλα,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὕπ' ἐμβρυον ἦκεν ἐκάστη.
 310 αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεύσε πονησάμενος τὰ ἅ' ἔργα,
 σὺν δ' ὅγε δ' αὐτε δύν μάργης ὀπλίσσατο δειπνον.
 δειπνήσας δ' ἄντρον ἐξήλασε πύονα μῆλα,
 ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἄψ' ἐπέθιγ', ὥς εἰ τε φαρέτῃ πῶμ' ἐπιθείη.
 315 πολλῇ δὲ ῥοίζῳ πρὸς ὄρος τρέπε πύονα μῆλα
 Κύνλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων,
 εἴ πως τισαίμην, δοίη δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλὴ.
 Κύνλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σπηῶ,
 320 χλωρόν, ἐλαίνεον· τὸ μὲν ἔταμεν, ὄφρα φοροῖη
 ἀνάνθην· τὸ μὲν ἄμμες εἵσκομεν εἰσορόωντες,
 ὅσπον θ' ἴστον νηὸς ἐικοσόροιο μελαίνης,
 φορτίδος, εὐρείης, ἥτ' ἐκπερὰ μέγα λαῖμα·
 τόσπον ἦν μῆκος, τόσπον πάχος εἰσορᾶσθαι.
 325 τοῦ μὲν ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοιπα παραστάς,
 καὶ παρέθιγ' ἐτάροισιν, ἀποξύναι δ' ἐκέλευσα.
 οἱ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δὲ θόωσα παραστάς
 ἔκρον, ἄσπερ δὲ λαβὼν ἐπυρρίκτεον ἐν πυρὶ κηλέω.
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθιγκα καταρύντας ὑπὸ κόπρῳ,
 330 ἥ γὰρ κατὰ σπείους κίχνητο μεγάλ' ἤμιθα πολλή.
 αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κηλέω πεπαλᾶσθαι ἄνωγον,
 ὅστις τολμήσειεν ἡμοὶ σὺν μοχλὸν ἄερας,
 τρήναι ἐν ὀφθαλμοῖς, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
 οἱ δ' ἔλαχον, τοὺς ἄν κ' καὶ ἦθελον αὐτὸς ἐλέσθαι,

- τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέμην. 335
 ἐσπέριος δ' ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα ρομεύων·
 αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πύονα μῆλα,
 πάντα μάλ'· οὐδέ τι λείπε βαθείης ἔκτοθεν ἀλῆς,
 ἥ τοι οἰσάμενος, ἥ καὶ θεὸς ὥς ἐκέλευσεν.
 αὐτὰρ ἐπειτ' ἐπέθιγκε θυρεὸν μέγαν ὑπὸς αἰῆρας, 340
 ἐξόμενος δ' ἤμελγεν ὅς κ' αὖ μνηϊάδας αἶγας,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὕπ' ἐμβρυον ἦκεν ἐκάστη.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεύσε πονησάμενος τὰ ἅ' ἔργα,
 σὺν δ' ὅγε δ' αὐτε δύν μάργης ὀπλίσσατο δόρπον.
 καὶ τότε ἐγὼ Κύνλωπι προσηύδα· ἄρχι παραστάς, 345
 κλισύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλας οἶνοιο·
 Κύνλωψ, τῇ, τίς οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα
 ὄφρ' εἰδῆς, οἶον τι ποτὸν τότε νηὺς ἐκεκένθει
 ἡμετέρῃ· σοὶ δ' αὖ λοιπὴν φέρον, εἴ μ' ἐλείστας 350
 οἴκαδε πέμπεις· σὺ δὲ μαίνεαι οὐκ ἐν' ἀνεκτῶς.
 σχέτλιε, πῶς κέν τις σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἴκοιτο
 ἀνθρώπων πολέων; ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας.
 ὣς ἐφάμην· οὐδὲ δέκτο καὶ ἔκπιεν· ἦσατο δ' αἰνῶς
 ἦδ' οἶνον πίνων· καὶ μὲν ἦτες δεύτερον αὖτις·
 355 Ἀὖς μοι ἔτι πρόφρων, καὶ μοι τεὸν οὖνομα εἰπέ
 αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιοι, ᾧ κ' ἐν χαίρῃς.
 καὶ γὰρ Κυνλώπεσσι φέρεϊ ξειδωρὸς ἄροισα
 οἶνον ἐριστάφυλον, καὶ σπιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει·
 ἀλλὰ τόδ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀποθήκῃς.
 360 ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον αἰδοῖσα οἶνον·
 τρίς μὲν ἔδωκα φέρον, τρίς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Κύνλωπι περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος,
 καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσσι προσηύδα μελιχίοισιν·
 Odys. I. M

- Κύκλωψ, εἰρωτῆς μὲν ὄνομα κλυτόν· ἀντάρ ἐγὼ τοι
 365 ἔξερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὥσπερ ὑπέστης.
 Οὐτὶς ἔμοιγ' ὄνομα· Οὐτὶν δέ με κηλήσκουσιν
 μήτηρ ἡδὲ πατὴρ ἡδ' ἄλλοι πάντες ἐταῖροι.
 Ὡς ἔφαμην· ὁ δὲ μὲν αὐτὶκ' ἀμείβετο ἡλεῖ θυμῷ.
 Οὐτὶν ἐγὼ πῦματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἐτάροισιν,
 370 τοὺς δ' ἄλλους πρόσθεν· τὸ δέ τοι ξεινήϊον ἔσται.
 Ἦ, καὶ ἀνακλινθεὶς πέσεν ὑπτιος· αὐτὰρ ἔπειτα
 κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν ἀνέρα· καὶ δέ μιν ὕπνος
 ἦρε παρδαμάτωρ· φάργος δ' ἔξέσσυτο οἶνος,
 ψωμοὶ τ' ἀνδρόμεοι· ὁ δ' ἐρεγγετο οἰνοβαρείων.
 375 καὶ τότε ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς,
 εἰως θερμαίνοιτο· ἔπεσσι τε πάντας ἐταίρους
 θάρσυνον, μή τις μοι ὑποδδείσας ἀναδύη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλαῖνος ἐν πυρὶ μέλλεν
 ἀφισθαι, γλωρὸς περ ἰών, διεφάνετο δ' αἰνῶς,
 380 καὶ τότε ἑγὼν ἄσπον φέρον ἐκ πυρός, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 ἵσταντ'· αὐτὰρ θύρῃσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων.
 οἱ μὲν, μοχλὸν ἐλόντες ἐλαῖνον, ὅξιν ἐπ' ἄκρῃ,
 ὀφθαλμῷ ἐνέριεσαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἀερθεὶς
 δίνεον· ὥς ὅτε τις τρυπῶ δόρυ νῆϊον ἀνῆρ
 385 τρυπάνῳ, οἱ δὲ τ' ἐνερθεν ὑποσσεῖουσιν ἱμάντι
 ἀντάμενοι ἐκάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἑμμενὲς αἰεὶ·
 ὥς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυρὴν πᾶσα μοχλὸν ἐλόντες
 δαέομεν, τὸν δ' αἷμα περιήρθε θερμὸν ἔοντα.
 πάντα δὲ οἱ βλεφάρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὔσεν αὐτμῇ,
 390 γλῆρῃς καιομένης· σφαραγεῦντο δὲ οἱ πυρὶ ῥίξαι.
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἢ σκέπαρνον
 εἰν ὕδατι ψυχρῷ βιάπη μεγάλα ἰάχοντα,

- φαρμάσσων· τὸ γὰρ αὐτὲ σιδήρου γὰρ κράτος ἐστίν·
 ὥς τοῦ σιγῆς ὀφθαλμὸς ἐλαῖνέω περὶ μοχλῷ.
 σμερδαλέον δὲ μέγ' ὤμωξεν· περὶ δ' ἴαχθ' πέτρῃ·
 395 ἡμεῖς δὲ δεισάντες ἀπεσσύμεθ'· αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
 ἔξερυσ' ὀφθαλμοῖο, πεφυρμένον αἵματι πολλῷ.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἐξόρηνεν ἀπὸ τοῦ χερσὶν ἄλλων.
 αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤνυσεν, οἱ δ' ἄ μιν ἀμφὶς
 ὤκεον ἐν σπῆεσσι δι' ἄκριας ἡμεοέσσας·
 400 οἱ δὲ βοῆς αἰόντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος·
 ἰστάμενοι δ' εἶροντο περὶ σπέος, ὅτι δ' κήδοι.
 Τίπτε τόσον, Φολύφρμ', ἀρημένος ὧδ' ἐβόησας
 νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ αὐτῶνους ἄμμε τίθησθα;
 405 ἢ μή τις σευ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει;
 ἢ μή τις σ' αὐτὸν κτείνῃ δόλῳ, ἢ βίηφιν;
 Τοὺς δ' αὐτ' ἐξ ἄντρον προσέφη κρατερός Πολύφρμος·
 ὦ φίλοι, Οὐτὶς με κτείνει δόλῳ, οὐδὲ βίηφιν.
 Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
 εἰ μὲν δὴ μή τις σε βιάζεται, οἷον ἔοντα,
 410 νοῦσόν γ' οὕτως ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέσθαι·
 ἄλλα σὺ γ' εὐχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.
 Ὡς ἄρ' ἔφην ἀπίδοντες· ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
 ὥς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μή τις ἀνύμων.
 415 Κύκλωψ δὲ στενάχων τε καὶ ὠδίνων ὀδύνησιν,
 χερσὶ ψηλαφῶν, ἀπὸ μὲν λίθον εἰς θυράων·
 αὐτὸς δ' εἰνὶ θυρῇ καὶ καθέζετο, χεῖρε πετάσσας,
 εἰ τινα που μετ' ὅεσσι λάβοι στείχοντα θύραζε·
 οὕτω γὰρ πού μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νῆπιον εἶναι·
 420 αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὅχ' ἀριστα γένοιτο,
 εἰ τι' ἐταίροισιν θανάτου λύσιν ἦδ' ἐμοὶ αὐτῷ

- εὐροίμην· πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον,
 ὥστε περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
 ἴδε δὲ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαινέτο βουλή.
 425 ἄρσενες οἷες ἦσαν εὐτρεφεῖς, διασύμαλλοι,
 καλοὶ τε μεγάλοι τε, ἰοδιεφές εἶρος ἔχοντες·
 τοὺς ἀκῶν συνέεργον εὐτρεφέεσσι λύκοισιν,
 τῆς ἐπὶ Κύκλωψιν εὐδε πέλωρ, ἀθεμίστια εἰδώς,
 σύντρεις αὐτήμενος· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκεν,
 430 τῶ δ' ἐτέρῳ ἐκάτερθεν ἴτην, σῶντες ἐταίρους.
 τρεῖς δὲ ἕκαστον φῶτ' οἷες φέρον· αὐτὰρ ἔγωγε -
 ἀρεϊὺς γὰρ ἔην, μῆλων ὅζ' ἀριστος ἀπιάτων -
 τοῦ κατὰ νῶτα λαβὼν, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἔλυσθεις
 κείμην· αὐτὰρ χερσὶν ἁώτου θεσπεσίῳ
 435 ρωλεμέως στρεφθεὶς ἐχόμεν τεληότι θυμῷ.
 ὥς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Πῶ δ' ἴαν.
 Ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενά μῆλα,
 θήλειά δ' ἐμύηκον ἀνήμελτοι περὶ σηνούς·
 440 οὐθ' ἴαται γὰρ σφάραγευντο. ἄναξ δ' ὀδύνησι κακῇσιν
 τειρόμενος, πάντων ὄϊων ἐπεμαίετο νῶτα
 ὀρθῶν ἐσταότων· τὸ δὲ νῆπιος οὐκ ἐνόησεν,
 ὥς οἱ ὑπ' εἰροπόκων ὄϊων στέροισι δίδεντο.
 ἴστατος ἀρεϊὺς μῆλων ἔστειχε θύραζε,
 445 λήγῃ στεινόμενος καὶ ἱμοὶ, πνικινὰ φρονέοντι.
 τὸν δ' ἐπιμασσύμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
 Κρίε πέπον, τί μοι ὦδε διὰ σπείος ἔσσυτο μῆλων
 ὕστατος; οὐκ πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἴων,
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμειαι τέρεν' ἄνδρα πολίης,
 450 μακρὰ βιβύς· πρῶτος δὲ ῥοῶς ποταμῶν ἀρκιάνεις·

- πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαιεὶ ἀπονέεσθαι
 ἐσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος — ἧ σὺγ' ἀνάκτος
 ὀφθαλμὸν ποθέεις; τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσεν,
 σὺν λυγροῖς ἐτάροισι, δαμασσύμενος φρένας οἴῳ,
 455 Οὔτις, ὃν οὐπω φημι πεφνημένον εἶναι ὀλεθρον.
 εἰ δὴ ὁμοφρονέοις, ποτιφρονήεις τε γένοιο,
 εἰπεῖν, ὅππῃ κείνος ἐμὸν μένος ἡλασκάξει·
 τῷ κέ οἱ ἐγκεφαλὸς γε διὰ σπείος ἄλλυδις ἄλλῃ
 φευκόμενον ῥαίνοιο πρὸς οὐδέϊ· καὶ δὲ κ' ἐμὸν κῆρ
 λωφῆσαι κακῶν, τὰ μοι οὐτιδανὸς πόρρεν Οὔτις.
 460 Ὡς εἰπὼν, τὸν κριὸν ἀπὸ ἔο πέμπε θύραζε.
 ἐλθόντες δ' ἥβαιόν ἀπὸ σπείους τε καὶ αὐλῆς,
 πρῶτος ὑπ' ἀρκειοῦ λυόμεν, ὑπέλυσσα δ' ἐταίρους.
 καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα, πίονα δημῷ,
 465 πολλὰ περιτροπέοντες ἐλάνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα
 ἱκόμεθ'· ἀσπασιοὶ δὲ φίλοις ἐτάροισι φάνημεν,
 οἱ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γούντες·
 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἶων, ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἐκίστω,
 κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θοῶς καλλίτριχα μῆλα
 470 πόλλ' ἐν νῇ βαλόντας, ἐπιπλεῖν ἄλμυρον ὕδωρ.
 οἱ δ' αἶψ' εἰςβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
 ἔξῃς δ' ἐξόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἐρεμιοῖς.
 ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσπον τε γέγωνε βοήσας,
 καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδαμ κερτομίοισιν·
 475 Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἐμελλες ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἐταίρους
 ἔδμεναι ἐν σπητὶ γλαφυρῷ κρατερῶν βίηφιν!
 καὶ λίην σέγ' ἐμελλε κυχῆσθαι κακὰ ἔργα,
 σχέτιλ'! ἐπεὶ ξέλους οὐχ' ἔζεο σῶ ἐνὶ οἴκῳ
 ἐσθόμεναι· τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.

- 480 Ὡς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόδιμαλλον·
ἦκε δ' ἀπορῶντας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο·
καὶ δ' ἔβαλε προπάροιθε νεὸς κυανοπρώροιο.
[τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἴητον ἄκρον ἰέσθαι.]
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
485 τὴν δ' αἰψ' ἠπειρόνδε παλιρῳόθιον φέρε κῆμα,
πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἰέσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼ χεῖρεςσι λαβὼν περιμήκεα κοντὸν
ὥσα παρῆξ· ἐτάροισι δ' ἐποτρύνας ἐκέλευσα
ἐμβάλλειν κώπης, ὃν ὑπὲκ κακότητι φύγοιμεν,
490 κρατὶ κατακύνων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρπον.
ἀλλ' ὅτε δὴ δις τόσσον ἄλα ἤρυσσαντες ἀπῆμεν,
καὶ τότε ἐγὼ Κύνλωπα προσηύδα· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
μειλιχίους ἐπέεσσιν ἐρήτουν ἄλλοθεν ἄλλος·
Σχέλιε, τίτ' ἐθέλεις ἐρεθίζεμεν ἄγριον ἄνδρα;
495 ὃς καὶ νῦν πόντονδε βαλὼν βέλος, ἤγαγε νῆα
αὐτὶς ἐς ἠπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.
εἰ δὲ φθεγξαμένου τευ ἢ ἀυδήσαντος ἄκουσεν,
σὺν κεν ἄραξ ἡμέων κεφαλὰς καὶ νῆα δούρα,
μαρμάρῳ ὀκρίοντι βαλὼν· τόσσον γὰρ ἦσιν.
500 Ὡς φάσαν· ἀλλ' οὐ πείθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμόν,
ἀλλὰ μιν ἀφορῶν προσέφην κεκοτηότι θυμῷ·
Κύνλωπ, αἶ κέν τίς σε καταθνητῶν ἀνθρώπων
ἄφθαλμοῦ εἰρήται ἀνελίην ἀλαστόν,
φάσθαι, Ὀδυσσῆα πολυπύργιον ἐξαλαῶσαι,
505 νῖον Λαέρτew, Ἰθάκῃ ἐν οἴκῳ ἔχοντα.
Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' οἰμώξας ἡμελβετο μύθῳ·
ὦ πόποι! ἦ μάλα δή με παλαιάφατα θέσφαθ' ἰκάνει.
ἔσκε τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ, ἥνυσ τε μέγας τε,

- Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνην ἐκέαστο,
καὶ μαντεύόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσσιν·
510 ὃς μοι ἔφη τάδε πάντα τελεντήσεσθαι ὀπίσω,
χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἀμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς.
ἀλλ' αἰεὶ τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέχμην
ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν·
515 νῦν δὲ μ' ἔων ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄικνυς
ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν, ἐπεὶ μ' ἐδαμάσατο οἶνω.
ἀλλ' ἄγε δεῦρ', Ὀδυσσεῦ, ἵνα τοι πάρος ξείνια θείω,
πομπὴν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν Ἑννοσίγαιον·
τοῦ γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμὶ, πατὴρ δ' ἐμὸς εὐχεται εἶναι·
520 αὐτὸς δ', αἶ ἦ ἐθέλῃς, ἴησεται, οὐδέ τις ἄλλος,
οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
αἶ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰδῶός σε δυναίμην
εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἄιδος εἴσω·
525 ὥς οὐκ ὀφθαλμὸν γ' ἴηται οὐδ' Ἑνοσίγαιον.
Ὡς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἀνακτι
εὐχeto, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
Κλῦθι, Ποσειδάων γαίηροε, κυανοχαῖτα·
εἰ ἐτεόν γε σὸς εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὐχεται εἶναι,
530 δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πολυπύργιον οἴκαδ' ἰέσθαι.
[νῖον Λαέρτew, Ἰθάκῃ ἐν οἴκῳ ἔχοντα.]
ἀλλ' εἰ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἰέσθαι
οἶκον ἐνκτίμενον καὶ ἐν ἑς πατρίδα γαῖαν·
ὀπὲρ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἀπο πάντας ἐταίρους,
535 νηὸς ἐπ' ἄλλοτρίης, εὐροί δ' ἐν πῆματα οἴκῳ.
Ὡς ἔφατ'· εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Κκυανοχαίτης.
αὐτὰρ ὃ γ' ἐξαυτὶς πολλὴ μελίζονα λᾶαν αἶψας,

- ἦρ' ἐπιδιήσας· ἐπέρειςσε δὲ ἴν' ἀπέλεθρον.
 καὶ δ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπυγῶροιο
 540 τυτθόν, ἐδένυσεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἰκέσθαι.
 ἐκλίσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
 τὴν δὲ πρόσω φέρε κύμα, θέμωσσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα περ ἄλλαι
 νῆες εὖσσελμοι μένον ἄθροαι, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 545 εἵατ' ὀδυνόμενοι, ἡμέας ποτιδέχμενοι αἰεὶ·
 νῆα μὲν, ἐνθ' ἐλθόντες, ἐκέλισαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 μῆλα δὲ Κύναιος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες,
 δασσάμεθ', ὥς μή τις μοι ἀτεμβόμενος κιοὶ ἴσῃς.
 550 ἀρειὸν δ' ἐμοὶ οἶον ἔννεμυδες ἐταῖροι,
 μῆλων δαιομένων, δόσαν ἔξοχα· τὸν δ' ἐπὶ θυνὶ
 Ζητὶ κελαινεφεῖ Κρονίδῃ, ὃς πῦσιν ἀνάσσει,
 ῥέξας, μηδ' ἔκαιον· ὃ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἰσῶν,
 ἀλλ' ἄρα μερμηριζεν, ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι
 555 νῆες εὖσσελμοι καὶ ἐμοὶ ἐρήγες ἐταῖροι.
 ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμῶν, ἱς ἥλιον καταδύντα,
 ἤμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
 ἡμος δ' ἥλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 560 ἡμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 δὴ τότε ἔγῶν ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκβλενσα
 αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε προμνήσια λῦσαι.
 οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθίζον·
 ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.
 565 Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φθλους ὀλέσαντες ἐταίρους.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Κ.

SUMMARIUM.

Refert deinceps, ad insulam Acoli, tempestatum arbitri, perfectam se accepisse ab eo ventos praeter Zephyrum, Ithacam potenti secundum, utre conclusos (1-27); socios autem, quum patriam in conspectu esset, male cupidus solvisse utrem, unde emissam procellam eos ad Aeoliam reicisse, verum expulsos ab rege et in vastum mare occidentalis plagae abreptos (28-79). Ita ad Laestrygonas anthropophagos deferuntur, ubi naves XI et multi sociorum intercidunt (80-132); mox una navi ad Aeacam appellant, insulam Circes, a qua XXII viri cum Eurylocho praemissi in suum ora convertuntur (133-260). Ulysses tum ipse, herba magica a Mercurio accepta, ad deam ingressus, potentiam eius effugit, aliquo adeo virtute efficit, ut socii pristinam speciem recipiant (261-399). Denique anno exacto apud Circeam causa proficisci ad lauces inferorum prope Oceanum, quo loco defunctorum animae excitantur (400-549). Illuc navigaturo casus unum etiam socium eripit, Elpenorem (550-574).

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ.

Τὰ περὶ Αἰόλου καὶ Λαιστρυγόνων
καὶ Κίρκης.

Αἰολὴν δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἐνθα δ' ἔναιεν
Αἰόλος Ἰπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ· πᾶσαν δέ τε μιν πέρι τεῖχος
χάλκεον, ἄρρηκτον· λισσῇ δ' ἀναδέδρομε πέτρῃ.
τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγῆασιν· 5
ἕξ μὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἡβῶντες.
ἐνθ' ὅγε θυγατέρας πόρην νύκτιν εἶναι ἀκοίτις.
οἱ δ' αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κεδνῇ
δαίνυνται· παρὰ δέ σφιν ὄνειάτα μυρία κεῖται·
κλισίῃν δέ τε δῶμα περιστεναχίζεται ἀνλῇ 10
ἥματα· νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν
εὐδονσ', ἐν τε τάπησι καὶ ἐν τρητοῖς λεγέεσσι.
καὶ μὲν τῶν ἐκόμεσθα πόλιν καὶ δῶματα καλά.
μῆνα δέ πάντα φίλει με, καὶ ἐξερέεινεν ἔκαστα,
Ἥλιον, Ἀργεῖον τε νέας, καὶ νόστον Ἀχαιῶν· 15
καὶ μὲν ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.

- ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ ὁδὸν ᾗτεον, ἥδ' ἐκέλευον
 πεμπέμεν, οὐδέ τι κείνος ἀνήγατο, τεύχε δὲ πομπήν.
 δῶκε μοι ἐκδείρας ἄσκον βοὸς ἐννεώροιο,
 20 ἔνθα δὲ βρυτάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα·
 κεύον γάρ ταμίην ἀνέμων ποιήσε Κρονίων,
 ἡμὲν πανέμεναι, ἥδ' ὀργυμεν, ὃν μὲ ἐθέλῃσιν.
 τῇ δ' ἐν γλαφυρῇ κατέδει μέριμνι φαινή,
 ἄργυρῃ, ἵνα μήτι παραπνεύσῃ ὀλίγον περ·
 25 αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιῇν Ζεφύρου προέηκεν ἄγῃαι,
 ὅσρα φέροι νῆάς τε καὶ αὐτούς· οὐδ' ἄρ' ἐμελλεν
 ἐτελέειν· αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίῃσιν.
 Ἐντῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ·
 τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρίς ἄρουρα·
 30 καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσομεν, ἐγγὺς ἑόντας.
 ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπέλυθε κεκηνηῶτα·
 αἰεὶ γὰρ πόδα νῆος ἐνώμων, οὐδέ τω ἄλλῳ
 δῶχ' ἑτάρων, ἵνα θῶσσαν ἱκοίμεθα πατρίδα γαῖαν.
 οἱ δ' ἔταροι ἐπέσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 35 καὶ μὲ ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι,
 δῶρα παρ' Αἰόλου μεγάλητορος Ἰηποτάδαο·
 ὣδε δὲ τις εἵτεσκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 Ὡ πόποι, ὥς ὁδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
 ἀνθρώποις, οἵων τε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχεται!
 40 πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγεται κειμήλια καλὰ
 ληΐδος· ἡμεῖς δ' αὐτε ὁμῇν ὁδὸν ἐτελέσαντες,
 οἴκαδε νισσόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες.
 καὶ νῦν οἱ τάδ' ἔδωκε χαρίζομενος φιλότῃ
 Αἰολός· ἀλλ' ἄγε θῶσσαν ἰδόμεθα, ὅττι τάδ' ἐστίν,
 45 ὅσσοις τις χρυσὸς τε καὶ ἄργυρος ἄσκη' ἔνεστιν.

- Ὡς ἔφασαν· βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἐταίρων·
 ἄσκον μὲν λύσαν, ἄνεμοι δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν.
 τοὺς δ' αἶψ' ἀρπάξασα φέρεν πόντονδε θύελλα
 κλαίοντας, γαίης ἀπο πατρίδος· αὐτὰρ ἔγωγε
 50 ἐγρόμενος, κατὰ θυμὸν αἰνόμενα μεριμήριξα,
 ἥε πεσὼν ἐκ νῆος ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ,
 ἢ ἀκίων τλαίην, καὶ ἐτι ζωοῖσι μετείην.
 ἀλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα· καλυνόμενος δ' ἐνὶ νῇ
 κείμεν· αἱ δ' ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θύελλῃ
 55 αὐτὶς ἐπ' Αἰολίην νῆσον· στενάχοντο δ' ἐταῖροι.
 Ἐνθα δ' ἐπ' ἡπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδαρ·
 αἶψα δὲ δεξιὸν ἔλοντο θοῆς παρὰ νηυσὶν ἐταῖροι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τε πασσάμεθ' ἥδ' ἐποτῆτος,
 60 δὴ τότε ἐγὼ κήρυκά τ' ὀπασσάμενος καὶ ἐταῖρον,
 βῆν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δώματα· τὸν δ' ἐκίχανον
 δαινύμενον, παρὰ ἧ τ' ἀλόχῳ καὶ οἷσι τέκεσσαν.
 ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα, παρὰ σταθμοῖσιν ἐπ' οὐδοῦ
 ἐξόμεθ'· οἱ δ' ἰδὼν θυμὸν ἐθάμβεον, ἐκ τ' ἐρέοντο·
 Πῶς ἦλθες, Ὀδυσσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;
 65 ἦ μὲν σ' ἐνδυκίως ἀπεπέμπομεν, ὅφρ' ἀφίκαιο
 πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἴ ποῦ τοι φίλον ἐστίν.
 Ὡς φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον, ἀχνύμενος κῆρ·
 ἄσάν μ' ἔταροί τε κακοί, πρὸς τοῖσιν τε ὕπνος
 σθέντιος· ἀλλ' ἀκέσασθε, φίλοι· δύναμις γάρ ἐν ἡμῖν.
 70 Ὡς ἐφράμην, μαλακοῖσι καθαρπτόμενος ἐπέεσσιν·
 οἱ δ' ἄνεθ' ἐγένοντο· πατὴρ δ' ἡμείβετο μύθῳ·
 Ἐρῶ ἐκ νήσου θῶσσον, ἐλέγχιστε ζωόντων!
 οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν
 ἄνδρα τόν, ὅς κ' ἐθεοῖσιν ἀπέχθεται μακάρεσσιν.

- 75 ἔρῳ, ἐπεὶ ἄθανάτοισιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἰκάνεις.
 Ὡς εἰπὼν, ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα.
 ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ.
 τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσῆς ἀλγεινῆς,
 ἡμετέρῃ ματὶ· ἐπεὶ οὐκέτι φαίνεται πομπή.
 80 Ἐξήμερ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμέρας·
 ἐβδόματ' ἰκόμεσθα Λάμου αἰνὸν πτολίεθρον,
 τηλέτυλον Λαιστρυγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμὴν
 ἡπύει εἰσελάων, ὃ δὲ τ' ἐξελάων ὑπακούει.
 ἔνθα κ' αὐτῶς ἀνὴρ δοιοὺς ἐξήρατο μισθούς,
 85 τὸν μὲν, βουκολέων, τὸν δ', ἄργυρα μῆλα ρομεύων.
 ἐγγὺς γάρ νυκτὸς τε καὶ ἡματός εἰσι κέλευθοι.
 ἔνθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἦλθον, ὃν πέρι πέτρῃ
 ἡλίβατος τεύχεα διαμπερές ἀμφοτέρωθεν,
 ἀπαι δὲ προβλήτες ἐναντία ἀλλήλησιν
 90 ἐν στόματι προύχονσιν· ἀραιή δ' εἰσοδὸς ἐστίν·
 ἔνθ' οἷγ' εἶσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας.
 αἱ μὲν ἄρ' ἔντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδοντο
 πλησίαι· οὐ μὲν γάρ ποτ' ἀέξετο κύμα γ' ἐν αὐτῷ,
 οὔτε μέγ', οὔτ' ὀλίγον· λευκή δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη.
 95 αὐτὰρ ἐγὼν οἷος σγέθον ἔξω νῆα μέλαιναν,
 αὐτοῦ ἐπ' ἐσχατῇ, πέτρης ἐκ πείσματι δῆσας·
 ἔστην δὲ, σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν.
 ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν, οὔτ' ἀνδρῶν φαίνεται ἔργα,
 καπνὸν δ' οἷον ὀρώμεν ἀπὸ χθονὸς αἰσσοντα.
 100 δὴ τότε ἐγὼν ἐτόρους προΐειν πεύθεσθαι ἰόντας,
 οὔτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες,
 ἄνδρες δ' αὖ κούρας, τρίτατον κήρυγ' ἤμ' ὀπάσσας.
 οἱ δ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδόν, ἥπερ ἄμαξαι

- ἄστυδ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην.
 105 κοῖρη δὲ ξυμβληντο πρὸ ἄστεος ὑδρευούσῃ,
 θυγατέρ' ἰφθίμῃ Λαιστρυγόνος Ἀντιφάτῃ.
 ἡ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην κατεβήσεται καλλιρῆεθρον
 Ἀρτακίην, ἔνθεν γὰρ ὕδωρ πρὸς αἴστῃ φέρεσκον·
 οἱ δὲ παριστάμενοι προσεφράνεον, ἐκ τ' ἐρέοντο,
 110 ὅστις τῶνδ' εἴη βασιλεὺς, καὶ τοῖσιν ἀνάσσει.
 ἡ δὲ μάλ' ἀντίκα πατὴρ ἐπέφραδεν ὑπερεφές δῶ.
 οἱ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δώματα, τὴν δὲ γυναικα
 εὖρον, ὅσῃν τ' ὄρεος κορυφήν, κατὰ δ' ἔστρυγον αὐτήν.
 ἡ δ' αἰψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἀντιφάτῃα,
 115 ὦ πόσι, ὅς δη τοῖσιν ἐμῆατο λυγρὸν ὄλεθρον.
 αὐτίχ' ἕνα μάρψας ἐτάρων, ὀπλίσσατο δεῖπνον·
 τῷ δὲ δὴ αἶξαντε φρυγῇ ἐπὶ νῆας ἐκέσθην.
 αὐτὰρ ὁ τεύχε βοῆν διὰ ἄστεος· οἱ δ' αἰόντες
 φοίτων ἱρθιμοὶ Λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
 120 μυρίοι, οὐκ ἀνδρῶσιν ἐοικότες, ἀλλὰ Γίγασιν.
 οἱ ῥ' ἀπὸ πετράων ἀνδραχθεσί χερμαδιοῖσιν
 βάλλον· ἄφαρ δὲ κακὸς κόναβος κατὰ νῆας ὀράρει,
 ἀνδρῶν τ' ὀλλυμένων, νῆων δ' αἶμα ἀγνυμέναων·
 125 ἰχθῦς δ' ὥς πείροντες, ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.
 ὄφρ' οἱ τοὺς ὄλεον λιμένος πολυβενθέος ἐντός,
 τόφρω δ' ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 τῷ ἀπὸ πείσματ' ἔκοιπα νεὸς κναινοπρώροιο.
 αἶψα δ' ἐμοῖς ἐτάροισιν ἐποτρύννας ἐκέλευσα
 ἐμβάλλειν κώπης, ὧν ὑπέκ' ἀκακίῃ φύγοιμεν.
 130 οἱ δ' αἶα πάντες ἀνέξβηναν, δέσαντες ὄλεθρον.
 ἀσπασίας δ' ἐς πόντον ἐπηρεφῆας φύγες πέτρας
 νῆς ἐμή· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ὀλλέες αὐτόθ' ὄλοντο.

- Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἐταίρους.
 135 Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν
 Κίρκη ἑυπλόκαμος, δευὴ θεὸς, ἀνδρῖσσι,
 αὐτοκασιγνήτη ὁλοφρονος Αἰήταο·
 ἄμφω δ' ἐκγεγάτην φασειμβρότου Ἥλλοιο,
 μητρὸς τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ὀκεανὸς τέκε παῖδα.
 140 ἔνθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νηὶ κατηγαγόμεσθα σιωπῇ
 γαύλοχον ἐς λιμένα, καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευεν.
 ἔνθα τότε ἐβάντες, δύο τ' ἥματα καὶ δύο νύκτας
 κείμεθ', ὁμοῦ καμιάτω τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμᾶς ἐνυλόκαμος τέλεσ' Ἥως,
 145 καὶ τότε ἔγὼν ἐμὸν ἔγχος ἐλὼν καὶ φάσγανον ὀξύν,
 καρπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἐς περιωπὴν,
 εἴ πως ἔργα ἵδοιμι βροτῶν, ἐνοπὴν τε πυθοίμην.
 ἔστιν δὲ, σκοπιῇ ἐς παιπαλόμεσσαν ἀνελθὼν,
 καὶ μοι εἰσατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 150 Κίρκης ἐν μεγάροισι, διὰ θρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
 μερμήριξα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἐλθεῖν ἡδὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αὐθόπα καπνόν.
 ὣδε δέ μοι φρονέοντι δοῦσασατο κέρδιον εἶναι,
 πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης,
 155 δειπνον ἐταίροισιν δόμεναι, προέμεν τε πυθέσθαι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κίων νεὸς ἀμφιελίσσης,
 καὶ τότε τίς με θεῶν ὁλοφύρατο, μούνον ἔοντα,
 ὃς ἦα μοι ὑπέρθεον ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτὴν
 ἔκριν'· ὁ μὲν ποταμόνδε κατήϊεν ἐκ νομοῦ ὕλης,
 160 πόσιμος· δὴ γὰρ μιν ἔχεν μένος ἡέλλοιο.
 τὸν δ' ἐγὼ ἐββαίνοντα κατ' ἀκαστιν μέσα νῶτα

- πλήξα· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἔσπερηνσεν·
 καὶ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακρῶν, ἀπὸ δ' ἔπατο θυμός.
 τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων, δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
 εἰρυσάμην· τὸ μὲν αὖθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ 165
 εἶσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥωπᾶς τε λύγους τε·
 πείσμα δ', ὅσον τ' ὄρνυα, εὐστρεφὲς ἀμφοτέρωθεν,
 πλεξάμενος, συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου.
 βῆν δὲ καταλοφάδια φέρον ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 ἔρχει ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὐπῶς ἦεν ἐπ' ὤμου 170
 χεὶρὶ φέρειν ἐτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
 καὶ δ' ἔβαλον προπαρόιθε νεὸς· ἀνέγεια δ' ἐταίρους
 μελιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
 Ὡ φίλοι, οὐ γὰρ πῶ καταδυσόμεθ', ἀγνήμενοί περ,
 εἰς Αἴδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἡμᾶς ἐπέλθῃ. 175
 ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἐν νηὶ θοῇ βρωσίς τε πόσις τε,
 μνησόμεθα βρώμεης, μνηδὲ τρυχώμεθα λιμῶ.
 Ὡς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
 ἐκ δὲ καλνυάμενοι παρὰ θῖν' αἶδς ἀτρυνέτοιο
 θῆσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν. 180
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
 χεῖρας νηράμενοι τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
 ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶς, ἐς ἡέλιον καταδύντα,
 ἤμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
 ἥμος δ' ἡέλιος κατέδυν, καὶ ἐπὶ κρέας ἦλθεν, 185
 διή τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἥμος δ' ἠριγένεια φάη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε ἔγὼν ἀγορὴν θιέμενος, μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
 Κέλνυτέ μεν μύθων, κακά περ πάσχοντες ἐταῖροι·
 ὦ φίλοι, οὐ γὰρ τ' ἴδμεν, ὕπῃ ζόφος, οὐδ' ὅπῃ Ἥως, 190
 Odys. I. N

- οὐδ' ὅπῃ Ἡῆλιος φρασεύμεντος εἴς' ὑπὸ γαῖαν,
οὐδ' ὅπῃ ἀνείηται· ἀλλὰ φραζώμεθα θάσσον,
εἴ τις ἐξέσται μῆτις, ἐγὼ δ' οὐκ οἶομαι εἶναι.
εἶδον γάρ, σκοπὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν,
195 νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπειρίτος ἐστεφάνωται·
αὐτὴ δὲ θραμαλὴ κείται· καπνὸν δ' ἐν μέσση
ἔδρακον ὀφθαλμοῖσι, διὰ δρυμὰ πικνὰ καὶ ὕλην.
Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
μνησμένοις ἔργων Λαιστργυῶνος Ἀντιφάταο,
200 Κύνελωπός τε βίης μεγαλήτορος, ἀνδροφάγοιο.
κλαῖον δὲ λιγέως, θαλερόν κατὰ δάκρυ χέοντες·
ἀλλ' οὐ γάρ τις προΐξῃς ἐγγίγντο μυρομένοισιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ δῖχα πάντας ἐννήμεντας εἵταίρους
ἡρῶμεον, ἄρχον δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὅπασσα·
205 τῶν μὲν ἔργων ἦρχον, τῶν δ' Εὐρύλοχος Θεοειδής.
κλήρους δ' ἐν κνέῃ χαλκήρεϊ πάλλομεν ὅκα·
ἐκ δ' ἔθηκε κλήρος μεγαλήτορος Εὐρυλόχοιο.
βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῶγδε δύω καὶ εἴκοσ' ἐταῖροι
κλαίοντες· κατὰ δ' ἅμμε λίπον γοόωντας ὀπίσθεν.
210 εἶρον δ' ἐν βρῖσσησι τετυγμένα δώματα Κίρκης
ξεστοῖσιν λάεσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
ἅμῃ δὲ μιν λῆκοι ἦσαν ὀρεστέροι ἢ δὲ λέοντες,
τοὺς αὐτὴ κατέθελξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.
οὐδ' οἷγ' ὥρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοῖγδε
215 οὐρῇσιν μακρῇσι περισσαινόντες ἀνέστησαν.
ὥς δ' ὅτ' ἂν ἅμῃ ἄνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα
σαίνωσ'· αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμοῦ·
ὥς τοὺς ἅμῃ λῆκοι κρατερώνυχες ἢ δὲ λέοντες
σαῖνον· τοὶ δ' ἔδδισαν, ἐπεὶ ἶδον αἰνὰ πέλωρα.

- ἔσαν δ' ἐν προθύροισι θεῶς καλλιπλοκάμοιο· 220
Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης ὅπῃ καλῇ,
ἰσὺν ἐποιομένης μέγα, ἄμβροτον· οἷα θεῶων
λεπτά τε καὶ χαρίεντα καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Πολίτης, δοχάμος ἀνδρῶν,
ὅς μοι κῆδιστος ἐτάρων ἦν, κεδνότητος τε· 225
Ὡ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποιομένη μέγα ἰσὺν,
καλὸν ἀοιδιάει - δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμυκεν -
ἢ θεὸς ἢ γυνή· ἀλλὰ φεγγώμεθα θάσσον.
Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.
ἢ δ' αἶψ' ἐξελθούσα θύρας ὤϊξε φαιειάς, 230
καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες αἰδρεῖσιν ἔποντο·
Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν, οἰσάμενος δόλον εἶναι.
εἰσεν δ' εἰσαγαγούσα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
ἐν δὲ σφιν τυρόν τε καὶ ἄλφιτα καὶ μέλι χλωρόν
οἶνον Πραμνεῖω ἐκίκα· ἀνέμωγε δὲ σίτῳ 235
φάρμακα λύγρ', ἵνα πάγχυ λαθοῖατο πατρίδος αἵης.
αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα
θάβδον πεπληγνῖα, κατὰ συφεοῖσιν ἔεργνυ.
οἱ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς, φωνήν τε τρήξας τε,
καὶ δέμας, αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος, ὥς τὸ πάρος περ. 240
ὥς οἱ μὲν κλαίοντες ἔερχατο· τοῖσι δὲ Κίρκη
παρ' ἄκυλον βάλανόν τ' ἔβαλεν, καρπὸν τε κρανείης,
ἔδμεναι, οἷα σῦες χαμαιαινεῖν ἀῖεν ἔδουσιν.
Εὐρύλοχος δ' αἶψ' ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
ἡγγελήν ἐτάρων ἐρέων καὶ ἄδευκέα πότμον. 245
οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος, ἐμμένους περ,
κῆρ ἄχει μέγαλον βεβολημένος· ἐν δὲ οἱ ὅσσε
δακρυόσφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὤϊετο θυμός.

ἀλλ' ὅτε δὴ μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερέοντες,
250 καὶ τότε τῶν ἄλλων ἐτάρων κατέλεξεν ἄλεθρον·

ἥιομεν, ὡς ἐκέλευες, ἀνὰ δρυμὰ, φαιδιμὶ Ὀδυσσεῦ·

εἵρομεν ἐν βήσσησι τετυγμένα δώματα καλὰ.

[ἔξεστοισιν λάεσαι, περισκεπτῶ ἐνὶ χώρῳ.]

ἔνθα δέ τις μέγαν ἴστον ἐποιχομένην λίγ' αἶυδεν,

255 ἢ θεὸς ἢς γυνή· τοὶ δ' ἐφ' ἐγγοντο καλεῦντες.

ἢ δ' αἶψ' ἐξελθούσα θύρας ὥϊξε φαιινάς,

καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες αἰδρεῖσιν ἔποντο·

αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμνευα, οἰσάμενος δόλον εἶναι.

οἱ δ' αἶψ' αἰστώθησαν ἀολλέες, οὐδὲ τις αὐτῶν

260 ἐξεφάνη· δηρὸν δὲ καθήμενος ἐσκοπίαζον.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον

ᾤμοιον βυλόμην, μέγα, χάλκεον· ἀμφὶ δὲ τόξα·

τὸν δ' αἶψ' ἠρώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἡγήσασθαι.

αὐτὰρ ὅγ' ἀμφοτέρῃσι λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων·

265 [καὶ μ' ὀλοφνύόμενος ἔπει πτερόεντα προσήνυα.]

Μή μ' ἔγχεϊσ' αἰέοντα, Διοτρεφέες, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ·

οἶδα γάρ, ὡς οὐτ' αὐτὸς ἐλεύσεαι, οὔτε τιν' ἄλλον

ἄξεις σὼν ἐτάρων· ἀλλὰ ξυν τοῖςδεσι θάσσον

σεύεσθαι· εἴτι γάρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἡμᾶρ.

270 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

Εὐρύλοχ', ἦτοι μὲν σὺ μὲν αὐτοῦ τῷδ' ἐν χώρῳ,

ἔσθων καὶ πίπων, κοίλῃ παρὰ νηϊ μελαίνῃ·

αὐτὰρ ἐγὼν εἴμι· κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.

Ὡς εἰπὼν, παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.

275 ἀλλ' ὅτε δὴ ᾗ ἔμελλον, ἰὼν ἱερὰς ἀνὰ βήσας,

Κίρκης ἔξεσθαι πολυφάρμακον ἐς μέγα δῶμα,

ἔνθα μοι Ἑρμείας χρυσόρῥακος ἀντεβόλησεν,

ἐρχομένην πρὸς δῶμα, νεηνὴ ἀνδρὶ ἐοικώς,

πρῶτον ὑπὴνῆτη, τοῦπερ χαριεστάτη ἦβη·

ἔν τ' ἄρα μοι φῦ χεῖρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν· 280

Πῇ δ' αὐτ', ὦ δύστηνε, δι' ἀγκυρίας ἔρχεαι οἶος,

χώρου αἰδρὶς ἐών· ἔταροι δὲ τοι οὔδ' ἐν Κίρκης

ἔρχεται, ὥστε σῦες, πυνκινούς κενυθμῶνας ἔχοντες.

ἢ τοὺς λυσόμενος δευρὸν ἔρχεαι· οὐδὲ σέ φημι

αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δὲ σὺγ', ἔνθα περ ἄλλοι. 285

ἀλλ' ἄγε δὴ σε κακῶν ἐκλύσομαι ἠδὲ σάώσω·

τῇ, τόδε φάρμακον ἐσθλὸν ἔχων, ἐς δῶματα Κίρκης

ἔρχου, ὃ κέν τοι κρατὸς ἀλάλησιν κακὸν ἡμᾶρ.

πάντα δὲ τοι ἐρέω ὀλοφῶϊα δῆνεα Κίρκης.

τεύξει τοι κυκῶ, βαλέει δ' ἐν φάρμακα σίτῳ· 290

ἀλλ' οὐδ' ὥς θέλῃαι σε δυνήσεται· οὐ γὰρ ἑάσει

φάρμακον ἐσθλόν, ὃ τοι δώσω· ἐρέω δὲ ἕκαστα.

ὁππότε κεν Κίρκη σ' ἐλιάσῃ περιμήκει ῥάβδῳ,

δὴ τότε σὺ ξίφος δέξῃ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,

Κίρκῃ ἐπαίξαι, ὥστε κτάμεναι μένεαίνων. 295

ἢ δὲ σ' ὑποδδείασαι κελήσεται εὐνήθῃναι·

ἔνθα σὺ μηκέτ' ἔπειτ' ἀπανήρασθαι θεοῦ εὐνήν,

ᾄφρα κέ τοι λύσῃ θ' ἐτάρους, αὐτὸν τε κομίσσῃ·

ἀλλὰ κλέσθαι μιν μακάρων μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,

μήτι σοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο· 300

μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείῃ.

Ὡς ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον Ἀργεῖφρόντης,

ἐκ γαίης ἐρύσας, καὶ μοι φῦσιν αὐτοῦ ἔδειξεν.

ἔβη μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἵκελον ἄνθος·

μῶλον δέ μιν καλέουσι θεοί· χαλεπὸν δὲ τ' ὀρύσσειν 305

ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δὲ τε πάντα δύνανται.

- Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλύμπον,
 νῆσον ἂν ἴλυσσεν· ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης
 ἦα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι.
 310 ἔστην δ' εἰνὶ θύρῃσι θεῶς καλλιπλοκάμοιο·
 ἔνθα στάς ἐβόησα, θεὰ δέ μεν ἔκλινεν αὐδῆς.
 ἥ δ' αἰψ' ἐξελθούσα θύρας ὥϊξε φαεινάς,
 καὶ κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμεν, ἀκαχήμενος ἦτορ.
 εἶσε δέ μ' εἰσαγαγούσα ἐπὶ θρόνον ἀργυροῆλου,
 315 καλοῦ, δαυδαλέον· ὑπὸ δὲ θρήνης ποσὶν ἦεν·
 τεύξε δέ μοι κικῶ χρυσέῳ δέπα', ὄφρα πίοιμι·
 ἐν δέ τε φάρμακον ἦκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, οὐδέ μ' ἔθελξεν,
 ῥάβδῳ πεπληγνῖα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 320 Ἔρχεο νῦν συγθέονδε, μετ' ἄλλων λέξο ἐταίρων!
 ὣς φάτ'· ἐγὼ δ' ἄορ δὲν ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 Κίρκῃ ἐπῆϊξα, ὥστε κτάμεναι μενεαίνων.
 ἥ δὲ μέγα ἰάχουσα ἐπέδραμε, καὶ λάβε γούγων,
 καὶ μ' ὀλοφρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 325 Τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόσις ἦδὲ τοκῆς;
 θαυμά μ' ἔχει, ὥς οὔτι, πῶν τάδε φάρμακ', ἐθελχθῆς.
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀνέτλη,
 ὅς γε πῆν, καὶ πρότον ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 [σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσι κήλητος νόος ἐστίν.]
 330 ἦ σίγ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὅντε μοι αἰεὶ
 φάσκεν θείεσθαι χρυσόρῥατις Ἀργεϊφόντης,
 ἐκ Τροίης ἀνιόντα· θοῇ σὺν νηὶ μελαινῇ;
 ἀλλ' ἄγε δὴ κολεῶ μὲν ἄορ· θεο, νῶϊ δ' ἔπειτα
 εὐνῇ, ἡμετέρης ἐπιβείομεν, ὄφρα μιγέντε
 335 ἐννῇ καὶ φιλότῃ, πεποιοῦμεν ἀλλήλοισιν.

- Ἵς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ὦ Κίρκη, πῶς γὰρ με κέλη σοι ἦπιον εἶναι;
 ἦ μοι σὺς μὲν ἔθηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἐταίρους·
 αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχουσα, δολοφρονέουσα κελεύεις
 340 ἐς θάλαμον τ' ἵεναι, καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
 ὄφρα με γυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείης;
 οὐδ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι τεῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
 εἰ μὴ μοι τλαιῆς γε, θεά, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
 μήτι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
 345 Ἵς ἐφάμην· ἥ δ' αὐτὴν ἀπώμυνεν, ὥς ἐκέλευον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ' ὁμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,
 καὶ τοῦ ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς.
 Ἀμφίπολοι δ' ἄρα τέως μὲν ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
 τέσσαρες, αἱ οἱ δῶμα κατὰ δρήστειραι ἔασιν·
 350 γίγνονται δ' ἄρα ταίγ' ἐκ τε κρηνῶν, ἀπὸ τ' ἁλσέων,
 ἐκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οὔτ' εἰς ἅλαδε προρέουσιν.
 τῶν ἡ μὲν ἐβαλλε θρόνοισι ἐνὶ ῥήγεα καλὰ,
 πορφυρεὰ καθύπερθε, ὑπένεργε δὲ λῖθ' ὑπέβαλλεν·
 355 ἥ δ' ἐτέρη προπύροιθε θρόνων εἵττινε τραπέζας
 ἀργυρέας, ἐπὶ δὲ σφι τίθει χρύσεια κείμενα·
 ἥ δὲ τρίτη κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα
 ἡδὺν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα·
 ἥ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει, καὶ πῦρ ἀνέκαιεν
 360 πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· ἱαίνετο δ' ὕδωρ.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσαν ὕδωρ ἐνὶ ἥροσι χαλκῷ,
 ἔς ῥ' ἀσάμινθον ἔσασα, λὶ' ἐκ τρίποδος μεγάλοιο,
 θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατὸς τε καὶ ὤμων,
 ὄφρα μοι ἐκ κάματος θυμοφθόρον εἴλετο γυνῶν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ λούσεν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,

- 365 ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλὴν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα·
εἶσε δέ μ' εἰς ἀργαγούσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροῦλον,
καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρήνης ποσὶν ἦεν·
[χέριβιαι δὲ ἀμφίπολος προχῶν ἐπέχευε φέρουσα
καλῆ, χρυσεῖη, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος·
- 370 νύφασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σίτον δ' αἰδοῖη ταμίη παρῆθηκε φέρουσα,
εἶδاتا πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαρίζομένη παρεόντων·]
ἐσθιέμεναι δ' ἐκέλευεν· ἐμῷ δ' οὐχ ἦρδανε θυμῷ·
ἀλλ' ἤμην ἁλοφρονέων, κακὰ δ' ὄσσετο θυμός.
- 375 Κίρκη δ' ὥς ἐνόησεν ἤμ' ἤμενον, οὐδ' ἐπὶ σέφῳ
χεῖρας ἱάλλοντα, κρατερὸν δὲ με πῶνθος ἔχοντα,
ἄγχι παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τίφθ' οὕτως, Ὀδυσσεῦ, κατ' ἄρ' ἔξαι ἴσος ἀναύδοι,
θυμὸν ἔδωκ, βρώμης δ' οὐχ ἄπτεαι οὐδὲ ποτήτος;
380 ἢ τινά που δόλον ἄλλον θίειαι· οὐδέ τί σε χορὴ
δειδόμεν· ἦδη γάρ τοι ἀπώμοσα κρατερὸν ὄρκον.
ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ, ὃς ἐναΐσιμος εἶη,
πρὶν τλαίῃ πάσσασθαι ἐδητύος ἠδὲ ποτήτος,
385 πρὶν λύσασθ' ἐτάρους καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;
ἀλλ' εἰ δὴ πρόφρασσα πιεῖν φαγέμεν τε κελύεις,
λύσον, ὅν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἐρήφρας ἐταίρους.
ὣς ἐφάμην· Κίρκη δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
ῥάβδον ἔχουσ' ἐν χειρὶ, θυφρας δ' ἀνέωγε συρφεοῦ,
390 ἐκ δ' ἔλασεν σάλουσιον ἐκώκτας ἐνέωροισιν.
οἱ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι· ἡ δὲ δι' αὐτῶν
ἐρχομένη προσέειπεν ἐκάστῳ φάρμακον ἄλλο.
τῶν δ' ἐκ μὲν μελίων τρίχες ἔρῃον, ὥς πρὶν ἔφυσεν

- φάρμακον οὐλόμενον, τό σφιν πόρε πότνια Κίρκη·
ἄνδρες δ' αἰψ' ἐγένοντο γεώτεροι, ἢ πάρος ἦσαν, 395
καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράσθαι.
ἔγνωσαν δὲ με κῆνοι, ἔφην τ' ἐν χερσὶν ἕκαστος.
πᾶσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδνυ γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα
σμερδαλέον κανάχιζε· θεὰ δ' ἔλειψε καὶ αὐτή.
ἡ δὲ μεν ἄγχι στάσα προσηύδα διὰ θεάων· 400
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·
νῆα μὲν ἄρ' ἀμύπτρωτον ἐρύσσετε ἠπειρόνδε,
εἰρήματα δ' ἐν σπῆρσι πελάσσετε, ὅπλα τε πάντα·
αὐτὸς δ' αἰψ' ἵεναι, καὶ ἄγειν ἐρήφρας ἐταίρους. 405
ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
βῆν δ' ἵεναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·
εὐρον ἔπειτ' ἐπὶ νηϊ' Ἰθάκης ἐταίρους,
οἵ τ' ὀλοφνυρόμενους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας,
ὥς δ' οὔτ' ἂν ἀγραυλοὶ πόριες περὶ βούς ἀγελείας, 410
ἐλθούσας ἐς κόπρον, ἐτήν βοτάνης κορέσσονται,
πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν ἐναντίαι· οὐδ' ἔτι σηκοὶ
ἴσχουσ', ἀλλ' ἀδινὸν μυκώμεναι ἀμφιθέουσιν
μητέρας· ὥς ἐμὲ κῆνοι, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
δακρυόεντες ἔχυντο· δόκησεν δ' ἄρα σφίσι θυμὸς 415
ὥς ἔμεν, ὥς εἰ πατριδ' ἰκοίαιτο καὶ πόλιν αὐτῶν
τρηχεῖς Ἰθάκης, ἵνα τ' ἐτράφην ἠδ' ἐγένοντο·
καὶ μ' ὀλοφνυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
Σοὶ μὲν νοστήσαντι, Διοτρεφές, ὥς ἐχάρημεν,
ὥς αἰεὶ εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατριδα γαίαν· 420
ἀλλ' ἄγε, τῶν ἄλλων ἐτάρων κατάλεξον ὄλεθρον.
ὣς ἔφην· αὐτὰρ ἐγὼ προσέειπον μαλακοῖς ἐπέεσσιν·

νῆα μὲν ἄρ' ἀμάρτυρον ἐρύσσομεν ἡπειρόνδε,
κτῆματι δ' ἐν σπῆεσσι πελάσσομεν, ὅπλα τε πάντα·
425 αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθ', ἵνα μοι ἅμα πάντες ἐπησθε,
ᾧφρα ἰδῇθ' ἐτάρους ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης,
πίνοντας καὶ ἐδοντας· ἐπιετανόν γὰρ ἔχουσιν.

Ὡς ἐφάρη· οἱ δ' ὅκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
Εὐρύλοχος δέ μοι οἷος ἐρύκανε πάντα ἐταίρους·

430 [καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·]

Ἄ δειλοί, πόσ' ἔμεν; τί κακῶν ἐμείρετε τούτων,
Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι; ἢ κεν ἅπαντας
ἢ σὺς ἢ λύκους ποιήσεται, ἢς λέοντας·

οἱ κεν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκη.
435 ὥς περ Κύνελων ἔρξ', ὅτε οἱ μέσσανλον ἔκοντο
ἡμέτεροι ἔταροι, σὺν δ' ὁ Θρασὺς εἶπετ' Ὀδυσσεύς·
τούτου γὰρ καὶ κεύρι ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔγωγε μετὰ φρεσὶ μεριμήριζα,
σπιασσάμενος τανυήμες ὅρ' παχέος παρὰ μηροῦ,

440 τῷ οἱ ἀποτιμήξας κεφαλὴν οὐδ' ἄσδα πελάσσαι,
καὶ πηῶ περ ἔοντι μάλα σχεδόν· ἀλλὰ μ' ἐταῖροι
μευλιχίους ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·

Διογενές, τούτου μὲν ἔασομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
αὐτοῦ πάρ νῆϊ τε μένειν, καὶ νῆα ἔρυσθαι·

445 ἥμιν δ' ἡγεμόνεν' ἱερὰ πρὸς δώματα Κίρκης.

Ὡς φάμενοι, παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.
οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νῆϊ λείλειπτο,
ἀλλ' ἔπετ'· ἔδδισεν γὰρ ἐμὴν ἐκπαγλὸν ἐνιπῆρ.

Τότῃ δὲ τοὺς ἄλλους ἐτάρους ἐν δώμασι Κίρκῃ

450 ἐνδοκίως λουσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαῖν.

Ἄμφι δ' ἄρα χλαῖνας οὐλὰς βύλεν ἠδὲ χιτῶνας·

δαινυμένους δ' εὖ πάντας ἐφρεύρομεν ἐν μεγάρουσιν.
οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον, φράσσαντό τε πάντα,
κλαῖον ὀδυρόμενοι, περὶ δὲ στεναχίζετο δῶμα.
ἢ δὲ μεν ἄγχι στάσα προσηύδα διὰ θεῶν·

[Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ·]
μηκέτι νῦν θαλερόν γόνον ὀρνυτε· οἶδα καὶ αὐτῇ,
ἡμὲν ὅσ' ἐν πόντῳ πάθ' ἔτ' ἄλγεα ἰχθυόεντι,
ἢ δ' ὅσ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χερσὺν.

ἀλλ' ἄγετ', ἐσθίετε βρώμην, καὶ πίνετε οἶνον,
460 εἰδόκεν αὐτὶς θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,
οἷον ὅτε πρῶτιστον ελείπετε πατριῖδα γαῖαν
τρηχέλης Ἰθάκης· νῦν δ' ἀσκέες καὶ ἄθυμοι,
αἰεὶ ἄλλης χαλεπῆς μεμνημένοι· οὐδὲ ποθ' ἔμιν
θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπεὶ μάλα πολλὰ πέποσθε.

Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπεῖθετο θυμὸς ἀγήνωρ.

ἐνθα μὲν ἥματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
ἤμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὥραι,
[μνηῶν φθινόντων, περὶ δ' ἥματα μακρὰ τελέσθη·]
470 καὶ τότε μ' ἐκκαλέσαντες ἔφραν ἐρήγες ἐταῖροι·

Δαιμόνι, ἦδη νῦν μινυήσκεο πατριδος αἴης,
εἴ τοι θέςφατόν ἐστι σιωθῆναι, καὶ ἱέσθαι
οἶκον ἐς ὑπόροφον καὶ σῆν ἐς πατριδα γαῖαν.

[Ὡς ἔφρα· αὐτὰρ ἔμουγ' ἐπεπεῖθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
475 ὥς τότε μὲν προῖπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
ἤμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
ἥμος δ' ἥλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σκιδόεντα.]

Αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς περικαλλέος ἐνὶ νῆς,

455

460

465

470

475

480

γοίνων ἑλλιάνευσα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς·
καὶ μὴ φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

ὦ Κίρκη, τέλειόν μοι ὑπόσχεσιν, ἥνπερ ὑπέσπης,
οἴκαδε πεμνόμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔσσεται ἡδὴ,
485 ἦ δ' ἄλλων ἐτάρων, οἳ μευ φθνύθουσι φίλον κῆρ,
ἄμφ' ἔμ' ὀδυνόμενοι, οἷε που σῦγε νόσφι γένηαι.

ὣς ἐφάμην· ἥ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο διαθεάων·
Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἐμῷ ἐνὶ μίμνεται οἴκῳ·
490 ἀλλ' ἄλλῃ γῇ πρῶτον ὁδὸν τέλεισαι, καὶ ἱκέσθαι
εἰς Ἰδίοιο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
ψυχὴν χρησομένους Οἰβιαίου Τειρεσίου,
μάντιος ἀλαοῦ, τοῦτε φρένες ἔμπεδοί εἰσιν·
τῷ καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε Περσεφρόνεια,
495 οἷῳ πεπνύσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ αἴσσουσιν.

ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδὲ τι θυμὸς
ἦθελ' ἔτι ζῶεν καὶ δορὶν φάος ἡέλιιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κλυιδόμενός τ' ἐκορέσθη,
500 καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσσαν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

ὦ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἡγεμονεύσει;
εἰς Ἰδίοιο δ' οὕτω τις ἀφίκετο νηὶ μελαίνῃ.
ὣς ἐφάμην· ἥ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο διαθεάων·
Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
505 μή τι τοι ἡγεμόνος γε ποδὴ παρὰ νηὶ μελέσθω·
ἴστον δὲ στήσας, ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πετάσσας,
ἦσθαι· τὴν δὲ κέ τοι πλοῖη Βορέας φέρῃσιν.
ἀλλ' ὅπῃ τ' ἂν δὴ νηὶ δὲ Ὀκεανοῖο περήσῃς,
ἐνθ' ἀπὸ τῆ λάρχεαι καὶ ἄλσεα Περσεφονείης,

μαχαί τ' αἰγίροι, καὶ ἱταί ὠλεσίναιοι·
510 νῆα μὲν αὐτοῦ κέσαι ἐπὶ Ὀκεανῷ βαθυδύνῃ,
αὐτὸς δ' εἰς Ἰδίοιο ἵεναι δόμον εὐρώεντα.
ἐνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσιν
Κώκηνός θ', ὅς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρῶξ·

πέτρῃ τε, ξύνεσις τε δῶο ποταμῶν ἐριδούπων·
515 ἐνθα δ' ἔπειθ' ἦρως, χρομφθῆς πέλας, ὥς σε κελυνῶ,
βόθρον δορύξαι, ὅσον τε πυγούσιον ἐνθα καὶ ἐνθα·
ἄμφ' αὐτῷ δὲ χοῖν χεῖσθαι πᾶσιν νεκύνεσσι,
πρῶτα μελικρήτω, μετέπειτα δὲ ἡδεῖ οἶνω,
τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν.
520 πολλὰ δὲ γουνοῦσθαι νεκῶν ἀμνηνὰ κάρηνα,
ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, στείραν βοῦν, ἣτις ἀρίστη,
ῥέξιν ἐν μεγάροισι, πυρὴν τ' ἐμπλησμένον ἐσθλῶν·
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν οἶν ἱερυσέμενον οἶῳ,
παμμέλαν', ὅς μήλοισι μεταπρέπει ὑμετέροισιν.

525 αὐτὰρ ἐπὶν εὐχῇσι λίση κλυτὰ θεῖνα νεκρῶν,
ἐνθ' οἶν ἀρνείον ῥέξιν, θῆλὸν τε μέλαιναν,
εἰς Ἔρεβος στρέψας, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι,
ἱέμενος ποταμοῖο ῥοάων· ἐνθα δὲ πολλὰ
ψυχαὶ ἐλεύσονται νεκῶν κατατεθνηῶτων.

530 δὴ τότε ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρύνει καὶ ἀνῶξαι
μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεὶ χαλκῷ,
δείραντας κατακέει, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
ἡρθίμῳ τ' Αἰδῇ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ·
535 αὐτὸς δὲ ξίφος ὄξυν ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
ἦσθαι, μηδὲ ἔξιν νεκῶν ἀμνηνὰ κάρηνα
αἵματος ἄσπον ἵδεν, σπῆν Τειρεσίαο πυθῆσθαι.
ἐνθα τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμει λαῶν,

- ὅς κεν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου,
 540 ῥόστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεται ἰχθυόεντα.
 Ὡς ἔφατ'· ἀντίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἰώως.
 ἄμφι δὲ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἔσσαν·
 αὐτὴ δ' ἀργύρεον φάρος μέγα ἔννυτο Νύμφη,
 λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βιάλετ' ἱξυῖ
 545 καλὴν, χρυσεῖήν· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτειραν.
 αὐτὰρ ἐγὼ, διὰ δώματ' ἰὼν, ὠτρυνον ἑταίρους
 μευλίοις ἐπέσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
 Μηκέτι γυν εὐδοντες ἀωτέϊτε γλυκύν ὕπνον·
 ἀλλ' ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.
 550 Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' ἔνθεν περ ἀπήμονας ἦγον ἑταίρους.
 Ἐλπίτῳ δέ τις ἔσκε νεώτατος, οὐδέ τι λίην
 ἄλκιμος ἐν πολέμῳ, οὔτε φρεσὶν ἦσιν ἀρηρώς,
 ὅς μοι ἄνευθ' ἐτάρων ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης,
 555 ψυχῆος ἱμεῖρων, κατελέξατο οἶνοβαρεῖων·
 καυμένων δ' ἐτάρων ὁμαδὸν καὶ δοῦπον ἀκούσας,
 ἑξαπίνης ἀνόρουσε, καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ἦσιν
 ἀπορόχον καταβῆναι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν·
 ἀλλὰ καταρτικὸν τέγεος πέσεν· ἐν δὲ οἱ ἀνχὴν
 560 ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' Αἰδῶςδε κατήλθεν.
 ἔρχομένοισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔειπον·
 Φάσθε νῦ πον οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν
 ἔρχεσθ'· ἄλλῃν δ' ἡμῖν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη
 εἰς Αἶδαο δόμους καὶ ἐπαινὴς Περσεφονείης,
 565 ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο.
 Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
 ἑξόμενοι δὲ κατ' αὐθι γόων, τίλλοντό τε χαλκας.

- ἀλλ' οὐ γὰρ τις προῆξίς ἐρίγνετο μυρομένοισιν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θύα θαλάσσης
 570 ἦομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες,
 τόφρα δ' ἄρ' οἰχομένη Κίρκη παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
 ἀργεῖον κατέδισεν ὄϊν, θῆλυν τε μέλαιναν,
 ρεῖα παρεξελθούσα· τίς ἂν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα
 ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ', ἢ ἐνθ' ἢ ἐνθα κίοντα;

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΠΑΡΩΛΙΑ Α.

SUMMARIUM.

A Circe digressus venit in oram Cimmericorum, cum ad locum, qui descensus ad manes perhibetur (1-22). Ibi sacris rito perfectis, scrobem complet sanguine victimarum; at circumvolantibus animabus, nullam sinit attingere haustum, nisi prius Tiresias vates inde libasset (23-50). Primum obvio Elpenori sepulturam promittit; tum matrem videt, Anticleam; mox Tiresiam, cuius causa venerat, ex quo reditum ac reliquos vitae casus cognoscit (51-151); ex matre, quae iam ad haustum cruoris admittitur, fortunam domus suae (152-224): plures etiam priscarum videt heroïdum, Tyro, Antiopen, Alcmene, Epicasten, Chloridem, Ledam, Iphimedian, Phaedram, Procridem, Ariadnen, Maeram, Clymene, Eriphylen (225-332). Excitatus deinde a Phaeacibus ad persequendum sermonem (333-376), heroës quoque, quorum animae occurrerint, recenset, Agamemnonem, de sua suorumque caede exponentem (377-466), Achillem, Patroclum, Antiochum, Aiaceem maiorem (467-567); praeter hos, Minoëm iudicantem et feras sectantem Orionem; item Tityum, Tantalum, Sisyphum, variis suppliciis cruciatos; denique imaginem Herculis (568-626). Quibus visis, partim et colloquutus, ex Oceano relucitur in altum (627-640).

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α.

Νεκυία.

Ἀντάρ ἐπεὶ δ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἡδὲ θάλασσαν,
νῆα μὲν ἄρ' πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα διαν,
ἐν δ' ἴστον τιθέμεσθα καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ·
ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν, ἃν δὲ καὶ αὐτοὶ
βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
ἡμῖν δ' αὖ μετόπισθε νεὸς κωανοπρόροιο
ἔκμενον οὔρον ἱεὶ πλησίστιον, ἐσθλὸν ἐταῖρον,
Κίρκῃ εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, ἀνδύεσσα.
ἡμεῖς δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα,
ἡμεῖθα· τὴν δ' ἀνέμους τε κυβερνήτης τ' ἴθυνεν.
τῆς δὲ πανηγμερὲς τέταθ' ἱστία ποντοποροῦσης·
δύσετό τ' ἥλιος, σκιῶντό τε πᾶσαι ἀγνυαί.

Ἦ δ' ἐς πείραθ' ἵκανε βαθυρρόου Ωκεανοῖο.
ἐνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμος τε πόλις τε,
ἥρην καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδὲ ποτ' αὐτοὺς
Ἥλιος φαιέθων καταδέχεται ἀκτίνεσσιν,
οὐθ' ὅπου ἂν στελέχησι πρὸς οὐρανὸν ἄστερόεντα,

- οὐδ' οἱ ἄν' αὖ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται.
 ἀλλ' ἐπὶ γὰρ ὅλοη τέταται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
- 20 νῆα μὲν, ἐνθ' ἐλθόντες, ἐκέλευμεν· ἐκ δὲ τὰ μῆλα
 εἰλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖτε παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο
 ᾔομεν, ὅφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ', ὃν φράσσε Κίρκη.
 Ἐνθ' ἱερήϊα μὲν Περιμήδης Εὐρύλοχός τε
 ἔσχον· ἐγὼ δ' ἄορ δὲν ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 25 βόθρον ὄρυξ, ὅσπον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα·
 ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοῖν χεοῖν πᾶσιν ρεκύνεσσιν,
 πρῶτα μελικρήτω, μετέπειτα δὲ ἡδεῖ οἴῳ,
 τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πύλινον.
 πολλὰ δὲ γονιούμην ρεκύνων ἀμενηνὰ κάρηνα,
 30 ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, στεῖραν βούν, ἥτις ἀγίατη,
 ῥέξεω ἐν μεγάροισι, πυρρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν·
 Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν οἶν ἱερυσέμεν οἴῳ
 παμμελάν', ὅς μ' ἡλόισι μεταπρέπει ἡμετέροισιν.
 τοῖς δ' ἐπεὶ εὐχολῆσι λιγῆσί τε, ἔθνεα ρεκύνων,
 35 ἐλίσσάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησα
 ἐς βόθρον, ῥέε δ' αἶμα κελαινεφές· αἱ δ' ἀγέροντο
 ψυχὰι ἐπ' ἑξέβην ρεκύνων κατατεθνηῶτων.
 [νύμφαι τ' ἡῖθεοί τε, πολὺνλοιπὸί τε γέροντες,
 παρθεναὶ τ' ἀταλαί, νεοπενθέα θνητὸν ἔχουσαι·
 40 πολλοὶ δ' οὐτάμενοι χαλκίῃσιν ἐγκλείουσιν,
 αἰδρες Ἀρηΐατοι, βιβροτώμενα τεύχε' ἔχοντες·
 οἱ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφ' οἴτων ἄλλοθεν ἄλλος
 θεσπεσίῃ ἰαχῇ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἦρει.]
 δι' τοῦτο ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσα,
 45 μῆλα, τὰ δὴ κἀκεῖ· ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῷ,
 δείσαντας κατακτεῖναι, ἐπέψασθαι δὲ θεοῖσιν,

- ἡρθίμῳ τ' Αἴδῃ καὶ ἑπαιῇ Περσεφονείῃ·
 αὐτὸς δὲ ξίφος δὲν ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 ἦμην, οὐδ' εἶων ρεκύνων ἀμενηνὰ κάρηνα
 αἵματος ἄσπον ἦμεν, πρὶν Τειρεσίῳ πυνθέσθαι.
 50 Πρῶτη δὲ ψυχὴ Ἐλπήνορος ἦλθεν ἐταίρου·
 οὐ γὰρ πῶ ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
 σῶμα γὰρ ἐν Κίρκης μεγάρῳ κατελείπομεν ἡμεῖς
 ἄκλαντον καὶ ἄθαρπτον· ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγεν.
 55 τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἐλπήνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἡρώεντα;
 ἔφθης πέζος ἐὼν, ἢ ἐγὼ σὺν νῆϊ μελαίνῃ;
 Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' οἰμώξας ἡμειβετο μύθῳ·
 60 [Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ.]
 ἄσέ με δαίμονος αἴσα κακὴ καὶ ἀθέσφατος οἶνος·
 Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ καταλέγμενος οὐκ ἐνόησα
 ἀπορόθον καταβῆναι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,
 ἀλλὰ καταντικρὺ τέγος πέσον· ἐκ δὲ μοι αὐγὴν
 65 ἀστραγάλων ἑάγη, ψυχὴ δ' Αἰδὸςδε κατήλθεν.
 νῦν δὲ σε τῶν ὅπιθεν γονιάζομαι, οὐ παρρόντων,
 πρὸς τ' ἀλόχου καὶ πατρός, ὁ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα,
 Τηλεμάχου θ', ὃν μοῦνον ἐν μεγάροισιν ἔλειπες·
 οἶδα γάρ, ὥς ἐνθ' ἐνδὲ κίων δόμου ἐξ Αἰδαο
 70 νῆσον ἐς Αἰαίην στήσεις εὐεργέα νῆα·
 ἔνθα σ' ἔπειτα, ἄναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο·
 μὴ μ' ἀκλαντον, ἄθαρπτον, ἰὼν ὅπιθεν καταλείπεις,
 νοσφισθεῖς, μὴ τοί τι θεῶν μνήμα γένωμαι·
 ἀλλὰ με κακκείαι σὺν τεύχεσιν, ἅσφα μοι ἔστιν,
 75 σῆμά τέ μοι χεῖναι, πολυῆς ἐπὶ θνὶ θάλασσης,

αἰδρὸς δυστήριοι, καὶ ἐσσομένοισι πνυθέσθαι·
ταῦτά τέ μοι τέλειαι, πῆξαι τ' ἐπὶ τῷ βῳ ἐρετμόν,
τῷ καὶ ζωὸς ἔρυσσον, ἔων μετ' ἐμοῖς ἐτάροισιν.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
80 ταῦτά τοι, ὦ δύστηνε, τελευτήσω τε καὶ ἔρξω.

Νοῦ μὲν ὥς ἐπέεσσιν ἀμειβόμενω στυγεροῖσιν,
ἤμεθ'· ἐγὼ μὲν ἀνενθην ἐφ' αἵματι φάσγανον ἴσχω,
εἰδῶλον δ' ἐτέρωθεν ἐταίρου πόλλ' ἀγόρευεν.

Ἥλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ μητρὸς κατατεθνηυῖς,
85 Αὐτολίκου θυγάτηρ μεγαλήτορος, Ἀντίκλεια,
τὴν ζῶν κατέλειπον, ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱήν.
τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ·
ἀλλ' οὐδ' ὥς ἔειον προτέρην, πυκινόν περ ἀχέων,
αἵματος ἄσπον ἵμεν, πρὶν Τειρεσίαιο πνυθέσθαι.

90 Ἥλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Θηβαίου Τειρεσίαο,
χρῦσεον σκῆπτρον ἔχων, ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπεν·

[Διογενὲς Λαερτιάδην, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ·]
τίπτε αὐτ', ὦ δύστηνε, λιπὼν φάος ἡελίοιο,
ἧλυθες, ὄφρα ἰδῇ νέκυνς καὶ ἀτέρπεα χῶρον;

95 ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρον, ἄπισχε δὲ φάσγανον ὀξύ,
αἵματος ὄφρα πῖω, καὶ τοι νημερτέα εἴπω.

Ὡς φάτ'· ἐγὼ δ' ἀναχασσάμενος, ἔκρος ἀργυροήλον
κονιεύ' ἐγκλιπής· ὁ δ' ἐπεὶ πῖεν αἷμα κελαινόν,
καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσι προσήνδα μάντις ἀμύμων·

100 Νόστον δίζηαι μεληδέα, φαιδίμ' Ὀδυσσεύ·
τὸν δέ τοι ἀργαλέον θήσκει θεός· οὐ γὰρ δῖω
λήσειν ἔννοσγαιον, ὃ τοι κότον ἔνθετο θυμῷ,
χρῶμενος ὅτι οἱ νύον φῖλον ἐξαλάστας.
ἀλλ' ἔτι μὲν κε καὶ ὥς, κακὰ περ πάσχοντες, ἴκοισθε,

αἱ κ' ἐθέλῃς σὸν θυμὸν ἐρυκακῆεν καὶ ἐταίρων, 105
ὅππότε κε πρῶτον πελάσῃς εὐεργείᾳ ἡῶ
Θρινακίῃ νήσῳ, προσφυγὼν ἰοειδέα πόντον·
βοσκομένας δ' εὖρητε βόας καὶ ἵφια μῆλα
Ἥελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.

110 τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινέας ἕας, νόστον τε μέδῃαι,
καὶ κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακὰ περ πάσχοντες, ἴκοισθε·
εἰ δέ κε σῖναι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
ἡὶ τε καὶ ἐτάροισ'· αὐτὸς δ' εἴπερ κεν ἀλῆξης,
οἷρε κακῶς νῆμαι, ὄλεσας ἀπο πάντας ἐταίρους,

115 νῆος ἐπ' ἀλλοτρίης· δῆεις δ' ἐν πῆματα οἶκῳ,
ἄνδρας ὑπερφιάλους, οἳ τοι βίον κατέδουσιν,
μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον, καὶ ἔδνα διδόντες·
ἀλλ' ἦτοι κείνων γε βίαν ἀποτίσσει αἰθῶν.

αὐτὰρ ἐπὶ νηυσὶν ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσιν
120 κτείνης, ἥε δόλῳ, ἥ ἀμφραδὸν ὀξεῖ χαλκῷ,
ἔρχεσθαι δὴ ἔπειτα, λαβὼν εὐήρες ἐρετμόν,
εἰς ὅκε τοὺς ἀφίκηται, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
ἄνερες, οὐδέ θ' ἄλεστοι μεμιγμένον εἶδαρ' ἔδουσιν·

125 οὐδ' ἄρα τοίγ' ἴσασι νέας φοινικοπαρήους,
οὐδ' εὐήρε' ἐρετμά, τάτε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀμφραδές, οὐδέ σε λήσει·
ὅππότε κεν δὴ τοι ξυμβλημένος ἄλλος ὀδότης
φήῃ, ἀθηρηλοῖγόν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
καὶ τότε δὴ γαίῃ πῆξας εὐήρες ἐρετμόν,

130 ῥέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἀνακτι,
ἀρνειὸν, ταῦτόν τε, συνὼν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
οἰκαδ' ἀποστελεῖν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἐκατόμβας,
ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὴν ἔχουσιν,

- πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλός αὐτοῦ
 135 ἀβλήχρὸς μάλα τοῖσδε ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέριγρ
 γήρᾳ ὑπο λυπαρῶ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 ὀλβιοὶ ἔσσονται· τάδε τοι νημερτέα εἶρω.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ' οὖν ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί.
 140 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 μητρὸς τήνδ' ὁρώω ψυχὴν κατατεθνηυῖας·
 ἢ δ' ἄκωνσ' ἦσται σχεδὸν αἵματος, οὐδ' ἕον υἱὸν
 ἔτιλ' ἔξαντα ἰδεῖν, οὐδὲ προτιμυθῆσασθαι.
 εἰπὲ, ἄναξ, πῶς κέν με ἀναγνοῖη τὸν ἔοντα.
 145 Ὡς ἐφάρμην· ὁ δέ μ' αὐτὶς ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 ἠΐτιδ' οἱ τοι ἔπος ἐρέω καὶ ἐν φρεσὶ θήσω·
 ὅντινα μὲν κεν ἔξω νεκρῶν κατατεθνηῶτων
 αἵματος ἄσπον ἵμεν, ὅδε τοι νημερτές ἐνίψει·
 ὃ δέ κ' ἐπιφθονέοις, ὅδε τοι πάλιν εἰσιν ὀπίσσω.
 150 Ὡς φασμένη, ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Ἀΐδος εἴσω
 Τειρεσίῳ ἄνακτος, ἐπεὶ κατὰ θέσφατ' ἔλεξεν.
 αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὅρῳ ἐπὶ μήτηρ
 ἦλυνθε, καὶ πῖεν αἶμα κελαινεφές· αὐτίκα δ' ἔγνω,
 καὶ μὴ ὀλοφρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 155 Τέκνον ἐμόν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζῶφρον ἡρώοντα,
 ζῶός ἐών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζῶοισιν ὀρᾶσθαι.
 [μίσσῃ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,
 Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὐτως ἔστι περῆσαι,
 πεζὸν ἔοντ', ἦν μή τις ἔχῃ εὐεργέα ἤῃα.]
 160 ἢ νῦν δὴ Τροίηνδ' ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκάνεις,
 νῆε' τε καὶ ἐτάροισι, πολλὸν χρόνον; οὐδέ πω ἦλθες
 εἰς Ἰθάκην; οὐδ' εἶδες ἐν μεγάροισι γυναῖκα;

- Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 μήτηρ ἐμή, χοριῶ με κατήγαγεν εἰς Αἴδαο,
 165 ψυχὴν χρησόμενον Θηβαίων Τειρεσίῳ.
 οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιῖδος, οὐδέ πω ἄμης
 γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχων ἀλάλημαι οἰζύν,
 ἐξ οὗ τὰ πρῶτισθ' ἐπόμην Ἀγαμέμνονι διῶ
 Ἥλιον εἰς εὐπάλον, ὥα Τρώεσσι μαχοίμην.
 170 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 τίς νῦν σε Κῆρ ἐδάμασσε ταηλεγέος θανάτοιο;
 ἢ δολιχὴ νοῦσος; ἢ Ἀρτεμὶς ἰοχέαιρα
 οἷς ἀγανοῖς βέλεσσιν ἐποιοχόμενη κατέπεφνεν.
 εἰπὲ δέ μοι πατρός τε καὶ υἱέος, ὃν κατέλειπον,
 175 ἢ ἔτι πάρ' κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἢ τίς ἦδη
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' οὐκέτι φρασὶ νέεσθαι.
 εἰπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βουλὴν τε νόον τε,
 ᾗς μένει παρὰ παιδί, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει·
 ἢ ἦδη μιν ἔξημεν Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος.
 180 Ὡς ἐφάρμην· ἢ δ' αὐτὶς ἀμειβετο πότνια μήτηρ·
 καὶ λῆν κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
 σοῖσιν ἐν μεγάροισιν· οἷζυραὶ δὲ οἱ αἰεὶ
 φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέαι δακρυχεοῦσαι.
 σὸν δ' οὐπω τίς ἔχει καλὸν γέρας· ἀλλὰ ἐκλος
 185 Τηλέμαχος τεμένη νύμειται, καὶ δαΐτας εἰσας
 δαίνυνται, ἃς ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ' ἀλεγύνειν·
 πάντες γὰρ καλέουσι. πατήρ δὲ σὸς αὐτόθι μῖμνει
 ἀγρῷ, οὐδὲ πόλινδε κατέρχεται· οὐδὲ οἱ ἐνναὶ
 δέμνια καὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα·
 190 ἀλλ' ὅγε χεῖμα μὲν εὐδαι, ὅθι δμῶες, ἐν οἴκῳ,
 ἐν κόρῃ ἄγχι πυρός, κακὰ δὲ χοροῖ εἴματα·

- αὐτὰρ ἐπὶν ἔλθῃσι θῆρος, τεθλυῖα τ' ὀπώρη,
 πάντῃ οἱ κατὰ γουνὸν ἀλώης οἰνοπέδοιο
 φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήται ἐνναί·
 195 ἐνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἄξει,
 σὸν πότμον γούων· χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἰκάνει.
 οὕτω γάρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην, καὶ πότμον ἐπέσπον·
 οὔτε μὲ γ' ἐν μεγάροισιν εὐσκοπος Ἰοχέαιρα
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιομένη κατέπεφνεν·
 200 οὔτε τις οὖν μοι ρούσος ἐπήλυθεν, ἥ τις μάλιστα
 τηκεδόνι στυγερῇ μελέων ἐξεῖλετο θυμόν·
 ἀλλὰ με σὸς τε πόθος, σά τε μήδεα, φαιδίμ' Ὀδυσσεύ,
 σὴ τ' ἀγασφροσύνῃ μεληιδέα θυμὸν ἀπηύρα.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔγωγ' ἔθελον φρεσὶ μερμηρίξας
 205 μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἐλέειν κατατεθνηυῖης·
 τρὶς μὲν ἐφωμίθην, ἐλέειν τέ με θυμὸς ἀνάγει,
 τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν, σκῆψ' εἵκελον ἦ καὶ ὀνείρω,
 ἔπτατ'· ἐμοὶ δ' ἄχος ὀξύ γενέσκειτο κηρόδι μῆλλον·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πτερόεντα προσήυδαν·
 210 Μῆτερ ἐμή, τί νύ μ' οὐ μίμνεις ἐλέειν μεμαῶτα,
 ὄφρα καὶ εἰν Αἰδαο, φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε,
 ἀμφοτέρω κρηεροῖο τεταρπόμεσθαι γούοιο;
 ἦ τί μοι εἰδωλὸν τόδ' ἀγανὴ Περσεφόνηα
 ὠτρυν', ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω;
 215 Ὡς ἔφατ'· ἦ δ' αὖτις ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
 ὦ μοι, τέκνον ἐμόν, περὶ πάντων κάμμορε φρωτῶν,
 οὔτι σε Περσεφόνηα, Αἰὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκει,
 ἀλλ' αὐτὴ δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε κέν τε θάνασων·
 οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἵνες ἔχουσιν,
 220 ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερόν μένος αἰδομένοιο

- δαμνῶ, ἐπεὶ κε πρῶτα λίπη λείν' ὀστέα θυμός·
 ψυχὴ δ', ἥν' ὄνειρος, ἀποπταμένη πεπότηται.
 ἀλλὰ φράσδε τάχιστα λιλαιο· ταῦτα δὲ πάντα
 ἴσθ', ἵνα καὶ μετόπισθε τεῇ εἴπῃςθα γυναικί.
 Νῶϊ μὲν ὥς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθ'· αἱ δὲ γυναῖκες 225
 ἦλυθον - ὠτρυνεν γὰρ ἀγανὴ Περσεφόνηα -
 ὅσσαι ἀριστέρων ἄλοχοι ἔσαν ἠδὲ θύγατρες·
 αἱ δ' ἀμφ' αἶμα κελαινὸν ἀολλέες ἠγερέθοντο.
 αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ἐρέοιμι ἐκάστην·
 ἦδς δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή· 230
 σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
 οὐκ εἶδον πιεῖιν ἅμα πάσας αἶμα κελαινόν.
 αἱ δὲ προμνηστῖναι ἐπήϊσαν, ἠδὲ ἐκάστη
 ὃν γόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἀπάσας.
 Ἐνθ' ἦτοι πρῶτην Τυρῶ ἴδον εὐπατέρειαν, 235
 ἦ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι,
 φῆ δὲ Κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο·
 ἦ Ποταμοῦ ἡράσσαιτ', Ἐνιπῆος θείοιο;
 ὅς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἦσαν·
 καὶ ὅ' ἐπ' Ἐνιπῆος πωλέσκειτο καλὰ ῥέεθρα. 240
 τῷ δ' ἄρ' εἰσιάμενος γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
 ἐν προχοῇς ποταμοῦ παρελέετο διήνητος·
 πορφύρεον δ' ἄρα κύμα περιστάθη, οὔρεϊ ἴσον,
 κυρτωθέν· κρῦπεν δὲ θεὸν, θνητὴν τε γυναῖκα.
 [λύσε δὲ παρθενίην ζώνην, κατὰ δ' ὕπνον ἔχενεν.] 245
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὅ' ἐτέλεσσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα,
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Χαῖρε, γύναι, φιλότῃτι! περιπλομένον δ' ἐνιαυτοῦ
 τέξεις ἀγλαὰ τέκνα· ἐπεὶ οὐκ ἀποφάλλοιο εὐναί

250 ἀθανάτων· σὺ δὲ τοὺς κομέειν, ἀιταλλέμεναι τε.
τὴν δ' ἔρχεν πρὸς δῶμα, καὶ ἴσχεο, μὴδ' ὀνομήρης·
αὐτὰρ ἐγὼ τοί εἰμι Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

Ὡς εἰπὼν, ὑπὸ πότον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
ἣ δ' ὑποκυσσαμένη, Περίην τέκε καὶ Νηλεῖα·

255 τῷ κρατερῷ θεράποντε Διὸς μέγαλοιο γενέσθην
ἀμφοτέρω· Περίης μὲν ἐν εὐρυχόρῳ Ἰαωλκῷ
ναῖε πολυφύητος· ὃ δ' ἄρ' ἐν Πύλῳ ἡμαθόεσσι.
τοὺς δ' ἐτέρους Κρηθῆϊ τέκεν βασιλεια γυναικῶν,
Αἴσονά τ' ἠδὲ Φέρετ', Ἀμυνθῶνά θ' ἱπποδάμην.

260 Τὴν δὲ μετ' Ἀντιόπην ἴδον, Ἀσωποῖο θυγάτηρ,
ἣ δὴ καὶ Διὸς εὐχετ' ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαῦσαι·
καὶ ὃ' ἔτεκεν δύο παῖδ', Ἀμφιονά τε Ζηθόν τε,
οἱ πρῶτοι Θήβης ἔδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο,
πύργωσάν τ'· ἐπεὶ οὐ μὲν ἀπύργωτόν γ' ἐδύναντο

265 ναίμεν εὐρύχορον Θήβην, κρατερῷ περ ἑόντε.
Τὴν δὲ μετ' Ἀλκιμήνῃ ἴδον, Ἀμφιτρώνος ἀκοῖτιν,
ἣ ὃ' Ὑρακλῆα θρασυμένονα, θυμολέοντα,
γεῖνατ', ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μέγαλοιο μυῖσα·
καὶ Μεγάρην, Κρεόντος ὑπερθύμοιο θυγάτηρ,
270 τὴν ἔχεν Ἀμφιτρώνος νῖος, μένος αἰὲν ἀτειρής.

Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικαστήν,
ἣ μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀνδρείῃσι νόοιο,
γῆμαμένη ὅττι νῆϊ· ὃ δ' ὄν πατέρ' ἐξεναρξίξας
γῆμεν· ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.

275 ἀλλ' ὃ μὲν ἐν Θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχω·
Καδμείων ἦρασσε, θεῶν δόλους διὰ βουλᾶς·
ἣ δ' ἔβη εἰς Αἴδαο πυλάρταο κρατεροῖο,
ἀφαιμένη βρόχον αἰπὴν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάρθρον,

ὃ ἄχεϊ σχομένη· τῷ δ' ἄλγεα κάλλιπ' ὀπίσσω
πολλὰ μάλ', ὅσσα τε μητρός Ἑρηνύης ἐκτελέουσιν. 280

Καὶ Χλῶρην εἶδον περικαλλέα· τὴν ποτε Νηλεὺς
γῆμεν ἑὸν διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα,
ὀπλοτάτην κόρην Ἀμφίονος Ἰασίδαιο,
ὅς ποτ' ἐν Ὀρχομενῷ Μινυῆϊ ἦρι ἀνασεν·
ἣ δὲ Πύλου βασιλεὺς, τέκεν δὲ οἱ ἀγλαὰ τέκνα, 285
Νέστορά τε Χρομίον τε περικλύμενον τ' ἀγέρωχον.
τοῖσι δ' ἐπ' ἰφθίμην Πηρώ τέκε, θαῦμα βροτοῖσιν,
τὴν πάντες μύωντο περικίται· οὐδέ τι Νηλεὺς

τῷ ἐδίδον, ὅς μὴ ἑλικας βόας εὐρυμετώπους
ἐκ Φυλῆης ἐλάσειε βίης Ἰφικληΐης 290
ἀργαλέας· τὰς δ' οἷος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων
ἐξελάειν· χαλεπὴ δὲ θεοῦ κατὰ Μοῖρ' ἐπέδησεν,
δεσμοὶ τ' ἀργαλέοι καὶ βουκόλοι ἀργουῶνται.

ἀλλ' ὅτε δὴ μῆρες τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεύντο, 295
αἶψα περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπὶ λυθὸν ὥραι,
καὶ τότε δὴ μιν ἔλυσε βίη Ἰφικληΐης,
θεῖα φάτα πάντ' εἰπόντα· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

Καὶ Αἰθήρην εἶδον, τὴν Τυνδαρέου παρᾶκοῖτιν,
ἣ ὃ' ὑπὸ Τυνδαρέῳ κρατερόφρονε γεῖνατο παῖδε,
Κάστορά θ' ἐπὶ πόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεῦκα· 300
τοὺς ἄμφω ζῶνους κατέχει φροσίμοος αἶα·
οὐ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζητὸς ἔχοντες,
ἄλλοτε μὲν ζῶνους· ἐτεροήμεροι, ἄλλοτε δ' αὐτὲ
τεθναῖσιν· τιμὴν δὲ λελόγχασ' ἴσα θεοῖσιν.

Τὴν δὲ μετ' Ἰφριμέδειαν, Ἀλωῆς παρᾶκοῖτιν, 305
εἶσιδον, ἣ δὴ φάσκεα Ποσειδάωνι μιγῆναι·
καὶ ὃ' ἔτεκεν δύο παῖδε, μινυθαδίω δὲ γενέσθην,

- Ἰτόν τ' ἀντίθεον, τηλεκλειτόν τ' Ἐφιάλτην·
 οὓς δὴ μικρίστους θρέψε ξειδώρος Ἄρουρα,
 310 καὶ πολὺ καλλίστους, μετὰ γε κλυτὸν Ὠρίωνα.
 ἐννέσσοι γὰρ τοίγε καὶ ἐννεαπήχες ἦσαν
 εὖρος, αὐτὰρ μήκος γε γενέσθην ἐννεόσσηνοι.
 οἳ ἅ καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην, ἐν Ὀλύμπῳ
 φνύσιπιδά στήσιν πολυαῖκος πολέμοιο·
 315 Ὅσσαν ἐπ' Ὀλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὀσση
 Πήλιον εὐνοσίφυλλον, ἃν οὐρανὸς ἀμβρατὸς εἴη.
 καὶ νῦν κεν ἐξετέλεσσαν, εἰ ἥβης μέτρον ἔκοντο·
 ἀλλ' ὅλεσεν Διὸς νείκερ, ὃν ἥνκομος τέκε Λητώ,
 ἀμφοτέρω, πρὶν σφαῖν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
 320 ἀνθῆσαι, πνύσσαι τε γένυς εὐάνθεϊ λάχνη.
 Φαίδωρ τε Πρόκωρ τε ἶδον, καλήν τ' Ἀριάδην,
 κόρυν Μίνωος ὀλοόσσηρος, ἣν ποτε Θησεὺς
 ἐν Κρήτῃς ἐς γουνὸν Ἀθηναίων ἱερῶν
 ἤγε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δέ μιν Ἀρτεμις ἔκτα
 325 Αἰή ἐν ἀμφιρύτῃ, Διονύσου μαρτυρήσιν.
 Μαῖράν τε Κλυμένην τε ἶδον, στυγεράν τ' Ἐριφύλην,
 ἣ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήντα.
 πᾶσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μνησέομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
 ὅσας ἡρώων ἀλόχους ἶδον ἠδὲ θυγάτρας·
 330 πρὶν γὰρ κεν καὶ νῦν φθιτ' ἀμβροτος· ἀλλὰ καὶ ὥρῃ
 εὐδεν, ἣ ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλθόντ' ἐς εταίρους,
 ἣ αὐτοῦ· πομπὴ δὲ θεοῖς ἑμῖν τε μελήσει.
 Ὡς ἔραθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 κληθμῷ δ' ἔρχοντο κατὰ μέγαρα σκυόεντα.
 335 τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·
 Φαίηκες, πῶς ὑμῖν ἀνὴρ ὅδε φαίνεται εἶναι,

- εἰδός τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον εἵσας·
 ξείνος δ' αὐτ' ἐμός ἐστιν· ἕκαστος δ' ἐμμορε τιμῆς·
 τῷ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα
 οὕτω χρηρίζοντι κολούετε· πολλὰ γὰρ ἔμμιν
 340 κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, θεῶν ἰότητι, κέονται.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρον ἥρως Ἐχένης·
 [ὅς δὴ Φαίηκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν·]
 ὦ φίλοι, οὐ μὲν ἦμιν ἀπὸ σκοποῦ οὐδ' ἀπὸ δόξης
 345 μνθεῖται βασιλεία περίφρων· ἀλλὰ πίθεσθε·
 Ἀλκινόου δ' ἐκ τοῦδ' ἔχεται ἔργον τε ἔπος τε.
 Τὸν δ' αὐτ' Ἀλκίνοος ἀπαμειβέτο, φώνησέν τε·
 τοῦτο μὲν οὕτω δὴ ἔσται ἔπος, αἶ κεν ἔγωγε
 ζῶας Φαίηκεσσι φιληρέμοισιν ἀνάσσω.
 350 ξείνος δὲ τλήτω, μάλα περ νόστοιο χατίζων,
 ἔμπης οὖν ἐπιμεῖναι ἐς αὐρίον, εἰς ὅκε πᾶσαν
 δωτίνην τελέσω· πομπή δ' ἀνδρεσσι μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐν δήμῳ.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις
 Ὀδυσσεύς·
 355 Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδεῖκετε λαῶν,
 εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μῖμναι,
 πομπήν τ' ὀτρύνετε, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε,
 καὶ κε τὸ βουλομένην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
 πλειοτέρῃ σὺν χειρὶ φίλῃν ἐς πατρίδ' ἰκέσθαι·
 360 καὶ κ' αἰδιόστερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴην
 πᾶσιν, ὅσοι μ' Ἰθάκῃνδε ἰδοῖατο νοστήσαντα.
 Τὸν δ' αὐτ' Ἀλκίνοος ἀπαμειβέτο, φώνησέν τε·
 ὦ Ὀδυσεῦ, τὸ μὲν οὔτι σ' εἰσκομεν εἰσορώωντες,
 ἡγεροπῆγ' ἔ' ἔμεν καὶ ἐπίλοπον, οἷά τε πολλοὺς

- 365 βῶσκει γαῖα μέλαινα πολυπερῆας ἀνθρώπους,
ψεύδεά τ' ἀρνύνοντας, ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο·
σοὶ δ' ἔπι μὲν μορφή ἐπέων, ἐνὶ δὲ φρένες ἐσθλαί·
μῦθον δ' ὥς ὅτ' αἰοῖός, ἐπισταμένως κατέλεξας,
πάντων τ' Ἀργείων, σέο τ' αὐτοῦ, κῆδεα λυγρά.
- 370 ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατὰλεξον,
εἴ τινας ἀντιθέων ἐτάρων ἴδες, οἳ τοι ἄμ' αὐτῷ
ἴλιον εἰς ἄμ' ἔποντο, καὶ αὐτοῦ πότμον ἐπέσπον.
νῆξ δ' ἦδε μάλα μακρὴ, ἀθέσφατος· οὐδὲ πῶ ὦρη
εὐδεν ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα.
- 375 καὶ κεν ἐς ἧν διὰν ἀνασχοίμην, ὅτε μοι σὺ
τῆαίης ἐν μεγάρῳ τὰ σά κῆδεα μυθήσασθαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκτε λαῶν,
ὦρῃ μὲν πολέων μῦθων, ὦρῃ δὲ καὶ ὕπνου·
- 380 εἰ δ' ἔτ' ἀκονέμεναι γῆς λιλαιέαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
τούτων σοι φθονέομαι καὶ οἰκτρότερόν ἄλλ' ἀγορεύσαι,
κῆδὲ ἐμῶν ἐτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο·
οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον στονόεσσαν ἄντην,
ἐν νύσῳ δ' ἀπόλοντο, κακῆς ἰότητι γυναικός.
- 385 Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη
ἄρῃ Περσεφόνηα γυναικῶν θήλυτερῶν,
ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδου
ἄχνημένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀργήεσθ' ὅσσαι ἄμ' αὐτῷ
οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάρον καὶ πότμον ἐπέσπον.
- 390 ἔρνω δ' αὖψ' ἐμὲ κῆνος, ἐπεὶ πῖεν αἶμα κελαιόν·
κλειῆε δ' ὅγε λυγρός, θυλερόν κατὰ δάκρυον εἴβων,
πατρὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μενεαίνων·
ἄλλ' οὐ γὰρ οἳ ἔτ' ἦν ἱς ἔμπεδος, οὐδέ τι κίκυς,

- οἷη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.
τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ, 395
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
Ἀτρεΐδη κύνιστε, ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγαμέμνον,
τίς νῦ σε Κῆρ ἐδάμιασσε τανηλεγὸς θανάτοιο;
ἦε σέ γ' ἐν νῆεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσαν,
ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἄντην;
400 ἦε σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσιν,
βοῦς περιταμνόμενον ἦδ' οἶων πάσα καλὰ,
ἦε περὶ πτόλιος μαχεοῦμενον ἦδὲ γυναικῶν;
Ὡς ἐράμην· ὁ δέ μ' ἀντίχ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
405 οὔτε μέ γ' ἐν νῆεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσαν,
ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἄντην,
οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσιν·
ἀλλὰ μοι Αἰγίσθος τεύξας θανάτον τε μόρον τε,
410 ἔκτα σὺν οὐλομένη ἁλόχῳ, οἰκόνδε καλέσσας,
δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτῃ·
ὥς θάνον οἰκίστῳ θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἐταῖροι
νωλεμέως κτείνοντο, σῦες ὥς ἀργιόδοτες,
οἳ ῥά τ' ἐν ἀργεῖοῦ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
415 ἦ γάμῳ ἦ ἐράνῳ ἦ εἰλαπίνῃ τεθάλνῃ.
ἦδη μὲν πολέων φόνῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας,
μουνάξ κτεινομένων, καὶ ἐν κρατερῇ ὕμνῃ·
ἀλλὰ κῆ κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,
ὥς ἀμφὶ κρητῆρα, τραπέζας τε πληθούσας,
420 κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῆεν.
οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὅπα Πριάμοιο θυγατρὸς,
Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις
Odys. I. P

- ἀμφ' ἔμοι· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων
βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ· ἡ δὲ κυνώπις
425 ροσφίσαι, οὐδὲ μοι ἔτλη, ἰόντι περ εἰς Αἴδαο,
χερσὶ κατ' ὀφθαλμούς· ἐλέειν, σὺν τε στόμ' ἐρεῖσαι.
ὥς οἶκ' αἰνότερον καὶ κντερον ἄλλο γυναικός,
ἦτις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάλλεται·
οἷον δὴ καὶ κείνη ἐμήσατο ἔργον ἀεικές,
430 κορυδίῳ τεύξασα πόσει φόνον· ἦτοι ἔφην γε
ἀσπασίος παιδεσσιν ἰδὲ δμῶεσσιν ἔμοισιν
οἶκαδ' ἐλευσέσθαι· ἡ δ' ἔξοχα λυγρὸν εἰδύϊα
οἷ τε κατ' αἰσχος ἔχευε καὶ ἐσσομένησιν ὀπίσσω
θῆλντέρῃσι γυναιξί, καὶ ἡ κ' εὐεργός ἔησιν.
435 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ γόνον Ἀτρεὺς εὐρύστωπα Ζεὺς
ἐπαγγλῶς ἤχθηρε, γυναικείας διὰ βουλάς,
ἐξ ἀρχῆς· Ἐλένης μὲν ἀπωλόμεθ'· εἵνεκα πολλοί·
σοὶ δὲ Κλυταιμνήστρη δόλον ἤρπυε τηλόθ'· ἔόντι.
440 Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε·
τῷ νῦν μῆποτε καὶ σὺ γυναικὶ περ ἥτιος εἶναι,
μηδ' οἱ μῦθον ἅπαντα πειρασκέμεν, ὃν κ' εὐ εἰδῆς,
ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι.
ἀλλ' οὐ σοίγ', Ὀδυσσεύ, φόνος ἔσσεται ἐκ γε γυναικός·
445 λίην γὰρ πινυτή τε, καὶ εὐ φρεσὶ μῆδεα οἶδεν,
κούρη Ἰκαρίοιο, περιφρων Πηλεόπεια.
ἡ μὲν μιν νύμφην γε νέην κατελείπομεν ἡμεῖς,
ἐρχόμενοι πόλεμόνδε· πάϊς δὲ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῷ
νήπιος, ὅς που νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἔξει ἀριθμῷ,
450 ὄλβιος· ἡ γὰρ τότε πατὴρ φίλος ὄνεται ἐλθὼν,
καὶ κείνος πατέρα προσπνύξεται, ἡ θέμις ἐστίν.

- ἡ δ' ἐμὴ οὐδὲ περ υἱὸς ἐνιπλησθῆναι ἄνοις
ὀφθαλμοῖσιν ἔασε· πάρος δὲ με πέφνε καὶ αὐτόν.
ἄλλο δὲ τοι ἔρεω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
455 κρύβδην, μηδ' ἀναφανδὰ, φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
ἡμὰ κατισχέμεναι· ἐπεὶ οὐκέτι πιστὰ γυναιξίν.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
εἴ που ἐτι ζῶντος ἀκούετε παιδὸς ἔμοιο,
ἡ που ἐν Ὀρχομενῷ, ἡ ἐν Πύλῳ ἡμαθρόεντι,
ἡ που παρ Μενελάῳ ἐν Σπάρτῃ εὐρεῖη·
460 οὐ γὰρ πῶ τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ διὸς Ὀρέστης.
Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Ἀτρεΐδῃ, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδὲ τι οἶδα,
ζῶει ὃγ' ἡ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμῶλια βάζειν.
Νῶϊ μὲν ὥς ἐπέεσσιν ἀμειβομένοι στυγεροῖσιν,
465 ἵσταμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
καὶ Πατροκλῆος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Αἰάντος θ', ὃς ἀριστος ἦν εἰδὸς τε δέμας τε
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
470 ἔγρω δὲ ψυχὴ με ποδώκεος Αἰακίδαο,
καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
σχέτλιε, τίπτε' ἐτι μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μῆσαι ἔργον;
475 πῶς ἔτλης Αἰδὸςδε κατελθόμεν, ἔνθα τε νεκροὶ
ἄφραδέες ναίουσι, βροτῶν εἰδῶλα καμόντων;
Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρεται Ἀχαιῶν,
ἦλθον Τρισερίαιο κατὰ χρεός, εἴ τινα βουλήν
480 εἴποι, ὅπως Ἰθάκην ἐς πατρίδα φέρωμεν·

οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιῶδες, οὐδέ πω ἀμῆς
 γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἶεν ἔχω κακὰ· σείο δ', Ἀχιλλεῦ,
 οὐτίς ἀνὴρ προπάροιδε μακίστατος, οὐτ' ἄρ' ὀπίσσω.
 πρὶν μὲν γάρ σε ζῶν ἐτίμεν, ἴσα θεοῖσιν,
 485 Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκέσσειν,
 ἐνθάδ' ἑὼν· τῷ μῆτι θανάων ἀκαχίζεν, Ἀχιλλεῦ.

Ὡς ἐφάρμην· ὁ δέ μ' αὐτὶς ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 μὴ δὴ μοι θανάτῳ γε παραύδα, παῖδιμ' Ὀδυσσεῦ·
 βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἑὼν θητενέμεν ἄλλω,
 490 ἀνδρὶ παρ' ἀλλήρῳ, ᾧ μὴ βλοτὸς πολλὸς εἴη,
 ἢ πᾶσιν νεκέσσει καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.
 ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἄγαντοῦ μῦθον ἔπαιπε,
 ἢ ἔπει' ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι, ἥε καὶ οὐκί.
 εἰπέ δέ μοι, Πηλῆος ἀμύμονος εἴ τι πέπυσσαι,
 495 ἢ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
 ἢ μιν αἰτιμάζουσιν ἂν Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
 οὐνεκα μιν κατὰ γῆρας ἔχει χεῖρας τε πόδας τε.
 οὐ γάρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς Ἥelioιο,
 τοῖσιν ἑὼν, οἷός ποτ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 500 πέφρον λαὸν ἄριστον, ἀμύνων Ἀργεῖοισιν.
 εἰ τοιόσδ' ἔλθοιμι μῆνινθ' ἀπὸ ἐς πατέρος δῶ,
 τῷ κέ τε σιῦξάμην μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
 οἳ κείνον βίονται, ἐεργασίν τ' ἀπὸ τιμῆς.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 505 ἦτοι μὲν Πηλῆος ἀμύμονος οὐτι πέπυσμαι·
 αὐτὰρ τοι παιδὸς γε Νεοπτολέμοιο γίλοιο
 πᾶσαν ἀληθείην μυνθήσομαι, ὥς με κελεύεις·
 αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κόλλης ἐπὶ νηὸς εἵσης
 ἤγαγον ἐκ Σκύρου μετ' εὐννήμιδας Ἀχαιοὺς.

ἦτοι οἳ ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βουλὰς, 510
 αἶε πρώτος ἔβαζε, καὶ οὐχ ἡμάρτανε μῦθον·
 Νέστορ τ' ἀντίθεος καὶ ἐγὼ νικάσκομεν οἶω.
 αὐτὰρ ὅτ' ἐν πεδίῳ Τρώων μαρνοίμεθα χαλκῷ,
 οὐποτ' ἐνὶ πληθύνι μένεν ἀνδρῶν, οὐδ' ἐν ομίλῳ,
 515 ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ δὲ μένος οὐδενὶ εἴκων·
 πολλοὺς δ' ἀνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ δηϊότητι.
 πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυνθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
 ὅσπον λαὸν ἔπεφνεν, ἀμύνων Ἀργεῖοισιν·
 ἀλλ' οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενῆρατο χαλκῷ,
 520 ἦρ' Εὐρύπυλον· πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι
 κῆτειοι κτείνοντο, γυναιῶν εἵνεκα δάσων.
 κείνον δὲ κάλλιστον ἶδον μετὰ Μέμνονα δῖον.
 αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν καμ' Ἐπειός,
 Ἀργείων οἳ ἄριστοι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο·
 525 [ῥίμην ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον, ἥδ' ἐπιθεῖναι·]
 ἐνθ' ἄλλοι Ἀναῶν ἡγήτορες ἥδ' ἐμέδοντες
 δάκρυά τ' ὀμόσγυνντο, τρέμον θ' ὑπὸ γνῖα ἐκίστου·
 κείνον δ' οὐποτε πάμπαν ἐγὼν ἶδον ὀφθαλμοῖσιν
 οὐτ' ὠχρήσαντα χροῖα κάλλιμον, οὔτε παρειῶν
 530 δάκρυ' ὀμοξάμενον· ὁ δέ με μάλα πόλλ' ἐκέτευν
 ὑπὸ θέν ἐξίμεναι, ξίφους δ' ἐπεμαίετο κόπην,
 καὶ δόρυ χαλκοβαρές, κακὰ δὲ Τρῶεσσι μενοῖνα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιν διεπέρασαμεν αἰπὴν,
 μοῖραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινε
 535 ἀσκηθῆς, οὐτ' ἄρ' βεβλημένος δ' ἔει' χαλκῷ,
 οὐτ' αὐτοσχεδὴν οὐτασμένος· οἷά τε πολλὰ
 γίγνεται ἐν πολέμῳ· ἐπιμῖξ δέ τε μαινεται Ἀρης.
 Ὡς ἐφάρμην· ψυχὴ δὲ ποδώκεος Διαικίδαο

φοῖτα, μακρὰ βιβῶσα, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
540 γηθοσύνην, ὃ οἱ υἱὸν ἔφην ἀριδεύκετον εἶναι.

Αἰ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκρῶν κατατεθνηῶτων
ἔστασαν ἀγνύμεναι, εἶροντο δὲ κῆδε' ἐκάστη.
οἷη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
τόσφιν ἀφαστήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
545 τὴν μιν ἐγὼ νίκησα, δικαζόμενος παρὰ νηυσὶν,
τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ.
[παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.]

ὥς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλω·
τοίην γὰρ κεφαλὴν ἔνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχευ,
550 Διανθ', ὅς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
τῶν μὲν ἐγὼν ἐπέεσσι προσηύδων μειλιχίοισιν·

Αἴαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμήμονος, οὐκ ἄρ' ἐμελλες
οὐδὲ θανάων λήσεσθαι ἐμοὶ χόλου, εἵνεκα τευχέων
555 οὐλομένων· τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισιν.
τοῖος γὰρ σπιν πύργος ἀπώλεο· σείο δ' Ἀχαιοὶ
ἴσον Ἀχιλλῆος κεφαλὴ Πηληϊάδαο,
ἀγνύμεθα φθιμένοιο διαμπερές· οὐδὲ τις ἄλλος
αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητῶων
560 ἐπάγλως ἤχθηρε· τείν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν.
ἀλλ' ἄγε δένυρο, ἄναξ, ἵν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς
ἡμέτερον· δῆμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν.

Ὡς ἐφάρμην· ὃ δὲ μὴ οὐδὲν ἀμείβετό, βῆ δὲ μετ' ἄλλας
ψυχὰς εἰς Ἑρβος νεκρῶν κατατεθνηῶτων.
565 ἐνθα ἔ' ὁμῶς προσέφη κεχολωμένος, ἥ κεν ἐγὼ τόν,
ἀλλὰ μοι ἤθελε θυμός ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδεῖν κατατεθνηῶτων.

Ἔνθ' ἦτοι Μίνωα ἴδον, Διὸς ἀγλαὸν υἱόν,
χρῦσον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιστεύοντα νέκυσσι,
570 ἥμενον· οἱ δὲ μιν ἀμφὶ δίκας εἶροντο ἄνακτα,
ἥμενοι ἑσταότες τε, κατ' εὐρυπυλῆς Αἴδος δῶ.

Τὸν δὲ μετ' Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα,
θῆρας ὁμοῦ εἰλεῦντα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσιν,
575 χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, αἰὲν ἀαγές.

Καὶ Τινύον εἶδον, Γαίης ἐρικυδέος υἱόν,
κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὃ δ' ἐπ' ἐννέα κῆττο πέλεθρα·
γῦπε δὲ μιν ἐκάτερθε παρημένω ἥπαρ ἔκειρον,
580 δέστρον ἔσω δύνοντες· ὃ δ' οὐκ ἀπαμύνετο χερσὶν·
Αἰτῶ γὰρ ἤλκησε, Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν,
Πυθῶδ' ἐρχομένην, διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος.

Καὶ μὲν Τάνταλον εἰσεῖδον, χαλεπ' ἄλγε' ἔχοντα,
ἑσταότ' ἐν λίμνῃ· ἥ δὲ προσέπλεαζε γενεῖω·
στεῦτο δὲ διψῶων, πῖεῖν δ' οὐκ εἶχεν ἐλέσθαι.
585 ὁσάκι γὰρ κύψει ὁ γέρων, πῖεῖν μενεαίνων,
τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκειτ' ἀναβροχέν· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν
γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταξήνασκε δὲ δαίμων.
δένδρεα δ' ὑψηπέτηλα κατὰκρηθεν χεῖς καρπόν,
ὄγχραι καὶ ῥοῖαι καὶ μηλαὶ ἀγλαόκαρποι,
590 σνκαῖ τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόσσαι·
τῶν ὁπότε ἰδυσεῖ ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,
τὰς δ' ἄνεμος ῥήπτασκε ποτὶ νέφεα σκιδόντα.

Καὶ μὲν Σίσυφον εἰσεῖδον, κρατέει' ἄλγε' ἔχοντα,
λαῶν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρησιν.
595 ἦτοι ὁ μὲν, σκηριπτόμενος χερσὶν τε ποσσὶν τε,
λαῶν ἄνω ὠθεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλ' ὅτε μέλλοι

ἄκρον ὑπερβαλεῖν, τότ' ἀποστρέψασκε κραταῖς
αὐτῆς· ἔπειτα πέδονδε κυλινδετό λᾶας ἀναιδῆς.
αὐτὰρ ὅτ' ἄψ ὥσασκε τιτανόμενος· κατὰ δ' ἰδρῶς
600 ἔρρεεν ἐκ μελέων, κοινή δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει.

Τὸν δέ μετ' εἰσενόησα βῆην Ἡρακλῆϊν,
εἰδῶλον· αὐτὸς δέ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
τέμπεται ἐν θαλῆς, καὶ ἔχει καλλίσφονρον Ἴβην.
[παῖδα Διὸς μέγαλοιο καὶ Ἴφης χρυσοπεδίλου.]

605 ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκίων ἦν, οἰωνῶν ὥς,
πάντοσ' ἀτυζομένων· ὁ δ', ἐρεμνῇ νυκτὶ ἐοικώς,
γυμνὸν τόξον ἔχων, καὶ ἐπὶ νευρήφιν οὔστον,
δειρὸν παπταίνων, αἰεὶ βυλίοντι ἐοικώς.

σμερδαλέος δέ οἱ ἀμφὶ περὶ στήθεσσιν ἄορτήρ,
610 χρύσεος ἦν τελαμών· ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο,
ἄρκοι τ', ἀγρότεροί τε σῖνες, χαροποί τε λέοντες,
ἑσμῖναι τε μάχαι τε, φόνοι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
μὴ τεχνησάμενος μηδ' ἄλλο τι τεχνήσαιτο,
ὅς κείνον τελαμῶνα ἤν' ἐγκάτιθετο τέχνη.

615 ἔγνω δ' αὐτίκα κῆνος, ἐπεὶ ἶδεν ὄφθαλμοῖσιν,
καὶ μ' ὀλοφνυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἃ δειλ', ἢ τινα καὶ σὺ κακὸν μόρον ἠγῆλάσεις,
ὅνπερ ἐγὼν ὀχέσσκον ὑπ' αὐγὰς Ἥλίουιο.

620 Ζηρὸς μὲν παῖς ἦα Κρονίουος, αὐτὰρ οὔζυν
εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χεῖρονι φωτὶ
δεδμήμην, ὁ δέ μοι χαλεπούς ἐπετέλλετ' αἰθλους·
καὶ ποτὲ μ' ἐνθάδ' ἔπειμνε κύν' ἄξοντ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
φράζετο τοῦδ' ἐγὼ χαλεπώτερον εἶναι αἰθλον.

625 τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἥμαρον ἐξ Αἴδαο·

Ἑρμείας δέ μ' ἔπειμνε ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὐτῆς ἔβη δόμον· Αἴδος εἰσῶ.

αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, εἴ τις ἔτ' ἔλθοι
ἀνδρῶν ἠρώων, οἳ δὴ τὸ πρόσθεν ὄλοντο.

καὶ νῦν ἔτι προτέρους ἴδον ἀνέρας, οὓς ἔθελόν περ· 630

[Θησέα, Πειρίθον τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα.]

ἀλλὰ πρὶν ἐπὶ ἔθνε' ἀγείρετο μυρία νεκρῶν,

ἥχῃ θεσπεσίῃ· ἐμὲ δέ χλωρὸν δέος ἤρει,

μή μοι Γοργεῖην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου

ἐξ Αἴδος πέμψειεν ἀγανὴ Περγασφόρεια.

αὐτίκα ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κίων ἐκέλευον ἐταίρους

αὐτοὺς τ' ἀμβάειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·

οἳ δ' αἶψ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῖτι κάθιζον.

τὴν δέ κατ' Ὀκceanὸν ποταμὸν φέρε κῆμα ῥόοιο·

πρῶτα μὲν εἰρεστή, μετέπειτα δέ κάλλιμος οὔρος.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Μ.

SUMMARIUM.

Reversus in Aeacae insulam, Elpenoris corpore humato (1-15), a Circe, ut evitet mala cetera, edocetur; ut Sirenas praetercat, iisque oppositos scopulos, navibus infestos, et proximi freti portentosa pericula, cum gregibus et armentis Thrinaciae, haud tangendis (16-141). Bono animo ingreditur mare, Sirenum letalem cantilemam audit impune (142-200); scopulos erraticos praetervehitur et Charybdis, dum Scylla sex socios e navi abripit (201-259): sed ab Eurylocho et reliquis sociis coactus appellit ad Thrinaciam, ubi tempestate diutius detenti, in cibi penuria, frustra prohibente ipso, incustoditis bobus Solis non parcunt (260-373). Quod ut comperit dens, ultionem mandat Iovi, qui impios statim diris prodigiis terret (374-396), mox navigantes fulmine percutit, excepto Ulysse (397-419), qui fragmento laceratae navis inhaerens solus ad Ogygiam insulam evadit (420-453).

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Μ.

Σειρήνες, Σκύλλα, Χάρυβδις,
βόες Ἑλλίου.

Ἀντάρ ἐπεὶ πόταμοιο λίπεν ῥόον Ὠκεανοῖο
 νῆϋς, ἀπὸ δ' ἵκετο κῆμα θαλάσσης ἐνρυπόροιο,
 νῆσόν τ' Αἰαίην, ὅθι τ' Ἠοῦς ἡριγενεῖς
 οἰκία καὶ χοροὶ εἰσι, καὶ ἀντολαὶ Ἥελιοιο·
 5 νῆα μὲν, ἐνθ' ἔλθόντες, ἐκέσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἐνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν Ἠῶ δι' αὖν.
 Ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 10 δι' τότ' ἐγὼν ἐτάρους προΐειν ἐς δώματα Κίρκης,
 οἰσόμεναι νεκρὸν Ἑλπήνορα τεθνηῶτα.
 φιτρὸς δ' αἶψα ταμόντες, ὅθ' ἀκροτάτῃ πρόεζ' ἀκτὴ,
 θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δίακον χέροντες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρὸς τ' ἐκάη καὶ τεύχεα νεκροῦ,
 τύμβον χεύαντες, καὶ ἐπὶ στήλῃν ἐρύσαντες,
 15 πῆξαμεν ἀκροτάτῃ τύμβῳ εὐήγες ἐρετμόν.
 Ἥμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν· οὐδ' ἄρα Κίρκην

- ἐξ Ἰδῶν ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὦκα
 ἤλθ' ἐντυναμένη· ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον ἀντὶ
 σῆτον καὶ κρέα πολλά καὶ αἵθροπα οἶνον ἐρυθρόν.
 20 ἦ δ' ἐν μέσσω σταῖσα μετήνδα δῖα θεῶων.
 Σχέτιλοι, οἳ ζῶοντες ὑπὴλθετε δῶμ' Ἰδῖο, αἰ
 δις θανάεες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσιν ἄνθρωποι!
 ἀλλ' ἄγετ', ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
 αὐθι πανημέριοι· ἅμα δ' ἥοι φαινομένην
 25 πλεῖστεσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δειξω ὁδόν, ἣ δὲ ἕκαστα
 σημαίνω· ἵνα μήτι κακοῦ ῥαφίῃ ἀλεγεινῇ
 ἢ ἄλως ἢ ἐπὶ γῆς ἀλγίσσετε πῆμα παθόντες.
 Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 ὥς τότε μὲν πρόπαν ἥμαρ, ἐς ἥλιον καταδύντα,
 30 ἦμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
 ἥμος δ' ἥλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλθεν,
 οἳ μὲν κοιμήσαντο παρὰ προῖμνήσια νηὸς·
 ἦ δ' ἐμὲ χειρὸς ἐλοῦσα, φίλων ἀπονόσφιν ἐταίρων,
 εἰσέτε καὶ καὶ προσέλεκτο, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα·
 35 αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
 καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσι προσήνδα πότνια Κίρκη·
 Ταῦτα μὲν οὐτῶ πάντα πεπείρανται· σὺ δ' ἀκούσων,
 ὥς τοι ἔγων ἐρέω, μῆσι δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.
 Σειρήνας μὲν πρῶτον ἀφίξεται, αἱ ῥά τε πάντας
 40 ἀνθρώπους θέλουσιν, οἷς σφῆας εἰσαφίηται.
 ὅστις αἰδέσῃ πελάσῃ, καὶ φθόγγον ἀκούσῃ
 Σειρήνων, τῷ δ' οὔτι γυνὴ καὶ νῆπια τέκνα
 οἴκαδ' ἐροσθήσαντι παρίσταται, οὐδὲ γάνυνται·
 ἀλλὰ τε Σειρῆνες λυγρῇ θέλουσιν αἰοιδῇ,
 45 ἦμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἄμψ' ὅσπερ φων θῖς

- ἀνδρῶν πνυθομένων, περὶ δὲ ἕνοι μινύθουσιν.
 ἀλλὰ παρῆξ ἔλαγν' ἐπὶ δ' οὐατ' ἀλεῖναι ἐταίρων,
 κηρὸν δευήσας μελιθεῖα, μή τις ἀκούσῃ
 50 τῶν ἄλλων· αὐτὰρ αὐτὸς ἀκούμεν αἱ κ' ἐθέλῃς θά,
 δησάντων σ' ἐν νηϊ θοῇ χεῖρας τε πόδας τε,
 ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ· ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνέκρω·
 ὄφρα κε τερπόμενος ὄπ' ἀκούης Σειρήνουν.
 αἱ δὲ κε λίσσῃαι ἐτάρους, λῦσαι τε κελύνης,
 οἱ δὲ σ' ἔτι πλεόνεσσι τότε ἐν δεσμοῖσι δεόντων.
 55 Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τάς γε παρῆξ ἐλάσσωσιν ἐταῖροι,
 ἐνθά τοι οὐκέτ' ἔπειτα διηρεκέως ἀγορεύσω,
 ὀπποτέρῃ δὴ τοι ὁδὸς ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 θυμῷ βουλευέιν· ἐρέω δὲ τοι ἀμφοτέρωθεν.
 ἐνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφέες, προτὶ δ' αὐτὰς
 60 κῆμα μέγα φοχθεῖ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης·
 Πλαγκτὰς δὴ τοι τάς γε θεοὶ μάκαρες καλέουσιν.
 τῇ μὲν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται, οὐδὲ πέλειαι
 τρήρωνες, ταῖτ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσιν,
 ἀλλὰ τε καὶ τῶν αἰεὶ ἀφαιρέται λῖς πέτρῃ·
 65 ἀλλ' ἄλλην ἐνὶ σὶ πατῆρ, ἐναρίθμιον εἶναι.
 τῇ δ' οὐπῶ τις νῆψ φύγεν ἀνδρῶν, ἥ τις ἔηται,
 ἀλλὰ θ' ὁμοῦ πῖνακας τε πῶν καὶ σώματα φωτῶν
 κύμαθ' ἄλως φορέουσι, πυρὸς τ' ὀλοοῖο θύελλαι.
 οἷη δὴ κείνη γε παρῆπλω ποντοπόρος νῆς,
 70 Ἀργῷ πασιμέλονσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα·
 καὶ νῦν κε τὴν ἐνθ' ὦκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτραις,
 ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψε, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἰήσων.
 Οἱ δὲ δῶα σκόπελοι· ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει
 ὀξείῃ κορυφῇ, νεφέλῃ δὲ μιν ἀμφιβέβηκεν

- 75 κινάτη· τὸ μὲν οὐ ποτ' ἐρωεῖ, οὐδὲ ποτ' αἰδοῖ
 κείνου ἔχει κορυφήν, οὐτ' ἐν θέρει, οὐτ' ἐν ὀπώρῃ·
 οὐδέ κεν ἀμβραῖη βροτὸς ἀνὴρ, οὐ καταβαίη,
 οὐδ' εἰ οἱ χεῖρες τε εἰκόσι καὶ πόδες εἴεν·
 πέτρῃ γὰρ λίς ἐστι, περιξεστῇ εἰκνύα.
- 80 μέσσω δ' ἐν σκοπέλῳ ἐστὶ σπέος ἡγεοειδές,
 πρὸς ζόφον, εἰς Ἑρβὸς τετραμμένον· ἥ περ ἂν ὑμεῖς
 νῆα παρὰ γλαφυρὴν ἰδύνετε, φαιδίμ' Ὀδυσσεύ.
 οὐδέ κεν ἐν νηὸς γλαφυρῆς αἰζηῖος ἀνὴρ
 τόξῳ οὔσιεύσας κοῖλον σπέος εἰσαφίκοιτο.
- 85 ἔνθα δ' ἐνὶ Σκύλλῃ γαίῃ, δεινὸν λελακνῖα·
 τίς ἦτοι φωνή μιν, ὅση σκύλακος νεογιλῆς,
 γίγνεται, αὐτῇ δ' αὖτε πέλωρ κακόν· οὐδέ κέ τις μιν
 γηθήσειεν ἰδὼν, οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
 τῆς ἦτοι πόδες εἰσὶ δώδεκα πάντες ἄωροι·
- 90 ἔξ δέ τέ οἱ δειραὶ περιμήκεες· ἐν δὲ ἐκάστη
 σμερδυλὴ κεφαλῇ, ἐν δὲ τρίστοιχοι ὀδόντες,
 πικροὶ καὶ θαμίαι, πλεῖοι μέλανος θανάτοιο.
 μέσση μὲν τε κατὰ σπείους κοίλοιο δίδυκεν·
 ἔξω δ' ἔξισχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρου·
- 95 αὐτοῦ δ' ἰχθυῖα, σκόπελον περιμαμώσασα,
 δελφινὰς τε κύνας τε, καὶ εἰ ποθὶ μείζον ἔλθῃ
 κῆτος, ἃ μνηῖα βύσκει ἀγαστονος Ἀμφιτρίτη.
 τῇ δ' οὐ πώποτε ναῦται ἀκήριοι εὐχετόωνται
 παρφυγεῖν σὺν νηϊ· φέρεϊ δὲ τε κρατὶ ἐκάστω
- 100 φῶϊ ἔξαπαύσασα νεὸς κνανοπρώροιο.
 Τὸν δ' ἔτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὕψει,
 Ὀδυσσεύ,
 πλησίον ἁλλήλων· καὶ κεν διοίστευσεν·

- τῷ δ' ἐν ἐρινεὸς ἐστὶ μέγας, φύλλοισι τεθληλός·
 τῷ δ' ὑπὸ δῖα Χάρυβδις ἀναρροίβει μέλαν ὕδωρ.
 τρεῖς μὲν γὰρ ἔ' ἀνήσω ἐπ' ἡματι, τρεῖς δ' ἀναροίβει 105
 δεινόν· μὴ σύγῃ κείθι τύχοις, ὅτε ροιβδήσειεν!
 οὐ γὰρ κεν ὕστατό σ' ὑπ' ἐκ κακοῦ οὐδ' Ἐροσίχθων.
 ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημένος, ὧκα
 νῆα παρὲξ ἐλάαν· ἐπεὶ πολὺ φέρετρον ἐστίν, 110
 ἔξ ἐτάρους ἐν νηϊ ποθήμεναι, ἢ ἅμα πάντας.
- Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 εἰ δ', ἄγε δὴ μοι τοῦτο, θεά, νημερτὲς ἔτισπε,
 εἰ πως τὴν ὁλοὴν μὲν ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδι,
 τὴν δὲ κ' ἀμυνάμην, ὅτε μοι σῖνοτό γ' ἐταίρους.
- Ὡς ἐφάρμην· ἡ δ' αὐτὴ ἀμείβετο δῖα θεῶων· 115
 σχέτλιε, καὶ δ' αὖ τοι πολεμῖν ἔργα μέμνηεν,
 καὶ πόνος· οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξειαι ἀθανάτοισιν;
 ἡ δέ τοι οὐ θνητῇ, ἀλλ' ἀθάνατον κακόν ἐστιν,
 δεινὸν τ' ἀργαλέον τε καὶ ἄγχιον, οὐδὲ μαχητόν·
- οὐδέ τις ἐστὶ ἀλκή· φυγεῖν κάρτιστον ἀπ' αὐτῆς. 120
 ἦν γὰρ δηθύνῃςθα κορυσσόμενος παρὰ πέτρῃ,
 δειδῶ, μὴ σ' ἐξαὐτίς ἐφορηθεῖσα κίχῃσιν
 τόσσησιν κεφαλῇσι, τόσους δ' ἐκ φῶτας ἔλθαι.
 ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστροῖν δὲ Κραταῖν,
 μητέρα τῆς Σκύλλης, ἣ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν· 125
 ἡ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὁρηθῆναι.
- Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀρίξεαι· ἔνθα δὲ πολλὰ
 βόσκοντ' Ἑλίοιο βόες καὶ ἵψια μῆλα,
 ἐπὶ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἶων πῶα καλά,
 πεντήκοντα δ' ἕκαστα· γόνος δ' οὐ γίγνεται αὐτῶν, 130
 οὐδὲ ποτε φθινύθουσι· θεαὶ δ' ἐπιποιμένες εἰσίν,
- Odys. I. Q

- Νύμφαι ἑὺπλόκαμοι, Φαέθονσά τε Λαμπετή τε,
 αἷς τέκεν Ἥελω Ὑπερίονι διὰ Νέαιρα.
 τὰς μὲν ἄρα θρέψασα, τεκοῦσά τε, πότνια μήτηρ,
 135 Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπώρισε τηλόθι ναίειν,
 μῆλα φύλασσεμένοι πατρώϊα καὶ ἑλικας βόους.
 τὰς εἰ μὲν ἂν ἀσυνείας ἑάας, νόστον τε μέδηναι,
 ἦ τ' ἂν εἴ τις Ἰθάκην κακὰ περ πάσχοντες ἴκοισθε·
 εἰ δέ κε σῆναι, τότε τοι τεκμαιροῦ' ὄλεθρον
 140 νῆϊ τε καὶ ἑτάροισ· αὐτὸς δ' εἴ περ κεν ἀλύξῃς,
 ὅψ' ἐκασὼς νείαι, ὀλέσας ἀπο πάντας ἑταίρους.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἥώς.
 ἦ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχε διὰ θεῶων·
 αὐτὰρ ἐγὼν, ἐπὶ νῆα κίων, ὠτρυνον ἑταίρους,
 145 αὐτοὺς τ' ἀμβάειν, ἀνά τε προμηθήσια λῦσαι.
 οἱ δ' αἶψ' εἰσβάνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον.
 [ἔξῃς δ' ἐξόμενοι, πολὴν ἄλα τύπτον ἑρεμιοῖς.]
 ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὸς κναστοπρώριοιο
 ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
 150 Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, ἀνδρῆσσα.
 αὐτίκα δ' ὅπλα ἑκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα,
 ἤμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνεν.
 δὴ τότε ἑγὼν ἑτάροισι μετιῦδον, ἀχνύμενος κῆρ·
 Ὡ φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἵνα ἴδμεναι, οὐδὲ δούοιους,
 155 θῆεραθ', ἃ μοι Κίρκη μυθήσατο, διὰ θεῶων·
 ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἑγὼν, ἵνα εἰδότες ἦ καὶ θιάνωμεν,
 ἦ κεν ἀλενάμενοι θάνατον καὶ Κῆρα φύγομεν.
 Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνόγει θεσπεσιῶων
 φθόγγον ἀλέεσθαι καὶ λειμῶν' ἀνθεμόεντα·
 160 οἷον ἔμ' ἠρώγει ὅτ' ἀκούμεν· ἀλλὰ με δεσμοῦ

- δῖσατ' ἐν ἀργαλέῳ — ὄφρ' ἐμπεδον αὐτόθι μίμνω —
 ὄρθον ἐν ἱστοπέδῃ, ἐν δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήρθω.
 αἰ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας, λῦσαι τε κελεύω,
 ἡμεῖς δὲ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι πιεῖν.
 Ἦτοι ἐγὼ τὰ ἑκαστα λέγων ἑτάροισι πίφανσκον· 165
 τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξίκετο νῆς εὐεργής
 νῆσον Σειρήνων· ἔπειγα γὰρ οὐρος ἀπήμων.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπ' αὐάντατο, ἡδὲ γαλήνη
 ἔπλετο νημεμῆ· κοίμησε δὲ κλύματα δαίμων.
 ἀνστάντες δ' ἑταροὶ νεὸς ἱστία μνηστῆσαντο, 170
 καὶ τὰ μὲν ἐν νῆϊ γλαφυρῇ θῆσαν· οἱ δ' ἐπ' ἑρεμῇ
 ἐξόμενοι, λεύκαινον ὕδωρ ξεστής ἐλάττην.
 αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ὀξεῖ χαλκῷ
 τυτθὰ διατμήξας, χειρὶ στιβαρῇσι πιεῖν·
 αἶψα δ' ἱάινετο κηρός, ἔπειτ' ἐκλετο μεγάλῃ ἱς, 175
 Ἥελλον τ' ἀνγὴ Ὑπεριονίδαο ἄνακτος·
 ἐξείης δ' ἑτάροισιν ἐπ' οὐατα πᾶσιν ἄλειψα.
 οἱ δ' ἐν νῆϊ μ' ἔδησαν ὁμοῦ χεῖράς τε πόδας τε
 ὄρθον ἐν ἱστοπέδῃ, ἐν δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήπτον·
 αὐτοὶ δ' ἐξόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἑρεμιοῖς. 180
 ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆμεν, ὅσον τε γέγωνε βοήσας,
 ὄλμφα διώκοντες, τὰς δ' οὐ λάθην ἀκύαλος νῆς
 ἐργυρῆεν ὀρνυμένη· λιγυρὴν δ' ἐντυνον αὐοιδὴν·
 Δεῦρ' ἄγ' ἴω, πολὺν Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος
 Ἀχαιῶν,
 185 νῆα κατάστησον, ἵνα παύσῃς ὅτ' ἀκούσῃς.
 οὐ γὰρ πῶ τις τῇδε παρήλασε νῆϊ μελαίνῃ,
 πρὶν γ' ἡμέων μελίγηρον ἀπὸ στομάτων ὅτ' ἀκούσῃ·
 ἀλλ' ὅγε τρωπόμενος νείηται, καὶ πλείονα εἰδώς.

- ἴδμεν γάρ τοι πᾶνθ', ὅσ' ἐν Τροίῃ εὐρεῖη
 190 Ἀργεῖοι Τρωῆς τε θεῶν ἰότητι μόγησαν.
 ἴδμεν δ', ὅσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ.
 Ὡς φάσαν, ἰεῖσαι ὅπα κάλλιον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 ἦθει· ἀκουέμεναι, λῦσαι τ' ἐκέλευον ἐταίρους,
 ἀφρύνει πεντάζων· οἱ δὲ προπτεσόντες ἔρυσσον.
 195 αὐτίκα δ' ἀνστάντες Περιμήδης Εὐρύλοχός τε,
 πλειοσί μ' ἐν δεσμοῖσι δέον, μᾶλλον τε πιέξουν·
 αὐτὰρ ἐπεδὴ τάς γε παρήλασαν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα
 φθογγῇ Σειρήνων ἠκούομεν, οὐδέ τ' αἰοιδῆς,
 αἰὲν ἀπὸ κηρόν· ἔλοντο ἐμοὶ ἐρήρες ἐταῖροι,
 200 ὃν σφιν ἐτ' ὥσιν ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐν δεσμῶν ἀνέλυσαν.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα
 καπνὸν καὶ μέγα κῆμα ἶδον, καὶ δοῦπον ἄκουσα·
 τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐν χειρῶν ἔπατ' ἐρετμᾶ·
 βόμβησαν δ' ἄρα πάντα κατὰ ῥέον· ἔσχετο δ' αὐτοῦ
 205 νῆς, ἐπεὶ οὐκέτ' ἐρετμᾶ προῖκα χερσὶν ἔπειγον.
 αὐτὰρ ἐγὼ, διὰ νῆός ἱών, ὠτρυνον ἐταίρους
 μευλίχοις ἐπέσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕναστον·
 Ὡ φίλοι, οὐ γὰρ πῶ τι κακῶν ἀδελμόνες εἰμεν·
 οὐ μὲν δὴ τότε μείζον ἐπι κακόν, ἢ ὅτε Κύνελωψ
 210 εἶλεν ἐνὶ σπηὶ γλαφυρῷ κρατερῆσσι βίησιν·
 ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῇ ἄρετῇ, βουλῇ τε νόῳ τε,
 ἐκέρχόμεν· καὶ πον τῶνδε μνήσεσθαι οἶω.
 τῶν δ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
 ἡμεῖς μὲν κόπῃσιν ἄλως ὀρηγμῖνα βυθεύειν
 215 τύπτετε κλισίδεσσιν ἐρήμενοι, αἳ κέ ποθι Ζεὺς
 δώῃ τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκρυγχεῖν καὶ ἰλύξαι.
 σοὶ δέ, κηβερνήθ', ὧδ' ἐπιτέλλομαι· ἄλλ' ἐνὶ θυμῷ

- βάλλειν, ἐπεὶ νῆος γλαφυρῆς οἷῖα νωμᾶς·
 τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κῆματος ἐπὶ τὸς ἔεργε
 220 νῆα· σὺ δὲ σκοπέλου ἐπιμαίεο, μὴ σε λάθῃσιν
 κείσ' ἐξορμήσασα, καὶ ἐς κακὸν ἄμμε βάλῃςθα.
 Ὡς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
 Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεόμην, ἀπρηκτον ἀνὴρ,
 μὴ πῶς μοι δεισαντες ἀπολλήξειαν ἐταῖροι
 225 εἰρεστίης, ἐντὸς δὲ πνυάζοιεν σφῆας αὐτοῖς.
 καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐρημοσύνης ἀλεγαινῆς
 λαθάνομην, ἐπεὶ οὐτι μ' ἀνώγει θωρήσσεσθαι·
 αὐτὰρ ἐγὼ καταδὺς κλυτὰ τεύχεα, καὶ δύο δοῦρε
 μακρὰ ἐν χερσὶν ἔλῶν, εἰς ἱκρία νῆος ἔβαινον
 230 πρῶτης· ἔνθεν γάρ μιν ἐδέχμην πρῶτα φανείσθαι
 Σκύλλην πετράειν, ἣ μοι φέρεσσι πῆμ' ἐτάροισιν.
 οὐδὲ πῃ ἀθρήσαι δυνάμην· ἐκάμοι δέ μοι ὅσσε
 πάντη παπταίνοντι πρὸς ἥεροειδέα πέτρην.
 Ἥμεῖς δὲ στενωπὸν ἀνεπλόομεν γοῶντες·
 235 ἔνθεν μὲν γάρ Σκύλλ', ἐτέρωθεν δὲ διὰ Χάρυβδις
 δεινὸν ἀνεξόβοιβδησε θαλάσσης ἄλμυρόν ὕδωρ.
 ἦτοι ὅτ' ἐξεμέσειε, λέβης ὥς ἐν πυρὶ πολλῷ,
 πᾶσ' ἀνεμομύρεσκε κνωμένῃ· ἠρόσε δ' ἄρ' ἤ
 ἄκροισι σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔπιπτεν.
 240 ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης ἄλμυρόν ὕδωρ,
 πᾶσ' ἔντοσθε φάνεσκε κνωμένῃ· ἀμφὶ δὲ πέτρῃ
 δεινὸν ἐβεβρόνχει· ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκεν
 ψάμμῳ κνανῇ· τοὺς δὲ χλωρόν δέος ἦρει.
 245 ἡμεῖς μὲν πρὸς τήνδ' ἴδομεν, δεισαντες ὄλεθρον·
 τόφρα δέ μοι Σκύλλη κοίλης ἐκ νῆος ἐταίρους
 ἐς ἔλαθ', οὐ χερσὶν τε βίησιν τε φέρεταιο ἦσαν.
 σκευάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἄμα καὶ μεθ' ἐταίρους,

- ἤδη τῶν ἐνόησα πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν,
 ὑπὸς ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλεῦντες
 250 ἔξορομακλήδην, τότε γ' ὕστατον, ἀγνύμενοι κῆρ.
 ὧς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῃ Ἀλιεύς περιμήκει θάρσος
 ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοισι δόλον κατὰ εἶδατα βάλλων,
 ἐς πόντον προΐησι βοὸς κέρας ἀγραυλοῖο,
 ἀσπαίροντα δ' ἔπειτα λαβὼν ἐρύσσει θύραζε·
 255 ὧς οἷγ' ἀσπαίροντες αἰείροντο προτὶ πέτρας·
 αὐτοῦ δ' εἰνὶ θύρῃσι κατήσθιε κεκλήγοντας,
 χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι.
 οἰκτιστον δὴ κεῖνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 πάντων, ὅσ' ἐμόγησα, πόρους ἄλως ἐξερεῖναι.
 260 Αὐτὰρ εἰπε πέτρας φύγομεν, δεινὴν τε Χάρυβδι,
 Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον
 ἰκόμεθ'· ἐνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
 πολλὰ δὲ ἵφα μῆλ' Ὑπερίονος Ἥelioιο.
 δὴ τότε ἔγῳ, ἐτι πόντῳ ἔῳ ἐν νῆϊ μελαίνῃ,
 265 μυκηθμοῦ τ' ἦκουσα βοῶν ἀνύζομενάων,
 οἷόν τε βληχρὴν· καὶ μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
 μάντιος ἀλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίαο,
 Κίρκης τ' Αἰαῖς, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
 νῆσον ἀλεύσθαι τερψιμβρότου Ἥelioιο.
 270 δὴ τότε ἔγῳ ἐτάροισι μετῆδων, ἀγνύμενος κῆρ·
 Κέλντε μέν μύθων, κακὰ περ πάσχοντες ἐταῖροι,
 ὅτ' ὅτ' ὅτ' ἔγω μαντήϊα Τειρεσίαο,
 Κίρκης τ' Αἰαῖς, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
 νῆσον ἀλεύσθαι τερψιμβρότου Ἥelioιο·
 275 ἐνθα γὰρ αἰνότετον κακὸν ἔμμεναι ἄμιν ἔρασκεν.
 ἀλλὰ παρὲς τὴν νῆσον ἑλάνετε νῆα μέλαιναν.
 Ὡς ἔφαμην· τοῖσιν δὲ κατεκλίσθη φίλον ἦτορ.

- αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος στήνεσθ' ἢ ἡμείβετο μύθῳ·
 Σχέτιός εἰς, Ὀδυσσεῦ· πέρι τοι μένος, οὐδέ τι γνῖα
 280 κῆανεις· ἢ ἴα νῦ σοίγε σιδήρεα πάντα τέτυκται,
 ὅς ῥ' ἐτάρους, καμάτῳ ἀδδηκότας ἦδὲ καὶ ὕπνω,
 οὐκ ἑάεις γαίης ἐπιβήμεναι· ἐνθα κεν αὐτὲ
 νῆσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ λαρόν τετυκοίμεθα δόρπον·
 ἀλλ' αὐτὼς διὰ νύκτα θοὴν ἀλάλησθαι ἀνωγας,
 285 νῆσου ἀποπαραγγθέντας, ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ.
 ἐν νυκτῶν δ' ἀνέμοι χαλεποὶ, δηλήματα νηῶν,
 γίγνονται· πῇ κέν τις ὑπεκρύγῃ αἰπὴν ὀλεθρον,
 ἣν πῶς ἐξαπνίης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα,
 ἢ Νότου ἢ Ζεφύροιο δυσαέος, οἷτε μάλιστα
 290 νῆα διαγῆαίουσι, θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων;
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθόμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
 δόρπον δ' ὀπλισόμεσθαι, θοῇ παρὰ νῆϊ μένοντες·
 ἦσθ' ἐν δ' ἀναβάτεις ἐνήσομεν εὐρεῖ πόντῳ.
 Ὡς ἔφατ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ἦρεον ἄλλοι ἐταῖροι.
 295 καὶ τότε δὴ γίγνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Εὐρύλοχ', ἡ μάλα δὴ με βιάζετε, μοῦνον ἔοντα·
 ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσετε καρτερόν ὄρκον,
 εἰ κέ τιν' ἦς βοῶν ἀγέλην ἢ πᾶν μέγ' οἶδ' ἔγω
 300 εἴρωμεν, μὴ πού τις ἀτασθαλίῃσι κακῆσιν
 ἢ βοῶν ἢ ἐτι μῆλον ἀποκτάνῃ· ἀλλὰ ἐκηλοῖ
 ἐσθίετα βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόδες Κίρκης.
 Ὡς ἔφαμην· οἳ δ' αὐτίκ' ἀπαμύνοιντο, ὡς ἐκέλευον.
 305 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμόσαν τε, τελευτήσαν τε τὸν ὄρκον,
 στήσανμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ εὐεργέα νῆα,
 ἄγξ' ὕδατος γλυκεροῦ· καὶ ἐξαπέβησαν ἐταῖροι
 νηὸς, ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισταμένως τέτυκοντο.

- αὐτὰρ ἔπει πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 μνησάμενοι δὴ ἔπειτα φίλους ἔλαιον ἐταίρους,
 310 οὓς ἔφαγε Σκύλλη, γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλοῦσα·
 κλειότερσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νῆδυμος ὕπνος.
 ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἦν, μετὰ δ' ἄστροα βεβήκει,
 ὥρσεν ἐπὶ ζυῆν ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς
 λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυπεν
 315 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ἦα μὲν ὠρμίσαντες, κοῖλον σπῆος εἰσερούσαντες·
 ἔνθα δ' ἔσαν Νημφέων καλοὶ χοροὶ ἡδὲ Θόωκοι·
 καὶ τότ' ἐγὼν ἄγορῃν θύμενος, μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
 320 ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηὶ θοῇ βρωσὶς τε πόσις τε
 ἐστίν, τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα, μή τι πάθωμεν·
 δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἶδε βόες καὶ ἵππια μῆλα,
 Ἥλιον, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
 ὣς ἐλάμην· τοῖσιν δ' ἐπετίθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 325 μῆνα δὲ πάντ' ἀλλήλως ἃν Νότος, οὐδὲ τις ἄλλος
 γίγρετ' ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ Εὐρὸς τε Νότος τε.
 οἱ δ' εἴως μὲν σῆτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρόν,
 τέσσαρα βοῶν ἀπέχοντο, ληλαδόμενοι βιότοιο.
 ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἦτα πάντα,
 330 καὶ δὴ ἄγρην ἐρέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκη,
 ἔχθῆς, ὄρνιθας τε, φίλας ὅτι χειρὸς ἵκοιτο,
 γναμπτοῖς ἀγρίστοισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός·
 δὴ τότε ἐγὼν ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὅσσα θεοῖσιν
 εὐχάμην, εἴ τίς μοι ὁδὸν γήρειε νέεσθαι.
 335 ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ νῆσον ἰὼν ἤλυθα ἐταίρους,
 χεῖρας νηράμενος, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἰάνμοιο,
 ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς, οἳ Ὀλύμπον ἔχουσιν·

- οἱ δ' ἄρα μοι γλῆκὴν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔθεναν.
 Εὐρύλοχος δ' ἐτάροισι κακῆς ἐξήχετο βουλῆς·
 Κέλνυτέ μεν μύθων, κακὰ περ πάσχοντες ἐταῖροι· 340
 πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσιν,
 λιμῷ δ' οἰκτιστον θανάειν καὶ πότμον ἐπισπῆν.
 ἀλλ' ἄγετ', Ἥλλιοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας,
 ῥέξομεν ἀθανάτοισι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 345 εἰ δέ κεν εἰς Ἴθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαῖαν,
 αἰψά κεν Ἥελίῳ Ὑπερίονι πτόνα νηὸν
 τεύξομεν, ἐν δὲ κε θείμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλά·
 εἰ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραιρῶν,
 νῆ' ἐθέλῃ ὀλέσθαι, ἐπὶ δ' ἔσπανται θεοὶ ἄλλοι,
 350 βούλομαι ἄπαξ πρὸς κῆμα χανὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι,
 ἢ δηθὴ στρεφύγεσθαι, ἔων ἐν νῆσῳ ἐρήμῃ.
 ὣς ἔφατ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ἦρεον ἄλλοι ἐταῖροι.
 αὐτίκα δ' Ἥλλιοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
 ἐγγύθεν· οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κνανοπρώριοιο
 355 βοσκέσκονθ' ἔλικες καλαὶ βόες, εὐρυμέτωποι·
 τὰς δὲ περιστήσαντο, καὶ εὐχετόωντο θεοῖσιν,
 φύλλα δρεπνόμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο·
 οὐ γὰρ ἔχον κρῖ λευκὸν εὐστέλμου ἐπὶ νηὸς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ εὐξάντο, καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 360 μηρούς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλνησαν,
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
 οὐδ' εἶχον μέθην λείψαι ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν,
 ἀλλ' ὕδατι σπίνδοντες ἐπώπτων ἔγκατα πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 365 μίστυλλον τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελόισιν ἐπειραν·
 Καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο νῆδυμος ὕπνος·
 Odys. I. R

- βῆν δ' ἵεσσι ἐπὶ νῆα θοῇν καὶ θῖνα θαλάσσης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κίων νεὸς ἀμφιελίσσης,
 καὶ τότε με κλισίης ἀμυρήλυθεν ἡδὺς αὐτῆ·
 370 οἰμῶσας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γερῶνευν·
 Ζεὺ πάτερ, ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔοντες,
 ἦ με μάλ' εἰς ἅτην κοιμήσατε νηλεῖ ὕπνῳ,
 οἱ δ' ἔταροι μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μένοντες!
 Ὠκέα δ' Ἥλιόν Ὑπερίονι ἄγγελος ἦλθεν,
 375 Λαμπετὴ τανύπεπλος, ὃ οἱ βόας ἔταμεν ἡμεῖς.
 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετῆνδα, χαόμενος κῆρ·
 Ζεὺ πάτερ, ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔοντες,
 τίσαι δὴ ἐτάρους Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
 οἱ μὲν βοῦς ἔπειναν ὑπέρβιον· ἦσαν ἔγωγε
 380 χαίρεσσκον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 ἦδ' ὅπῃ ἄν' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραποίμην.
 εἰ δέ μοι οὐ τίσουσιν βοῶν ἐπιεικέ' ἀμοιβήν,
 δύσομαι εἰς Αἴδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι φασείνω.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 385 Ἥλλ', ἦτοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάευνε,
 καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ λειῶρον ἄρουραν·
 τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοῇν ἀργῆτι κεραυνῷ
 τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι, μέσῳ ἐνὶ οἴῳσι πόντῳ.
 Ταῦτα δ' ἔγων ἦκονσα Καλυπτοῦς ἠΰκομοιο·
 390 ἦ δ' ἔφη Ἑρμείω διακτόρου αὐτὴ ἀκοῦσαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 νεῖκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπιστάδον, οὐδὲ τι μῆχος
 εὐρέμεναι δυνάμεσθαι· βίος δ' ἀπετίθνασαν ἡδῃ.
 τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέρατα προῦφαιναν·
 395 εἶπον μὲν ὧνοί, κρεῖα δ' ἄμφ' ὀβελοῖς ἐμεμνῆε,
 ὀπταλῖα τε καὶ ὤμα· βοῶν δ' ὥς γίγντο φωνή.

- Ἐξήμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίρης ἐταῖροι
 δαίνυντ' Ἥελιοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἔβρομον ἡμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
 καὶ τότ' ἔπειτ' ἀνεμος μὲν ἐπ' αὐσάτο λαίλαπι θύων· 400
 ἡμεῖς δ' αἰψ' ἀναβάντες ἐνέκαμεν εὐρὲ πόντον,
 ἱστὸν στησάμενοι, ἀνά θ' ἱστία λευκὰ ἐρύσαντες.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδὲ τις ἄλλη
 φραίνετο γαῖαν, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
 405 δὴ τότε κνανὴν νεφέλην ἔστησε Κρονίων
 τῆς ὕπερ γλαφυρῆς· ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
 ἦ δ' ἔθει οὐ μάλ' πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἶψα γάρ ἦλθεν
 πεκληγὼς Ζέφυρος, μεγάλη σὺν λαίλαπι θύων·
 ἱστοῦ δὲ προτόνους ἐξόηξ' ἀνέμοιο θυέλλα
 410 ἀμφοτέρους· ἱστὸς δ' ὀπίσω πέσεν, ὅπλα τε πάντα
 εἰς ἀντλὸν κατέχυνθ'· ὃ δ' ἄρα πρῶμῳ ἐν νηϊ
 πληῆξε κυβερνήτῳ κεφαλῇ, σὺν δ' ὅστέ' ἄραξεν
 πᾶντ' ἀμυδὶς κεφαλῆς· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτήρι ἐοικὼς
 κῆλπεσ' ἀπ' ἱκρύοφιν, λίπε δ' ὅστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
 415 Ζεὺς δ' ἀμυδὶς βρόντησε, καὶ ἐμβαλε νηϊ κεραυνόν·
 ἦ δ' ἐλελύθη πᾶσα, Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
 ἐν δὲ θεεῖον πλητὸ· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἐταῖροι.
 οἱ δὲ κορώνησιν ἔκλειο περὶ νῆα μέλαιναν
 κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.
 420 Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὄρε' ἀπὸ τοίχους
 λῦσε κλύδων τρόπιος· τὴν δὲ ψλλὴν φέρε κύμα.
 ἐν δὲ οἱ ἱστὸν ἄραξε ποτὶ τρόπιν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
 ἐπίτονος βέβλητο, βοὸς ὄνοισι τετενώς.
 τῷ δ' αἶψα συνέργον ὁμοῦ τρόπιν ἠδὲ καὶ ἱστὸν·
 425 ἐξόμενος δ' ἐπὶ τοῖς, φερόμην ὁλοοῖς ἀνέμοισιν.
 Ἐνθ' ἦτοι Ζέφυρος μὲν ἐπ' αὐσάτο λαίλαπι θύων.

- ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ὥκα, φέρον ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
 ὅς γ' ἔτι τὴν ὁλοὴν ἀναιμετρήσαιμι Χάρυβδιν.
 παυνίχιος φερόμην· ἅμα δ' ἥελίῳ ἀπόντι
 430 ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον, δεινὴν τε Χάρυβδιν.
 ἡ μὲν ἀνέφροϊβδησε θαλάσσης· ἄλμυρόν ὕδαρ·
 ἀντὶς ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐριπτόν ὑπὸς ἄεθραίς,
 τῷ προσφύς ἐχόμην, ὥς νυκτερίς· οὐδὲ πη εἶχον
 οὔτε στηριξάι ποσὶν ἔμπροσθεν, οὔτ' ἐπιβῆναι.
 435 ὅττι γὰρ ἐκὰς εἶχον, ἀπήρωχοι δ' ἔσαν ὄζοι,
 μακροὶ τε μεγάλοι τε, κατεσκόλον δὲ Χάρυβδιν.
 πωλεμέως δ' ἐχόμην, ὅφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω
 ἱστὸν καὶ τρόπιν αὐτῆς· ἐλδομένη δέ μοι ἦλθον
 ὅψ' ἥμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορήθεν ἀνέστη,
 440 κρήτων κείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν,
 τίμος δὴ τάγε δοῦρα Χαρύβιδιος ἐξεφαίανθη.
 ἦκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,
 μέσσω δ' ἐνδούπησα παρὲξ περιμήκεα δοῦρα
 ἐξόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι, διήρεσα χερσὶν ἐμῇσιν.
 445 [Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἔασε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 εἰσαΐειν· οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὴν Ὀλεθρον.]
 Ἔρθεν δ' ἐνῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ
 νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί· ἐνθα Κυκλυπῶ
 νάει ἑπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἀνδρίεσσα,
 450 ἡ μ' ἐφίλει τ', ἐχόμει τε. τί τοι τάδε μυθολογεῖω;
 ἦδ' ἡ γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθέομαι ἐπὶ οἴκῳ
 σοὶ τε καὶ ἱφθίμῃ Ἀλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοι ἐστίν,
 αὐτὴς ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεῖν.

296206

1848

19982.

9332.α

HB ONY

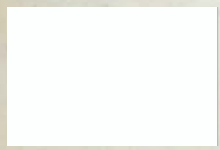

830712

25/06/21

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

107

111. 107

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова